

HỘI ĐỒNG CHỈ ĐẠO XUẤT BẢN SÁCH XÃ, PHƯỜNG, THỊ TRẤN

VIỆT NAM -ALA LĂN, ANAK MNUIH VIỆT NAM -ĐẤT NƯỚC, CON NGƯỜI

(Song ngữ Êđê - Việt) Dịch sang tiếng Êđê: Y Jek Niê Kdăm H'Nuên Niê Kdăm H' Lý Ayun

VIỆT NAM -ALA LĂN, ANAK MNUIH VIỆT NAM -ĐẤT NƯỚC, CON NGƯỜI

HỘI ĐỒNG CHỈ ĐẠO XUẤT BẢN

Chủ tịch Hội đồng

Phó Trưởng Ban Tuyên giáo Trung ương LÊ MẠNH HÙNG

Phó Chủ tịch Hội đồng

Q. Giám đốc - Tổng Biên tập Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật PHẠM CHÍ THÀNH

Thành viên

PHẠM THỊ THINH NGUYỄN ĐỨC TÀI TRẦN THANH LÂM NGUYỄN HOÀI ANH

TẬP THỂ TÁC GIẢ

VIỆT NAM -ALA LĂN, ANAK MNUIH VIỆT NAM -ĐẤT NƯỚC, CON NGƯỜI

(Song ngữ Êđê - Việt) Dịch sang tiếng Êđê: Y Jek Niê Kdăm H'Nuên Niê Kdăm H' Lý Ayun

NHÓM BIÊN SOẠN

Đỗ Minh Châu Nguyễn Thị Thành Giang Vũ Thị Mai Liên Nguyễn Minh Hà Nguyễn Thu Hường

KLEI LAČ MŎNG ANÔK MKRA

Việt Nam dôk tǐng nah ngŏ dhǔng krǐng châu Á, nah dưr siả hŏng ala čar Cộng hoà Nhân dân Trung Hoa, nah yǔ siǎ hŏng ala čar Cộng hoà Dân chủ Nhân dân Lào leh anăn ala čar Campučia, nah ngŏ leh anăn nah dhǔng siǎ krǐng Êa ksǐ nah Ngŏ (Thái Bình Dương), nah yǔ dhǔng siǎ hŏng krǐng êa ksǐ Thái Lan.

Việt Nam mâo lụ mta ala lặn, msẽ si kring čữ čhiặng, kring dap kngu, kring dap mnai, hŏng boh dlông hang êa ksi êbeh 3.000km leh anăn mâo lu hnoh êa. Việt Nam đôk hlăm anôk yuôm bhăn hlăm krĭng Đông Nam Á, jing anôk phŭn bi lir hlăm klei êrô êbat hluê êlan êa, êlan hang, mŏng nah dur truh kơ nah dhũng, mỡng nah ngõ truh kơ nah yũ, kyua anăn, hnưm mâo jĕ giăm leh anăn juăt mưng hŏng klei dhar kreh mâo leh mỡng sui thŭn. Jing anôk bi mtuôm mỡng dua klei dhar kreh đưm đã là êlâo Trung Hoa leh anăn Ấn Độ, hluê klei đĩ kyar buê ênuk, Việt Nam mâo từ mã dữm mta jăk siam mỡng klei dhar kreh anăn, đru mđi lu hin knhuah gru dhar kreh kơ djuê ana pô. Kyua dôk hlăm krĭng yuôm bhăn, lŏ mâo ngăn kdrăp ala lăn prak hmui, s'năn dŏng mŏng hnum mtam Việt Nam jing leh anôk kñăm čiăng plah m'miă mŏng ala čar êngao. Mŏng klei bi kdŏng đrông dhông leh anăn sui thŭn êngŭn hŏng yan adiê amâo jăk ngă leh anăn hŏng phung roh gah pioh soa wĭt hnŭk êngiê leh anăn mkra mđi buôn sang, lăn čar đru mguôp mjuăt mjing leh anăn mbŏ mđi leh ai tiê thâo khăp čiăng kơ ala čar, klei hgǔm mguôp mŏng anak mnuih Việt Nam.

Hdruôm hră *Việt Nam - Ala lăn, Anak mnuih* mŏng êpul ngă mkra mâo leh Anôk mkra hdruôm hră Hdră kđi čar Sự thật kčoh mkra hŏng lu klei blǔ kñăm mđĭ hnŏng thâo săng mŏng mnuih buôn sang lač mbǐt leh anăn mnuih djuê biă lač hjăn kơ ala lăn, anak mnuih, buê ênuk, klei dhar kreh Việt Nam, mđĩ kyar klei khăp čiăng kơ buôn sang, lăn čar, lŏ bi kdruh k'ang hĭn klei dhar kreh, klei bhiǎn hdĭp jǎk siam mŏng anak mnuih Viêt Nam drei

Alum hưn mthâo hdruôm hră anei hŏng bĭng gặp dlăng.

Mlan 10 thŭn 2020 ANÔK MKRA HDRUÔM HRĂ HDRĂ KĐI ČAR SỰ THẬT

LỜI NHÀ XUẤT BẢN

Việt Nam nằm ở đông nam lục địa châu Á, phía bắc giáp nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, phía tây giáp Cộng hòa Dân chủ Nhân dân Lào và Vương quốc Campuchia, phía đông và nam giáp Biển Đông (Thái Bình Dương), phía tây nam giáp vịnh Thái Lan.

Nước Việt Nam có địa hình đa dang, bao gồm đồi núi trùng điệp, miền trung du, đồng bằng châu thổ, với dải bờ biển dài hơn 3.000km và mạng lưới sông ngòi dày đặc. Việt Nam nằm ở vị trí chiến lược của vùng Đông Nam Á, nằm trên đầu mối giao thông thủy, bô quan trong, từ bắc xuống nam, từ đông sang tây, do đó, sớm có điều kiện tiếp xúc, giao lưu và chịu ảnh hưởng của những nền văn minh lâu đời. Là nơi giao lưu của hai nền văn minh cổ Trung Hoa và Ấn Độ, theo dòng chảy lịch sử, Việt Nam đã tiếp nhân những tinh hoa của các nền văn minh đó, làm phong phú thêm cho nền văn hóa của dân tộc. Do có vị trí chiến lược trong yếu, lại có tài nguyên đa dạng, nên từ rất sớm, suốt hàng nghìn năm hình thành và phát triển, Việt Nam đã trở thành mục tiêu xâm lược của những thế lực ngoại bang. Chính cuộc đấu tranh liên tục và lâu dài với thiên tại để tồn tại cùng các cuộc kháng chiến, kiến quốc để giành độc lập, tự do và xây dựng quê hương,

đất nước đã hun đúc và bồi đắp lòng yêu nước, tinh thần đoàn kết của người Việt Nam.

Cuốn sách *Việt Nam - Đất nước, Con người* do tập thể tác giả biên soạn được Nhà xuất bản Chính trị quốc gia Sự thật xuất bản bằng nhiều ngôn ngữ nhằm tăng thêm hiểu biết cho người dân nói chung và đồng bào dân tộc thiểu số nói riêng về đất nước, con người, lịch sử, văn hóa Việt Nam, củng cố tình yêu quê hương, đất nước, tô thắm thêm những nét đẹp văn hóa, tinh hoa của đạo đức, đạo lý làm người Việt Nam.

Xin giới thiệu cuốn sách cùng bạn đọc.

Tháng 10 năm 2020 NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRI QUỐC GIA SƯ THÂT

I. ALA LĂN

1. Anôk, krĭng dôk

1.1. Krĭng ala čar

Việt Nam dôk hlăm plao ksĩ Đông Dương, hlăm kr
ǐng Đông Nam Á.

- Boh prŏng¹:
- + jih jang: 331.210km², dôk tal 67 ti dlông rŏng lăn.
- + krĭng lăn hang: 310.070km²,
- + krĭng êlah êa: 21.140km²,

Krĭng ala čar Việt Nam mâo dua kdriêl: kdriêl lăn hang leh anăn kdriêl plao ksĭ.

Kdriêl lăn hang dôk tǐng nah ngŏ plao ksǐ Trung Ân, nah dưr siǎ hŏng Trung Quốc, nah yǔ siǎ hŏng Lào leh anăn Campučia, nah ngŏ leh anăn nah dhǔng siǎ krǐng Biển Đông, nah yǔ dhǔng siǎ hŏng krǐng êa ksǐ Thái Lan.

Kdriêl plao ksĭ mâo: Dǔm plao ksǐ hlăm krǐng Hạ Long, dǔm plao ksǐ Cát Bà, Bạch Long Vĩ, Cồn Cỏ, Lý Sơn, Hòn Khoai, Phú Quốc, Hòn Nghê, Hòn Tre, Hòn Sơn Rái leh anăn dǔm plao ksǐ lir giǎm Vân Hải, Cô Tô, Phú Quý, Nam Du, Côn Đảo, Thổ Chu,... Dǔm plao ksǐ mkǎn hlǎm Biển Đông mâo dua plao ksǐ prŏng Trường Sa leh anăn Hoàng Sa.

^{1.} Dlăng https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/vm.html, mǔt dlăng hruê 29/4/2020.

Hlăm dua kdriêl lač anăn, kdriêl êa ksĭ yơh prŏng hǐn dǔm bliử mkă hŏng kdriêl lăn hang leh anăn lir hŏng kdriêl êa ksĭ mŏng Trung Quốc, Philíppin, Inđônêxia, Brunây, Malaixia, Thái Lan leh anăn Campuchia¹.

1.2. Ala lă n^2

Mởng krǐng knông lăn nah dưr truh kngư čử Hải Vân, mkrah wah tǐng nah dưr Việt Nam mâo čử, hnoh krông dặp hluê tǐng nah dưr - ngŏ dhǔng. Êdah êdi anăn lah krông Hồng, bi kah krǐng nah Dưr jing dua kdrêč. Tǐng nah ngŏ mâo dặng čử boh tâo kỗ msẽ rup brặm hna wǐr anặp nah ngŏ msẽ si: čử krông Gâm, čử Ngân Sơn, čử Bắc Sơn. Tǐng nah yǔ jing krǐng Yǔ Dưr, dữm boh čử leh anặn kngư čử dặp mđrông mỡng Yǔ Dưr truh kơ Ngŏ Dhǔng, mỡng knông lặn Việt Nam - Trung Quốc, Việt Nam - Lào hlŏng truh kơ wăl êa ksĩ mǔt ti tǐng Dưr, mbǐt anặp hŏng krông Hồng. Tì nei lu cử čhiảng, mâo cŏng cử Phanxipăng, dlông 3.143m, mâo bi hmô msẽ si "čuôr sang Đông Dương".

Mŏng kngư čử Hải Vân nao kơ krĭng nah dhǔng mâo dǔm kăm boh tâo mnga prŏng prĭn, đa mâo kăm dlông, dǔm adôk kngư čử đrông dhông jing krĭng Tây Nguyên, kdriêl nah ngŏ mâo mđĭ jing dăng čử Trường Sơn, lu pĭng čử đing truh kơ krĭng dap mnai ktuê hang êa ksĭ Kwar Krah, amâo dah truh kơ krĭng Biển Đông leh anăn ti kdrêč knhal tuič nah dhǔng truh kơ dǔm krông Đồng Nai leh anăn Cửu Long.

Dŏng mŏng đưm êlâo, Việt Nam mâo bi hmô msĕ si giê ênông dua brŏng mdiê, kyua ti Ngŏ Dur leh anăn Kwar Dhŭng jing krĭng dap mnai prŏng prĭn, đang lŏ lă lia, jing

^{1.} *VIỆT NAM - Ala lăn - Anak mnuih*, Anôk mkra hdruôm hră Hdră kđi čar, Hà Nội, 2010, moar tal 3.

^{2.} VIÊT NAM - Ala lăn - Anak mnuih, Hdruôm anei, moar tal 4.

anôk mâo lu braih mdiê hlăm ala čar; bi ti Kwar Krah, mâo lu čử čhiăng leh anăn kngư čử điệt leh anăn dlông.

1.3. Êa ksĭ leh anăn plao ksĭ ¹

Việt Nam mâo 3 nah tǐng ngŏ, dhǔng leh anăn yǔ dhǔng anăp bỗ ti krǐng êa ksǐ, hang êa ksǐ dlông 3.260km, mŏng Móng Cái ti tǐng nah dur truh kơ Hà Tiên ti tǐng nah yǔ dhǔng, ka yap ôh hang êa ksǐ mŏng dǔm plao ksǐ.

Việt Nam mâo 28/63 boh čar, buôn prŏng mâo êa ksĩ. Anôk kbui êdi hŏng êa ksĩ hlăm brô 500km (Điện Biên).

Kdrêč akŏ hang êa ksĭ mŏng Móng Cái truh Cửa Ông êđal, mâo lu trăp ana sú vẹt, mguôp jing dliê ana mnŏng krĭng êa msĭn đru kriê mgang leh anăn pŏk prŏng wăl hang êa ksĭ.

Mŏng Cửa Ông truh Đồ Sơn, čử boh tâo kỗ msẽ rup brăm hna Đông Triều kdluh, s'năn êa ksĩ đĩ, ngã kơ dữm boh čử jing dữm êbâo plao ksĩ mâo knhuah hjăn, jing anôk siam mơak hing ang dlông rŏng lăn mâo vũng Bái Tử Long leh anăn Hạ Long.

Mỡng Đồ Sơn nao truh Cửa Tùng, êbeh 500km hang êa ksĩ kpă bơ-blăk, ktuê krĭng dap mnai, mâo lu hang čuah siam leh anăn kăm čuah mbĭn, mâo anôk dlông truh 40m, grăp kdrêč lŏ mâo dŭm dăng čử mgăn hmlai truh kơ êa ksĩ, jing kping boh tâo.

Mỡng Cửa Tùng nao kơ Quy Nhơn mâo 450km hang čuah ksŭn mbŏ biả dah mâo klei mdê; lăn hroh mỡng êa krông hđoh truh kơ êa ksĭ, jing dǔm dǎng čuah ktuê hang êa ksĭ, sơnăn mâo

^{1.} VIỆT NAM - Ala lăn - Anak mnuih, Hdruôm anei, moar tal 5, 6; Knŏng mtô mblang hdră kđi čar Trung ương Đảng: Hdruôm hră điệt mtô mblang kơ krĭng êa ksĭ, plao ksǐ Việt Nam, Anôk mkra hdruôm hră Hdră kđi čar Sự thật, Hà Nội, 2020, moar tal 32-33.

dǔm blǔng ênao msẽ si Cầu Hai, Tam Giang; dǔm jŏng čử hmlai truh kơ êa ksĭ jing dǔm kping Chân Mây, Hải Vân,...

Mŏng Quy Nhơn nao kơ Mũi Dinh êbeh 200km êlan êa ksĭ, siă giăm dăng Trường Sơn, giăm hŏng anôk êa ksǐ êlam jing kdrêč kčŭn êdi Việt Nam, rŏng čử dặp ti tluôn ksĭ, đru mjing dữm wăl siam hjăn păn.

Mŏng Mũi Dinh hlŏng kơ nah dhǔng, hang êa ksǐ dlông êbeh 800km biǎ dah mâo knŏng wǎl čử điệt jing Vũng Tàu, dǔm adôk čuah ktuê hang êa ksǐ, dǔm hang lǎn ksǔn mbŏ ti krông Cửu Long, dǔm dliê kyâo krǐng êa msǐn ti Cà Mau, leh anǎn knhal tuič dǔm wǎl čử boh tâo kỗ ti Kiên Giang. Việt Nam mâo hlǎm brô 3.000 plao ksǐ điệt, prŏng, giǎm leh anǎn kbui hŏng lǎn hang, jing anôk ngǎ bruǎ kriê mgang leh anǎn dưn yua dǔm krǐng êa ksǐ. Tui hluê klei yuôm bhǎn krǐng wǎl leh anǎn ala lǎn, bruǎ knuǎ, mnuih kmun, dưi mbha dǔm plao ksǐ mŏng Việt Nam jing dǔm grǔp:

- Grŭp plao ksǐ ngă phǔn, mâo klei yuôm bhǎn hlǎm hdrā mkra mđǐ leh anăn kriê mgang ala čar. Ti dǔm plao ksǐ dưi mkŏ mjing anôk gak kriê krǐng êa ksǐ, krǐng êngǐt adiê, ksiêm dlăng klei êrô hiu mŏng čŏng mran, krŏng klei êdăp ênang lăn čar, mđǐ kyar bruă knuă, kriê mgang klei dưn yua leh anăn kluôm dhuôm krĭng ala lăn. Anăn lah dua plao ksǐ Hoàng Sa, Trường Sa leh anăn dǔm boh plao ksǐ msĕ si: Chàng Tây, Thổ Chu, Phú Quốc, Côn Đảo, Phú Quý, Lý Sơn, Cồn Cỏ, Cô Tô, Bạch Long Vĩ,...
- Dŭm plao ksĭ prŏng jăk găl kơ mđĭ kyar bruă knuă klei hdĭp mda mnuih buôn sang. Anăn lah dŭm plao ksĭ: Cô Tô, Cái Bầu, Cát Bà, Cù Lao Chàm, Lý Sơn, Phú Quý, Côn Đảo, Phú Quốc,...
- Dǔm plao ksĭ giảm lăn hang, dưi mđĩ kyar bruă trah yao, čhưn dhing leh anăn jing anôk pioh kriê mgang klei êđăp ênang krĭng êa ksĭ leh anăn hang êa ksĭ. Anăn lah dǔm plao ksĭ hlăm

kdriêk plao ksĭ Cát Bà, kdriêk plao ksĭ Bạch Long Vĩ (Hải Phòng), kdriêk plao ksĭ Phú Quý (Bình Thuận), kdriêk plao ksĭ Côn Đảo (Bà Rịa - Vũng Tàu), kdriêk plao ksĭ Lý Sơn (Quảng Ngãi), kdriêk plao ksĭ Phú Quốc (Kiên Giang),...

2. Yan adiê leh anăn hnoh krông

2.1. Yan adiê¹

Việt Nam dôk hlăm krĭng yan adiê mđiă hlor angĭn hluê yan. Khă anăn, kyua mŏng êa ksĭ sonăn hnŏng msah mđao hlăm thừn lu (êbeh 80%). Hjăn Kwar Dur (mŏng čử Hải Vân kơ Dur) êngao dua yan không leh anăn yan hjan lŏ mâo klei bi knăl yan ê:ăt leh anăn yan hlor. Kwar Dhǔng hlăm thǔn hlor n'nao; grăp kwar mâo wăl lăn yan adiê mdê kyua bi kpleh krĭng ala lăn.

Krĭng čử čhiăng leh anăn krĭng lăn dap Kwar Dur nah điêô hang krông Hồng mâo angĭn hluê yan Ngŏ Dur thut s'năn yan puih ê:ăt êdi, yan hlor mâo angĭn Ngŏ Dhŭng mŏng vịnh Bắc Bộ thut, ngă mđĭ hnŏng hlor, biǎ dah puh ba wặt hjan, leh anăn brử truh kơ krĭng čử čhiǎng brử hjan lu hǐn mkā hŏng krĭng dap mnai.

Krǐng Yǔ Dưr khả angĭn Ngŏ Dưr amâo dưi truh ôh biả dah kyua mâo lu čử leh anăn kngử čử s'năn \hat{e} : \hat{a} t moh, hnŏng hlor tǐng mdǔm hlǎm brô $20\text{-}21^{0}\text{C}$, yan puih lu dhul, biả s'nǎk mâo hjan bhǔk.

Krĭng dap mnai Kwar Dur leh anăn nah Dur Kwar Krah truh kơ kngư čử Ngang mâo dua yan hlor, ê:ăt êdah klă êdi; Yan hlor, angĭn Ngŏ Dhŭng mŏng êa ksĭ puh ba wăt hjan. Yan ê:ăt, angĭn Ngŏ Dur puh ba dŭm gul ê:ăt krăn amâo msĕ ôh hŏng dŭm ala čar mâo yan adiê mđiă hlor mkăn.

^{1.} VIÊT NAM - Ala lăn - Anak mnuih, Hdruôm anei, moar tal 5, 6.

Krĭng Bình - Trị - Thiên mỡng kngư čử Ngang truh kngư čử Hải Vân hlơr leh anăn kbah thu êa hlăm yan bhang, hjan lu hlăm yan bhang-hjan, truh yan mnga djŏ gưl mâo hjan bhǔk mơh. Mỡng kngư čử Hải Vân hriê truh kơ krĭng nah Dhǔng mâo yan adiê mđiă hlơr bi knar, hlơr mđao ti grăp yan hllăm thǔn.

Ti dữm krĭng dap mnai mỡng kngư čữ Hải Vân truh Mũi Dinh, hnỡng hlơr tǐng mdữm hlăm thừn êbeh $20^{0}\mathrm{C}$. Yan bhang, hjan amâo lu ôh leh anăn mâo angĭn Lào hlơr.

Nao truh krĭng nah Dhŭng Kwar Krah mâo yan adiê hlor hang, biă hjan, hlăm thŭn lu kơ kbah thu êa jua.

Krĭng Tây Nguyên lu kơ čử leh anăn kngư čử, mâo angĭn hlăm jih dua yan s'năn hjan lu leh anăn amâo đei hlor ôh, yan adiê êđăp msĕ yan mnga.

Kdrêč knhal tuič nah dhŭng anăn lah kring dap mnai Kwar Dhŭng yan adiê hlor n'nao hlăm thŭn, hjan djö hnŏng moh.

2.2. Hnoh krông¹

Hluê si ksiêm yap, Việt Nam mão êbeh 2.360 hnoh krông dlông êbeh 10km, hlăm anăn mão 93% hnoh krông điệt leh anăn đặt (hnŏng prŏng hnoh gữ 500km²). Hnŏng prŏng hnoh krông hlăm kluôm ala êbeh 1.167.000km², hlăm anăn mão 16 hnoh krông hŏng hnŏng prŏng hnoh êbeh 2.500km², leh anăn 10/16 hnoh krông mão hnŏng prŏng hnoh êbeh 10.000km².

Hnoh krông ala čar drei hđoh hluê dua êlan phŭn anăn lah yŭ dur - ngŏ dhŭng leh anăn hđoh êlan kŭng, leh anăn mâo dua yan êa: yan êa lip leh anăn yan êa khuôt thu. Hlăm yan êa kluh lip, êa hnoh đĭ prŏng leh anăn hđoh êtăng. Hnŏng êa kluh lu hĭn dua truh tlâo bliử, mâo anôk lu hĭn pă

^{1.} https://data.opendevelopmentmekong.net.

bliữ mkă hŏng yan không leh anăn truh 70-80% hnŏng êa mâo hlăm thǔn.

Việt Nam mào hnoh krông lu êdi leh anăn kah jing lu hnoh. Grăp hnoh mâo boh prŏng, hnŏng êa mdê mdê, tui hluê yan adiê, ala lăn leh anăn klei ngă bruă knuă, klei ngă mkra knŏng mbông êa hlăm hnoh krông anăn.

Ară anei, ala čar drei mâo 9 hnoh krông prŏng, mâo: krông Hồng, krông Thái Bình, krông Kỳ Cùng - Bằng Giang, krông Mã, krông Cả, krông Thu Bồn, krông Ba (Đà Rằng), krông Đồng Nai, krông Mê Công, leh anăn mâo mbha jing 3 krĭng hnoh krông anăn lah krĭng hnoh krông Kwar Dur, Kwar Krah, Kwar Dhŭng.

Hnoh krông hlăm ala čar drei mâo lu êa jua, hnŏng lăn ksŭn mbŏ lu: hnoh krông ba mtruh 839 êklai mét khối êa hŏng dǔm êtuh ton lăn ksǔn mbŏ grăp thǔn, hlăm anăn krông Hồng mâo hlăm brô 60%, krông Mê Công mâo hlăm brô 35%. Tǐng mdǔm sa mét khối êa krông mâo 223gr čuah êlǔ leh anăn dǔm mta mnŏng dưi bi lik mkăn. Ênoh lăn ksǔn mbŏ hluê êlan êa mâo êbeh 200 êklăk ton/thǔn¹.

Khă anăn, ară anei hnoh krông mŏng Việt Nam hlăk čhŏ djhan kjham, boh nik ti dŭm hnoh krông hlăm buôn prŏng, dŭm wăl duh mkra, dŭm wăl lu mnuih buôn sang hdĭp.

2.3. Êa hđoh mur

Việt Nam jing ala čar mâo êa hđoh mur lu leh anăn doh jăk. Êa hđoh mur mâo hlăm băng hwởng leh anăn dǔm anôk kđang hlăm lăn, boh tâo mâo mởng gul bi khăng kjặp boh tâo, lăn amâo dah kyua klei hram kma êa hlăm lăn, êa hjan...

^{1.} Knởng bruă sang hră moar leh anăn mtô mjuăt: Địa lý 8 (Lŏ kčoh mkra gưl pluh êma), Anôk kčoh mkra Mtô mjuăt Việt Nam, Hà Nội, 2019, moar tal 119.

Êa hđoh mur dưi mâo kbưi hŏng gũ lặn dữm mét, dữm pluh mét amâo dah dữm êtuh mét.

Êa hđoh mur ti Việt Nam ăt lu mơh, pioh mkặp kơ dǔm hnoh krông hlăm yan bhang không leh anăn ba klei mtah mda kơ ana kyâo, rök tök kluôm thǔn. Ti dǔm anôk mâo tôk boh lăn kđang, joh leh anăn mâo čử pui pluh, hlăk anăn êa hđoh mur amra jing hnoh êa mâo lu mta mnŏng tǔ jăk, hnoh êa hlor.

Ară anei êa hđoh mur mâo ba yua kơ tlâo mta bruă phŭn: ba êa kơ kring buôn prŏng (dǔm anôk mđoh ba êa yua mbǐt hlăm buôn prŏng kặp ba êa yua hlăm klei hdĭp, bruă duh mkra, mkra mjing); ba êa kơ bruă duh mkra (yua lu êdi kơ bruă mkra mjing leh anăn sa kdrêč yua kơ klei hdĭp); ba êa yua kơ klei hdĭp, krih, rông mnŏng hlăm krĭng ngă lŏ hma.

3. Ala lăn, ana kyâo, hlô mnŏng, mnŏng hlăm gǔ lăn

3.1. Ala lăn

Ala lăn ti Việt Nam mâo lu mta, bi êdah klă krĭng adiê mđiă hlor angĭn hluê yan. Ala lăn mâo lu mta s'năn kyua mŏng lu mnŏng mguôp msĕ si lăn, yan adiê, êa jua, kyâo mtâo, hlô mnŏng leh anăn mnŏng kiê kngan anak mnuih. Ala lăn ti Việt Nam kpal leh anăn hnŏng prak hmui lu, jăk găl kơ mđĭ kyar bruă lŏ hma, kmrŏng dliê.

Ênoh ala lăn hang mỡng Việt Nam mâo $331.210 \mathrm{km}^2$, hŏng tlâo mta grǔp lăn phǔn:

Grŭp lăn feralit krǐng čử đửt, mâo ti dǔm wăl čử kngư đǔt, truh 65% ênoh ala lăn jih jang. Lăn mâo hnŏng msăm, biă djah êsuk, lu êlǔ; mâo êa hrah kñĭ, lu msei. Lăn feralit mâo lu êdi hlăm boh tâo bazan ti krĭng Tây Nguyên, Ngŏ Kwar Dhǔng; ti čử boh tâo kỗ krĭng Ngŏ Dur, Yǔ Dur, Dur

Kwar Krah. Mta lăn anei djŏ guôp hŏng pla ana mnŏng yua kơ bruă mkra mjing.

Grǔp lăn mâo hnŏng djah êsuk čử čhiăng lu, mâo hlăm gǔ wăl dliê krĭng mđao hlor amâo dah krĭng êđăp čử čhiăng, mâo 11% ênoh ala lăn jih jang leh anăn mâo lu êdi hlăm dliê akŏ hnoh êa. Mta lăn anei djŏ guôp hŏng pla ana kyâo mgang akŏ hnoh êa.

Grǔp lăn ksǔn mbŏ mŏng hnoh krông leh anăn êa ksǐ: mâo 24% ênoh ala lăn jih jang. Lăn anei prak hmuri, êlurih pla mjing, biă msăm, hruê, lu djah êsuk. Lăn anei mâo lu hlăm krǐng dap mnai: lăn hlăm knŏng, lăn êngao knŏng krǐng krông Hồng: lăn ksǔn mbŏ dŏng mŏng đurm krǐng Ngŏ Kwar Dhǔng; lăn hang ksǔn mbŏ ktuê krông Tiền, krông Hậu; lăn msăm, msĭn, bring ti dǔm krǐng lăn tlung Yǔ Kwar Dhǔng. Mta lăn anei djŏ guôp kơ ba yua ngă bruă lŏ hma pioh pla mdiê, mnŏng biă hruê mlan, mnŏng yua kơ bruă mkra mjing, ana boh kroh,...

Hruê anei, lu krĭng lăn ngă lŏ hma ti Việt Nam mâo ksul mkra leh anăn ba yua tǔ dưn, boh mnga mnŏng pla mjing lu hĭn mkă hŏng êlâo dih. Khă anăn, klei ba yua ala lăn ti Việt Nam ka djŏ guôp ôh. Klei tǔ jăk ala lăn trǔn hrŏ, mâo truh 50% ênoh ala lăn jih jang čiăng lŏ ksul mkra. Hjăn lăn hwŏng, čử kla mâo klei proh klưh lăn truh leh êbeh 10 êklăk hécta¹.

3.2. Kyâo mtâo

Việt Nam jing sa hlăm dǔm ala čar hlăm krĭng Đông Nam Á mdrŏng kơ mâo lu mta djuê kyâo mtâo leh anăn mâo lu tal ana kyâo êdi ti dlông rŏng lăn (dôk mrô tal 20 ti dlông rŏng lăn).

^{1.} Dlăng Knŏng bruă sang hră moar leh anăn mtô mjuăt: Địa lý 8 (Lŏ kčoh mkra gul pluh êma), Hdruôm anei, moar tal 113.

Việt Nam mâo ksiêm yap leh 10.484 *djuê kyâo mtâo* hdĭp dlông lăn hang čŏng dưi hrip mnŏng tǔ jăk, hlăm brô 800 mta kǔl leh anăn 600 mta m'mao. Kdrăp kyâo mtâo ti Việt Nam mâo klei mdê hjăn lu, hŏng ênoh mnŏng mâo klei mdê hjăn truh 33% mkă hŏng ênoh kyâo mtâo mâo ti Kwar Dur Việt Nam leh anăn êbeh 40% ênoh kyâo mtâo hlăm kluôm ala.

Dǔm mta ana mnŏng mâo klei mdê hjăn hdĭp lu êdi ti pă krĭng phǔn: krĭng čử dlông Hoàng Liên Sơn ti nah dưr, krĭng čử dlông Ngọc Linh ti Kwar Krah, kngư čử Lâm Viên ti nah dhǔng leh anăn krĭng dliê hjan ti nah Dưr Kwar Krah. Lu mta mnŏng mâo klei mdê hjăn knŏng buh hlăm wăl điêt, hŏng ênoh ana kyâo biă dhit. Dǔm mta mnŏng anei khăng yuôm hin kyua dah dǔm wăl dliê anôk mnŏng anei hdĭp khăng bi kah jing dǔm wăl điêt amâo dah mŏng klei hrui mă lu êgao hnŏng.

Êngao kơ năn, ti Việt Nam ăt mâo lu mta dliê kyâo hŏng dŭm djuê ana mnŏng mdê mdê, hlăm anăn mâo 9 mta dliê s'nei:

Dliê kpal hla pök prŏng khăng mtah mda krĭng adiê mđiă hlor: Anei jing dliê prŏng, mâo ti djăp krĭng hlăm kluôm ala, mâo hlăm krĭng mđiă hlor, khăng čăt jing ti anôk lăn gǔ 700m ti Kwar Dur leh anăn gǔ 1.000m ti Kwar Dhŭng.

Dliê kpal hla pŏk prŏng mkrah wah êluh hla krĭng adiê mđiă hlor: Dliê anei čăt jing hlăm krĭng msĕ hŏng dliê kpal mtah hlăm krĭng adiê mđiă hlor. Dŭm anôk hlăm čar Bắc Giang, Hà Giang, Tuyên Quang, Yên Bái, Thanh Hoá, Nghệ An, Đắk Lắk mâo mta dliê anei.

Dliê kpal hla pŏk prŏng êluh hla krĭng adiê mđiă hlor: Dliê anei čăt jing hlăm yan adiê msah mđao, khăng buh ti Sơn La, Nghệ An, Hà Tĩnh, Đắk Lắk, Đồng Nai, Kwar Dhŭng.

Dliê biă kyâo hla pŏk prŏng krĭng adiê mđiă hlor: Dliê anei čăt jing hlăm krĭng adiê thu hlor.

Dliê kpal khăng mtah mda krĭng mđao hlor: Dliê anei khăng mâo ti anôk lăn êbeh 700m ti Kwar Dur, êbeh 1.000m ti Kwar Dhŭng. Duri buh dliê anei ti dŭm kdriêk msĕ si Lào Cai, Lai Châu, Bắc Kạn, Hà Giang, Sơn La, Hoà Bình, Thừa Thiên Huế, Kon Tum, Đắk Lắk.

Dliê hlăm krǐng êa ksǐn: Anei boh sǐt gỡ sa mta dliê msẽ hŏng dliê kpal hla pỡk prŏng khẳng mtah mda čặt jing hlăm krĭng mâo klei mdê hjăn: lăn ksǔn mbŏ msĭn, trặp êlǔ, êa ksǐ êngặp tui hluê êlah êa ksǐ đǐ trǔn. Dliê anei mâo ti dǔm čar ktuê hang êa ksǐ Việt Nam, êdah êdi msĕ si Quảng Ninh, Thái Bình, Nam Định, Kiên Giang, Đồng Tháp, Câ Mau,...

Dliê krǐng čử boh tâo kỗ: Dliê anei msẽ si dliê kpal khăng mtah mda leh anăn êluh hla, mâo hlăm krĭng mđiă hlor leh anăn krĭng mđao hlor čăt jing hlăm lăn boh tâo kỗ. Dliê anei mâo ti dǔm čar, buôn prŏng msẽ si Lạng Sơn, Cao Bằng, Bắc Kạn, Hà Giang, Tuyên Quang, Sơn La, Hoà Bình, Ninh Bình, plao ksǐ Cát Bà (Hải Phòng), Ha Long (Quảng Ninh),...

Dliê hla điệt: Dliê anei mâo 2 mta anăn lah dliê hla điệt biă kyâo krô bơ-biă krĭng mđiă hlor leh anăn dliê hla điệt biă kyâo krô bơ-biă krĭng mđao hlor. Dliê anei mâo lu êdi ti Tây Nguyên leh anăn dǔm boh čar Kwar Dur.

Dliê mơ: ô kram: Anei jing dliê mâo klei mdê êdi, êluih thâo knăl mŏng kbui, jing dliê amâo djŏ dliê phǔn ôh, čŏng čăt jing hlăm ala lăn êdei leh ba yua kơ bruă lŏ hma. Dliê mơ: ô kram ti Việt Nam čăt jing ti anôk lăn dlông mtăp hŏng êlah êa ksĭ truh 2.000m. Việt Nam mâo hlăm brô 1,5 êklăk ha dliê mơ: ô kram lu êdi ti dǔm krĭng: Ngŏ Dur, Yǔ Dur, nah Dur Kwar Krah, nah Dhǔng Kwar Krah, Tây Nguyên.

Åt msě hŏng dlông rŏng lăn mơh, klei mâo lu djuê mnŏng leh anăn mâo lu ana kyâo mtâo lač mbĭt ti Việt Nam hlăk mâo klei trǔn hrŏ, boh nik gỡ klei trǔn hrŏ anei hmăr êdi hlăm dǔm thǔn giăm anei. Hnŏng luôm ana kyâo mtâo ti Việt Nam trǔn hrŏ hañ đei hmăr truh tol čiăng mâo klei ksiêm wĭt, hnŏng tǔ jăk mŏng dliê kyâo leh anăn dǔm djuê ana kyâo, boh nik gỡ dǔm djuê ana kyâo mâo klei mdê hjăn, yuôm hin ăt hlăk mâo klei hrui mă lu s'năk mơh.

3.3. HIô mnŏng

Êpul hlô mnŏng ti Việt Nam mâo lu êdi leh anăn lu djuê mjeh, hŏng 275 djuê hlô mnŏng, 828 djuê čĭm, 180 djuê mnŏng êrui, 80 djuê ajĭk, 472 djuê kan êa m'mih, năng ai 2.000 djuê kan êa ksĭ leh anăn mbĭt hŏng dŭm pluh êbâo djuê mnŏng amâo mâo klang hdĭp hlăm hang, hlăm êa ksĭ leh anăn hlăm krĭng êa m'mih.

Êpul hlô mnởng ti Việt Nam amâo djŏ knŏng lu kơ djuê mjeh đuič ôh, lŏ mâo lu klei mdê hjăn, bi ala kơ krĭng Đông Nam Á. Êpul hlô mnởng ti Việt Nam mâo lu djuê mnởng mâo klei mdê hjăn hlăm krĭng: êbeh 100 djuê čĭm leh anăn 78 djuê hlô mnởng mâo klei mdê hjăn hlăm krĭng.

Dliê kpal, dliê čử čhiăng, boh tâo kỗ, dliê lu tal jing anôk hdĭp mda mŏng dŭm djuê kra, hwa,... Čử dlông ti Kwar Dur mâo dŭm hlô mnŏng mlâo kpal: kgâo aseh, kgâo asâo, prôk jǔ prŏng, mja,....

Dừm mnởng hdǐp hlăm êa mâo 250 djuê kan, krǐng êa mtlai leh anăn ktuê êa ksĭ mâo 1.000 djuê kan, dừm êtuh djuê ariêng, dừm êtuh djuê hdang điêt, hdang prŏng, tuôr êa ksĭ, briăng, kul êa ksĭ, êngao kơ anăn lŏ mâo čĭm iăt hlăm čử boh tâo dữm plao ksĭ.

Ngăn kdrăp hlô mnŏng ti Việt Nam khă lu mta, lu djuê mnŏng biă dah kyua klei mblah ngă, anak mnuih, klei amâo thâo kriê mgang leh anăn hrui mă tui si čiăng sonăn dǔm mta djuê mnŏng hlăk jing mnŏng hin amâo dah dŏng tuič djuê.

3.4. Ngăn kdrăp mnởng gũ lăn

Việt Nam jing ala čar mâo lu ngăn kdrăp yuôm bhăn hlăm gũ lăn, gũ êa ksĩ. Hlăm anăn, êa pui leh anăn êwa čuh mâo dăp hlăm êpul ala čar mâo hnŏng ngăn kdrăp lu man dun ti dlông rŏng lăn, dǔm ngăn kdrăp hlăm gũ lăn mkăn ắt lu moh hŏng 5.000 anôk mã mnŏng dhŏng, mâo 60 mta msei. Mâo dǔm mta ngăn kdrăp hlăm gũ lăn hŏng hnŏng prŏng wăl leh anăn hnŏng lu kdlun, dui čih yap ti dlông rŏng lăn, mâo klei yuôm bhăn hlăm klei krŏng klei êđăp ênang lăn čar leh anăn jing mnŏng đru mđĩ kyar bruă knuă, klei hdĭp mda hlăm ala čar.

Kdrêč prŏng ngăn kdrăp yuôm bhăn mỡng Việt Nam mâo hnỡng lu, man dưn leh anăn biă. Dǔm mta ngăn kdrăp hlăm gũ lăn mâo hnỡng lu msẽ si:

Hdăng: lu êdi ti wăl hdăng Ngŏ Dur leh anăn wăl hdăng Krông Hồng.

Quặng bôxít: lu êdi ti dǔm čar nah Dur (Lạng Sơn, Cao Bằng, Hà Giang), krǐng Tây Nguyên (Đắk Nông, Lâm Đồng, Gia Lai, Kon Tum) leh anăn čar Bình Phước, Phú Yên. Quặng bôxít mâo dua mta anăn lah quặng bôxít trầm tích, lu êdi ti dǔm čar nah Dur leh anăn quặng bôxít laterít.

Apatít: lu êdi ti čar Lào Cai, hlăm brô 17 wăl, anôk mâo quặng apatít. Giăm jih wăl apatít mâo hnŏng lu man dun leh anăn lu.

Boh tâo kỗ hnỡng từ jăk lu (êngao kơ boh tâo mnga kỗ): mâo amâo bi knar ti djặp anôk ôh, lu êdi ti krĭng Kwar Dur leh anăn nah dur Kwar Krah. Truh thǔn 2017, kluôm ala mâo êbeh 80 wăl mâo ngăn kdrặp anei mâo leh klei ksiêm dlặng, hŏng hnŏng lu mdê mdê.

Čuah kỗ: mâo ti 9 čar ktuê hang êa ksĭ Kwar Dur leh anăn Kwar Krah hŏng hnŏng lu biă dah klei ksiêm dlăng adôk kbah.

Quặng titan: mâo 2 mta quặng phùn leh anăn quặng sa khoáng. Quặng phùn mâo lu ti čar Thái Nguyên, quặng sa khoáng mâo lu hlăm krĭng ktuê hang êa ksĭ mŏng čar Thanh Hoá truh Bà Rịa - Vũng Tàu.

Lăn yuôm hin: lu êdi ti dǔm wăl mâo ngăn kdrăp gǔ lăn ti nah Dur Nậm Xe, nah Dhǔng Nậm Xe, Đông Pao (Lai Châu), Mường Hum (Lào Cai), Yên Phú (Yên Bái).

Boh tâo mnga kỗ: Mâo ti 11 boh čar, biă dah lu êdi ti čar Nghệ An leh anăn Yên Bái. Truh ară anei mâo leh êbeh 70 wăl mâo ngăn kdrăp hlăk leh anăn ksiêm dlăng, hrui mă.

- + Êa mão lu mnŏng từ jăk êa hlor: Pặt giặm jih dữm boh car, buôn prŏng hlặm kluôm ala mão soặi hnoh êa mão lu mnŏng từ jăk êa hlor. Truh ară anei ksiêm dlặng, cih yap leh 400 hnoh êa mão lu mnŏng từ jặk êa hlor.
- + Quặng urani: Boh từ dưn ksiêm dlăng boh lăn, tui duah ngăn kdrăp hlăm gử lăn dưi buh duah leh khoáng hoá urani ti wăl Tây Bắc, Việt Bắc, Krah Kwar Krah leh anăn Tây Nguyên.

Êngao kơ anăn, ala čar drei lŏ mâo dǔm mta ngăn kdrăp mkăn msĕ si: quặng đồng, quặng msei, mangan, antimon, thủy ngân, molipden, felspat, kaolin, lăn tliêt kalin pioh yua mkra sứ gốm, boh tâo pioh yua mblir,... mâo buh duah, ksiêm dlăng, biă dah dǔm ngăn kdrăp anei amâo mâo lu ôh, kah mbha ti lu krĭng.

II. ANAK MNUIH

1. Phun agha djuê ana Việt

Hluê klei yăl dliê đưm, phùn agha ana hruễ mởng djuê ana Việt Nam anăn lah Kinh Dương Vương, čô gưl ênuk tal pă mởng Thần Nông. Čô gưl ênuk tal tlâo mởng Thần Nông anăn lah Đế Minh pô k'kiêng Đế Nghi, leh anăn nao dlăng kriê hwiê ênăk ti Kwar Dhǔng, truh krǐng Ngũ Lãnh dôk anak mniê Vụ Tiên leh anăn mâo k'kiêng sa čô anak êkei mkăn, akŏ dlô prăl kdăl. Đế Minh khăp hơiêng êdi leh anăn čiăng brei anak êkei anei hrô ngă mtao biă dah mnuih anei amâo ư ôh. Kyua anăn, Đế Minh mgŏng Đế Nghi hrô ngă mtao ti krǐng Dưr leh anăn brei anak êkei êdǔk anăn lah Kinh Dương Vương ngă mtao ti krǐng Dhǔng, iêô čar Xích Quy.

Kinh Dương Vương đôk anak mniê Thần Long mâo k'kiêng sa čô anak êkei bi m'anăn Sùng Lãm, êdei anăn hrô ama ngă mtao leh anăn mă anăn iêô Lạc Long Quân. Hlăm sa bliữ nao čuă krǐng Dhǔng, Đế Lai, anak êkei mởng Đế Nghi ngă mtao ti krǐng Dưr, brei anak mniê pô Âu Cơ đôk ti čar Xích Quy. Lạc Long Quân mtuôm leh anăn khặp kơ hbia Âu Cơ. Êdei anăn, diñu dua bi đôk leh anăn k'kiêng sa anǔng êtuh boh, kčeh jing anak êkei sơăi. Leh phung anak prŏng, kyua Lạc Long Quân jing djuê Anak Rai, Âu Cơ jing djuê Hbia s'năn 50 čô anak s'răng hluê ama wĭt kơ krĭng êa ksĭ leh anăn 50 čô anak s'răng hluê amĭ wĭt kơ krĭng čử čhiăng, tơ mâo bruă amra bi hưn mthâo, amâo lui tha ôh. Phǔn agha ana hruễ mŏng Bách Việt mphǔn mŏng anăn yơh¹.

^{1.} Dlăng Đào Duy Anh: *Phùn agha ana hruế djuê ana Việt Nam*, Anôk kčoh mkra Thế giới, Hà Nội, 1950.

Khă anăn, tơ hluê khoa học lač phùn agha ana hruễ mỡng djuê ana Việt anăn lah êpul Lạc Việt hlăm êpul Bách Việt, mâo lu mnuih Việt hdĭp mda hlăm krĭng wăl prŏng ti nah Dur Việt Nam leh anăn nah Dhũng Trung Quốc ară anei (nah Dhung krông Dương Tử), mse si êpul Lạc Việt, Âu Việt ti nah Dur Việt Nam leh anăn sa kdrêč ti nah dih knông lăn hlăm ala čar Trung Quốc; Mân Việt ti Phúc Kiến, Điền Việt ti Vân Nam, Đông Việt ti Quảng Đông, Nam Việt ti Quảng Tây;... Dừm êpul djuê ana anei êdei anăn mkŏ mjing ala čar mdê hjăn soăi. Văn Lang jing ala čar hlăm êpul Lac Việt leh anăn Âu Việt. Năng ai mkrah wah êbâo thừn gưl tal sa êlâo Công nguyên, mnuih Hán mỡng krĭng nah Dưr krông Dương Tử (Trường Giang) trŭn hriê, mdjiê tuič jih dŭm ala čar mỡng dữm djuê ana hlăm êpul Bách Việt, hjăn mâo ala čar Văn Lang leh anăn dŭm djuê ana mkăn dưi krởng kjăp ala čar. Hluê si klei ksiêm dlăng kdrăp gru đưm brei buh, hlăm kring nah Dur leh anăn Dur Kwar Krah, sui hŏng anei năng ai 3.500-4.000 thăn, êpul Lạc Việt mkŏ mkra leh klei dhar kreh đrông dhông mŏng Phùng Nguyên, Đồng Đậu, Gò Mun truh klei dhar kreh Đông Sơn kdruh k'ang hŏng knhuah pla mdiê lŏ mguôp hŏng mkra mjing mnŏng hŏng kngan kdlun êdi¹. Hlăm gul mkŏ mkra klei dhar kreh Phùng Nguyên - Đồng Đâu - Gò Mun - Đông Sơn jing gưl anak mnuih Việt mbit hŏng dữm djuê ana mkăn prăp êmiêt mkŏ mjing ala čar mphun kčum Văn Lang - Âu Lac, păn ako anăn lah Mtao Hùng (mâo 18 gưl Mtao Hùng) - phùn agha mỡng anak mnuih hruê anei.

^{1.} Knŏng ksiêm dlăng knhuah djuê ana, Vương Xuân Tình (Ngă mkra): *Dǔm djuê ana ti Việt Nam: hdruôm 1: Êpul klei blǔ Việt - Mường*, Anôk kčoh mkra Hdră kđi čar - Sự thật, Hà Nội, 2015, mơar tal 96.

Mǔt hlăm mkrah wah gul ênuk Boh tâo đưm, dǔm mnuih Homo Sapiens hnưm hriê pŏk prŏng ala lăn hdĭp mda truh krĭng Dhǔng, ară anei tlâo boh êgei mŏng diñu ǎt adôk ti băng ê:ung Thẩm Ôm (Nghệ An) mâo sui hŏng anei năng ai 125.000 thǔn. Hlăm knhal ruễ mkrah wah gul ênuk Boh tâo đưm, dǔm mnuih tui duah kdrăp gru đưm knŏng buh duah sa anôk mâo êgei mŏng mnuih Homo Sapiens ti băng ê:ung Hùm (Yên Bái) hŏng ênuk thǔn sui thǔn (sui hŏng anei 125.000 truh 75.000 thǔn).

Truh knhal ruế gưl ênuk Boh tâo đưm, dặng čữ msẽ brăm hna Lang Son, Ninh Bình lŏ buh duah dŭm gru mnuih Homo Sapiens msě si Nhẫm Dương (Hải Dương), hlăm anăn mâo wăt êgei hđăp Pongo mbĭt krĭng anăn sui hŏng anei 50.000 truh 30.000 thŭn. Êgei hđặp mỡng Homo Sapiens ti Làng Tráng (Thanh Hóa) sui hŏng anei 40.000 truh 35.000 thŭn. Sui êdi mâo kdrêč klang leh anăn êgei mỡng mnuih prăl hmặr ti Kéo Làng (Lạng Sơn) leh anăn êgei ti Thung Lang (Ninh Bình) năng ai 30.000 thŭn,... Mbĭt hŏng anăn, thŭn 1960, gưl tal êlâo dŭm mnuih tui duah kdrăp gru đưm buh duah dŭm mta mnŏng yua hŏng boh tâo mỡng mnuih kuêñ ti čữ Đo (Thanh Hóa), čữ Quan Yên, čử Nuông (khưi hŏng čử Đo 300m), ti Xuân Lôc (Đồng Nai). Anei jing mnŏng yuôm bhăn pioh bi mklă kơ gưl ênuk Boh tâo đưm (amâo dah gưl ênuk Cánh tân) hlăm brô biă lu 40.000 thun, ti Việt Nam mâo leh mnuih kuêñ hdĭp. Hluê thŭn mlan, dŭm pô kriê dlăng čữ Đo, Xuân Lôc, truh kơ Thẩm Ôm, Ngườm, Sơn Vi đĩ kyar mỡng mnuih kuêñ hlŏng jing anak mnuih ară anei¹.

^{1.} Ti băng k'ưp Ngườm (Võ Nhai) buh duah leh lu kdrêč điệt pioh kuêh leh anăn mnŏng knur hlăm ênuk Boh tâo đưm sui hŏng anei năng ai 23.000 thừn mŏng mnuih Homo Sapiens.

Ăt hlăm knhal ruế gưl ênuk Boh tâo đưm, hlăm wăl prŏng êhai mŏng ala čar mâo lu êpul mnuih hdĭp mda hŏng mnêč lua mnah, trah yao. Digŏ hdĭp hlăm băng k'ưp, băng ê:ưng, tač adiê, ktuê hang krông, hnoh êa. Dǔm knhuah gru đưm mŏng dǔm êpul mnuih gưl ênuk anei mâo phung tui duah knhuah gru đưm iêô anăn mbĭt klei dhar kreh Sơn Vi¹, mă anăn hluê să Sơn Vi, kdriêk Lâm Thao, čar Phú Thọ. Gru klei dhar kreh Sơn Vi lŏ mâo buh duah ti lu anôk hlăm ala čar drei msĕ si Sơn La, Lai Châu, Lào Cai, Yên Bái, Vĩnh Phúc, Phú Thọ, Bắc Giang, Thanh Hóa, Nghệ An,... Mỡng mâo mnuih Ngườm, Sơn Vi đru bi mtuič ruễ leh gưl ênuk mnuih kuêñ ti Việt Nam leh anăn hmlai nao kơ gưl đĩ kyar hĭn anăn lah gưl ênuk gặp djuê, êpul buôn sang.

Hlăm klei hdĭp mda leh anăn klei mă bruă, mnuih Son Vi brữ mkra mlih leh kdrăp mŏng yua pioh đi nao kơ gưl ênuk mrâo kdlun hĭn - klei dhar kreh Hòa Bình (sui hŏng anei mŏng 17.000 truh 7.000 thŭn). Hòa Bình jing anôk tal êlâo buh duah knhuah gru đưm anei. Klei êdah klă êdi mỡng kdrăp mnỡng yua hlăm gưk ênuk dhar kreh Hòa Bình mâo jông đặt, hlâo ya boh tâo leh anăn dŭm mnŏng hŏng kram, mo:ô, kyâo. Mnuih Hoà Bình mphun kčum ngã leh bruă lŏ hma. Hŏng mnêč ksiêm mklă kđoh mnga, arăng buh duah leh kđoh mnga ti dŭm băng ê:ung Sũng Sàm, Thẩm Khương. Ti băng ê:ung Xóm Trại (Hòa Bình) buh duah leh gru asăr mdiê, akam mdiê, asăr braih khiêt. S'năn, mnuih Hòa Bình jing dŭm mnuih thâo ksul mĭn bruă ngă lŏ hma khă adôk mphŭn kčum biă dah anei jing klei bi mphŭn kơ ba yua ala lăn yan adiê mŏng anak mnuih hŏng bruă ngă kreh knhâo. Leh anăn Việt Nam mâo klei đặo địng jing sa hlăm dŭm "anôk phùn agha" ngă bruă lŏ hma dŏng mŏng hnưm ti dlông rŏng lăn.

^{1.} Sui hŏng anei mŏng 30.000 truh 11.000 thŭn.

Truh gul ênuk Boh tâo mrâo, sa klei dhar kreh mkăn mâo mkra mđĩ: klei dhar kreh Bắc Sơn mâo phùn agha mỡng klei dhar kreh Hoà Bình mâo hnỡng sui hỡng anei mỡng 10.000 truh 8.000 thùn. Hlăk anăn sa êpul buôn sang mnuih Hoà Bình nao ti krĭng nah dur ksĭng m'miă wăl čử boh tâo Bắc Sơn ngã anôk hdĭp mda prŏng hlăm brô 500km², wăl prŏng mỡng kluôm čar Lạng Sơn leh anăn sa kdrêč čar Bắc Cạn, Thái Nguyên hruê anei. Khua diñu jing dữm mnuih Indonesien đưm, đa dữm mnuih Melanesien, mâo moh akŏ dlô biă dah ăt jing mnuih Australoid amâo dah mnuih mklŭk djuê ana¹.

Ti knhal ruế gưk ênuk dhar kreh Bắc Sơn, ktuê hang êa ksĩ Kwar Dưr leh anăn Dưr Kwar Krah ala čar drei mâo biă êdi tlâo êpul mnuih đưm: êpul tal sa hriê mỡng băng k'ưp wăl Bắc Sơn nao dôk ti hang êa ksĩ Hải Phòng, Quảng Ninh; êpul tal dua mỡng Yǔ Thanh Hóa nao hdǐp ti krǐng êa ksĩ, mkŏ mkra klei dhar kreh Đa Bút; êpul tal tlâo hriê mỡng Yǔ Nghệ An nao ti ktuê hang êa ksĩ hlăm kdriêk Thạch Hà (Hà Tĩnh), Quỳnh Lưu (Nghệ An) leh anăn nao truh kơ krǐng dhǔng hlŏng truh ti Bầu Dũ (Quảng Nam - Đà Nẵng).

Mŏng dǔm êpul mnuih đưm mâo mkŏ mkra leh dǔm klei dhar kreh Quỳnh Văn, Cái Bèo, Đa Bút, Hạ Long,... Ăt hlăm gưl anei moh, sa kdrêč mnuih hdĭp ktuê hang êa ksĭ mâo bi mtuôm leh hŏng êpul mnuih mŏng Trung Quốc trǔn hriê, mŏng Philíppin mǔt, mŏng Malaixia leh anăn Inđônêxia đĭ hriê. Dǔm djuê gien giǎm kbưi bi mklǔk, wǎl hdĭp mta ǎt mâo klei mlih mdê s'nǎn hlǎm gưl ênuk anei mâo lu mnuih bi mklǔk djuê ana.

^{1.} Mỡng mnuih Australo - Mongoloid, hŏng klei bi mbliừ ngă mhrŏ hnỡng jǔ s'năn kah jing êpul mnuih Indonesien đưm. Sa êpul mkăn mâo hnỡng hrŏ jǔ biǎ hĭn s'năn jing Australoid. Êpul tal tlâo jing dǔm mnuih ti châu Đại Dương leh anăn mnuih mklǔk djuê ana.

Knhal ruễ gưl ênuk Boh tâo mrâo, dǔm mta châu Đại Dương leh anăn mnuih bi mklǔk djuê ana brữ luič, adôk knŏng mnuih Indonesien đưm. Hlăm gưl anei, mâo lu klei bi mtuôm mŏng mnuih hdĭp ti hang êa ksĭ nah dưr ala čar drei leh anăn hang êa ksĭ nah dhǔng Trung Quốc. Đǎo đing mnuih Đông Nam Á đưm kčưm mâo mŏng ênuk anei.

Gul ênuk Msei mrâo kčurm jing gul Phùng Nguyên mâo hnŏng sui hlăm brô gul êtuh thǔn tal XIV truh gul êtuh thǔn tal XI, X êlâo Công nguyên; êdei anăn klei dhar kreh Đồng Đậu - Gò Mun mâo hnŏng sui hlăm brô gul êtuh thǔn tal XIII truh gul êtuh thǔn tal VIII êlâo Công nguyên. Hlăm gul Phùng Nguyên, dǔm klang kleh lu kơ brǔ jai, êngao kơ klang kleh ti anôk gru buê ênuk Đồng Đậu (Vĩnh Phúc), Mán Bạc (Ninh Bình), Xóm Rền (Phú Thọ), băng k'ưp Tọ (Sơn La),...

Khă anăn, klei dhar kreh Đông Sơn jing gul ênuk đi kyar kdruh k'ang leh anăn mâo lu klei tǔ dun êdi hlăm gul ênuk Msei lač hjăn leh anăn buê ênuk đi kyar anak mnuih Việt ară anei lač mbǐt. Klei dhar kreh Đông Sơn jing sa kdrêč hlăm Klei dhar kreh krông Hồng, čuê mđi mỡng klei dhar kreh Hoà Bình, Phùng Nguyên, Đồng Đậu leh anăn Gò Mun. Klei dhar kreh Đông Sơn mâo klei jăk siam mdê hjăn biă dah ăt mâo lu klei msẽ hŏng knhuah dhar kreh krǐng Đông Nam Á leh anăn klei dhar kreh mdiê lŏ. Anei jing gul ênuk kčum mâo knǔk kna tal êlâo ti Việt Nam hluê knhuah wăl buôn sang leh anăn lu wăl buôn sang.

Dǔm mnuih tui duah knhuah gru đưm buh duah leh dǔm êtuh klang kleh, hlăm anăn mâo êbeh 60 boh klang akŏ adôk dưi yua ksiêm dlăng. Êpul mnuih Indonesien hdĭp hlăm tlâo gưl ênuk klei dhar kreh Đông Sơn. Sui biă anăn, mbĭt hŏng êpul mnuih Indonesien lŏ mâo leh sa êpul mnuih

mrâo - êpul mnuih Đông Nam Á, kbiă mỡng êpul mnuih Đông Nam Á đưm ti knhal ruế gưl ênuk Boh tâo mrâo leh anăn brữ đi kyar êdei anăn. Năng ai êpul mnuih anei mâo kyua klei bi mklŭk djuê mnuih mỡng Mongoloid dỡng mỡng dựr trừn hriê, mỡng êa ksĩ nao, ngã kơ klei hrŏ hnỡng jữ hmăr hĭn leh anăn klei čuê djuê kjăp rŏng hĭn mkă hŏng êlâo dih. Klei bi mđut klang ako dlô (brachycranisation), bi hgăl asei mlei (gracilisation), klĭt brữ kỗ, bỗ mta mhrŏ kjhô năng ai hmăr êdi hlăm gưl anei. Diñu bi mjing dŭm êpul mnuih hdĭp hlăm wăl krông Hồng, krông Mã, krông Cả, mbĭt hrăm mkŏ mkra klei dhar kreh Đông Sơn. Mŏng êpul mnuih Việt đưm anăn jing aduôn aê mỡng mnuih Việt hruê anei. Hlăk êjai anăn, sa kdrêč dŭm mnuih Indonesien brữ mlih anôk hdĭp ti nah Dhŭng, ktuê dăng čữ Trường Sơn truh ară anei anak čô diñu jing dŭm djuê ana Giarai, Êđê ti Tây Nguyên. Sa kdrêč mnuih Indonesien mkăn dôk mbĭt krĭng wăl leh anăn hdĭp mda mbĭt hŏng mnuih Đông Nam Á mlih nao dôk ti nah dhung hnui hin jing dum djuê ana Xodang, Bana, Mnông, Chăm ti Tây Nguyên ară anei.

Giáo sư sử học Hà Văn Tấn lač: Klei dhar kreh Đông Sơn mphùn năng ai hlăm êtuh gưl thùn tal VII êlâo Công nguyên. Hlăm gưl klei dhar kreh anei, amâo mâo ôh klei bi knăl kơ klei bi mlih pô mkŏ mkra. Kyua anăn dưi tǔ yap pô mkŏ mkra klei dhar kreh Đông Sơn, dŏng mŏng mphùn tal êlâo, jing êpul aduôn aê mnuih Việt, amâo dah lač klă hĭn mŏng êpul Việt - Mường. Truh ară anei, mâo lu gru bi knăl đru mklă nik kơ hnŏng đĭ kyar đrông dhông mŏng dǔm klei dhar kreh Đông Sơn mphùn kčưm, boh nik kdrăp Phùng Nguyên - Đồng Đậu - Gò Mun, truh klei dhar kreh Đông Sơn. Dǔm gru bi knăl anei lŏ đru bi êdah klei dhar kreh

Đông Sơn jing klei dhar kreh mâo hjăn păn, đĩ kyar mởng dữm klei dhar kreh êlâo anăn. Pô mkŏ mkra klei dhar kreh Đông Sơn mâo dữm hră mơar đưm čih pioh anăn lah mnuih Lạc Việt ăt knŏng jing anak čô pô mkŏ mkra klei dhar kreh Đông Sơn mphǔn kčưm mơh, amâo djŏ mởng êngao ba mtruh ti Việt Nam ôh.

S'năn, drei dưi lăm lui klei đing đăo phùn agha anak mnuih Việt hriê mỡng Giang Nam (Trung Quốc) amâo dah mỡng anôk mkăn, biả dah lõ bi mdhiang phùn agha ana hruễ anak mnuih Việt truh akŏ gưl êbâo thùn tal dua amâo dah knhal ruễ gưl êbâo thùn tal tlâo êlâo Công nguyên.

Kyua anăn, dưi lač, hŏng dǔm gru bi knăl mŏng knhuah gru đưm leh anăn klei ksiêm dlăng buê ênuk, drei dưi buh klei mphǔn kčum leh anăn đĩ kyar đrông dhông mŏng anak mnuih ênuk đưm hlăm ala čar drei dŏng mŏng akŏ gưl ênuk Boh tâo đưm truh kơ gưl ênuk Msei, êdah êdi mâo klei dhar kreh Đông Sơn. Leh anăn dŏng mŏng mphǔn kčum anăn djuê ana Việt Nam đĩ kyar truh ênuk ară anei.

2. Mnuih kmun leh anăn dum djuê ana ti Việt Nam

2.1. Mnuih kmun

- Kơ ênoh mnuih kmưn:

Hluê si boh từ dưn klei Ksiêm dlăng ênoh mnuih kmưn leh anăn sang dôk thừn 2019 hluê Hdră mtrừn mrô 772/QĐ-TTg hruê 26/6/2018 mŏng Khua Knǔk kna, ênoh mnuih kmưn ti Việt Nam mâo 96.208.984 čô, hlăm anăn êkei mâo 47.881.061 čô, truh 49,8% leh anăn mniê mâo 48.327.923 čô, truh 50,2%. Việt Nam jing ala čar dôk tal tlâo hlăm krǐng Đông Nam Á (êdei Inđônêxia leh anăn Philíppin) leh anăn dôk tal 15

ti dlông rŏng lăn. Êdei 10 thŭn, ênoh mnuih kmưn ti Việt Nam đĩ hĭn 10,4 êklăk čô. Hnŏng đĩ kyar ênoh mnuih kmưn tĭng mdǔm hlăm gưl thǔn 2009-2019 mâo 1,14%/thǔn, trǔn biǎ mkǎ hŏng gưl thừn 1999-2009 (1,18%).

Ênoh mnuih kmưn mbĭn đôk ti Việt Nam mâo 290 čô mnuih/km², đĩ 31 čô mnuih/km² mkă hŏng thún 2009. Việt Nam jing ala čar đôk tal tlâo kơ ênoh mnuih kmưn mbĭn đôk ti krĭng Đông Nam Á, êdei Philíppin leh anăn Xingapo.

Krǐng lăn dap mnai krông Hồng leh anăn Ngõ Kwar Dhǔng jing dua krĭng mâo ênoh mnuih kmun mbĭn dôk lu êdi hlăm kluôm ala, knar hŏng 1.060 čô mnuih/km² leh anăn 757 čô mnuih/km². Krĭng lăn dap, čử čhiăng Kwar Dur leh anăn Tây Nguyên jing dua krĭng mâo ênoh mnuih kmun mbĭn dôk biă, knar hŏng 132 čô mnuih/km² leh anăn 107 čô mnuih/km².

Hlăm 54 djuê ana hlăm ala čar, djuê ana Kinh mâo 82.085.826 čô mnuih, truh 85,3%. Hlăm 53 djuê ana mnuih djuê biă, 6 djuê ana mâo ênoh mnuih kmưn êbeh 1 êklăk čô mâo: Tày, Thái, Mường, Mông, Khmer, Nùng (hlăm anăn djuê ana Tày mâo ênoh mnuih kmưn lu êdi hŏng 1,85 êklăk čô mnuih); 11 djuê ana mâo ênoh mnuih kmưn biă êdi gǔ 5.000 čô mnuih, hlăm anăn Ođu jing djuê ana mâo ênoh mnuih kmưn biă êdi (428 čô mnuih)¹.

Krĭng lăn dap mnai Krông Hồng jing anôk mbĭn lu mnuih kmưn êdi hlăm kluôm ala hŏng 22,5 êklăk čô mnuih, truh 23,4% ênoh mnuih kmưn kluôm ala. Tây Nguyên jing anôk mâo biă mnuih hdĭp mda êdi hŏng 5,8 êklăk čô mnuih, truh 6,1% ênoh mnuih kmưn kluôm ala.

^{1.} www.gso.gov.vn.

Krǐng mnuih djuê bi khẳng hdǐp mda ti anôk lăn dap, čử čhiẳng Kwar Dur leh anăn Tây Nguyên. Mnuih djuê ana Kinh khẳng mbǐn dôk ti dua krǐng lăn dap mnai prŏng êhai, ktuê hang êa ksǐ leh anăn dǔm wǎl krah, buôn prŏng. Mbǐt hŏng anăn, hŏng kdrêč knông lăn dlông êbeh 3.200km lir hŏng ala čar Lào, Trung Quốc, Campuchia s'năn lu djuê ana lŏ bi jĕ giǎm hŏng dǔm djuê ana ti êngao krǐng knông lǎn. Anei jing anôk juh knang pioh pŏk prŏng klei bi hgǔm mǎ bruǎ knuǎ, klei dhar kreh leh anǎn hgǔm mguôp hŏng ala čar êngao. Kyua anǎn, krǐng hdǐp mda mŏng dǔm djuê ana hlǎm ala čar Việt Nam mâo klei yuôm bhǎn êdi hlām hdrǎ mdǐ kyar bruǎ knuǎ, kriê mgang klei êdǎp ênang ala čar leh anǎn klei dhar kreh.

2.2. Dŭm djuê ana ti Việt Nam

- Dŭm djuê ana mâo ênoh mnuih kmun leh anăn hnŏng thâo mđi kyar bruă knuă - klei hdĭp mda amâo mâo bi knar.

Djuê ana Kinh mâo ênoh mnuih kmưn lu êdi hlăm ala čar drei (85,3%), mâo hnŏng thâo lu hĭn, jing êpul kặp bi hgǔm mguôp, ngặ phùn leh anăn ba êlan êlâo hlặm klei ksǔng mblah sui thǔn pioh mkǒ mkra leh anăn kriê mgang ala čar, đru mguôp yuôm prŏng pioh mđĩ kyar dǔm djuê ana hlặm ala čar Việt Nam. Hlặk êjai anăn, dǔm djuê ana mkặn knŏng mâo biặ đuič (14,7%) mkặ hŏng ênoh mnuih kmưn kluôm ala. Khặ ênoh mnuih kmưn bi kpleh lu, biặ dah hlặm dữm djuê ana amâo mâo klei djuê ana lar ktử juặ, bi mčhǔ luặ, bi tuič djuê mnuih djuê ana biặ amâo dah mnuih djuê ana biặ lờ kdỡng wǐt hŏng mnuih djuê ana lar; dǔm djuê ana mđĩ mlar n'nao klei hgǔm mguôp, khặp čiặng, dlặng ba mbǐt, hrặm mbǐt gǐr ktưn mkra mđĩ sa ala čar Việt Nam mil čhǐl,

kluôm dhuôm, mnuih buôn sang mdrŏng sah, ala čar ktang kjăp, ngă phùn, mtăp mđơr leh anăn kreh dhar.

- Dǔm djuê ana ti Việt Nam hdĭp mbĭt hrăm leh anăn taih rung ti lu krĭng lăn hlăm ala čar.

Djuê ana Kinh khẳng hdĭp ti dữm krĭng lặn dap mnai, lặn dap leh anăn ktuê hang êa ksĭ, bi mnuih diuê ana biă khăng hdĭp ti dŭm krĭng phŭn leh anăn hdĭp mbĭt hrăm hŏng dŭm mnuih djuê ana mkăn. Dui dăp mbha jing dum wăl phun s'nei: Krĭng Yŭ Kwar Dur mâo 23 djuê ana, hlăm anăn mnuih djuê ana Thái leh anăn Mường ngặ phừn; krĭng Ngŏ Kwar Dur mão 18 djuê ana, hlăm anăn mnuih djuê ana Tây leh anăn Nùng ngặ phun; kring čữ čhiảng Thanh - Nghê mâo 8 diuê ana, hlăm anăn mnuih djuê ana Thái ngặ phun; kring dặng čử Trường Sơn (krĭng čử čhiảng dǔm čar mỡng Hà Tĩnh nao truh Bình Đinh) mão 9 djuê ana, amão mão ôh djuê ana ngặ phun kyua ênoh kmun biă leh anăn hdĭp taih rung; krĭng Tây Nguyên mão 14 djuê ana, tui hluê mdê krĭng amra mão djuê ana ngặ phun, msẽ si mnuih dịuê ana Êđê ti čar Đắk Lắk, Đắk Nông: mnuih dịuê ana Bana ti dǔm boh čar Gia Lai, Kon Tum; krĭng Kwar Dhŭng jing anôk hdĭp mda sui thŭn êngŭn mỡng dữm mnuih djuê ana Khmer, Chăm, Hoa.

Truh ară anei, păt dah amâo mâo ôh čar, kdriêk mâo knŏng sa djuê ana hdĭp mda. Lu čar mâo truh 20 djuê ana msĕ si Lai Châu, Lào Cai, Yên Bái, Hà Giang, Lâm Đồng,... Hjăn čar Đắk Lắk mâo êbeh 40 djuê ana. Lu kdriêk čử čhiăng mâo mŏng 5 djuê ana kơ dlông hdĭp mda, lu să, alŭ,

^{1.} Klei dặp mbha tui hluê dữm djuê ana hdǐp sui thừn, mâo wăl buôn sang prŏng, mâo klei dhar kreh hjăn, amâo mâo msẽ hŏng djuê ana mkăn knŏng mâo dữm mnuih đĭ dôk ngặ mtao, ngặ bruặ ti anăn.

buôn,... mâo mờng 3-4 djuê ana hdĭp mbĭt hrăm. Mởng hdĭp mbĭt hrăm amra đru kơ dǔm djuê ana dưi bi tui hriăm, bi mjĕ mgiăm, khă anăn klei anei ăt ngă dleh mơh kơ mđĭ kyar bruă knuă leh anăn kriê dlăng mnuih kmưn.

- Grăp djuê ana mâo klei blǔ leh anăn knhuah dhar kreh hjăn, đru mbŏ mđĩ lu knhuah gru dhar kreh Việt Nam mâo klei siam êbăt.

Giǎm jih dǔm djuê ana mâo klei blǔ mdê hjǎn leh anăn dǔm klei blǔ anăn hlǎm pǎ mta klei blǔ phǔn ti Đông Nam Á. Kyua hdǐp mbǐt mbla leh anăn klei čiǎng brǔ hrǎm s'nǎn lu djuê ana khǎng yua dua mta klei blǔ amâo dah lu klei blǔ. Klei Việt jing klei blǔ phǔn mŏng ala čar leh anǎn mâo djǎp djuê ana ba yua. Klei blǔ amǐ k'kiêng mŏng grǎp djuê ana ǎt mâo mpǔ myuôm, čuê mđǐ truh arǎ anei.

Klei mă bruă, knhuah sang dôk, klei rǔ mdŏng,... mŏng dǔm djuê ana mâo lu klei mdê. Amâo djŏ knŏng mdê hlăm mnêč rah pla mdiê lŏ leh anăn mdiê hma hang ôh, wăt mnêč ngă lŏ, ngă hma mŏng djuê ana anei ăt mâo klei mdê moh hŏng djuê ana mkăn. Bruă pŏk mñam mŏng dǔm djuê ana kreh knhâo êdi. Knhuah sang dôk, sang kbĭn dhar kreh ăt jing leh klei mdê hjăn mŏng grăp djuê ana. Mâo djuê ana dôk hlăm sang lăn, mâo djuê ana dôk hlăm sang dlông krum. Dǔm djuê ana mkăn mâo sang kbĭn dhar kreh msĕ si sang đình, sang rông,... mâo boh mkra, kruak buôr kdruh siam, kreh knhâo.

Knhuah huă bỡng, čǔt h'ô mỡng sa djuê ana ăt lu mta leh anăn yâo jăk, khă anăn mâo dǔm djuê ana kdrăp čǔt h:ô čiăng msẽ (êlâo dih djuê ana Bố Y, djuê ana Giáy čǔt h'ô čiăng msẽ djuê ana Mông, bi ară anei čiăng msẽ hŏng djuê ana Nùng; čhum ao djuê ana La Ha msẽ hŏng djuê ana Thái;...). Hlăm klei huă bỡng, djuê ana Kinh leh anăn Mường khăng huă êsei;

djuê ana Tày, Thái, Thổ, Khmer, La Chí, La Ha khẳng bởng điŏ tak hŏng chẩm chéo... leh anăn dŭm mta hla, djam dliê; bi djuê ana Chứt, Bố Y, Cờ Lao, Pu Péo khẳng bởng mnŏng mkra mjing mŏng ktor, hbei blang; dŭm djuê ana mkăn lŏ mâo kpiệ čeh, kpiệ ktor, hặt đĩng.... Kdrặp čặt h'ô mỡng grặp djuê ana ăt mâo klei mdê moh leh anăn mâo lu mta êa, mñam hŏng kngan amâo dah mkra boh đêč hŏng kngan. Todah djuê ana Kinh, êkei čŭt čhum đŭt kdrŭn, ao jŭ mda, mniê bar m'iêng jữ, yếm, ao jữ mda, akŏ păn kưn; bi krặp čhum ao mỡng dữm djuê ana krĭng Trường Sơn - Tây Nguyên êkei khẳng bar kpin, dôk asei lưng, mniê h'ô ao mặt akŏ, đặt păl, yan puih h'ô thiăm ao êpih; m'iêng ao mỡng djuê ana Khmer mniê êkei bar xà rông hŏng mnal lua, mnuih mduôn khua khẳng čặt čhum dlông, ao bà ba hŏng čhiảm brung brêč din ti akŏ amâo dah kbăk ti mra; phung êkei, mniê Chăm bi bar m'iêng hặt soặi, êkei h'ô ao đặt kdrun, bal đạh da, kặ boh nặt; djuê ana Hoa khăng h'ô ao dlông k'kuê, kă boh nŭt mnal ti djiệô, ao lah ti k'iêng amâo dah kdrặp ao tứ thân lah ti krah,... Klei dhar kreh mỡng dữm djuê ana mâo lu êdi leh anăn từ yuôm sơặi, mỡng dữm klei m'muiñ, dữm ênhiang kdŏ, dữm klei k'han, kdrăp gru dhar kreh čing čhar Tây Nguyên,... Msĕ tô hmô klei m'muiñ Xống chu xon xao (Klei mtă kơ bĭng khặp) mỡng djuê ana Mường, Mông; Klei khan Đam San mỡng dịuê ana Êđê, ngăn kdrăp klei blǔ duê mỡng dịuê ana Tày - Nùng; klei kdŏ xòe mỡng djuê ana Thái; kdŏ hgơr mỡng djuê ana Chăm; kdŏ hŏng čing čhai mỡng dŭm djuê ana Tây Nguyên;...

Kơ klei đăo knang kơ yang adiê, klei hluê đăo mởng dũm djuê ana: Giăm jih dữm djuê ana biă đăo knang mâo lu yang adiê hŏng klei mĭn djặp mta mnởng mâo mngặt êwa leh anăn ngă yang hluê knhuah bhiăn djuê ana pô. Mâo dŭm êpul mnuih hluê đăo bi ala kơ dŭm djuê ana biă s'nei:

- Đăo yơng Nam tông mởng mnuih djuê ana Khmer.
- Đăo Hồi leh anăn đão Bàlamôn mỡng mnuih djuê ana Chăm.
- Đăo khop, boh nik đăo Tin Lành mờng mnuih djuê ana biă ti Tây Nguyên.
- Sa kdrêč mnuih djuê biă ti krĭng čữ čhiăng Kwar Dur hluê đǎo khop, Tin Lành.
- Knhuah bhiǎn hgǔm mguôp mờng dữm djuê ana mâo mđĭ kyar mờng dǔm êbâo thǔn buê ênuk, mbǐt hrǎm mǎ bruǎ knuǎ, krǔ kdờng mblah roh leh anǎn mkra mđĩ ala čar.

Khă hdĭp mda ti Việt Nam mŏng gul ênuk thǔn mdê mdê, biă dah dǔm djuê ana hlăm ala čar drei mâo bruă ngă msĕ, klei tǔ dun mbĭt. Pioh hdĭp mda, amâo bi čhǔ loă, dǔm djuê ana hnum hgǔm mguôp kdŏng mblah roh, kriê mgang klei dui hdĭp mŏng grăp djuê ana.

Gưl ênuk dǔm Mtao Hùng, dua êpul mnuih Lạc Việt leh anăn Âu Việt mkŏ mjing lăn čar Văn Lang, êdei kơ anăn bi mguôp mkŏ mjing lăn čar Âu Lạc, đru mblah roh Tần.

Hlăm dữm klei kdỡng mblah roh kriê mgang klei ênữk êngiê ala čar, dữm djuê ana mbǐt hrăm hŏng mnuih djuê ana Kinh kdỡng mblah roh, msẽ si djuê ana Tày - Nùng hŏng klei gǐt gai mỡng Thân Cảnh Phúc, Vi Thủ An, Tông Đản,... đru mblah k'han roh Tống (ruễ gưl êtuh thữn tal XI, ênuk Lý). Dữm khua păn akŏ mnuih djuê ana Mường mâo anăn Hà Đặc, Hà Chương ti Phú Thọ, Yên Bái đru ksững mblah roh Nguyên - Mông (ruễ gưl êtuh thữn tal XIII, ênuk Trần). Akŏ gưl êtuh thữn tal XV, mnuih djuê ana Mường ti Thanh Hóa hluê Lê Lợi yơr hla cờ mblah đuễ roh Minh, mnuih djuê

ana Thái ti Nghệ An, mnuih djuê ana Tày - Nùng ti Lạng Sơn ắt đru mguôp prŏng mơh hlăm klei mblah roh anei. Knhal ruễ gưl êtuh thừn tal XVIII, lu mnuih djuê biả ti krǐng čử čhiảng Bình Định, Quảng Ngãi hgữm mbǐt hŏng êpul Tây Sơn mblah roh Thanh, mtlaih wǎl mtao dôk Thăng Long. Knhal ruễ gưl êtuh thừn tal XIX akŏ gưl êtuh thừn tal XX, dữm djuê ana biả bi đru mblah roh kar kak Prăng sơǎi, msẽ mnuih djuê ana Thái ti Thanh Hóa từ hluê krữ kdỡng mblah roh hŏng dữm mtao grữ: Hà Văn Mao, Đinh Công Tráng, Cầm Bá Thước; mnuih djuê ana Mông ti Lào Cai, Lai Châu hluê Pát Chai; dữm djuê ana ti Tây Nguyên hluê Nơ Trang Long mblah roh kar kak Prăng.

Hlăm gưl iêô mthưr mtlaih êngiê lăn čar, Việt Bắc jing anôk ngă phùn knŏng kơ cách mạng, dùm djuê ana ti nei đru mguôp leh yuôm bhăn hlăm klei mblah từ dưi Mlan 8 thùn 1945. Gưl ksũng mblah kar kak Prăng (1946-1954), Việt Bắc lŏ mâo ruah jing anôk ngặ phùn knŏng, dữm djuê ana ti nei từ ư sa ai tiê hŏng klei kdŏng mblah roh, hŏng Trung ương Đảng, Knǔk kna. Mnuih buôn sang djuê biặ ti krǐng Trường Sơn - Tây Nguyên khặ ử hra, êpa êsei ặt sa ai tiê hluê cách mạng, đru mblah từ dưi kar kak Prăng leh anăn Mỹ.

III. BUÊ ÊNUK

1. Mỡng ênuk nguyên thủy truh thừn 1858

1.1. Ênuk nguyên thủy

Sui hŏng anei năng ai 40-30 êbâo thŭn, kyua mâo ala lăn yan adiê jăk găl, hlăm ala čar drei mâo leh dǔm anak mnuih mphǔn tal êlâo. Anăn lah Mnuih đưm đã. Digỡ hdĭp

hluê êpul, hiu lua mnah hlô mnŏng leh anăn duiñ mnŏng pioh hdĭp mda.

Hlăm klei đi kyar, Mnuih đưm đă brử jing Mnuih ênuk mrâo. Digỡ hdip hluê gặp djuê (ênuê êpul), hdip hlăm dữm băng ê-ưng, băng k'ưp, djiêô hang hnoh êa, yua mnŏng mŏng boh tâo uă dhông (boh tâo đưm), lua mnah, duiñ mnŏng pioh hdip mda.

Sui hŏng anei mŏng 12.000-6.000 thŭn, dŭm êpul gặp djuê ti Việt Nam mâo leh klei dặp mbha kơ mnuih kmưn, mnuih mặ bruặ. Mnuih kmưn hdĭp mda sui thŭn ti sa bǐt anôk, jing krĭng dữm êpul mnuih gặp djuê, wǎl buôn sang.

Mŏng ênuk klei dhar kreh Hòa Bình¹, bruă ngă lŏ hma kčum mâo. Mnŏng hŏng klang, đrao, kyâo,... mâo yua lu hĭn. Mnŏng hŏng boh tâo (kčum gul ênuk Boh tâo mrâo) hlăm ênuk anei mâo mkra mjing jăk hĭn. Phǔn tal êlâo anak mnuih thâo sah jông leh anăn mkra mnŏng hŏng lăn tliêt. Klei hdĭp jăk hĭn.

Sui hŏng anei năng ai 6.000-5.000 thŭn, mnêč khặt, ir boh tâo đĩ kyar leh. Mnêč mkra mnŏng hŏng lặn tliệt yua mnŏng bi mdar mâo hluê ngặ. Mnŏng yua kơ bruặ knuặ mâo mkra mjing jặk hĭn, bruặ knuặ ngặ êluih gặl hĭn. Giặm jih êpul gặp djuê ti Việt Nam ngặ bruặ lờ hma hŏng wặng kuốc boh tâo. Mâo leh klei bi mlih mnŏng mkra mjing mŏng dữm êpul gặp djuê. Wặl hdĭp mda mâo pŏk prŏng. Klei hdĭp mâo mđĩ kyar brữ. Anei jing gul ênuk "cách mạng Boh tâo mrâo" ti ala čar drei.

Năng ai 4.000-3.000 thừn êlâo dih, pô mkŏ mkra klei dhar kreh ti Việt Nam truh leh knǔk kreh knhâo kơ mnêč

^{1.} Klei dhar kreh Hòa Bình mão ênuk thừn C14 jing 10.875 ± 175 thừn, sui êdi mão 7.500 thừn.

mkra mjing mnŏng yua hŏng boh tâo leh anăn mkra mnŏng hŏng lăn tliêt. Mnuih djuê ana Việt mphŭn tâo ba yua msei đồng pioh mkra mnŏng yua. Bruă pla mdiê lŏ mâo leh.

1.2. Gul ênuk mkŏ mkra leh anăn kriê mgang ala čar tal êlâo

Mŏng gưl ênuk Phùng Nguyên¹ găn hgao gưl ênuk Đồng Đậu², Gò Mun³ truh Đông Son⁴, kyua klei čiăng kơ knŏng mbông êa leh anăn čŏng kriê mgang lăn čar, dǔm wăl buôn sang hdĭp taih rưng ti krĭng Kwar Dur leh anăn Kwar Krah bi hgǔm mguôp leh hdăng pô. Êpul mnuih Lạc Việt jing phǔn. Wăl klei dhar kreh Đông Son ặt djŏ guôp moh hŏng hnŏng prŏng ktang mŏng lăn čar Văn Lang, mŏng Mtao Hùng Vương păn akŏ. Klei mkŏ mjing lăn čar Văn Lang hlăm gưl êtuh thǔn tal VII-VI êlâo Công nguyên, čiăng hnưm đei hŏng klei kah mbha mnuih kmưn ka lu ôh jing leh gru đǐ kyar yuôm bhǎn

^{1.} Phùng Nguyên (Phú Thọ) jing anôk mâo gru mnỡng msei kông hnưm êdi ti ala čar drei mâo buh duah. Gưl ênuk Phùng Nguyên mâo hlăm brô akŏ gưl êbâo thǔn tal II êlâo Công nguyên.

^{2.} Kdrăp gru buê ênuk Đồng Đậu hlăm să Minh Tân, Yên Lạc, Phú Thọ, mâo buh duah thŭn 1964. Gưl ênuk Đồng Đậu mâo dặp hlăm krah gưl msei kông thau ti Việt Nam, mâo hlăm êdei gưl krah êbâo thŭn tal II êlâo Công nguyên.

^{3.} Kdrăp gru buê ênuk Gò Mun hlăm să Việt Tiến, kdriêk Lâm Thao, Phú Thọ, mâo buh duah thŭn 1961. Gưl ênuk Gò Mun mâo năng ai ti knhal ruễ gưl êbâo thŭn tal II truh akŏ gưl êbâo thŭn tal I êlâo Công nguyên.

^{4.} Klei dhar kreh Đông Sơn (Thanh Hóa) mâo mỡng gul êbâo thŭn tal I êlâo Công nguyên truh dǔm gul êtuh thǔn akŏ Công nguyên.

mởng buê ênuk ala čar Việt Nam - bi mphùn kơ gưl ênuk mkở mkra leh anăn kriê mgang ala čar mởng djuê ana drei.

Hlăm kluôm lăn čar Văn Lang mâo lu êpul mnuih hdĭp mda, hlăm anăn mâo mnuih Tây Âu (Âu Việt) hdĭp ti dliê čử leh anăn krĭng lăn dap nah Dur lăn čar Văn Lang.

Mnuih Lạc Việt leh anăn mnuih Tây Âu dŏng mŏng đưm leh bi mjĕ mjǔt hlăm klei mbliử mnia, klei dhar kreh. Khua păn akŏ êpul mnuih Tây Âu hdĭp ti čar Văn Lang anăn lah Thục Phán. Êpul bi hgǔm mnuih Tây Âu brǔ hruê brǔ ktang kjăp.

Mŏng klei hriê plah m'miă mŏng k'han roh Tần, êpul bi hgǔm mnuih Tây Âu ăt đru kdŏng mblah roh mơh. Klei mblah từ dưi, Thục Phán jing mnuih ba akŏ êpul mâo hrô mlih leh Hùng Vương ngặ mtao, bi m'anăn lặn čar jing Âu Lạc (nặng ai akŏ gưl êtuh thừn tal III êlâo Công nguyên). Khặ lặn čar Âu Lạc dưi krŏng amâo sui ôh, knŏng hlặm brô mŏng thừn 208 truh 179 êlâo Công nguyên, biặ dah dlặng mbǐt jing knhuang đĩ kyar mâo čuê mđĩ mŏng lặn čar Vặn Lang, boh nik hlặm bruặ k'han lǐng.

Găn hgao sui thùn êngǔn, mnuih Việt đưm čŏng mkŏ mkra leh kơ pô sa klei dhar kreh tal êlâo, anăn lah klei dhar kreh Văn Lang - Âu Lạc (klei dhar kreh krông Hồng) - sa klei dhar kreh mâo mdê hjăn ti anôk pô jing leh phùn agha mŏng dǔm klei dhar kreh êdei anăp, jing anôk juh knang kjăp mlăp kơ djuê ana, jing phùn agha đru kjăp klei mĭn kơ mnuih buôn sang Việt Nam pioh dưi găn hgao êbeh 1.000 thùn păn kriê mŏng roh kring Dur.

1.3. Ênuk roh krĭng Dur păn kriê leh anăn klei krŭ kdŏng

Thun 179 êlâo Công nguyên, phung roh ênuk mtao Triệu plah m'miă Âu Lạc. Mŏng anăn truh gul êtuh thun tal X, dum

gul ênuk roh krĭng Dur mŏng ênuk mtao Triệu truh ênuk mtao Đường hrô mlih plah m'miă lăn čar drei.

Diñu kah lăn čar drei jing dŭm krĭng, wăl, jao mnuih hriê păn kriê leh anăn hrui hrŏk ngăn kdrăp mnuih buôn sang drei hŏng lu mnêč.

Hdră păn kriê mŏng dŭm ênuk mtao roh krĭng Dur ngă kơ klei hdĭp hlăm gul Âu Lạc mâo klei mlih mrâo mơh, biă dah mâo lu mta ap gử.

Ênuk mtao roh krĭng Dur bi mǔt kma leh Nho giáo hlăm lăn čar drei, brei mnuih buôn sang drei tui hluê knhuah bhiăn mnuih Hán. Diñu mklă mtrŭn hdră bhiăn kpĭ kpiêt, thờng ai hrui hrŏk ngăn kdrăp leh anăn bi mdluh rai dǔm klei kgǔ krǔ kdŏng mŏng mnuih buôn sang.

Hlăm brô 10 gưl êtuh thùn phung roh kring Dur păn kriê, mâo từ mă dừm mnêč mă bruă msĕ si tia msei, ngă knởng mbông êa, hbâo pruê kơ mnởng pla; tui duah leh anăn mkra mjing mnởng bi msiam hŏng mah, añǔ; mkra mơar, mkra giêt čai,...

Kơ klei dhar kreh, mnuih buôn sang Việt Nam từ mã leh dữm mta jãk siam mỡng klei dhar kreh Trung Hoa ênuk Hán, Đường msẽ si boh hrã čih, boh blǔ,... Khã anăn, klei Việt leh anăn lu knhuah bhiăn hdǐp mỡng đưm ăt mâo djă pioh.

Klei ap gử ktử juă mỡng dữm ênuk mtao roh krǐng Dur ktang tǐt s'năn mâo n'nao klei krữ kdỡng pioh sua wǐt klei hnữk êngiê mỡng mnuih buôn sang drei.

Thun 40, Hai Bà Trưng kru kdong mblah roh ti Mê Linh (krǐng Giao Chỉ) leh anăn mâo boh tu dưn.

Mtao Hán ngêñ bêñ, ba k'han hriê mblah čar drei. Yan bhang thùn 43, khua k'han roh Mã Viện nao mblah k'han Hai Bà Trưng. Khă mblah roh hŏng jih ai tiê biă dah kyua ênoh k'han biă, knhal tuič amâo dưi kdŏng wĭt ôh.

Mởng êdei klei krừ kdởng Hai Bà Trưng, lõ mâo lu klei krừ kdởng mkăn ti jih tlâo krĭng Giao Chỉ, Cửu Chân leh anăn Nhật Nam.

Ti gử anei klah čǔn dữm klei krữ kdởng mởng gưl êtuh thừn tal I truh tal $V^1\colon$

Mrô	Thŭn krŭ kdŏng	Anôk mâo klei krǔ kdŏng	Klah čŭn klei krŭ kdŏng, boh tŭ dun
1	40	Mê Linh (Hà Nội)	Mnuih buôn sang tlâo
		(" ",)	krĭng Giao Chỉ, Cửu
			Chân, Nhật Nam k'ưh
			ai hluê klei krŭ kdŏng
			Hai Bà Trưng gĭt gai tǔ
			jing, sua wĭt klei ngă
			phŭn, klei hnŭk êngiê
			hlăm tlâo thŭn.
2	100	Krĭng Nhật Nam	Êbeh 3.000 čô mnuih
			krŭ kdŏng čuh rai anôk
			mă bruă, pưk sang
			phung roh păn kriê. Klei
			krŭ mâo mdlưh rai.

^{1.} Dlăng *VIỆT NAM - Ala lăn - Anak mnuih, Hdruôm anei*, moar tal 51-52.

Mrô	Thŭn krŭ	Anôk mâo klei krŭ	Klah čŭn klei krŭ
	kdŏng	kdŏng	kdŏng, boh tŭ dưn
3	137	Tượng Lâm leh	Êbeh 2.000 čô mnuih
		anăn kluôm krĭng	buôn sang krŭ kdŏng bi
		Nhật Nam	mrai wăl krah kdriêk,
			čuh wăl mtao. Klei krŭ
			sui êbeh sa thŭn amâo
			ba wĭt boh tŭ dưn ôh.
4	144	Nhật Nam leh	Êbeh 1.000 čô mnuih
		anăn Cửu Chân	buôn sang Nhật Nam
			krŭ kdŏng mguôp
			mbĭt hŏng mnuih
			buôn sang Cửu Chân
			bi mrai dŭm kdriêk
			biă dah mâo ap gử.
5	157	Cửu Chân leh	Êbeh 4.000 čô mnuiih
		anăn Nhật Nam	buôn sang Cửu Chân leh
			anăn Nhật Nam hŏng
			klei gĭt gai mỡng Chu
			Đạt krŭ mdỡng mdjiê
			huyện lệnh leh anăn thái
			thú. Tlâo thŭn êdei, klei
			krŭ mâo ap gữ.
6	178-181	Giao Chỉ, Cửu	Dŭm êbâo čô mnuih
		Chân, Nhật Nam,	buôn sang krŭ kdŏng
		Hợp Phố (Quảng	hŏng klei gĭt gai
		Đông - Trung	mởng Lương Long.
		Quốc)	Truh thŭn 181, klei
			krŭ mâo ap gữ.

Mrô	Thŭn krŭ	Anôk mâo klei krǔ	Klah čŭn klei krŭ
	kdŏng	kdŏng	kdỡng, boh tǔ dưn
7	190	Giao Chỉ	Mnuih buôn sang krŭ
			kdŏng. Thứ sử Chu
			Phù amâo dưi kdởng
			s'năn tlĕ đuễ dặp biă
			dah knhal tuič klei krŭ
			anei amâo tŭ jing ôh.
8	190-193	Tượng Lâm	Khu Liên gĭt gai mnuih
			buôn sang krŭ kdŏng tŭ
			jing. Lăn čar Lâm Ấp
			mâo mkŏ mjing.
9	248	Cửu Chân	Triệu Thị Trinh gĭt gai
			mnuih buôn sang krŭ
			kdŏng. Mtao Ngô brei
			8.000 čô k'han s'năn
			kơh dưi ap gử.
10	271	Cửu Chân	Phù Nghiêm Di krŭ
			kdŏng mblah roh Ngô
			biă dah amâo dưi ôh.
11	468-485	Giao Châu	Lý Tường Nhân mdjiê
			phung ding bual đru brua
			kơ Thứ sử Trương Mục,
			čŏng iêô pô Thứ sử.
			Mtao Tống čoh čuăn tǔ
			yap Thứ sử kơ Tường
			Nhân. Êdei anăn mâo Lý
			Thúc Hiến. Thăn 485,
			Thúc Hiến đua kngan kơ
			mtao Tề.

Dữm klei kdởng mblah mâo kdrăp mnởng yua mởng gul êtuh thừn tal VI truh akŏ gul êtuh thừn tal X^{1} :

Mrô	Thŭn krŭ kdŏng	Klah čŭn klei mblah, boh tŭ dun	
1	542	Klei krŭ Lý Bí tŭ jing, mkŏ mjing Knŭk kna Vạn	
		Xuân thŭn 544.	
2	722	Mai Thúc Loan iêô mthưr mnuih buôn sang Nam	
		Đàn (Nghệ An) krŭ kdŏng, mkŏ mkra kdrăn mblah	
		ti Sa Nam. Mâo mnuih buôn sang k'ưh ai, êpul k'han	
		nao kơ krĭng Dur, mblah wăl dôk Tống Bình. Pô	
		păn kriê Quang Sở Khách tlẽ đuễ. Mai Thúc Loan	
		jing mtao (Mai Hắc Đế), đôk ti Vạn An (Nghệ An).	
		Mtao Đường brei 10 êbâo čô k'han hriê ap gŭ. Êpul	
		k'han mblah roh hlŏng tuič ruễ.	
3	Năng ai	Phùng Hưng kdŏng mblah ti Đường Lâm (Ba	
	thŭn 766	Vì), mâo mă wăl dôk Tống Bình, kriê dlăng ala	
		čar. Thŭn 791 mtao Đường ba k'han hriệ plah	
		m'miă ala čar drei.	
4	905	Khúc Thừa Dụ mâo klei k'ưh ai mỡng mnuih	
		buôn sang mblah mâo mă wăl dôk Tống Bình,	
		mkŏ mkra knŏng gai dlăng ala čar.	
5	938	Ngô Quyền mblah dưi klei plah m'miă mỡng	
		Nam Hán, bi mtuič ruể êbeh 1.000 thǔn phung	
		roh krĭng Dur păn kriê, pŏk sa gul ênuk mrâo	
		hnŭk êngiê, mâo klei ngă phŭn mỡng djuê ana	
		Việt Nam.	

^{1.} Dlăng *VIỆT NAM - Ala lăn - Anak mnuih, Hdruôm anei*, moar tal 52-53.

1.4. Gul ênuk mtao mtŭng truh ko phung kar kak Prăng plah m'miă ala čar (thŭn 1858)

- Mphùn tal êlâo mk σ mkra kn σ k kna m σ l čh σ l ti gul êtuh th σ n tal σ

Êdei leh mblah dưi klei plah m'miă mỡng Nam Hán (thừn 938), Ngô Quyền jing mtao, mkŏ mkra wăl mtao dôk ti Cổ Loa (Đông Anh, Hà Nội). Êdei leh ênuk mtao Ngô awăt êdu, mâo klei rǔng 12 krǐng k'han, ala čar mâo bi kah. Mỡng Hoa Lư (Ninh Bình), Đinh Bộ Lĩnh ba k'han mblah roh, bi lir ala čar kluôm dhuôn. Thừn 968, Đinh Bộ Lĩnh đǐ jing mtao, bi m'anăn ala čar Đại Cồ Việt, mlih wăl mtao dôk ti Hoa Lư. Ênuk mtao Đinh, êdei anăn mtao Tiền Lê, mkra mđĩ leh ala čar mĩl čhĩl mphǔn kčưm, kah mâo 10 êpul k'han, mkŏ mjing êpul k'han "k'han mguôp ngă bruă lŏ hma" (jing hdră k'han mtrǔn, brei phung k'han mă bruă knuă ti anôk pô dôk mâo hruê mlan kčah).

- Mđĩ kyar mâo klei kluôm dhuôm ênuk mtao mtŭng ti dŭm gul êtuh thŭn tal XI-XV

Thun 1010, mtao Lý Thái Tổ mlih wăl mtao dôk mởng Hoa Lư wit ti Thăng Long. Thun 1054 mlih anăn ala čar jing Đại Việt. Anăn iêô anei adôk truh akŏ gưl êtuh thun tal XIX. Anăn jing sa ala čar - sa djuê ana, mâo klei thâo săng mbit kơ phun agha djuê ana, buê ênuk, klei dhar kreh.

Ala čar Đại Việt mâo kriê mgang, mkra mđi mờng dǔm gul kdỡng mblah hŏng phung roh čiăng plah m'miă leh anăn brữ pŏk prŏng ala čar truh kring Dhǔng.

Mỡng gưl ệtuh thừn tal XI truh tal XV, găn hgao dữm ênuk mtao Lý, Trần, Hồ, Lê,... knỡng gai dlăng ala čar Đại Việt mâo mkỡ mjing jăk hĭn. Klei mtô hriăm hluê gưl bi lông brử jing phùn knởng mjuặt mjing mnuih kreh knhâo kơ ala čar. Hdră bhiăn ala čar mâo mklă mtrŭn. Ênuk mtao Lý mâo Hình thư. Ênuk mtao Lê mâo Quốc triều hình luật (Hdră bhiăn Hồng Đức). Êpul k'han mâo mkra mđĩ hluê klei čuăn.

Dǔm ênuk mtao mtǔng kriê dlăng ala čar Việt Nam mŏng gul êtuh thǔn tal X truh tal XV mâo soăi hdră mtrǔn hgǔm mguôp hŏng dǔm djuê ana biǎ, boh nik hŏng dǔm mnuih pǎn akŏ djuê ana biǎ krǐng knông lǎn. Hŏng dǔm mtao mtǔng krǐng Dur, dǔm ênuk mtao kriê dlǎng ala čar Việt Nam hluê ngǎ hdrǎ "luǎ gǔ ala čar prŏng", "hlǎm êlam iêô Mtao, êngao iêô Khua", knhâo knhǎk, lu mnêč hlǎm klei kriê mgang, mkra mđǐ klei hnǔk êngiê ala čar pô. Biǎ dah amâo hǔi kơ klei kdŏng mblah roh, kriê mgang klei hnǔk êngiê, mǐl čhǐl ala čar tơ mâo klei plah m'miǎ.

Bi dǔm ala čar jẽ giǎm krǐng nah yǔ leh anăn dhǔng msẽ si Lào, Chǎmpa, Chân Lạp,... dǔm gưl ênuk kriê dlăng ala čar Đại Việt krŏng klei hgǔm mguôp, khǎ djŏ gưl mâo moh klei dih nei.

- Dŭm klei kdŏng mblah roh hriê plah m'miă mŏng gul êtuh thŭn tal X truh tal XV

Thừn 980, bi mjhua hŏng ênuk mtao Đinh êdu awăt, k'han Tống hriê pla m'miă ala čar drei. Khua pluh êpul k'han Lê Hoàn mâo mpŭ jing mtao. Ñu gǐt gai leh k'han lǐng, mnuih buôn sang Đại Việt kdŏng mblah roh, čoh čuăn mtao Tống iêô wǐt k'han pô.

Dǔm thǔn 70 gưl êtuh thǔn tal XI, êjai ala čar Đại Việt hlăk đĩ kyar, bi lăn čar mtao Tống hlăk mâo klei êdu kbah. Pioh hrua klei anăn, mtao Tống thờng ai čiăng plah m'miă ala čar drei. Thái úy Lý Thường Kiệt ba leh êpul k'han nao mblah pioh

bi mrai anăp phung roh. Thun 1075, nu ba k'han nao mblah ti Hoa Nam, mblah rai dum êpul k'han Tống ti nei leh anăn plăk wit kơ ala čar pô. Thun 1077, 30 êbâo k'han Tống hriê mblah ti ala čar drei mâo phung k'han, mnuih buôn sang Đại Việt mdluh rai hlăm kdrăn mblah Như Nguyệt (Bắc Ninh).

Akŏ gul êtuh thǔn tal XIII, ênuk mtao Lý tuič rai, mtao Trần đĩ hrô. Hlăm wang 30 thừn gũ ênuk Trần, mnuih buôn sang Đại Việt mâo truh tlâo bliữ kdŏng mblah roh Mông - Nguyên (1258, 1285, 1287-1288). Wăl mtao dôk Thăng Long tlâo bliữ mâo bi mrai. Hŏng klei gĭt gai kreh knhâo mŏng Trần Hưng Đạo leh anăn dǔm mtao Trần klei mĭn mklă mngač mbǐt hŏng dǔm khua k'han knhâo mbruă, k'han lǐng leh anăn mnuih buôn sang Đại Việt mâo leh dǔm gul mblah tǔ dưi. Gưl mblah kdruh k'ang êdi anăn lah kdrăn mblah Bạch Đằng thừn 1288.

Ruế gưl êtuh thừn tal XIV ênuk Trần tuič ruế. Thừn 1400, ênuk Hồ mâo mkŏ mjing. Ala čar ka yŏng mâo mkra mđĩ, k'han roh Minh lŏ kluh hriê plah m'miă ala čar drei. Thừn 1407, klei mblah roh Minh mŏng ênuk Hồ amâo từ jing. Amâo từ ư hŏng klei ngă hlừn, thừn 1418 Lê Lợi gǐt gai mnuih buôn sang lŏ krừ kdŏng. Êpul kdŏng mblah hmăr mâo kriê dlăng krĭng lăn mŏng Thanh Hóa truh nah Dhǔng, êdei anăn lŏ lar truh krĭng Dur, ngă kơ k'han roh Minh amâo dưi ngă phǔn klei mblah.

Knhal ruế thừn 1427, 10 êbâo čô k'han hriê dŏng đru mŏng phung roh mâo leh k'han drei mblah rai hlăm kdrăn mblah Chi Lăng - Xương Giang. Ala čar lŏ wĭt hnǔk êngiê.

Việt Nam möng gưi êtuh thăn tai XVI truh thăn 1858
 Akŏ gưi êtuh thăn tai XVI, ênuk Lê kdlưh rai. Ênuk
 Mạc đi hrô.

Hlăm dŭm thùn mrâo kiă kriê, ênuk Mạc gĩr ktưn mkra mđĩ knŏng gai dlăng ala čar msẽ hŏng ênuk Lê leh anăn mlih mrâo hlăm klei gĩt gai bruă knuă, k'han lĩng. Khă anăn, ênuk Mạc ăt kăn dưi krŏng lei. Hŏng klei amâo tǔ ư sa ai hlăm ala čar leh anăn mnêč čiăng plah m'miă mŏng roh êngao, ênuk Mạc amâo kjăp klei mĭn, luă gǔ mtao Minh. Mâo dǔm khua păn bruă ênuk Lê, ba akŏ mâo Nguyễn Kim yor kờ "Hluê Lê mdjiê Mạc" krǔ kdŏng ti Thanh Hoá. Klei mblah ngă Dhǔng - Dưr sui truh knhal jih gưl êtuh thǔn tal XVI. Ênuk Mạc tuič rai, ala čar hnǔk êngiê êjai. Biǎ dah êdei anăn hlăm êlam êpul "hluê Lê" mâo klei bi mneh mŏng djuê Trịnh leh anăn djuê Nguyễn. Thǔn 1627, mâo klei bi mblah Trịnh - Nguyễn, sui truh knhal jih thǔn 1672. Amâo mâo pô dưi - amâo dưi, jih dua nah mčei, mǎ krông Gianh (Linh Giang) ti Quảng Bình pioh ngǎ kdriêl kah mbha ala lǎn.

Hlăm giăm sa êtuh thŭn, knŏng kriê dlăng Đàng Trong leh anăn Đàng Ngoài hdăng bi ktưn mđi kyar klei ktang pô, mđing mđi kyar êpul k'han, mkŏ mjing klei nah ênah, pŏk prŏng lăn pla mjing. Mâo dǔm buôn prŏng leh anăn wăl krah čhĭ mnia msĕ si Kẻ Chợ, Phố Hiến, Hội An, Thanh Hà,... Klei čhĭ mnia hŏng ala čar êngao ăt đĭ kyar hmăr mơh. Mran dǔ mdiăng mŏng dǔm ala čar, wăt châu Âu hriê ti ala čar drei brử lu.

Truh knhal ruế gưl êtuh thǔn tal XVIII, knŏng gai dlăng Đàng Trong leh anăn Đàng Ngoài lẽ hlăm klei êdu awăt. Dǔm klei krǔ kdŏng mŏng mnuih ngă lŏ hma mâo ti djăp anôk, ktang êdi mâo klei krǔ Tây Sơn (Bình Định) mŏng tlâo ayŏng adei Nguyễn Nhạc, Nguyễn Lữ, Nguyễn Huệ gǐt gai.

Klei krŭ mphŭn mŏng thŭn 1771 êdei anăn mâo klei lar hmăr. Hlăm wang 15 thŭn, êpul k'han Tây Son mdluh rai leh tlâo ênuk mtao hlăk păn kriê ala čar anăn lah Nguyễn, Trịnh, Lê, phùn tal êlâo hluh lir dua krĭng lăn êdi dǔm êtuh thǔn bi kah mbha.

Hlăm klei mblah ngă, êpul k'han Tây Sơn ba akŏ ngă bruă yuôm bhăn mŏng lăn čar, mdjiê 5 êbâo čô k'han êa Xiêm ti Rạch Gầm - Xoài Mút (thǔn 1785). Thǔn 1789, êpul k'han Tây Sơn mblah rai 29 êbâo k'han Thanh, ba wĭt klei hnǔk êngiê kơ ala čar. Ênuk Tây Sơn hŏng klei gĭt gai mŏng mtao Quang Trung bi êdah leh dǔm mta kdlurn kơ bruă knuă, klei hdĭp mda mnuih buôn sang. Biă dah êdei thǔn 1792, leh mtao Quang Trung djiê luič, ala čar lĕ hlăm gưl amâo hoĭt kjăp. Bi mjhua hŏng klei anăn, Nguyễn Ánh kdŏng mblah tuič rai ênuk Tây Sơn, mkŏ mjing ênuk Nguyễn (mŏng thǔn 1802).

Hlăm êbeh mkrah gul êtuh thùn tal XIX ênuk Nguyễn gir ktun mđi ktang klei git gai, krǔ wit bruă knuă, mlih mrâo klei dhar kreh. Khă ba wit dǔm boh tǔ dun biǎ dah hrǎm hŏng klei êdu awǎt mŏng gul ênuk mtao mtǔng, adôk klei mǐn hđăp đưm, ênuk Nguyễn amâo dưi mkŏ mkra klei đǐ kyar mrâo ôh.

Thừn 1858, kar kak Prăng mphùn mnah phao hriê plah m'miă ala čar Việt Nam ti plao ksĭ Sơn Trà - Đà Nẵng. Buê ênuk Việt Nam nao hlăm gưl mrâo.

2. Klei kdŏng mblah kar kak Prăng leh anăn mtlaih êngiê djuê ana (1858-1945)

2.1. Gul ênuk mỡng thŭn 1858 truh êlâo kơ thŭn 1930

Êdei leh kar kak Prăng hriê plah m'miă Việt Nam, knŏng păn kriê ênuk Nguyễn gĭr mkŏ mjing dŭm klei kdŏng mblah, biả dah anăp phung roh ktang, mâo kdrăp mnởng knhâo knhăk, klei kdởng mblah kar kak Prăng mởng mnuih buôn sang drei brữ brữ amâo djặp ai tiê bi kdởng. Knởng păn kriê ênuk Nguyễn dữm gưl ngặ hra mbha ala lặn (thừn 1862, thừn 1874), leh anăn čoh čuặn từ yap klei pặn kriê mởng kar kak Prăng hlăm kluôm ala čar Việt Nam (hồng dua hra kuôl ka thừn 1883, 1884).

Mlan 7/1885, êpul čiăng kdŏng mblah roh, ba akŏ mâo mtao Hàm Nghi leh anăn Tôn Thất Thuyết mtrŭt mjhar leh klei krǔ kdŏng mblah kar kak Prăng hŏng anăn iêô "Cần Vương". Klei krǔ kdŏng khặp kơ lặn čar mŏng mnuih buôn sang lŏ mđĩ lar ktang tǐt, hlặm anăn kdlun êdi mâo dǔm klei krǔ kdŏng msĕ si (1886-1887), Bãi Sậy (1885-1892), Hùng Lĩnh (1887-1892), Hương Khê (1885-1896) leh anăn klei krǔ kdŏng khặp kơ lặn čar Yên Thế (1884-1913). Biǎ dah jih jang klei krǔ kdŏng anei mâo phung kar kak Prăng ap gǔ soăi.

Mbǐt hŏng klei bi mtuič rai k'han lǐng drei, hlăm dǔm thǔn knhal ruễ gul êtuh thǔn tal XIX, kar kak Prăng brữ mđĩ kyar knŏng păn kriê ti Việt Nam. Diñu mkŏ mjing Knŏng bi hgǔm Đông Dương mŏng Prăng ngặ phǔn (thǔn 1887), mkŏ mkra knŏng gǐt gai kluôm dhuôm, kah mbha ala čar drei hŏng tlâo knŏng gǐt gai mdê mdê.

Mŏng thùn 1897, diñu hluê ngă bruă hrui hrŏk ngăn kdrăp mŏng ala čar păn kriê gul tal sa kñăm mă yua ai bruă, ngăn kdrăp, ngă mdrŏng kơ phung tư bản ala čar diñu leh anăn mđĭ klei hing ang mŏng Prăng ti krĭng Viễn Đông. Hŏng klei hrui hrŏk ngăn kdrăp anăn, bruă knuă, klei hdĭp mnuih buôn sang Việt Nam mâo lu klei mlih mdê. Gul mnuih mâo ngăn kdrăp hjăn leh anăn mnuih mâo biă ngăn kdrăp wăl buôn prŏng mphǔn mâo.

Mbǐt hŏng dǔm klei krǔ cách mạng tư sản hlăk mâo ti lu ala čar krĭng Ngŏ, boh nik mŏng ala čar Nhật Bản, Trung Quốc, ti Việt Nam hlăm dǔm thǔn akŏ gưl êtuh thǔn tal XX đru mjhar leh klei kdŏng mblah roh khặp kơ ala čar leh anăn klei mblah mâo knhuah tư sản, êdah êdi mâo klei krǔ kdŏng Đông Du, Đông kinh nghĩa thục, Duy Tân, kdŏng hŏng klei rǐng jia ti Kwar Krah.

Dǔm klei krǔ ti dlông anăn khă mdê mdê biă dah sa klei kñăm mkŏ mkra ala čar Việt Nam hnǔk êngiê, mĭl čhīl, čŏng mđĭ kyar, mâo hdră gĭt gai tǔ jǎk, bruǎ knuǎ, klei dhar kreh mlih mrâo, mnuih buôn sang mâo klei hdĭp trei mđao. Klei krǔ mâo phung roh kar kak Prǎng ap gǔ ktang tǐt. Lu mnuih ba akŏ msě si Phan Bội Châu, Phan Châu Trinh,... mâo ba krǔ kđǎl.

Hlăm dŭm thừn Klei mblah ngă ti dlông rŏng lăn gưl sa (1914-1918), klei krǔ kdŏng mblah roh kar kak Prăng ăt mâo n'nao, êdah êdi anăn lah dữm klei bi rǔng mâo kdrăp mnŏng yua mŏng Việt Nam quang phục Hội mkŏ mjing. Mbǐt hrăm anăn mâo klei krǔ mŏng mnuih buôn sang, k'han lǐng leh anăn klei krǔ mŏng dữm djuê ana biǎ ti krǐng čử čhiǎng. Khǎ anǎn, dữm klei krǔ anei tuič rai hŏng klei ap gử, amâo dah klei bi mtluh, đoh ktǔng mŏng knŏng pǎn kriê mtao mtǔng leh anǎn phung ngǎ knuǎ kơ diñu.

Cách mạng Việt Nam dôk ti anăp klei kbah kjham kơ hdră gĭt gai.

Mởng êdei Klei mblah ngã ti dlông rŏng lăn gưl sa, kar kak Prăng hluê ngã bruă hrui hrŏk ngăn kdrăp ala čar păn kriê gưl tal dua ti Việt Nam leh anăn Đông Dương. Klei hrui hrŏk anei mâo ngã hlăm djặp mta bruă, hŏng hnŏng prŏng leh anăn ktang lu hĭn lu bliữ mkă hŏng gưl hrui hrŏk ngăn kdrăp tal sa. S'năn ala čar Việt Nam sĭt êmĭt jing leh ala čar

mởng pô mkăn păn kriê mkrah adôk ênuk mtao mtǔng. Bruă knuă mâo klei kpăk gun, amâo dưi đĩ kyar, ngă kơ klei bi kah hlăm djuê ana leh anăn klei bi kah hlăm mnuih buôn sang Việt Nam brữ êlam hĭn.

Êngŭm drŭm mnuih buôn sang bi kgŭ krŭ kdŏng mblah roh. Mŏng anăn lŏ mâo mkŏ mjing leh dŭm knŏng gĭt gai mŏng êpul mnuih tư sản leh anăn tiểu tư sản msĕ si Đảng Lập hiến, Hội Phục Việt, Đảng Thanh niên, hlăm anăn Đảng Lập hiến mŏng êpul mnuih tư sản mâo klei mblah amâo truh hnŏng klă nĭk.

Klei mblah mtlaih êngiê djuê ana, lăn čar ti Việt Nam hlăm dữm thừn êdei Klei mblah ngă ti dlông rŏng lăn gul sa mâo leh hdră mnêč mrâo, boh nik hdră mĭn mŏng Mác - Lê nin mâo mǔt kma hlăm ala čar drei. Kyua anăn, klei mblah khăp kơ ala čar leh anăn klei mblah mŏng mnuih mă bruă duh mkra Việt Nam mâo klei đĭ kyar mrâo. Hlăm dǔm thǔn 1925-1927, dǔm êpul Hội Việt Nam Cách mạng Thanh niên, Tân Việt cách mạng Đảng leh anăn Việt Nam quốc dân Đảng mâo mkŏ mjing.

Truh thŭn 1929, msĕ si klei čoh čuăn, tlâo êpul: Đông Dương Cộng sản Đảng, An Nam Cộng sản Đảng leh anăn Đông Dương Cộng sản Liên đoàn mâo mkŏ mjing đrông dhông (mlan 6, 8 leh anăn 9/1929).

Mŏng mâo tlâo êpul cộng sản đru mđĭ leh klei mblah mtlaih êngiê djuê ana, lăn čar ti čar drei brữ ktang hĭn, mbĭt hŏng anăn klei awăt mŏng tlâo êpul anei ăt ngă kpăk gun amâo djŏ biă ôh hlăm hnŏng prŏng ktang klei mblah roh lač mbĭt. Klei čoh čuăn jêč ruăt hlăk anei anăn lah bi mguôp mkŏ mjing sa êpul cộng sản djặp hnŏng dưi gǐt gai klei mblah

mỡng mnuih ngã bruã duh mkra, ngã lõ hma Việt Nam hlắk mâo klei prŏng ktang, mbǐt hŏng anăn kdỡng wǐt mâo boh tǔ dưn dữm mnêč ngã jǔ jhat mỡng phung roh gah.

2.2. Gul thŭn 1930-1945

- Đảng Cộng sản Việt Nam mâo mkŏ mjing

Akŏ mlan 01/1930, mâo klei từ ư mŏng Quốc tế Cộng sản, Nguyễn Ái Quốc iêô kbĭn leh anăn gĭt gai leh klei kbĭn bi mguôp dữm êpul cộng sản Việt Nam ti Cửu Long (Hồng Công, Trung Quốc)."Klei kbĭn bi mguôp mâo mkŏ mjing hlăm hruê 6 mlan 1 thữn 1930 leh anăn mâo knŏng Đông Dương Cộng sản Đảng leh anăn An Nam Cộng sản Đảng nao kbĭn... Klei bi mguôp sĭt êmĭt mâo hluê ngă hlăm mlan 2 thữn 1930 leh anăn sui hlăm lu hruê kăm"¹.

Anôk khin từ ư bi mguôp Đông Dương Cộng sản Đảng leh anăn An Nam Cộng sản Đảng jing Đảng Cộng sản Việt Nam², mbit hòng anăn mklă mtrừn *Hdră kñăm ngă klah čǔn, Hdră mnêč klah čǔn, Hdră bruă hưn mthâo klah čǔn* leh anăn *Hdră bhiăn klah čǔn mŏng* Đảng. Êdei klei khin bi mguôp, hruê 24/02/1930, hluê klei akâo mŏng Đông Dương Cộng sản Liên đoàn, Knŏng gǐt gai Trung ương jing êjai mŏng Đảng Cộng sản Việt Nam từ ư brei êpul anei mǔt hlăm Đảng.

Đảng Cộng sản Việt Nam mâo mkŏ mjing anăn lah boh từ dưn klei bi mguôp mŏng hdră êlan Mác - Lênin, klei kdŏng mblah mŏng mnuih duh mkra leh anăn klei mblah khăp kơ ala čar. Klei mkŏ mjing Đảng đru mjưh leh klei

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đảng toàn tập*, Anôk kčoh mkra hdruôm hră hdră kđi čar, Hà Nôi, 1999, hdruôm 4, moar tal 409.

Hruê 03/02/1930 mâo mă jing hruê bi hdor mkŏ mjing Đảng Cộng sản Việt Nam.

kbah hdră êlan mtlaih êngiê lăn čar hlăm dŭm pluh thùn êgao ti ala čar drei leh anăn jing klei prăp êmiêt yuôm bhăn tal êlâo kơ sa gurl kgǔ krǔ kdŏng prŏng ktang êdi mŏng djăp djuê ana kyua kơ klei hnǔk êngiê, ngă phǔn.

- Klei mblah mŏng mnuih duh mkra - ngă lŏ hma 1930-1931

Êdei leh mkŏ mjing, Đảng Cộng sản Việt Nam¹ iêô mthưr leh klei mguôp mblah mŏng mnuih duh mkra - ngă lŏ hma 1930-1931 êdah êdi klei mblah Xôviết Nghệ Tĩnh.

Hŏng klei gǐt gai mŏng Đảng, klei kdŏng mblah mŏng mnuih duh mkra - ngă lŏ hma Việt Nam ktang tǐt êdi, kñăm phùn ti dua roh phùn anăn lah phung plah m'miă, kar kak leh anăn knŏng păn kriê mtao mtǔng, sua wĭt klei hnǔk êngiê djuê ana leh anăn ala lŏ kơ mnuih buôn sang. Mŏng klei kdŏng mblah, sa knŏng gai dlăng cách mạng mphùn kčum mâo leh ti ala čar drei - knŏng gai dlăng Xôviết.

Khă dah dưi krŏng bhiâo đuič, biǎ dah klei ksǔng mblah hlăm gưl thǔn 1930-1931 leh anăn Xôviết Nghệ Tĩnh mâo klei yuôm bhăn êdi kơ buê ênuk. Klei ksǔng mblah đru bi mklǎ leh hnŏng dưi gǐt gai leh anăn klei kreh knhâo gǐt gai cách mạng mŏng êpul mnuih duh mkra; bi êdah hdrǎ êlan mblah roh mŏng Đảng Cộng sản Việt Nam mklǎ mtrǔn djŏ guôp êdi. Mŏng klei kdŏng mblah, êpul bi hgǔm mnuih duh mkra - ngǎ lŏ hma mâo mkǒ mjing leh anǎn brǔ mđǐ mlar ai ktang pô.

Klei kdŏng mblah mŏng mnuih duh mkra - ngă lŏ hma thŭn 1930-1931 hlăm anăn êdah êdi klei kdŏng mblah

^{1.} Mlan 10/1930, hlăm klei kbĭn tal sa mỡng Knỡng gặt gai Trung ương jing êjai Đảng Cộng sản Việt Nam kbĭn ti Hồng Công (Trung Quốc), Đảng mâo mlih anăn jing Đảng Cộng sản Đông Dương.

Xôviết Nghệ Tĩnh jing klei lông ngă bruă mblah roh tal êlâo mỡng Đảng leh anăn mnuih buôn sang hluê cách mạng, prăp êmiêt kơ gưl ksŭng mblah tǔ dưi Mlan 8 thừn 1945.

- Klei krŭ wĭt êpul kdŏng mblah roh êdei gul bi mtuič rai mŏng kar kak Prăng 1932-1935

Hlăm dữm thừn 1932-1934, khă kar kar Prăng mkö mjing klei bi mtuič rai ktang tĩt, dữm mnuih cộng sản Việt Nam ăt jhŏng knêñ kdŏng mblah, krữ wǐt êpul kdŏng mblah roh hlăm mnuih buôn sang. Truh akŏ thừn 1935, êpul cách mạng Việt Nam mâo krữ wǐt. Mŏng hruê 27 truh 31/3/1935 ti Ma Cao (Áo Môn, Trung Quốc) mâo mkŏ mjing leh Klei kbĭn phung bi ala Đảng Cộng sản Đông Dương gul tal I. Anôk kbĭn mklă mklŏng leh hdră bruă yuôm bhăn, mkŏ mjing Knŏng gai dlăng Trung ương Đảng mâo 13 čô mnuih mŏng đồng chí Lê Hồng Phong ngă Khua gǐt gai Đảng.

- Klei kdŏng mblah ngă phŭn 1936-1939

Hlăm dữm thừn 1936-1939, păn kjăp hdră kñăm phừn mỡng Quốc tế Cộng sản leh anăn tui si klei ai ktang mỡng cách mạng hlăm ala čar, Đảng Cộng sản Đông Dương mklă mtrŭn hdră gǐt gai mrâo: êjai anei ka iêô mthưr klei "Mdlưh rai kar kar Prăng" leh anăn "Hrui mă ala lŏ mbha kơ mnuih buôn sang" ôh, hrô kơ anăn iêô mthưr klei "Hnǔk êngiê, ngă phǔn, trei mđao"; mkŏ mjing Mặt trận hgǔm mguôp djuê ana kdỡng mblah roh Đông Dương, hluê ngă klei kdỡng mblah djŏ hdrā bhiǎn, mguôp hŏng klei kdỡng mblah hgǎm pioh kdỡng hŏng phung roh.

Klei kdöng mblah ngă phùn 1936-1939 sa bliừ döng bi êdah klei ba êlan êlâo mŏng êpul mnuih duh mkra msĕ moh hnŏng dui git gai, iêô hgǔm, hnŏng dui bi mguôp ngă bruă jao mŏng djuê ana leh anăn êpul mnuih, bruă djuê ana leh anăn dlông rŏng lăn mŏng Đảng Công sản Đông Dương.

- Klei iệô mthưr mtlaih êngiê djuê ana 1939-1945

Mlan 9/1939, mâo Klei mblah ngă ti dlông rŏng lăn gưl tal dua. Phung roh ngă knuă lŏ mâo krǔ wǐt. Diñu čiăng mblah rai leh anăn hmăr mâo mǔt kma hlăm êpul cộng sản, mbǐt hŏng anăn mđĭ ktang klei ap gử ktử juă, lăm lui jih klei tǔ dưi, klei ngă phùn mŏng mnuih buôn sang Việt Nam mâo ba wǐt hlăm gưl thừn 1936-1939. Đảng Cộng sản Đông Dương čoh čuăn ngă bruă hŏng klei hgăm.

Knhal jih mlan 9/1939, Đảng mklă mklŏng: "Klei jăk găl mŏng Đông Dương amra dưi mtlaih êngiê djuê ana"¹.

Mlan 9/1940, phung phát xít Nhật mặt hlăm kring Đông Dương. Prăng - Nhật bi hgủm mdlưh rai cách mạng Việt Nam. Ala čar drei mâo dua mỡng dua êpul roh ktử juă "sa k'kuê hruôt dua aruăt klei". Kyua klei amâo ư ai mỡng djuê ana Việt Nam hồng phung roh Prăng, Nhật brử ktang hĩn. Dữm klei kdỡng mblah mâo kdrăp mnỡng yua pŏk êlan kơ gưl mblah mrâo, êdah êdi mâo klei kdỡng mblah Bắc Sơn (mlan 9/1940), Nam Kỳ (mlan 11/1940) leh anăn ti Đô Lương (mlan 01/1941).

Êdei anăn, Klei kbĭn tal năm, kjuh mŏng Knŏng gai dlăng Trung ương Đảng² bi mlih leh mnêč ngă mŏng cách mạng Việt Nam hlăm gưl mrâo.

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đảng toàn tập, Hdruôm anei,* moar tal 6, tal 756.

^{2.} Klei kbĭn Trung ương tal năm mkŏ mjing mỡng hruê 06/11/1939 ti Bà Điểm (Hóc Môn, Gia Định) hŏng klei gǐt gai mỡng Khua bruă Đảng Nguyễn Văn Cừ. Klei kbĭn tal kjuh mkŏ mjing mỡng hruê 06 truh 09/11/1940 ti alǔ Đình Bảng (Từ Sơn, Bắc Ninh). Klei kbĭn tal spăn mkŏ mjing mỡng hruê 10 truh 19/5/1941 ti Pác Bó (Cao Bằng) hŏng klei gǐt gai mỡng Khua Lăn čar Nguyễn Ái Quốc.

Ti anôk kbĭn tal spăn, Đảng drei mklă mklởng klei mblah ngă pioh mtlaih êngiê djuê ana; êpul roh phùn anăn lah Prăng leh anăn Nhật. Klei čoh čuăn mtlaih êngiê djuê ana jing bruă ngă mbĭt mởng jih jang mnuih buôn sang amâo djŏ hjăn êpul mnuih duh mkra leh anăn ngă lŏ hma ôh. Tui si klei ai ktang mởng cách mạng, Đảng lŏ mjuh êjai klei iêô mthưr "mdlưh rai khua blôk, mbha lŏ kơ mnuih kai kbưa", hrô kơ anăn iêô mthưr "hrui mă ala lăn phung roh kar kak leh anăn mnuih hluê diñu mbha kơ mnuih bun knap"; lŏ kah mbha ala lăn, mhrŏ prăk jia, prăk rǐng. Čiăng mkŏ mjing Mặt trận hgǔm mguôp djuê ana hjăn kơ grăp ala čar Việt Nam, Lào, Campuchia.

Êdei klei kbĭn, kluôm Đảng, jih jang mnuih buôn sang hlŏng prăp êmiêt klei ksŭng mblah mâo kdrăp mnŏng yua, sua wĭt klei gĭt gai.

Hŏng klei gĭt gai mŏng Đảng, êpul cách mạng Việt Nam (mâo wặt êpul gǐt gai leh anăn êpul k'han lǐng) brữ prŏng ktang. Mặt trận Việt Minh (mkŏ mjing hruê 19/5/1941) jing anôk hgǔm mbǐt mŏng dǔm êpul khặp kơ ala čar Việt Nam, jing anôk kặp bi lir Đảng hŏng mnuih buôn sang. Hŏng klei prŏng ktang mŏng knŏng gĭt gai, Đảng drei brữ brữ mkŏ mjing êpul k'han yang buôn. Hruê 22/12/1944, Êpul Việt Nam hâo hưn mtlaih êngiê ala čar mâo mkŏ mjing. Hlặm wặt jưh dôk mŏng êpul cách mạng, jih dua êpul gǐt gai leh anăn êpul k'han hmặr mâo mkra mđǐ ktang kjặp.

Mŏng knhal ruễ thùn 1944 truh akŏ thùn 1945, êpul phát xít đrông dhông mblah amâo từ dưi ti dǔm kdrăn mblah. Mlan 8/1944, Paris mâo mtlaih êngiê, knŏng kdŏng mblah mŏng Khua k'han Đờ Gôn (C. de Gaulle) klam bruă gǐt gai. Ti Đông Dương, kar kak Prăng ngă ktang hĭn êjai, dôk guôn hruê găl mlan jăk pioh mdlưh rai êpul k'han Nhật.

Thâo klă mnêč ngă mŏng kar kak Prăng, mlam 09/3/1945, Nhật mklăk mdluh jih knŏng gĭt gai Prăng ti kluôm krĭng Đông Dương. Sa hlăm êpul roh jhŏng ktang mŏng djuê ana Việt Nam dluh leh.

Hŏng klei mlih mdê hmặr êdi ti dlông rŏng lặn leh anăn hlăm ala čar, Klei kbĭn Knŏng gai dlăng Trung ương Đảng mâo mkŏ mjing leh ti Đình Bảng (Bắc Ninh) hruê 09/3/1945, mklă mtrŭn asăp gĭt gai yuôm bhăn kơ buê ênuk (hruê 12/3/1945) "Nhât - Pháp bi mblah leh anăn bruă ngă mỡng drei". Hluê ngă asăp mtrŭn mỡng Đảng, mỡng krah mlan 3/1945, klei kru kdong mblah Nhật, mtlaih êngiê ala čar mâo mđi ktang. Mbit hŏng klei mblah mâo kdrăp mnŏng yua, klei "Bi rai hjiê braih, msir klei ử êpa" mỡng Đảng iêô mthưr mâo hluê ngặ tar bar. Klei krữ brữ mâo mđi hin êjai. Êdei hruê Nhât mdlưh rai knong git gai Prăng, Việt Minh git gai leh mnuih buôn sang krữ kdỡng ti Hiệp Hòa (Bắc Giang), Tiên Du (Bắc Ninh), Bần Yên Nhân (Hưng Yên). Ti Quảng Ngãi, phung mnă hluê cách mạng ti sang krữ kđăl Ba Tơ krữ kdỡng, mkŏ mjing êpul du kích Ba Tơ. Krah mlan 4/1945, Klei kbĭn bruă k'han cách mang Bắc Kỳ mkŏ mjing Knởng kriê dlăng bruă k'han cách mạng Bắc Kỳ. Hruê 16/4/1945, Knởng git gai Việt Minh mâo asăp mtrun mko mjing Knŏng kriê dlăng djuê ana mtlaih êngiê Việt Nam. Hruê 15/5/1945, djặp êpul k'han Việt Nam mâo mbĭn jing Êpul k'han Việt Nam mtlaih êngiệ ala čar. Hruê 04/6/1945, Wăl mtlaih êngiê Việt Bắc mâo năm boh čar: Cao Bằng, Bắc Kan, Lang Sơn, Hà Giang, Tuyên Quang, Thái Nguyên mâo mkŏ mjing. Kjuh knŏng phǔn mblah roh Nhật mâo mkŏ mjing đrông dhông.

Ti dữm wăl buôn prŏng, klei kdŏng mblah mŏng mnuih duh mkra, hđeh hriăm hră, mnuih mă bruă knữk kna, phung mâo biă ngăn kdrăp,... ăt mđi lar moh. Klei mblah prong brữ giăm truh leh.

- Klei kdŏng mblah Mlan sapăn thŭn 1945

Êjai klei kdŏng mblah phát xít Nhật hlăk đi ktang hlăm kluôm ala biă dah hmữ hing Nhật dŏng đua kngan kơ Đồng minh.

Hruê 13/8/1945, Trung ương Đảng leh anăn Knŏng gĭt gai Việt Minh từ ư mkŏ mjing Knŏng gai dlăng klei kdŏng mblah kluôm ala.

Hlăk 23 m'mông hruê anăn, Knŏng gai dlăng klei kdŏng mblah mklă mtrŭn asăp mtrŭn tal 1, iêô mthur jih jang mnuih buôn sang kgŭ krŭ kdŏng mblah roh.

Hruê 13/8/1945, Klei kbĭn kluôm ala mŏng Đảng mkŏ mjing ti Tân Trào (Tuyên Quang). Klei kbĭn tǔ ư iêô mthưr leh anăn gǐt gai mnuih buôn sang krǔ kdŏng mblah roh, mklă mtrǔn dǔm hdră kñăm phǔn jêč hmăr hlăm ala čar, ala tač êngao amra ngă êdei leh mtlaih êngiê ala čar leh anăn mklă mklŏng 10 hdră bruă yuôm bhăn mŏng Mặt trận Việt Minh. Klei kbĭn Đảng kluôm ala mrâo ruễ, mâo mkŏ mjing leh klei kbĭn Quốc dân mŏng Knŏng gĭt gai Việt Minh (ti Tân Trào, Tuyên Quang) hlăk hruê 16/8/1945. Klei kbĭn tǔ ư hŏng hdră gĭt gai krǔ kdŏng mŏng Đảng, klei mkŏ mjing Knŏng gai dlăng klei mblah roh mtlaih êngiê djuê ana Việt Nam mŏng Hồ Chí Minh ngă Khua.

K'ưh ai asăp gĭt gai Kgǔ krǔ kdŏng, ti kluôm ala čar, mnuih buôn sang ksǔng mblah roh: Hà Nội (hruê 19/8), Thanh Hóa, Bắc Ninh, Ninh Bình, Thái Nguyên, Sơn Tây (hruê 20/8); Yên Bái, Bắc Kạn, Tuyên Quang, Nam Định, Nghệ An, Ninh Thuận, Tân An (hruê 21/8); Cao Bằng, Hưng Yên, Kiến An (hruê 22/8); Hải Phòng, Hà Đông, Hòa

Bình, Quảng Bình, Quảng Trị, Bình Định, Lâm Viên, Gia Lai, Tân An, Bạc Liêu (hruê 23/8).

Hruê 23/8, mnuih buôn sang ngă cách mạng dưi ngă phùn leh buôn prŏng Huế.

Hruê 24/8, knŏng gĭt gai mâo ba wĭt leh kơ mnuih buôn sang čar Hà Nam, Quảng Yên, Đắk Lắk, Phú Yên, Gò Công.

Hruê 25/8, klei krǔ tǔ jing ti buôn prŏng Sài Gòn. Hlăm hruê anăn, klei krǔ tǔ jing ti lu boh čar msĕ si Sóc Trăng, Long Xuyên, Vĩnh Long, Bà Rịa, Tây Ninh, Bến Tre, Lạng Sơn, Phú Thọ, Kon Tum, Bình Thuận...

Hruê 28/8, knŏng gĭt gai mâo ba wĭt leh kơ kiê kngan mnuih buôn sang čar Đồng Nai Thượng leh anăn Hà Tiên.

S'năn, hlăm wang 15 hruê (mỡng hruê 13 truh 28/8/1945), klei Ksŭng mblah roh mâo ba wĭt leh boh tǔ dun hlăm kluôm ala.

Hruê 02/9/1945, ti Wăl tač Ba Đình, Hà Nội, ti anăp dữm êbâo čô mnuih buôn sang mrâo mâo mtlaih ngă hlữn êđai, Khua Lăn čar Hồ Chí Minh bi ala Knữk kna jing êjai răk dlăng *Hră hưn mthâo ala čar mâo mtlaih êngiê*, mkŏ mjing ala čar Việt Nam Dân chủ Công hòa.

Cách mạng Mlan sapăn thừn 1945 jing sa klei kdruh k'ang yuôm prŏng hlăm buê ênuk djuê ana Việt Nam: klei xăng đai mguễ hlừn êđai mŏng kar kak Prăng leh anăn phát xít Nhật tuôm guễ mnuih buôn sang drei êbeh 80 thừn mâo mtloh rai, knŏng gǐt gai ap gử ktử juă tuôm păn kriê leh anăn sui hlăm dừm êbâo thừn mâo mdluh rai leh. Ala čar drei mŏng sa boh čar mŏng ala čar mkăn păn kriê jing leh ala čar ngă phừn hŏng hdră dân chủ cộng hòa; mnuih buôn sang mŏng mnuih ngă hlừn jing mnuih păn kriê ala čar; Đảng drei mŏng klei ngă bruă hgăm hŏng knŏng ba akŏ, gul tal êlâo ba

yua hdră êlan Mác - Lênin mâo klei mlih mrâo, gǐt gai tǔ jing klei krǔ kdŏng mblah roh.

3. Bruă kriê mgang klei hnŭk êngiê leh anăn mkra mđĩ ala čar Việt Nam kluôm dhuôm, ngặ phùn leh anăn kreh knhâo (mŏng thùn 1945 truh ară anei)

3.1. Klei krŭ kdŏng mblah kar kak Prăng 1945-1954

- Thŭn tal êlâo mkŏ mjing leh anăn kriê mgang knŭk kna (1945-1946)
 - * Mkra mđi knŭk kna mnuih buôn sang ngặ phùn

Leh mâo mkŏ mjing, ala čar Việt Nam Dân chủ Cộng hòa tuôm lu klei dleh dlan. Ti tač mâo phung roh čiăng mdluh rai knŭk kna drei, hlăm êlam mâo 20 êbâo k'han Tưởng Giới Thạch mă anăn Đồng minh, mâo klei đru dlăng ba mŏng k'han Mỹ, bi kluh hriê ti krǐng Kwar Dur, ngă anôk juh dôk mŏng Dur vĩ tuyến 16 truh knông lăn Việt - Trung. Ti Kwar Dhǔng mâo êbeh 1 êbâo k'han Ănggle, ăt hŏng anăn iêô Đồng minh moh nao čung k'han Nhật đru phung kar kak Prăng lŏ hriê plah m'miă Việt Nam. Klei kluh hriê mŏng dǔm pluh êbâo k'han Tưởng, Ănggle, Prăng,... ti ala čar drei ba leh klei jăk găl kơ phung ngă knuă kơ diñu msĕ si Việt quốc (Việt Nam Quốc dân Đảng), Việt cách (Việt Nam Cách mạng đồng minh Hội),... krǔ kdŏng mblah cách mạng ktang tǐt.

Hlăk êjai anăn, klei ử êpa kjham kjhuễ kyua klei păn kriê mỡng kar kak Prăng leh anăn phát xít Nhật ngă djiê dữm êklăk čô mnuih, ară anei s'răng wĭt mâo. Yan adiê amâo jăk ngă n'nao. Prăk ngăn ala čar hwỡng hdwỡng. Êbeh 90% ênoh mnuih amâo thâo hră,...

Klei dleh dlan m'ai tiê ngă kơ ala čar amâo hnŭk hơit "yuôl aruăt bŭk êbâo knăng".

Mỡng klei lač anăn, Đảng leh anăn knởng gai dlăng knǔk kna Việt Nam Dân chủ Cộng hòa mỡng Khua Lăn čar Hồ Chí Minh păn akŏ gĭt gai leh cách mạng Việt Nam brử brữ hgao msir klei dleh dlan, gun kpǎk.

Klei mplě hră ruah khua hruê 06/01/1946 tǔ jing mâo mkŏ mjing leh Quốc hội gul I ala čar Việt Nam Dân chủ Cộng hòa. Êdei anăn, knŏng gai dlăng bruă dǔm gul mâo mkŏ mjing djăp.

Mlan 3/1946, Knŭk kna bi hgŭm kdŏng mblah roh mŏng Hồ Chí Minh ngă Khua mâo mkŏ mjing.

Hruê 09/11/1946, Quốc hội mklă mklŏng leh Hiến pháp mŏng ala čar Việt Nam Dân chủ Cộng hòa. Gưl tal êlâo hlăm buê ênuk Việt Nam mâo mkŏ mjing knŏng mkŏ mkra hdră bhiăn, knŏng kriê dlăng klei hluê ngă, knŏng mtô mblang hdră bhiăn hluê hdră: mŏng mnuih buôn sang, kyua mnuih buôn sang leh anăn mnuih buôn sang tǔ dưn.

Dǔm bruǎ jêč čiǎng ngǎ hlǎm hdrǎ "mblah roh, mkra mđǐ ala čar" mâo mđǐ ktang. Klei kdŏng mblah roh ử, roh mluk,... mâo djǎp anôk, djǎp knŏng dhar bruǎ gǐr ktưn hluê ngǎ hŏng mnêč kreh knhâo, tǔ dưn. Klei ử êpa mâo mhrŏ brử. Klei iêô mthưr mǎ bruǎ knuǎ, mkiêt mkriêm mâo mklǎ mtrǔn. Mâo dǔm hdrǎ mtrǔn kơ ala lǎn, jia leh anǎn mtrǔt mjhar bruǎ ngǎ lŏ hma. Mlan 01/1946, Knǔk kna brei ba yua prǎk hla Việt Nam. Klei mtô hriǎm boh hrǎ mâo ba wǐt boh tǔ dưn kdlưn. Dǔm êklǎk čô mnuih thâo hrǎ. Klei hdǐp dhar kreh mrâo hŏng klei mđǎp mđơr, ngǎ phǔn, kreh knhâo, khǎp kơ ala čar mâo mđǐ kyar.

Dǔm boh tǔ dưn hlăm bruă kđi čar, bruă knuă, klei dhar kreh hlăm dǔm thǔn mrâo mkŏ mjing ala čar jing klei juh jang pioh ngă tử jing bruă kriê mgang boh tử dưn Klei krữ Mlan 8.

* Kriê mgang boh tǔ dưn Klei krǔ Mlan sapăn thǔn 1945

Mŏng mnêč čiăng mdluh rai mŏng phung roh gah, Đảng, Knŭk kna, păn akŏ anăn lah Khua Lăn čar Hồ Chí Minh, mâo leh hdră mnêč tǔ dun pioh bi kdŏng hŏng mnêč ngă jǔ jhat mŏng diñu.

Akŏ thǔn 1946, leh Tưởng Giới Thạch leh anăn kar kak Prăng bi mă kiê kngan, mâo mnêč ba k'han Prăng nao ti Kwar Dur mlih kơ k'han Tưởng, Khua Lăn čar Hồ Chí Minh ngă leh hră kuôl kă hŏng Prăng kơ Hiệp định klah čǔn hruê 06/3/1946. Hluê anăn, Knǔk kna Prăng mâo klei tǔ yap ala čar drei hlăm hră mơar. Tĩng kơ Tưởng Giới Thạch amâo lŏ mâo klei pioh kdung dôk ti Việt Nam ôh. Drei mhrŏ leh sa êpul roh jhŏng ktang pioh ba jih ai tiê kdŏng mblah roh phǔn anăn lah Prăng.

Êdei anăn, hlăm klei bi trông čhai Việt - Prăng mŏng mlan 7 truh mlan 9/1946 ti Phôngtennoblô (Prăng) dŭm klei gĭr kturn mŏng drei amâo tǔ jing ôh. Djăp mta ra klei dleh dlan êdimi.

Pioh bi êdah klei jăk mŏng Việt Nam, hlăm gul nao čuă čhưn ti ala čar Prăng, Khua Lăn čar Hồ Chí Minh ngă leh hră kuôl kă hŏng knŏng bi ala Knŭk kna Prăng hră Kuôl kă êjai hruê 14/9/1946, mklă mklŏng dŭm mta kơ klei bi hgŭm mă bruă knuă, klei dhar kreh mŏng Prăng hŏng Việt Nam, kơ bruă mdei êjai klei mblah leh anăn hdră trông čhai gul êdei mŏng jih dua nah. Kyua anăn, drei lŏ mâo 3 mlan hnŭk êngiê pioh prăp êmiêt djăp mta kơ klei mblah roh sui thǔn êngǔn anei.

- Kluôm ala kgŭ krŭ kdŏng mblah roh kar kak Prăng (1946-1954)

Hŏng klei čiăng plah m'miă ala čar drei, kar kak Prăng mâo mnêč pŏk prŏng klei mblah ngă krĭng Đông Dương. Diñu n'nao ksǔng mblah hlăm krĭng leh mtlaih êngiê ti Kwar Dhǔng, mă dǔm boh čar, buôn prŏng nah Dưr, ngă klei duêh ti Hà Nội,...

Mỡng klei brữ kjham anăn, Trung ương Đảng bi kbĭn leh anăn mâo asăp mtrŭn kơ dữm krĭng "Jih jang bi k'uh ai". Dữm êpul k'han mâo asăp brei prăp êmiêt ai tiê kdỡng mblah roh.

Hlăk 20 m'mông hruê 19/12/1946, asăp brei krǔ kdŏng mblah roh mâo mtrŭn. K'han lĭng leh anăn mnuih buôn sang bi mtuh boh phao ksǔng mblah roh Prăng. *Klei iêô mthur kluôm ala krǔ kdŏng mblah roh* mŏng Khua Lăn čar Hồ Chí Minh lar tar djăp anôk.

Hruê 22/12/1946, Knŏng gai dlăng Trung ương Đảng mâo asăp mtrŭn *Jih jang mnuih buôn sang kdŏng mblah roh. Klei iêô mthưr kluôm ala krữ kdŏng mblah roh* mŏng Khua Lăn čar Hồ Chí Minh leh anăn asăp mtrŭn *Jih jang mnuih buôn sang kdŏng mblah roh* mŏng Knŏng gai dlăng Trung ương Đảng jing leh hdră mtrŭn mblah roh klah čŭn êdi, bi êdah hdră mĭn, hdră êlan kdŏng mblah roh mŏng mnuih buôn sang jing phŭn, jih jang mnuih buôn sang kdŏng mblah roh, sui thŭn, čŏng gĭr ktưn leh anăn amra mâo klei tǔ jing.

Klei kdŏng mblah roh Prăng mŏng jih jang mnuih buôn sang drei sui êbeh 9 thŭn, mŏng hruê 19/12/1946 truh mlan 7/1954. Hlăm hruê mlan anăn, drei hluê ngă hdră: kdŏng mblah roh êjai, mkra mđĭ ala čar êjai, mnuih buôn sang drei

găn hgao leh lu klei kbah êwu, dleh dlan, klei luič liê, ba wĭt lu boh tǔ dun kdruh k'ang hlăm djăp mta bruă k'han lĭng, mđĭ kyar bruă knuă, klei dhar kreh, klei hgǔm mguôp hŏng ala tač êngao,...

Khă hưn mthâo "čŏng mjuh mdei", biả dah boh sử bruả mkra mđĩ Đảng ắt mâo mđĩ ktang mơh. Thừn 1950, ênoh đảng viên mâo mđĩ êbeh 70 êbâo đảng viên. Mlan 02/1951, Klei kbĭn phung bi ala gul tal II mŏng Đảng mâo mkŏ mjing từ jing ti Tuyên Quang.

Êdei klei kbĭn, Đảng drei mă anăn jing Đảng Lao động Việt Nam. Mặt trận Việt Minh leh anăn Mặt trận Liên Việt bi từ ư mkŏ mjing Mặt trận Liên Việt. Klei đăo knang mỡng Đảng leh anăn Knữk kna brử hruê mâo mđĭ hĭn ti dlông rŏng lăn. Mỡng mlan 01/1950, Trung Quốc, Liên Xô, êdei anăn mâo lu ala čar dân chủ nhân dân Đông Âu mâo klei từ yap Knữk kna Việt Nam Dân chủ Cộng hòa.

Hlăm bruă k'han lǐng, drei mâo klei từ dưi prŏng hlăm klei mblah Việt Bắc (mŏng hruê 7/10 truh hruê 21/12/1947), klei mblah knông (mŏng hruê 16/9 truh hruê 18/10/1950), ngă hrŏ rai kjham êpul roh, mtlaih êngiê lu krĭng lăn prŏng êhai, hluh lir êlan knông lăn Việt - Trung, pŏk prŏng anôk ngă knŏng phùn Việt Bắc, mnuih pô ngă phùn hlăm kdrăn mblah phùn (Kwar Dur).

Mlan 9/1953, Bộ Chính trị mklă mtrŭn klei mblah Yan Puih Mnga, ngă dlưh rai hdră mnêč mblah Nava.

Akŏ mlan 12/1953, Bộ Chính trị mklă mklŏng hdră bruă ngă mŏng Knŏng gai dlăng bruă k'han Trung ương ruah Điện Biên Phủ ngă kdrăn mblah prŏng yuôm bhăn.

Hlăk 13 m'mông hruê 13/3/1954, k'han drei mâo asăp drei mtuh boh phao ksǔng mblah anôk mâo anăn iêô "Knŏng amâo dui mǔt kma" mŏng kar kak Prăng, mâo kar kak Mỹ đru ngă mkra ti anôk lăn tlung Điện Biên Phủ.

Êdei 3 gul ksŭng mblah, truh hruê 07/5/1954, anôk juă jŏng Điện Biên Phủ mŏng phung roh mâo mblah rai kluôm dhuôm; 16.200 čô k'han, wăt khua gĭt gai klei mblah mŏng phung roh mâo mdjiê amâo dah mă hdĭp. Jih jang kdrăp mnŏng yua mŏng phung roh mâo mă kŏng amâo dah bi mrai, 62 êdeh phior mâo mnah lĕ.

Klei từ dưi Điện Biên Phủ jing boh từ dưn prŏng êdi hlăm hdră mblah roh Đông Xuân 1953-1954, jing klei mblah kdruh k'ang êdi mŏng 9 thừn mblah kar kak Prăng, ba klei jăk găl kơ klei trông čhai ba wĭt boh từ dun.

Hruê 21/7/1954, Hiệp định Giơnevơ mâo kuôl kă, đru mjưh leh klei plah m'miă mỡng kar kak Prăng, hŏng klei đru mỡng Mỹ, ti Đông Dương. Prăng čoh čuăn iêô k'han wĭt kơ ala čar. Kwar Dưr mâo mtlaih êngiê kluôm dhuôm leh anăn nao kơ gưl cách mạng xã hội chủ nghĩa.

3.2. Gul kdöng mblah kar kak Mỹ leh anăn mkra mđi ala čar kluôm dhuôm (1954-1975)

- Bruă ngă mởng cách mạng Việt Nam êdei thừn 1954

Êdei mlan 7/1954, ala čar drei mâo mbha jing dua krĭng. Khă grăp krĭng mâo bruă ngă mdê mdê (Kwar Dur mkra mđĭ chủ nghĩa xã hội, Kwar Dhŭng lŏ kdŏng mblah roh, mtlaih êngiê kluôm dhuôm) biă dah jih dua krĭng ăt

mâo sa hdră kñăm anăn lah mblah kar kak Mỹ leh anăn phung ngă knuă, mtlaih êngiê Kwar Dhŭng, kriê mgang Kwar Dur, ngă tǔ jing hdră êlan mblah roh mŏng mnuih buôn sang jing phǔn, mhluh lir ala čar jing sa, ba klei jăk găl pioh kluôm ala mkra mđĭ chủ nghĩa xã hội.

- Klei mkra mđĩ, kriê mgang hdră êlan xã hội chủ nghĩa ti Kwar Dưr (1954-1975)

Êdei leh Hiệp định Giơnevơ mâo kuôl kă, Kwar Dur Việt Nam mâo mtlaih êngiê, klei mblah ngă mởng mnuih buôn sang jing phùn mâo ngă từ jing phùn tal êlâo, Đảng mklă mklởng hluê hdră êlan cách mạng xã hội chủ nghĩa.

Hluê ngă bruă krǔ wǐt êdei gul mblah roh, leh mkra mlih klei djă yua ala lăn (wăt hlăm gul adôk mblah roh), khă mâo mơh dữm klei soh kbah hlăm klei hluê ngã, biả dah klei kñăm phữn mởng bruă mlih klei djă yua lăn anei đru mguôp bi mdluh rai êpul mnuih kuan m'miă lăn yua hjăn, mtlaih êpul mnuih ngã lŏ hma, mkra mđĭ êpul mnuih ngã lŏ hma jing pô ngã phữn hlăm krǐng buôn sang, hluê ngã từ dựn klei iêô mthựr "mnuih kai kbựa mâo ala lŏ", êpul mnuih duh mkra - ngã lŏ hma mâo klei bi hgữm tliêr kjăp.

Mŏng thǔn 1958 truh 1960, Kwar Dur hluê ngă Hdră kčah hlăm 3 thǔn mkra mlih xã hội chủ nghĩa leh anăn phǔn tal êlâo mđĩ kyar bruă knuă, klei dhar kreh. Boh tǔ dun, truh knhal ruễ thǔn 1960, lu êdi mnuih ngă lŏ hma, mnuih mă bruă hluê knhuah gru đưm, dǔm gŏ êsei ngă bruă duh mkra, čhǐ mnia,... mâo ba mă bruă mbǐt. Hŏng gul mnuih sah mdrŏng, Đảng drei hluê ngă mnêč mjuăt hŏng klei êđăp

êngiê. Ruễ thừn 1960, mâo êbeh 97% ênoh gŏ êsei mừt hgửm hlăm knŏng bruă êngao knữk kna.

Ruễ thừn 1960, Kwar Dưr phùn tal êlâo ngă từ jing klei lăm amâo thâo hră kơ mnuih gử 50 thừn. Dừm anôk mdrao mgừn brử mâo mkŏ mjing lu (thừn 1960 lu hĭn 11 bliử mkă hŏng thừn 1955). Klei dhar kreh, klei hdĭp mda mŏng mnuih buôn sang mâo mlih mdê hĭn.

Ngă từ jing Hdră kčah hlăm 3 thừn (1958-1960) leh anăn klei mkra mlih xã hội chủ nghĩa ba wĭt leh klei mlih mdê êdi kơ Kwar Dur. Klei từ jing anăn mâo bi êdah hllăm Hiến pháp ala čar xã hội chủ nghĩa tal êlâo, mâo Quốc hội mklă mklởng ti anôk kbĭn tal 11 hruê 31/12/1959 mâo hưn mthâo klă ti hruê 01/01/1960.

Mŏng thừn 1961 truh 1965, mnuih buôn sang Kwar Dur lŏ hluê ngă Hdră kčah hlăm 5 thừn gul tal sa. Hdră kčah anei hun lač klă hdră mnêč phùn mŏng gul ênuk hlŏng kdut mkra mđi chủ nghĩa xã hội, mâo Đảng Lao động Việt Nam tă êlan ti Klei kbĭn phung bi ala kluôm ala gul III (mlan 9/1960): "hluê ngă sa knhuang mđi kyar bruă duh mkra hlăm xã hội chủ nghĩa, mkŏ mkra phùn tal êlâo kơ kdrăp mnŏng leh anăn mnêč ngă mŏng chủ nghĩa xã hội, mbǐt hŏng anăn mkra mlih xã hội chủ nghĩa".

Hdră kčah hlăm 5 thún gưl tal sa hlăk hluê ngă tử dựn mâohě klei kpăk, kyua kar kak Mỹ hluê ngă hdră bi mrai Kwar Dur, mphùn mỡng hruê 05/8/1964 leh anăn mđĭ ktang hĭn mỡng hruê 07/02/1965.

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đảng toàn tập, Hdruôm anei*, hdruôm 21, moar tal 566.

Hlăm wang 10 thùn 1965-1975, Kwar Dur mkra mđi chủ nghĩa xã hội hlăm gul ênuk mrâo: mguôp bi kdŏng wit klei ngă bi mrai kñăm kriê mgang kwar Dur hŏng klei kdŏng mblah mtlaih êngiê Kwar Dhŭng, mkra mđi Kwar Dur jing anôk ngă phùn cách mạng kơ kluôm ala leh anăn jing anôk juă jŏng mđi ai tiê kdŏng mblah kar kak Mỹ mŏng jih jang djuê ana.

Hlăm dua bliử bi kdŏng klei mblah hŏng êdeh phior, k'han êa mŏng kar kak Mỹ (gul tal sa mŏng hruê 05/8/1964 truh hruê 01/11/1968; gul tal dua mŏng mlan 4/1972 truh mlan 01/1973), k'han lĭng leh anăn mnuih buôn sang Kwar Dur mnah lĕ leh giăm 4.000 boh êdeh phior, hlăm anăn mâo wăt êdeh phior B52, mnah hram, mnah pui bŏng dŭm êtuh boh mran mŏng phung roh.

Pioh jing anôk juă jŏng mđĭ ai tiê, dŏng mŏng thǔn 1959-1960, Kwar Dur moĭt leh kơ Kwar Dhǔng dǔm čô anak kreh knhâo nao đru mblah roh mtlaih êngiê lăn čar. Hlăm dǔm thǔn kdŏng mblah ktang tǐt, klei luič liê kjham kjhuě, anôk juă jŏng mđĭ ai tiê Kwar Dur ăt mâo prăp dăp djăp si klei iêô mthur mŏng kdrăn mblah, hluê ngă klei kñăm "braih amâo kbah sa asăr, k'han amâo kbah sa čô", "grăp čô mnuih mă bruă knar mdua kyua Kwar Dhǔng sa djuê êrah". Knŏng phǔn mkŏ mdjăp mnŏng dhŏng anei mbǐt hŏng boh tǔ dun mâo ba wǐt mŏng k'han lǐng leh anăn mnuih buôn sang Kwar Dur hlām klei mă bruă leh anăn klei mblah roh đru mguôp yuôm bhǎn hlām klei tǔ jing mŏng phung k'han lǐng, mnuih buôn sang Kwar Dhǔng hlām klei mblah rai dǔm mnêč ngă mŏng phung roh kar kak Mỹ.

- Klei kdŏng mblah roh mŏng mnuih buôn sang Kwar Dhŭng (1954-1975)

Êdei mâo Hiệp định Giơnevơ thừn 1954, kar kak Mỹ hrô klei păn kriê mởng kar kak Prăng ti Kwar Dhǔng. Hluê ngă hdră mnêč "hrô anôk hwŏng" gŭ klei gĭt gai mŏng gul ênuk Aixenhao (Dwight D. Eisenhower), kar kak Mỹ mdŏng knŏng gai dlăng Ngô Đình Diệm, mkŏ mkra Kwar Dhǔng jing anôk păn kriê hluê knhuah mrâo leh anăn jing anôk k'han diñu juh dôk.

Mâo knǔk kna Mỹ đru ba, knŏng gai dlăng Ngô Đình Diệm thŏng ai amâo hluê ngă Hiệp định Gionevo, ksǔng drǔng kdŏng wǐt hŏng êpul cách mạng leh anăn mnuih buôn sang drei.

Buh klă mnêč ngă jũ jhat mỡng roh gah, mỡng thũn 1954, Trung ương Đảng Lao động Việt Nam mklă mtrũn leh kơ cách mạng Kwar Dhũng mlih klei kdỡng mblah kar kak Prăng mâo kdrăp mnỡng yua êlâo anăn jing klei mblah hlăm hdră kđi čar kdỡng hŏng Mỹ - Diệm, čoh čuăn diñu hluê ngă Hiệp định Gionevơ pioh mjuh klei mblah ngă, kriê mgang leh anăn mkra mđĩ êpul cách mạng. Hluê anăn, klei mblah hlăm hdră kđi čar hŏng klei gĭt gai mỡng Đảng mâo lu êdi mỡng mlan 8/1954. Êdei kơ anăn, brữ mlih jing klei kdỡng čŏng kriê mgang asei mlei, leh anăn yua klei mblah mâo kdrăp mnỡng yua.

Hŏng klei guh mngač mŏng Hdră mtrŭn ti Anôk kbĭn Trung ương Đảng tal 15 (akŏ thừn 1959), klei mblah mŏng mnuih buôn sang mŏng anôk hliê hluôt ti mdê krĭng (mŏng mlan 02/1959) lar leh tar Kwar Dhŭng, jing klei kdŏng mblah prŏng hŏng klei ksŭng mblah Đồng khởi kdlưn êdi mŏng mnuih buôn sang čar Bến Tre (mlan 01/1960). Klei anei bi êdah knhuang đĩ kyar kdlưn mŏng cách mạng Kwar Dhǔng, mlih mŏng krŏng ai ktang jing klei ksǔng mblah; mbǐt hŏng anăn msĕ klei biêng ktang kơ hdră păn kriê mŏng

kar kak Mỹ ti kwar Dhũng, ngã êyuh êyah knởng gai dlăng Ngô Đình Diệm.

Mỡng klei ksũng mblah Đồng khởi, Mặt trận mtlaih êngiê djuê ana Kwar Dhũng Việt Nam mâo mkŏ mjing (20/12/1960).

Hlăm dum thun 1961-1964, k'han leh anăn mnuih buôn sang Kwar Dhung lo mblah rai hdră mnêc "klei mblah mrâo" mong kar kak Mỹ, ngă mtuic rai hdră kcah ngă Xtalây - Taylo (ap gữ Kwar Dhung hlăm wang 18 mlan), hdră kcah ngă Giônxon - Mác Namara (ap gữ Kwar Dhung hlăm wang 2 thun).

Mờng mlan 3/1965, Mỹ ba k'han leh anăn phung ngă jỡng kngan hlăm Kwar Dhũng, kñăm hluê ngã hdră mnêč "klei mblah mbĭn sa anôk", kdỡng wĭt hŏng êpul cách mạng leh anăn mnuih buôn sang drei.

Êdei klei mblah Vạn Tường (Quảng Ngãi) mlan 8/1965, pŏk êlan kơ klei ksǔng mblah "Tui duah Mỹ pioh čăm, tui duah phung ngã jỡng kngan pioh mdjiê", k'han lǐng leh anăn mnuih buôn sang Kwar Dhǔng lŏ ngã mdluh rai leh mnêč ngã mŏng phung roh (hlăm dua yan không 1965-1966 leh anăn 1966-1967), mâo mdjiê dǔm êtuh čô k'han roh, hrui mã lu kdrăp mnŏng yua.

Hlăk hliê mâo klei duri, hlăm gul Tit Mậu Thân (thǔn 1968) drei mâo hdră pŏk êlan ksǔng mblah hlăm tar Kwar Dhǔng, pŏk sa knhuang êlan mrâo hlăm klei kdŏng mblah kar kak Mỹ, ngă rǔng klei mĭn čiăng plah m'miă mŏng k'han Mỹ, čoh čuăn diñu hun lač "amâo mâo jing Mỹ" mŏng klei mblah ngă, sǐt klă gỡ tǔ yap klei amâo tǔ jing mŏng hdră mnêč "klei mblah kñăm phǔn". Akŏ mlan 11/1968, kar kak Mỹ hun mthâo mjuh klei ngă bi mrai

Kwar Dur amâo guôn klei hrua, čoh čuăn dôk gử trông čhai hŏng drei ti Klei kbĭn Paris.

Akŏ thŭn 1969, Mỹ hluê ngă hdră mnêč "Việt Nam jing kdrăn mblah", mbĭt hŏng anăn pŏk prŏng klei mblah ngă ti Lào leh anăn Campučia, hrui mguôp jih hnŏng ênoh k'han lĭng mguôp hŏng mnêč hdră kđi čar jŭ jhat, klei bi hgǔm hŏng tač êngao mplu luăr kñăm mdluh rai êpul cách mạng ti tlâo ala čar.

Mŏng klei anăn, hruê 06/6/1969, Knŭk kna jing êjai Cộng hòa Kwar Dhŭng Việt Nam mâo mkŏ mjing. Mlan 4/1970, Klei kbĭn tlâo ala čar Việt Nam - Lào - Campučia mâo mkŏ mjing.

Mŏng mlan 4 truh mlan 6/1970, k'han lĭng leh anăn mnuih buôn sang Việt Nam - Campučia mblah rai leh klei ruễ k'han mŏng 10 êbâo k'han Mỹ - phung ngă jŏng kngan Sài Gòn, mtlaih êngiê kluôm dhuôm 5 čar hlăm krĭng Ngŏ Dur Campučia leh anăn lu krĭng ngă lŏ hma mŏng 10 čar mkăn, mđĭ krĭng mtlaih êngiê jing wăl prŏng hŏng 4,5 êklăk čô mnuih buôn sang.

Hlăm hruê mlan anăn, k'han krŭ kdŏng Việt Nam ti Lào bi mguôp klei ruễ k'han ksĭng m'miă Kdrăn lŏ Chum, Xiêng Khoảng,... Mlan 02 leh anăn 3/1971, k'han lĭng leh anăn mnuih buôn sang drei (mâo klei đru mŏng Lào) ba wĭt leh klei tǔ dưn prŏng, mkhử gang leh klei ruễ k'han Lam Sơn - 719, kih hwai jih êpul k'han hlăm êlan mrô 9 - Dhǔng Lào, krŏng kjặp hdră mblah mŏng cách mạng Đông Dương.

Hrăm hŏng klei từ dưi, knhal jih mlan 3/1972, k'han lĭng leh anăn mnuih buôn sang drei pŏk êlan ksŭng mblah yuôm phŭn, mă Quảng Trị jing anăp ksŭng mblah phŭn leh anăn mđĭ lar hlăm kluôm kdrăn mblah Kwar Dhŭng.

Klei ksŭng mblah thŭn 1972 jing leh kdrêč êlan mrâo hlăm klei mblah kar kak Mỹ, čoh čuăn kar kak Mỹ hưn lač "jing Mỹ" plăk wĭt klei mblah, anăn jing tǔ yap klei dlưh rai mởng hdră mnêč "Việt Nam jing kdrăn mblah".

Klei từ dưi mŏng k'han lĭng leh anăn mnuih buôn sang Kwar Dhǔng mbǐt hrăm hŏng klei từ dưi mŏng k'han lĭng leh anăn mnuih buôn sang Kwar Dưr kdŏng klei ngă bi mrai hŏng êdeh phior mŏng Mỹ gưl tal dua (mŏng mlan 4/1972 truh mlan 01/1973), kdrưh k'ang êdi anăn lah klei mblah Điện Biên Phủ dlông êngǐt adiê hlăm 12 hruê mlam ti knhal jih thǔn 1972, čoh čuăn Mỹ ngă hră kuôl kă Hiệp định Pari hruê 27/01/1973, mjưh klei mblah ngă, ba wǐt klei hnǔk êngiê ti Việt Nam.

- Klei mblah sua wǐt kluôm dhuôm ala čar (1973-1975) Êdei Hiệp định Pari thừn 1973, kar kak Mỹ čoh čuăn iêô wǐt k'han ti Việt Nam, Kwar Dur lŏ hnǔk êngiê, lŏ mâo klei jăk găl pioh msir klei mblah ngă, mđĭ hnŏng duri đru kơ kdrăn mblah.

Ti Kwar Dhǔng, mŏng mlan 10/1973, k'han lǐng leh anăn mnuih buôn sang drei mđĩ ktang klei mblah roh leh anăn lŏ mklăk kdŏng wǐt hŏng klei mblah ngă mŏng phung roh, đrông dhông mâo klei tǔ dưi ti krĭng lăn dap mnai krông Cửu Long leh anăn nah Ngŏ Kwar Dhǔng.

Ksiêm dlăng klei kdŏng mblah, buh mâo klei jăk găl, Klei kbĭn Bộ Chính trị Trung ương Đảng (mŏng hruê 30/9 truh hruê 07/10/1974) leh anăn klei kbĭn Bộ Chính trị (mŏng hruê 18/12/1974 truh 08/01/1975) mklă mklŏng leh hdră kčah mtlaih êngiê kluôm dhuôm Kwar Dhŭng hlăm thŭn 1975, 1976 leh anăn lač klă: "Bi jêč hmăr prăp êmiêt djăp mta pioh mjuh mdei tǔ jing klei kdŏng mblah mtlaih êngiê ala čar hlăm thŭn 1975

amâo dah thǔn 1976... Drei bi gǐr ktưn jih ai tiê pioh mblah tǔ jing hlăm thǔn 1975". Hluê ngă hdră mnêč ngă anăn, ti djăp kdrăn mblah Kwar Dhǔng, k'han lǐng leh anăn mnuih buôn sang drei bi kgǔ krǔ kdŏng, pŏk êlan mâo klei mblah Tây Nguyên (mŏng hruê 04 truh 24/3/1975). Klei mblah Tây Nguyên tǔ jing đru mlih leh klei kdŏng mblah kar kak Mỹ, mtlaih êngiê ala čar nao hlăm gưl ênuk mrâo: mŏng klei kdŏng mblah ngă phǔn mdǐ jing klei mdrām ksǔng mblah ngă phǔn hlām kluôm kdrăn mblah Kwar Dhǔng.

Hlăk ênai boh phao mblah roh ti Tây Nguyên ka mjuh, buh klei jăk găl truh hmăr, drei hlŏng pŏk klei mblah Huế - Đà Nẵng (mŏng hruê 21 truh 29/3/1975), mtlaih êngiê dŭm boh čar Kwar Krah.

Hlăk mâo klei tǔ dưi, hruê 25/3/1975, Bộ Chính trị mâo asăp mtrǔn: M'mông hluê ngă hdră mblah roh mrâo truh leh,... bi prăp êmiêt hmăr êdi êpul k'han, kdrăp mnŏng yua,... mtlaih êngiê Kwar Dhǔng êlâo kơ yan hjan (hlăm mlan 5/1975). Hdră mtlaih êngiê Sài Gòn mâo leh Bộ Chính trị bi m'anăn "Klei mblah Hồ Chí Minh".

Mởng hruê 24 truh 30/4/1975, Klei mblaih Hồ Chí Minh mâo hluê ngã leh anăn ba wĭt klei tǔ dưi.

Trĭp 11 m'mông 30 m'nĭt hruê 30/4/1975, hla cờ cách mạng phiơr leh ti dlông čuôr sang Khua ngụy Sài Gòn, treh gru bi knăl klei tǔ jing kluôm dhuôm mŏng hdră mblah mtlaih êngiê Kwar Dhǔng, mhluh lir ala čar jing sa.

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đảng Toàn tập*, *Hdruôm anei*, hdruôm 35, moar tal 193-196.

3.3. Krŭ wit ala čar êdei klei mblah ngă, kriê mgang klei ngă phùn leh anăn kluôm dhuôm ala čar (1975-1986)

Êdei klei mblah tǔ dưi yan Mnga thǔn 1975, mbǐt hŏng bruǎ msir klei mblah ngǎ, krǔ wǐt, mđǐ kyar bruǎ knuǎ, krŏng kjǎp klei êđǎp ênang buôn sang Kwar Dhǔng, anǎn lah bruǎ mkra mđǐ kluôm dhuôm ala čar sa knǔk kna. Hdrǎ bruǎ anei mâo hluê ngǎ hŏng klei mplě hrǎ ruah Quốc hội mbǐt hlǎk hruê 25/4/1976.

Ruễ mlan 6, akŏ mlan 7/1976, Quốc hội mỡng ala čar Việt Nam thống nhất (Quốc hội gưl VI) kbĭn leh ti Hà Nội, từ ư mã anăn ala čar jing Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, ruah Hà Nội jing buôn prŏng phǔn, mlih anăn buôn prŏng Sài Gòn - Gia Định jing buôn prŏng Hồ Chí Minh.

Hŏng boh tǔ dưn mŏng Klei kbĭn tal I Quốc hội gưl VI, bruă bi lir ala čar kơ knǔk kna dlăng kriê mâo ngă tǔ jing leh. Hruê 31/01/1977, ti buôn prŏng Hồ Chí Minh, Klei kbĭn phung bi ala dǔm mặt trận djuê ana ti dua krĭng Dhǔng - Dưr bi kbĭn leh pioh bi hgǔm jing Mặt trận Tổ quốc Việt Nam. Hruê 18/12/1980, Hiến pháp ala čar Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam mâo Quốc hội mklă mklŏng. Anei jing hiến pháp tal êlâo mŏng gưl hlŏng kdưt mkra mđĭ chủ nghĩa xã hội hlăm kluôm ala čar.

Dǔm klei từ dưi prŏng ti dlông anăn ba leh klei jăk găl kơ Việt Nam pŏk prŏng klei bi hgǔm hŏng ala tač êngao leh anăn brữ mđĩ klei đǎo knang mŏng pô hlăm krĭng wǎl leh anăn ti dlông rŏng lăn. Mŏng hruê 20/7/1977, Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam jing leh ala čar tal 149 hlăm Liên hợp quốc leh anăn jing leh ala čar bi hgǔm hlăm êbeh 20 êpul mkǎn ti dlông rŏng lăn.

Biă dah Knŭk kna Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam êdei leh mâo mkŏ mjing tuôm lu êdi klei dleh dlan, kpăk gun kyua klei kăm mŏng ala čar Mỹ leh anăn dŭm bruă ngă mkhữ gang, bi mrai mkăn mŏng phung roh gah.

Hluê ngă klei duri čŏng mgang kơ pô, knhal jih mlan 12/1978, k'han lĭng leh anăn mnuih buôn sang drei mkhử gang leh klei mblah prŏng hŏng mnêč čiăng plah m'miă ala čar drei mŏng êpul măk bai Pôn Pốt - Iêng Xary - Khiêu Xamphon (Campučia), suôt mđuế diñu kbiă ti êngao ala čar drei, sua wĭt klei hnŭk êngiê ti krĭng knông lăn nah Dhǔng ala čar.

Bi ti krǐng nah Dur, klei bi hgǔm mguôp mỡng Việt Nam leh anăn Trung Quốc amâo hoĭt ênang ôh. Hruê 17/02/1979, k'han Trung Quốc mǔt kma êlam hlăm kdriêl lăn ala čar Việt Nam ti dǔm boh čar krǐng knông lăn nah Dur Việt Nam. Hruê 01/3/1979, Trung Quốc trông akâo klei blǔ hrăm pioh krǔ wǐt klei hnǔk êngiê, klei êđăp ênang krǐng knông lăn leh anăn msir mkra klei ksǐng m'miǎ knông lǎn ala čar. Hruê 14/3/1979, k'han Trung Quốc kbiǎ đuế ti Việt Nam.

Mđrăm mbĭt hŏng bruă kriê mgang klei êđăp ênang kơ hdră kđi čar, krŏng kjăp klei êđăp ênang buôn sang - lăn čar, hdră mđĭ kyar bruă knuă - klei hdĭp mda mnuih buôn sang êdei leh mhluh lir ala čar mâo leh kluôm Đảng, jih jang mnuih buôn sang gĭr ktưn hluê ngă.

Hdră kčah mỡng Knŭk kna hlăm 5 thủn (1976-1980) mỡng Klei kbĭn gưl IV (mlan 12/1976) mỡng Đảng mklă mtrũn mâo ba wǐt leh lu boh tử dựn yuôm bhăn. Êdei anăn, dữm hdră mnêč ngặ, mta bruặ ngặ, klei kñăm ngặ mỡng Hdra kčah mỡng Knữk kna hlăm 5 thủn (1981-1985) mâo

hluê ngă đru mlih mdê êdi leh bruă knuă - klei hdĭp mda mnuih buôn sang. Bruă duh mkra, ngă lŏ hma mâo klei đĭ kyar soăi; anôk anŏng - kdrăp mnŏng yua mâo mkra mđĭ; lu bruă ngă khoa học - kỹ thuật mâo mklă mtrŭn, đru mguôp mđĭ kyar bruă knuă.

Khă anăn, dǔm klei dleh dlan, kbah êdu ăt adôk mâo lu mơh. Mâo dǔm mta kčah mtrǔn kơ bruǎ knuǎ - klei hdǐp mda mnuih buôn sang đa ka mâo hluê ngǎ ôh. Klei anei čoh čuǎn kluôm Đảng, jih jang mnuih buôn sang bi gǐr ktưn lu hǐn pioh mkra mđǐ ala čar mâo klei đǐ kyar.

3.4. Ala čar hlăm knhuang êlan mlih mrâo mkra mđĩ chủ nghĩa xã hội (mờng thừn 1986 truh ară anei)

Êdei êbeh pluh thừn hluê ngă dua Hdră kčah Knŭk kna hlăm 5 thừn (1976-1985) ala čar drei mâo ba wǐt leh dừm boh từ dưn leh anăn klei từ jăk kdlưn hlăm djặp mta bruă ngặ, biả dah tuôm amâo djŏ biả ôh klei dleh dlan. Klei dleh dlan brừ hruê brừ prŏng hĭn, ngặ kơ ala čar lẽ hlăm klei amâo hoĭt ênang, tal êlâo hĭn klei amâo hoĭt ênang kơ bruă knuă - klei hdĭp mda mnuih buôn sang.

Pioh msir mkra klei lač ti dlông anăn, Đảng leh anăn Knŭk kna drei mâo leh klei mlih mrâo. Hdră êlan mlih mrâo mŏng Đảng mâo mklă mklŏng tal êlâo ti Klei kbĭn gul tal VI (mlan 12/1986), mâo mkra mlih, mbŏ djăp leh anăn mđĭ kyar hlăm dǔm gul kbĭn Đảng: gul VII (mlan 6/1991), gul VIII (mlan 6/1996), gul IX (mlan 4/2001), gul X (mlan 4/2006), gul XI (mlan 01/2011), gul XII (mlan 01/2016).

Hdră êlan mlih mrâo mŏng Đảng mŏng thùn 1986 truh 2020 mâo hluê ngă mŏng 7 Hdră kčah Knŭk kna hlăm 5 thùn: 1986-1990, 1991-1995, 1996-2000, 2001-2005, 2006-2010,

2011-2015, 2016-2020. Êbeh 30 thừn anăn lah gưl buê ênuk yuôm bhăn hlăm hdră mđi kyar ala čar drei, treh gru bi knăl klei prŏng ktang, klei gĭr kturn hlăm djăp mta bruă mỡng Đảng, Knŭk kna leh anăn mnuih buôn sang drei. Dǔm boh tǔ dựn mỡng drei mâo ba wĭt yuôm prŏng êdi: ala čar drei tlaih kơ klei amâo hoặt ênang kơ bruă knuă - klei hdặp mda mnuih buôn sang leh anăn klei êmut đi kyar, jing ala čar hlăk đi kar hŏng hnŏng prăk kăk mâo ba wĭt man dựn, hlăk mđĭ ktang bruă duh mkra, kreh knhâo leh anăn bi knar hŏng ala tač êngao. Bruă knuă đi kyar hmăr, klei mă bruă hluê hdră xã hôi chủ nghĩa brữ mâo mkŏ mjing, mkra mđĩ; bruă k'han lĭng, kriê mgang klei êđăp ênang mâo mđĭ ktang. Klei dhar kreh mâo knhuang đi kyar; ala čar leh anăn klei hdip mda mnuih buôn sang mâo lu klei mlih mdê. Klei ngặ phùn mỡng xã hội chủ nghĩa mão mđi lar leh anăn brữ mão pŏk prŏng. Bruă mkra mđi Đảng, mkra mđi Knŭk kna xã hội chủ nghĩa leh anăn knong păn bruă knuk kna mâo mđi ktang. Ai ktang mỡng djặp mta bruă hlăm ala čar mâo mđi hin. Khut khat, gĭr ktưn kriê mgang kjặp klei hnŭk êngiê, ngặ phun, kluôm dhuôm ala čar leh anăn hdră êlan xã hôi chủ nghĩa. Klei bi hgǔm hŏng ala tač êngao mâo pŏk prŏng leh anăn tar êlam; knuih k'hưm leh anăn klei đặo knang mỡng Việt Nam ti dlông rŏng lăn mâo mđi hin.

GDP thừn 2020 năng ai giăm 300 êklai USD, đĩ hĩn 2,6 bliử mkă hŏng GDP thừn 2010 mâo 116 êklai USD. GDP tǐng mdǔm mŏng grăp čô mnuih thừn 2020 năng ai êbeh 3.000 USD, đĩ hĩn giăm 2,5 bliǔ mkă hŏng thừn 2010 mâo 1.332 USD. Truh ară anei, Việt Nam hlăk mâo klei bi hgǔm hŏng 189 ala čar, bi hgǔm čhǐ mnia hŏng 220 ala čar leh anăn krĭng wǎl. Ênoh prǎk mâo ba wǐt mŏng čhǐ mblei hŏng

ala tač êngao thŭn 2011 mâo 203,655 êklai USD, thŭn 2019 mâo 517 tỷ USD, đĭ hĭn 2,5 bliŭ¹.

Dǔm boh tǔ dưn prŏng prĭn leh anăn mâo klei yuôm bhăn kơ buê ênuk, jing anôk jưh knang pioh ala čar drei lŏ mđĩ kyar hlăm dǔm thǔn ti anăp; gĭr ktưn kyua kơ "mnuih buôn sang mdrŏng sah, ala čar ktang kjặp, ngặ phǔn, mtặp mđơr, kreh dhar".

IV. KLEI DHAR KREH

1. Boh blŭ leh anăn boh hră

1.1. Boh blŭ

Hlăm buê ênuk dǔm êbâo thǔn mkra mđǐ leh anăn kriê mgang ala čar, djuê ana Việt Nam ăt gĭr ktưn djă krŏng n'nao pioh amâo bi hmlai, amâo čhǔ luă kơ boh blǔ, klei dhar kreh, kriê pioh leh anăn mđǐ kyar klei Việt - msĕ si Awa Hồ lač - "ngăn kdrăp mŏng đưm êlâo leh anăn yuôm bhăn êdimi mŏng djuê ana" 2 mâo hĕ msĕ si hruê anei.

Klei Việt mâo phùn agha mŏng đưm êlâo, jing boh blǔ hlăm grǔp boh blǔ Môn - Khmer, hlăm djuê Nam Á mâo mŏng đă đưm hlăm wăl prŏng êhai mŏng krĭng Ngŏ Dhǔng châu Á. Hlăm klei đĩ kyar, boh blǔ Môn - Khmer lŏ bi kah leh anăn sa kdrêč mâo anăn iêô Proto Việt - Katu. Êdei sui hruê mlan, boh blǔ anei lŏ bi kah jing dua anăn lah Katu leh anăn

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: *Hưn mthâo 10 thăn hluê ngă Cương lĩnh 2011*, Anôk kčoh mkra hdruôm hră hdră kđi čar Sự thất, Hà Nôi, 2020, mơar tal 26-27.

^{2.} Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Anôk kčoh mkra hdruôm hră hdră kđi čar Sự thật, Hà Nội, 2011, hdruôm 10, moar tal 615.

Proto Việt Chứt. Aduôn aê đưm mŏng mnuih blǔ klei Việt hruê anei anăn lah dǔm djuê ana blǔ klei Proto. Kyua klei jĕ giǎm hŏng boh blǔ Tây - Thái, klei Proto Việt Chứt mlih jing klei blǔ Tiền Việt Chứt hŏng ênai blǔ Môn - Khmer leh anăn bi mdhiang msĕ boh blǔ Tây - Thái. Brǔ brǔ klei blǔ Tiền Việt Chứt lŏ bi êđal boh blǔ, bi kdaih ênhiang blǔ leh anăn mhrŏ boh blǔ pioh jing klei Việt Mường mbǐt (Proto Viet Muong) (năng ai 2.700-2.800 thǔn êlâo), êdei anăn mlih jing boh blǔ "Việt Mường mbǐt" (Viet Muong common).

Kyua klei jẽ giảm hŏng klei Hán gử klei păn kriê mŏng roh krĭng Dur, năng ai hlăm gul êtuh thǔn tal VIII truh tal XII, klei Việt Mường mbǐt ti krĭng nah Dur kah jing dua: sa kdrêč hlăm êlam krĭng čử čhiǎng dữm boh čar Hòa Bình, Thanh Hóa, Nghệ An, Hà Tĩnh biǎ jẽ giǎm hŏng klei Hán s'năn ắt adôk djǎ pioh klei blǔ msĕ hđǎp s'năn jing klei Mường; sa kdrêč ti krĭng lǎn dap mnai Kwar Dur kyua jẽ giǎm hŏng klei Hán s'nǎn brử brử jing klei Kinh (klei Việt).

Anăn pia "Klei Việt" mâo yua hruê anei jing klei Việt dŏng mỡng mphùn bi kah hlăm grǔp Việt Mường mbǐt, mâo mnêč blǔ Hán - Việt leh anăn klei Việt mâo djặp leh 6 ênhiang đĩ trừn.

Mŏng gul êtuh thǔn tal XI truh ară anei, hlăm klei đi kyar mŏng klei Việt, mâo sa mta čiăng lač ti anei anăn lah, klei jĕ giăm boh blǔ, klei bi blǔ hrăm. Hluê anăn, hlăm klei djŏ tuôm hŏng klei Hán leh anăn klei Prăng, klei Việt brǔ mlih mŏng klei gun kpăk kyua dua mta klei blǔ amâo mtăp mđơr jing leh dua mta klei blǔ mâo klei mtăp mđơr hlăm grăp čô mnuih, mđĭ jing sa klei blǔ phǔn yua mbǐt hlăm kluôm ala. Hlăm klei jĕ giăm, blǔ hrăm mbǐt đrăm anăn, klei Việt mâo mbŏ mdjặp lu hĭn, mâo klei kah ruah djŏ guôp,

mâo mnêč mdêč jing boh blǔ Việt mă yua dǔm mta mâo leh anăn boh blǔ (wắt klei dhar kreh) mañ yua mŏng ala čar êngao, amâo djŏ kdrăp boh blǔ amâo dah pruễ blǔ, wăt dǔm knhuah ngă mkra klei răk yăl hŏng Klei Việt, ăt msẽ mơh wăt knhuah yua boh blǔ mkăn - boh nik klei Việt hlăm bruă khoa học, kỹ thuật leh anăn công nghệ...

Klei Tiếng Việt ăt mañ yua mơh boh blǔ Ấn - Âu, tal êlâo hĭn pioh mbŏ djặp kơ dữm boh blǔ adôk k̄bah, hlặm anăn lu êdi boh blǔ hlặm bruặ khoa học - kỹ thuật. Khặ anăn, đa hlặm bruặ mkặn, dữm boh blǔ Ấn - Âu mâo mañ yua hlặm klei Việt kñặm mbŏ djặp boh blǔ čiặng êlưih kơ thâo sặng hǐn mkặ hŏng boh blǔ Việt čŏng mjing amâo dah Hán - Việt. Mâo mơh đa, phǔn kbiặ klei mañ yua boh blǔ Ấn - Âu knŏng čiặng kơ jặk knga hmữ.

Mŏng krah gul êtuh thǔn tal XIX, klei Việt mâo klei mđĭ kyar truh gul ênuk klei Việt mrâo mrang. Hlăm gul ênuk anei, klei Việt lŏ bi kjặp pruễ blǔ pioh năng hŏng klei čiăng yua blǔ hrăm leh anăn klei ksul mĭn. Hlăm akŏ gul anei, klei Việt mâo klei jẽ giặm êdi hŏng knhuah blǔ hlăm klei răk yăl leh anăn klei dhar kreh Prăng. Kyua anăn, boh blǔ, pruễ blǔ mŏng klei Việt brừ mlih mrâo hĭn, tar êlam hĭn, mŏng anăn dui ba yua pioh bi mklă klei mlih hdră mĭn, ai tiê anak mnuih msẽ mơh hưn lač kơ dǔm mta hlăm klei hdĭp anak mnuih leh anăn wăl riêng gah.

Mởng anăn, klei yuôm bhăn mởng klei Việt brử hruê brử đĩ kyar ktang kjăp. Khă ka mâo tử yap jing klei blử phủn, biả dah klei Việt brử jing leh sa mta klei blử mâo ba yua lu êdi hlăm kluôm ala čar drei.

Hŏng klei tǔ jing mŏng Klei krǔ Mlan sapăn thǔn 1945 leh anăn klei mkŏ mjing ala čar Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, gưl tal êlâo klei Việt jing leh sa klei blǔ ti Việt Nam. Klei Việt jing klei blǔ mâo djặp ênǔm klei tǔ dựn

pioh hưn mthâo kơ djặp mta bruặ, mâo yua hlăm bruặ mtô mhuặt - hriặm hra mơar, klei rặk yặl, hdra ba mtruh klei mrâo mrang, ba mtruh asặp blữ, mđung rup, mâo ba yua hlặm bruặ khoa học xã hội, khoa học tự nhiên, hlặm bruặ ngặ hra mơar knữk kna, hlặm klei bi hgữm hŏng ala tač êngao, jing klei blữ mbǐt hlặm ala čar, mâo mtô mblang msẽ si klei blữ ala tač êngao ti dữm ala čar mâo lu mnuih buôn sang phữn Việt hdĭp mda.

Jing klei blǔ kơ jih jang mnuih buôn sang, klei Việt mâo klei tǔ ư kluôm dhuôm êdi. Ti dǔm krǐng wăl mdê mdê, klei Việt mâo ênhiang blǔ leh anăn boh pia hluê knhuah krǐng wăl hjăn. Tui hluê krǐng wăl, mâo tlâo êpul ênhiang blǔ phǔn: êpul dǔm ênhiang blǔ krǐng kwar Dur, êpul dǔm ênhiang blǔ krǐng kwar Dur, êpul dǔm ênhiang blǔ krǐng Kwar Krah (mâo dǔm boh čar nah Dur Kwar Krah, mŏng Thanh Hóa truh kngư čǔ Hải Vân); êpul dǔm ênhiang blǔ krǐng Kwar Dhǔng (mŏng kngư čǔ Hải Vân truh knhal tuič krǐng Dhǔng ala čar).

Mâo hẽ klei tử dưn anăn, klei Việt găn hgao leh dửm êbâo thừn mđĩ mlar klei gĩr ktưn čŏng mkŏ mjing êjai, tử mã djŏ guôp dữm klei jăk găl mỡng êngao êjai pioh dưi krỡng leh anăn mđĩ kyar hŏng knhuang čhuang prŏng mỡng gưl êtuh thừn tal X. Hlăm ênuk mlih mrâo, kñăm "kriê pioh boh mngač mỡng klei Việt", klei Việt čiăng mâo klei djŏ guôp hĩn, ktưn mâo klei tử ư kluôm dhuôm hĩn.

1.2. Boh hră

Boh hră klei Việt mâo buê ênuk mkŏ mjing hjăn, mbĭt hrăm hŏng klei đĭ kyar mŏng klei blǔ Việt, găn hgao gul ênuk êlâo kơ klei păn kriê mŏng roh krĭng Dur, hlăm 1.000 thǔn hnǔk êngiê, gǔ klei păn kriê mŏng Prăng, êdei leh sua wĭt klei hnǔk êngiê hlăk Mlan 8 thǔn 1945 truh ară anei, boh

hră klei Việt ăt mâo gưl mđi kyar mdê mơh, grăp gưl mâo sa mta boh hră čih kdlưn.

Tui si gru bi knăl hlăm dǔm kdrăp mnŏng đưm - buê ênuk brei buh klei Hán mǔt kma hlăm klei Việt mŏng gưl êtuh thǔn tal I êlâo Công nguyên¹. Truh dǔm gưl êtuh thǔn êdei Công nguyên, klei Hán jing leh kdrăp mnŏng yua ba mtruh boh hră hlăm phung thâo hră moar, mnuih mdrŏng sah leh anăn khua păn kriê ênuk mtao mtǔng hluê hdră mblang klei răk, kčoh hdruôm hră Yơng, msir mkra dǔm mta hră moar djŏ tuôm kơ mnuih buôn sang.

Mŏng gưl êtuh thǔn tal X, êdei leh sua wǐt klei hnǔk êngiê mŏng mtao mtǔng roh krĭng Dur, knǔk kna ênuk mtao mtǔng Việt Nam mklă mklŏng yua boh hră Hán (amâo dah iêô boh hră Nho) ngă boh hră čih kơ ala čar. Hŏng klei mklă mklŏng anei, boh hră Hán mâo yua ba mtruh klei mtô mblang, hlăm klei bi lông, hlăm klei blǔ hrăm, wăt hlăm klei čih hră moar leh anăn kriê pioh hră moar. Sĭt klă gỡ, boh hră Hán amâo mâo mtô mblang tar êlam hlăm mnuih buôn sang ôh, knŏng mâo mtô kơ biă mnuih čiăng hriām pioh ngă khua. Êdei leh kar kak Prăng hriê plah m'miă ala čar drei, boh hră Hán ăt mâo mtô hriām mbǐt hŏng "klei Prăng" biă dah brữ biă hǐn kyua mâo klei tar êlam hmăr êdi mŏng boh hră phǔn ala čar leh anăn amâo lŏ mâo mtô mblang lu hlăm sang hră moar mŏng thǔn 1960 kyua lu mta phǔn.

^{1.} Gru bi knăl boh hră Hán hnưm êdi ti ala čar drei bi êdah hlăm hgơr đồng (mbĭt hŏng lu mnŏng mkăn hlăm êlam hgơr) mâo buh duah ti wăl Mả Tre să Cổ Loa (kdriêk Đông Anh, buôn prŏng Hà Nội) ti mlan 6/1982. Dlăng Trịnh Sinh: "Mblang boh hră klei Hán hlăm hgơr Cổ Loa", Hdruôm klei mrâo *Khảo cổ học*, mrô 6/2006, moar tal 16-26.

Hlăk boh hră Hán mâo ba yua jih hnŏng hlăm gul ênuk mtao mtŭng, mâo êpul păn kriê mnuih buôn sang ba yua, dŏng mŏng anăn moh sa mta boh hră mŏng Việt Nam mphùn mâo mkŏ mkra leh anăn mbŏ djăp - anăn lah boh hră Nôm. Hluê si klei ksiêm dlăng buê ênuk klei Việt brei thâo "Nôm" anăn lah "Nam". Klei mkŏ mjing boh hră Nôm bi êdah ai tiê čiăng ngă phùn, mbĭt hŏng anăn bi êdah klei čiăng kơ sa mta boh hră čih djŏ guôp hŏng knhuah mdê mŏng klei Việt kyua boh hră Hán amâo dui čih pioh kluôm dhuôm ôh boh pia klei Việt.

Hlăm đrông dhông thùn mlan mŏng gul êtuh thùn tal XI (ênuk Lý) truh gul êtuh thùn tal XIV (ênuk Trần), kyua mâo klei gĭr ktưn mŏng lu gul ênuk anak mnuih Việt, boh hră Nôm brữ mâo mbŏ djặp leh anăn jing leh boh hră phùn mbĭt hŏng boh hră Hán, đru mguôp mkŏ mkra sa klei dhar kreh boh hră Nôm hŏng lu mta klei jăk siam, mâo ba yua hlăm klei ngă hră moar knŭk kna gul ênuk mtao Quang Trung. Mŏng ênuk mtao Nguyễn, kyua dǔm mta klei hlăm buê ênuk leh anăn klei mkŏ mkra boh hră phǔn ala čar s'năn boh hră Nôm amâo lŏ dǐ kyar mkă hŏng êlâo leh anăn brữ lui ti tluôn.

Mŏng krah gưl êtuh thǔn tal XVI, dǔm khua mtô klei đǎo krǐng Yǔ hriê leh ti Việt Nam ba mtruh klei đǎo. Mbǐt hrǎm hŏng klei anǎn, dǔm khua mtô klei đǎo mañ leh boh hrǎ Latinh pioh čih boh pia anǎn krǐng, anǎn iêô mnuih hluê đǎo, anǎn mnuih, amâo dah boh hrǎ yua blǔ hrǎm. Brǔ brǔ, diñu mđing hǐn kơ klei čih boh pia klei Việt hluê boh hrǎ čih Latinh, iêô jing klei An Nam. Boh hrǎ phǔn ala čar jing kdrǎp boh hrǎ čih kñǎm čih pioh boh pia hluê boh hrǎ Latinh, lǒ dưm dua-pǎn gru treh thiǎm (pǎ gru treh mjing ênai leh anǎn êma gru treh mjing ênhiang blǔ) pioh čih gru bi knǎl mŏng klei Việt. Mŏng gưl

êtuh thǔn tal XVI truh tal XIX, găn hgao lu klei gĭr ktưn, kdrăp boh hră phǔn ala čar brử mâo mdŏ djăp pioh jing boh hră Việt msĕ si hruê anei. Klei mkŏ mkra boh hră phǔn ala čar ba leh klei mlih prŏng êdi hlăm klei ngă hră mơar, klei dhar kreh, mtô mjuăt mŏng ala čar.

Knhuang êlan mnuih Việt Nam lui boh hră Hán, boh hră Nôm, mlih yua boh hră phùn ala čar jing klei čŏng ruah, kyua boh hră phùn ala čar mâo čih 100% klei Việt leh anăn êluih hriăm, êluih hdor, êluih čih, êluih yua hĭn mkă hŏng dǔm mta boh hră êlâo anăn. Êdei Klei krǔ Mlan sapăn thǔn 1945, sa bruă ngă phǔn mŏng ala čar Việt Nam Dân chủ Cộng hòa mrâo mkŏ mjing anăn lah "mdjiê roh mluk", hlăm anăn boh hră phǔn ala čar dưi mđǐ mlar leh klei tǔ dưn, hmăr mâo klei đǐ kyar kdlun, truh hŏng grăp čô mnuih Việt Nam, đru digỡ mđĭ klei thâo hră moar, mŏng anăn đru mguôp yuôm bhăn hlăm klei krǔ kdŏng mblah roh leh anăn mkra mđĭ ala čar Việt Nam kreh knhâo hruê anei.

2. Klei đăo knang leh anăn klei hluê đăo

2.1. Klei đặo knang

Gru bi êdah klei đăo knang mŏng mnuih buôn sang kơ mâo lu yang adiê hlăm gul nguyên thủy ăt adôk hlăm lu djuê ana Việt Nam leh anăn dŭm djuê ana mkăn hlăm dlông rŏng lăn ară anei. Klei ngă yang mŏng mnuih Việt mâo dŭm mta: klei ngă yang phǔn mđĭ lar anak mnuih, klei ngă yang kơ yang adiê leh anăn klei ngă yang kơ asei mnuih.

Klei ngă yang phùn mđi lar anak mnuih mâo dua mta: ngă yang kơ êkei, mniê leh anăn ngă yang klei bi mjë mgiăm mniê êkei. Lu gru anak rup leh anăn jŏng boh tâo, amâo dah hlăm dǔm wăl msat Tây Nguyên, hlăm dǔm knhuah bhiăn, klei kdŏ, boh nik gru rup hlăm hgor đồng đưm đã ăt bi êdah kơ klei phùn đi lar anak mnuih. Klei ngặ yang kơ yan adiệ mởng mnuih Việt mâo phùn agha mởng bruă pla mdiê lŏ, knang lu kơ yan adiê. Anăn lah klei đặo knang mâo lu yang adiê, hlăm anăn bi myuôm kơ mniê yang (ngă yang Mẫu), ngă yang wăt kơ hlô mnŏng leh anăn kyâo mtâo. Dŭm mniê yang mâo Mẫu Cửu Trùng, Mẫu Thương Ngàn, Bà chúa sông,... Mnŏng pla mâo ngă yang anăn lah ana mdiê, ana kđa, ana dâu,... Klei ngă yang kơ asei mnuih, mpǔ kơ mnuih ngă bruă tǔ yuôm kơ ala čar, buôn sang, lu êdi mâo klei ngặ yang kơ aduôn aê leh luič. Việt Nam bi myuôm kơ hruê djiê luič hĭn kơ hruê k'kiêng. Grặp sang ặt ngặ yang kơ yang lặn, grặp alữ ăt ngă yang kơ yang kriê dlăng krĭng pô. Kluôm ala ngă yang kơ mtao mphun mko mjing ala čar, mâo hruê ngặ yang mbit (Hội đền Hùng). Boh nik, klei bhiăn ngặ yang kơ Pặ cô mnuih adôk lă lar jing klei mpŭ kơ knhuah bhiăn jăk siam mỡng djuê ana drei: Thánh Tản Viên, Thánh Gióng, Chử Đồng Tử, Chúa Liễu Hanh. Klei đặo knang hlăm buôn sang truh hruê anei ặt adôk n'nao, hrăm mbĭt hŏng dŭm klei đặo phŭn.

2.2. Klei đặo

Việt Nam jing ala čar mâo lu klei đăo , mâo hlăm brô 25,3 êklăk čô mnuih hluê đăo, êbeh 60.000 khua gai dlăng, êbeh 130.000 pô đru dlăng bruă, giăm 28.000 anôk ngă yang hong điệt prong mdê mdê. Tĩng truh mlan 8/2018, ti Việt Nam

^{1.} Knởng git gai ksiêm wit Hdră mrun mrô 25-NQ/TW kơ klei hluê đặo: "Hră hưn mthâo ksiêm wit 15 thun hluê ngặ Hdra mtrun mrô 25-NQ/TW hruê 12/3/2003 mởng Knởng gai dlặng Trung ương Đảng (gưl IX) kơ klei hluê đặo", hruê 31/7/2017.

mâo 41 êpul hluê đăo, 1 pháp môn mâo leh Knŭk kna từ ư brei mkŏ mjing/brei bi kbĭn. Dừm êpul hluê đǎo anei hlăm 15 êpul đǎo mâo Knŭk kna từ yap. Êngao dừm êpul đǎo mâo từ yap klei mkŏ mjing leh anăn klei kbĭn lač ti dlông anăn, ti Việt Nam giǎm anei mâo lu klei đǎo mrâo ka mâo Knŭk kna từ yap.

- Đặo Yơng

Đǎo Yơng mǔt kma hlăm Việt Nam hlăm dǔm thǔn akŏ gul Công nguyên hŏng klei hing ang mŏng dua êpul Nam Tông leh anăn Bắc Tông. Hlăm klei mđĩ kyar ti Việt Nam, đǎo Yơng mâo klei msẽ hŏng klei đǎo knang kơ yang adiê mŏng buôn sang, mâo bi mlih čiǎng kơ djŏ guôp, mâo kah jing lu êpul đǎo. Thǔn 1981, Knŏng klei đǎo Yơng Việt Nam mkŏ mjing leh klei Kbǐn bi hgǔm 9 êpul đǎo hlǎm kluôm ala, mkŏ mjing Êpul hgǔm klei đǎo Yơng Việt Nam, kbĭn hluê 3 gul, hluê hdrā "Klei đǎo - Djuê ana - Chủ nghĩa xã hội". Truh ruế thừn 2018, Knŏng klei đǎo Yơng Việt Nam mâo giǎm 14 êklāk čô mnuih hluê đǎo, êbeh 30.000 khua gai dlǎng, êbeh 18.000 anôk ngǎ yang leh anǎn 44 anôk mtô hdrā klei đǎo Yơng¹ hlǎm kluôm ala.

Anôk ngă yang mởng đăo Yơng ti Việt Nam mâo lu sang yang, anôk thiền, tịnh xá, tịnh thất, anôk răk hră (iêô mbĭt jing tự viện). Dǔm sang yơng hluê êpul Nam Tông knŏng ngă yang kơ Phật Thích Ca, bi dǔm sang yơng hluê êpul Bắc Tông, boh nik ti kwar Dur, êngao ngă yang kơ Phật Thích Ca lŏ ngă yang kơ dǔm čô Phật mkăn, dǔm Bồ tát, dǔm La hán (18 čô La hán), dǔm pô kriê dlăng hdră đǎo yơng; yang mởng dǔm klei đǎo mkǎn (êdah êdi mâo

^{1.} Hluê si Knŏng gĭt gai ksiêm wĭt Hdră mtrŭn mrô 25-NQ/TW kơ klei hluê đăo, *hră leh hurn mthâo.*

Ngọc Hoàng, Nam Tào, Bắc Đẩu mỡng Đạo giáo), klei đăo knang mkăn (êdah êdi mâo Mẫu Thiên, Mẫu Địa, Mẫu Thoải, Mẫu Thượng Ngàn mỡng klei ngă yang mpǔ kơ mniê yang). Klei anei bi êdah klă "tlâo mta mbǐt hrăm" mỡng klei đǎo Việt Nam.

- Đặo khop (Đặo Thiên Chúa)

Klei đặo khop mặt kma hlăm Việt Nam thăn 1533, ară anei mâo hlăm brô 7 êklăk cổ mnuih hluê đặo, êbeh 3.000 wăl đặo, 6.000 êpul đặo, êbeh 7.000 khua gai dlặng, êbeh 18.000 tu sĩ, hlăm brô 7.700 sang kbĩn, 7 đại chủng viện, 130 tu viện..., jing sa klei đặo phặn ti Việt Nam. Hdră êlan mỡng Êpul klei đặo khop Việt Nam anăn lah "Hdǐp ênuah ênô hŏng djuê ana pioh ba klei moak kơ mnuih buôn sang". Knỡng bi hgữm klei đặo khop Việt Nam jing sa êpul mnuih buôn sang, bi ala kơ bruặ ngặ khặp kơ ala căr mỡng mnuih đặo khop, jing pô hgữm hlặm Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, mâo mkờ mjing thừn 1955.

- Đặo Tin Lành

Đăo Tin Lành mphùn mùt kma ti Việt Nam thùn 1911. Ară anei, kluôm ala mâo 10 êpul đăo Tin Lành mâo Knŭk kna từ yap leh anăn brei hră mkŏ mjing klei kbĭn, hŏng êbeh 1 êklăk čô mnuih hluê đăo, êbeh 1.700 khua gai dlăng, 600 sang kbĭn, sang kwưh akâo, 546 êpul, 2.470/4.742 êpul điêt mâo brei hră mkŏ mjing klei kbĭn. Hdră êlan mŏng Êpul klei đăo Tin Lành Việt Nam (kwar Dur) leh anăn Êpul klei đăo Tin Lành Việt Nam (kwar Dhǔng) anăn lah "Hdĭp ênuah ênô, gưt asăp Thiên Chúa, đru bruă ala čar leh anăn djuê ana"; mŏng Êpul klei đăo Liên hữu Cơ đốc Việt Nam anăn lah "Kpă ênuah đup gưt Đức Chúa Trời ba ngôi hluê si Hdruôm êlan kliăng leh anăn kpă ênuah hŏng ala čar Việt Nam".

- Đặo Islam (Đặo Hồi)

Đặo Islam mâo mặt kma hlăm êpul mnuih Chăm ti Việt Nam năng ai hlăm gưl êtuh thún tal X. Đặo Islam ti Việt Nam mâo dua êpul: êpul Bàni giáo leh anăn êpul Đặo Islam hŏng giặm 80.000 cô mnuih hluê (Bàni giáo mâo 50.000 cô mnuih hluê, Đặo Islam mâo 30.000 cô mnuih hluê), hlặm brô 500 khua gai dlặng, 200 pô đru bruặ, 89 anôk ngặ yang (64 sang khin Islam, 25 sang yang Bàni).

- Đặo Cao Đài

Mởng klei Thông linh học mởng krĭng Yǔ, hlăm dǔm thừn 20 gưl êtuh thừn tal XX, klei cầu cơ, chấp bút (iêô klah čǔn "cơ bút") đĩ kyar hmặr ti Kwar Dhǔng. Hlăm sa gưl cầu cơ hlăm mlan 02/1926, 12 pô hriặm bruặ tal êlâo mởng đặo Cao Đài mão Khua Ai-diê ruah, êdei anặn đặo Cao Đài mão mphùn mkở mjing hlặm sa klei mơak prong hlặk mlan 10/1926 ti sang yang Gò Kén, čar Tây Ninh.

Ară anei, đăo Cao Đài mâo hlăm brô 1,1 êklăk čô mnuih hluê, êbeh 13.000 khua gai dlăng, giăm 23.000 čô đru bruă, mâo hlăm brô 1.300 anôk ngă yang; mâo ti 37 čar, buôn sang hlăm kluôm ala, lu êdi ti Kwar Dhǔng leh anăn Kwar Krah. Hdră êlan mŏng đăo Cao Đài anăn lah "Ala čar mdrŏng sah - Đăo mngač".

- Đăo Yơng Hòa Hảo

Đăo Yơng Hòa Hảo mŏng Huỳnh Phú Sổ (1919-1946) mkŏ mjing thừn 1939 ti alữ Hòa Hảo, kdriêk Phú Tân, čar An Giang. Anei jing sa klei gĭr ktưn kñăm mđĩ kyar hĭn klei đǎo Yơng ti krĭng Kwar Dhǔng, đǎo Yơng Hòa Hảo čuê hluê hdră êlan mŏng klei đǎo Yơng Thiền tông Lâm Tế mâo mkra mlih djŏ guôp hŏng Kwar Dhǔng mŏng dua êpul *Bửu Sơn Kỳ Hương* mŏng Đoàn Minh Huyên (1807-1856), *Tứ Ân Hiếu Nghĩa* mŏng Ngô Lợi (1831-1890) mkŏ mjing leh anăn čuê mđĩ ti knhal ruễ gưl êtuh

thủn tal XIX. Êdei anăn, Huỳnh Phú Sổ mâo klai đão knang jing Khua êpul hŏng anăn iêô mpǔ msĕ si Đức Thầy, Đức Huỳnh Giáo chủ. Ară anei, đão Yơng Hòa Hảo mâo hlăm brô 1.450.000 čô mnuih hluê, 60 sang yơng ti 22 čar, buôn prŏng, hlăm anăn 5 čar mâo lu mnuih hluê đão: An Giang, Đồng Tháp, Vĩnh Long, Cần Thơ leh anăn Kiên Giang.

Đăo Yơng Hòa Hảo mklă mklŏng mjuăt ti sang, ngă yang ti sang, mă ai tiê ênuah ênô jing phùn. Mnuih hliê đăo nao ti anôk lu mnuih (anôk ngă yang mbǐt) knŏng čiăng nao čuă dlăng Khua mkŏ mjing klei đǎo Đức Huỳnh giáo chủ ti sang yang An Hòa tự (chùa Thầy).

- Tịnh độ Cư sĩ êpul đăo Yơng Việt Nam

Tịnh độ Cư sĩ êpul đăo Yơng Việt Nam mâo ti kwar Dhũng mỡng akŏ gưl êtuh thún tal XX, mỡng Nguyễn Văn Bồng (1886-1958) mkŏ mjing ti Đồng Tháp hlăk thún 1934.

Tịnh độ Cư sĩ êpul đăo Yơng Việt Nam amâo mâo ôh mnuih hlŏng dôk kluôm dhuôm, mâo knŏng mnuih mǔt hgǔm (mbha jing năm gưl) leh anăn mnuih hluê dôk ti sang. Ară anei, Tịnh độ Cư sĩ klei đão Yơng Việt Nam mâo hlăm brô 600.000 čô mnuih hluê, 900.000 mǔt hgǔm, giǎm 6.000 khua gai dlăng leh anăn mnuih đru bruǎ, êbeh 900 y sĩ, y sinh, 210 anôk ngǎ yang ǎt jing 210 adǔ êa drao đưm đru mnuih buôn sang, mâo ti 25 čar, buôn prŏng, lu êdi ti Kwar Dhǔng. Hdrǎ êlan mŏng klei đǎo anǎn lah "Hriǎm mjuǎt, ngǎ bruǎ jǎk, tǔ dưn kơ ala čar, tǔ jǎk kơ mnuih buôn sang".

Êngao kơ năn lŏ mâo dǔm klei đǎo mkǎn msĕ si: klei đǎo Baha'i, Bửu Sơn Kỳ Hương, Tứ Ân Hiếu Nghĩa, Minh Sư đạo, Minh Lý đạo - Tam tông miếu, Bàlamôn giáo,...

Hruê 18/11/2016, Quốc hội ala čar drei mklă mtrŭn leh Hdră bhiăn klei đặo, klei hluê đặo. Anei jing gul tal êlâo mâo čih lač hlăm hdră bhiăn kơ klei dưi hluê đăo djŏ si dǔm Klei kčah dlông rŏng lăn kơ klei dưi mŏng anak mnuih, bi êdah klei gĭr ktưn mŏng Knŭk kna Việt Nam pioh ba klei êlưih găl kơ êpul mnuih hluê đăo ngặ jăk hdră bhiăn mtrŭn, êngao kơ anăn lŏ dưi djŏ si klei čiăng hmang hlăm klei đăo knang kơ yang adiê.

3. Knhuah bhiăn hdĭp mda

Knhuah bhiăn hdĭp mda mâo hlăm djăp mta klei hdĭp mda, ti anei mđing ksiêm dlăng tlâo mta phŭn: knhuah bŏng huă bar h:ô, knhuah hdĭp, knhuah bhiăn.

3.1. Knhuah bŏng huă, boar h'ô

Kơ klei bởng huặ, mỡng đưm, mnuih buôn sang drei hdǐp hŏng bruặ lŏ hma, trah yao. Mnởng bởng phùn êđar hruê mâo braih, kan. Braih mdiê pioh knặ êsei, braih điờ pioh knặ điờ, mkra bêñ. Êngao kơ nặn lờ mâo djam, êtak, hbei,... pla hlặm war amâo dah hlặm lờ. Từ hong êa jing mnêc bởng lu êdi mởng Việt Nam. Mnêc từ k knặ mâo lu mta, mguôp lu mnởng, amrêc hra.

Dǔm mnŏng m'năm khăng yua mâo êa tǔk ksă, êa hla vối, êa čê (čê mtah, čê mạn) leh anăn kpiê braih, kpiê ktor. Klei bŏng huă êđar hruê amâo dah klei bŏng huă prŏng mâo dăp hlăm hlao, mnuih dôk jǔm dar hlao. Hlăk bŏng pô sang iêô tuê, mnuih điêt, hđeh êlăk iêô mnuih prŏng, mnuih khua thǔn. Êlâo dih, phung êkei leh anăn mniê hlăm dǔm sang mdrŏng sah dôk hjăn, tơ nao bŏng huă prŏng knŏng phung êkei dưi nao kyua phung mniê amâo dưi nao hgǔm bŏng huă mbǐt. Hruê anei, ti wăl buôn prŏng, knhuah bŏng huă mâo klei bi tui krĭng Yǔ.

Kdrăp bar h'ô mŏng Việt Nam mâo lu mta. Mnal pioh mkra kdrăp bar h'ô êpih, hdjul, êđăp, djŏ guôp hŏng krĭng hlor, hŏng êa jŭ, jŭ mda. Hlăm ênuk mtao mtŭng, mâo klei čoh čuăn kjăp mlăp kơ kdrăp bar h'ô. Mnuih buôn sang knŏng dưi bar h'ô ao jŭ, jŭ mda. Čhum ao mŏng mnuih buôn sang êluih mkra soăi. Sa hlăm dŭm kdrăp mnŏng bar h'ô sui thŭn mŏng phung mniê buôn sang anăn lah ao tứ thân. Ti gul êtuh thŭn tal XVIII, mnuih Kwar Dur mphŭn h'ô ao êpih, mnuih kwar Dhŭng h'ô ao bà ba. Čhiăm guôm akŏ anăn lah sa kdrêč mnal din jŭm dar akŏ, jŏng čǔt guốc. Hlăm m'mông yuôm bhăn, phung êkei h'ô ao dài lah dua nah, akŏ păn kurn. Kdrăp mnŏng bar h'ô klei hing ang êdi mŏng Việt Nam mâo ao dai. Kyua klei ba yua lu, ao dai jing leh gru bi knăl kơ ala čar, bi ala kơ klei dhar kreh Việt Nam.

3.2. Knhuah bhiăn hdĭp leh anăn klei êrô hiu

Puk sang Việt Nam đưm mguôp kjặp hŏng êa juôr (sang krum dlông, čuôr wat kŏng), êdei anăn mâo sang hlang mtih lăn, čuôr tiap adrăng, mnŏng yua lu êdi mâo kram, kyâo, amâo đei dlông pioh mgang angĭn, angĭn êbŭ, anặp sang nah dhŭng pioh đăm hlor, tlaih ê-ăt. Sang kăn đei prŏng êhai pioh mâo wăl tač, blŭng êa, war. Mnuih Việt Nam mĭn "prŏng sang amâo knar hŏng prŏng tian".

Hlăm ênuk đưm, kyua klei ngă bruă lŏ hma, hdĭp sa bĭt anôk s'năn biă mâo klei čiăng êrô hiu. Lu mnuih hdĭp ti krĭng ngă lŏ hma amâo kbiă hiu ti êngao alŭ, kyua anăn êlan êrô êbat amâo mâo pŏk prŏng, boh nik êlan hang. Êlan êa mâo ba yua lu êdi. Hnoh krông, pin êa, čŏng mran jing leh mung buh ti Việt Nam.

3.3. Knhuah bhian klei hdip

Knhuah bhiǎn bi dôk ung mỗ, čang dơr djiê, tit hat, klei mơak mỡng Việt Nam amâo ktlah ôh hŏng buôn sang. Hlǎm klei bi dôk ung mỗ ênuk đưm kruôp êkei mniê amâo dưi čŏng bi dôk ôh, kbiǎ mỡng amǐ ama gǐt gai. Tơ duah ung mỗ kơ anak, phung amǐ ama khǎng ksiêm dlǎng gỡ êsei mâo klei hdǐp bi knar, anǎn lah bi knar hlǎm klei duh bỡng, knuih knaih, thǔn k'kiêng, hnỡng thâo hrǎ mỡng amǐ ama dua nah, gặp djuê ênuê ênul s'nǎn kah ruah êdi.

Leh yua mnuih bi kčuôp, buh duah mnuih djŏ ai tiê pioh brei anak bi dôk, dua nah gŏ êsei amra ruah hruê găl mlan djŏ, găn hgao lu klei bhiăn, mŏng nao čuă čhưn, nao êmuh truh kơ nao tǔ mtâo anak, klei bi kuôl, bi dôk, klei wĭt čuă amĭ ama k'kiêng leh anăn brei ngăn pnǔ pioh jing ung mỗ.

Klei bhiăn čang dơr djiê ăt kjăp mlăp mơh. Mnuih Việt Nam lač "klei mpǔ kơ mnuih djiê luič yuôm bhăn êdi" s'năn tơ mâo mnuih djiê luič, klei čang dơr ngã kdruh êdi. Mta bruă ngã hruê êlâo čang dơr s'nei: mnuih djiê mâo mnei bi doh, mlih čhum ao, êdei anăn klei k'ǔ kyăm (hŏng mnal kǒ) leh anăn dưm hlăm bông. Êdei leh dưm hlăm bông jing klei čǔt čhum ao čang dơr, mphǔn hluê ngã klei čang djiê.

Pioh bi mhlai klei ênguôt hŏng gŏ êsei, mnuih nao čang khăng ba ñang, pui diăn, kwang mnga, braih, kpiê, prăk čang.

Truh m'mông ba atâo, kđhặp bông kđặl krip. Bông mnuih djiê mâo dưm hlăm êdeh mdiặng, kwang knga dưm ti

tač. Êpul čang dơr hluê pruễ nao mbĭt mâo: Êdeh mdiăng rup sang Yơng, rup sang anak rai, hla kờ, cầu kiều, êdeh mdiăng bông, êpul ayǔ đĩng, êdeh nao čang, anak čô leh anăn bĭng găp, ênuê êpul.

Việt Nam jing ala čar mỡng klei mơak, boh nik hlăm yan mnga, m'mông hwỡng yan ngă bruă lŏ hma.

Dŭm hruê moak yuôm bhăn hlăm thŭn:

Tit Nguyên Đán: sa thǔn, mnuih Việt mâo lu hruê moak, hruê tit, hjăn tit Nguyên Đán (djŏ hruê Sa mlan Sa lo ti gǔ) jing hruê tit prŏng êdi. Anei jing m'mông ruễ yan pla mjing, djặp mnuih ênang bruặ, mdei msặn, hlặp moak, čuặ čhưn,... leh anăn jing m'mông bi kpleh yan puih nao kơ yan mnga.

Tit mlan pǔr mlan Sa: hlăm hruê mlan pǔr mlan Sa (lơ ti gǔ) - hruê mlan bŏ tal êlâo hlăm thǔn. Hruê tit anei lu êdi mkŏ mjing ti sang yơng, kyua mlan pǔr mlan Sa jing hruê mŏng Phật Tổ. Êdei leh nao sang yơng, grăp čô mnuih wǐt ti sang ngă yang kơ aduôn aê leh luič leh anăn bŏng huă.

Tit Thanh minh: hlăm hruê anei, arăng khăng nao čuă msat găp djuê s'năn jing hruê moak čuă msat. Tit Thanh minh khăng djŏ hlăm mlan Tlâo lo ti gŭ. Nao čuă msat, to buh rŏk pum bi jah jik, to lăn kluh lŏ mbŏ mđĭ,... leh anăn wĭt ko sang ngă yang aduôn aê leh luič.

Tit Hàn thực: "Hàn thực" jing bŏng mnŏng ê-ăt, djŏ hlăm hruê 3 mlan Tlâo (lơ ti gǔ). Klei mơak anei mâo mŏng ênuk mtao djuê Lý (1010-1225) leh anăn khăng mkra bêñ trôi, bêñ bŏng pioh ngă yang kơ aduôn aê leh luič. Ară anei, tit anei lu êdi ti Kwar Dur.

Tit Đoan Ngọ: mkŏ mjing hlăm hruê 5 mlan Êma (lơ ti gǔ). Hlăm hruê anei, mnuih buôn sang khăng mdjiê kman (amâo iêô mdjiê kmuôt kman) hŏng klei bŏng boh kroh aguah um.

Tit Trung Nguyên: Klei mơak Vu Lan (hruê mlan pừr mlan Kjuh grặp thừn) mtă mtăn grặp cô mnuih bi mpừ myuôm dữm mta pô hlăk mâo, thâo mpừ myuôm kơ ai tiê amĭ ama rông ba pioh bi êdah klei khặp hơiêng, thâo knga kơ amǐ ama.

Tit Trung Thu: mkŏ mjing leh hruê mlan Pŭr mlan Spăn lơ ti gŭ. Trung thu jing tit kơ hđeh êlăk biă dah mnuih prŏng bri gul anei bi mtuôm bỗ, mnăm kpiê, mnăm êa čê, dlăng mtǔ mlan,... Yang hruê khăng ngă yang kơ aduôn aê leh luič, m'măt dăp dum boh kroh, bêñ, chè, bur brei phung hđeh hlăp mbul, bỡng, dlăng mtǔ mlan, djă hiu pui kđen,...

Tit Hạ nguyên: mkŏ mjing hlăm hruê mlan pŭr mlan Pluh, lŏ mâo anăn iêô Klei mơak mdiê mrâo, Tit huă êsei mrâo. Anei jing klei mơak yuôm bhăn êdi hlăm jih jang dǔm klei mơak mŏng mnuih Việt Nam ti krĭng čǔ čhiǎng.

Tit ông Công, ông Táo: mkŏ mjing hlăm hruê 23 mlan ruễ thǔn (lơ ti gǔ) - arăng dlăng anei jing hruê "mtao kpur pui" nao kơ Aidiê pioh hưn mthâo klei bởng huă, klei hdǐp mŏng gŏ êsei hlăm thǔn êgao.

Grăp kring khăng mâo klei moak hjăn, yuôm bhăn êdi klei moak hlăm bruă lŏ hma (kwuh akâo hjan, trŭn kơ lŏ hma, huă êsei mrâo,...). Êngao kơ anăn mâo dǔm klei moak hdor knga kơ dǔm mnuih đru bruă tǔ dun kơ ala čar, klei moak mŏng klei đǎo, klei moak dhar kreh.

4. Knhuah bhiăn hlăm klei hdĭp

- Ai tiê khăp kơ ala čar, klei mĭn kjăp mlăp, čiăng hnŭk êngiê leh anăn čŏng mđĭ kyar djuê ana.

Klei khắp kơ ala čar mỡng djuê ana Việt Nam drei mâo mỡng đưm, mphủn hồng dữm klei khắp điệt, êngal hlăm gŏ êsei, hlăm alŭ wăl leh anăn prŏng hĭn anăn lah klei khăp kơ ala čar. Jing anôk bi lir klei êrô êbat vuôm bhăn ti dlông rŏng lăn, mâo lu ngăn kdrăp, Việt Nam jing anôk kñăm čiăng plah m'miă mỡng lu ala čar. Hlăm knhuang êlan đĩ kyar mỡng djuê ana, mnuih buôn sang drei găn hgao leh sui thun êngun bi kdong hong phung roh hriê plah m'mia, kriê mgang ala čar. Grăp gưl buê ênuk ăt mâo gru mngač mnuih jhŏng knêñ, amâo luă gŭ mŏng hdră mĭn jhŏng ktang krŭ kdởng: Mởng Bà Triệu "Kâo čiăng đĩ ti dlông êlah angĭn ktang, juă ti dlông êlah êa jhŏng", koh kan prŏng ti krĭng Êa ksĭ Ngŏ, sua wĭt lăn čar, mkŏ mkra klei hnŭk êngiê, mtlaih klei ngă hlŭn, khut khat amâo luă gŭ ngă mỗ êdŭk kơ roh!"; Trần Bình Trọng "Kâo ngã ksởk čar Dhũng từ mơh, điệt đuôt amâo čiăng ngă mtao krĭng Dur"; Nguyễn Huê "Čăm pioh dlông bŭk/Čăm pioh jŭ êgei/Čăm pioh diñu tuič jih pông êdeh wĭt/Čăm pioh diñu amâo lŏ hrông ao mgang asei/Čăm pioh buê ênuk hdor ko ala čar Dhung jing phun".... truh Bế Văn Đàn mã asei pô dưn phao mnah, Phan Đình Giót mă asei pô dăl anôk hwởng iệp dlăng mnah phao, Nguyễn Viết Xuân hŏng klei mĭn "Dlăng anăp phung roh! Mnah!".... Klei khăp kơ ala čar, čiăng hnŭk êngiê leh anăn čŏng mđi kyar ala čar jing leh "hdră mĭn phŭn hlăm mnuih Việt Nam", jing klei jưh knang prŏng prĭn, jing knhuah hdĭp jăk siam hlăm djuê ana Việt Nam, jing leh "hdră kñăm phŭn mỡng dữm hdră kñăm phữn, klei từ vuôm hlăm dữm klei từ yuôm" leh anăn jing ai ktang pioh djuê ana drei dưi hgao klei dleh dlan, mdluh rai djăp roh gah, djŏ năng hŏng klei mpŭ mŏng Khua Lăn čar Hồ Chí Minh "Mnuih buôn sang drei mâo klei khăp kơ lăn čar prŏng êdi. Anăn jing knhuah bhiăn yuôm bhăn êdi". Mŏng đưm êlâo truh ară anei, klei khăp anăn lŏ mâo mđĭ mlar, đru bi k'uh ai mnuih buôn sang, găn hgao klei hŭi hyut, dleh dlan, mkhữ ram jih phung čhǐ ala čar leh anăn phung plah m'miă ala čar".

- Klei khăp čiăng, đru ba, hdĭp thâo bi čung.

Anei jing klei jäk siam hläm anak mnuih mâo mbŏ mđĭ mỡng dữm klei ênguôt ai tiê, klei luič liê hlăm klei kdỡng mblah roh kriệ mgang lăn čar leh anăn klei suăi êmăn ngă bruă lŏ hma rah pla mdiê kuê mŏng djuê ana Viêt Nam. Klei êlưih buh mỡng ai tiê thâo khặp čiặng mỡng djuê ana drei bi mphun mong klei "khap" - Hlam go esei anan lah klei khap kơ ami ama pô k'kiêng "Klei ama rông knar čữ Thái Sơn/Klei ami khắp knar hŏng êa hđoh hriê", klei khắp kơ ayŏng adei "msĕ si jŏng kngan", klei khặp kơ ung mỗ "akŏ đal, kngan kmiêk"; prŏng hĭn anăn lah klei khăp kơ gặp djuê ênuê êpul leh anăn kluôm dhuôm hĭn anăn lah klei khăp kơ anak mnuih "Mnal hrah hruôm kluôm ală kĭng/Mnuih sa ala čar bi hlum mbĭt đa",.... Hlăm buê ênuk, mnuih buôn sang drei bi myuôm n'nao kơ krởng klei hnŭk ênang hŏng dŭm ala čar mkăn, tǔ yua dǔm klei jăk găl pioh msir mkra klei mâo hŏng klei êđăp ênang, khă dah phǔn kbiă mŏng roh ngă,... Hruê anei, knhuah bhiăn jăk siam anăn lŏ mâo mklă mklöng leh anăn mđi lar möng Đảng, Knŭk kna leh anăn mnuih buôn sang drei hluê ngă n'nao sa hdră "čŏng tui duah leh anăn gir kturn bi hgum hong ala tac engao; jing bing gặp, jing mnuih mă bruă mbĭt mâo klei đăo knang leh anăn pô bi

^{1.} Hồ Chí Minh: *Toàn tập, Hdruôm anei*, hdruôm 7, moar tal 38.

hgǔm từ dưn ti dlông rŏng lăn"¹. Hlăm klei bi hgǔm hŏng ala tač êngao, klei hgǔm mguôp sa ai mŏng djuê ana brữ yuôm bhăn hlăm hdră mlih mrâo ala čar.

- Klei kreh kriăng, kreh knhâo, mkiêt mkriêm hlăm klei mă bruă

Kreh kriăng, kreh kruiñ jing knhuah hdĭp jăk siam kdlun, knhuah hdĭp tǔ yuôm mỡng mnuih Đông Á, hlăm anăn mâo Việt Nam. Hŏng grāp čô mnuih Việt Nam, kreh kriăng, kreh kruiñ, kreh knhâo hlăm klei mă bruă jing čoh čuăn kyua mâo s'năn kơh dưi mkra mjing ngăn dŏ mnŏng dhŏng. Knhuah hdĭp kreh kriăng, kreh kruiñ hlăm klei mă bruă mŏng mnuih Việt Nam mbĭt hrăm hŏng klei mkiêt mkriêm leh anăn jing sa klei bhiăn mung.

- Knhuah khặp kơ hriặm hrặ leh anặn mpữ kơ nai mtô.

Mŏng dǔm êbâo thǔn hŏng anei, klei khặp hriặm hrặ jing leh knhuah bhiặn jặk siam mŏng djuê ana Việt Nam. Buê ênuk klei bi lông đưm ặt adôk čih pioh anặn dữm gru mngač kơ ai tiê hur har, khặp hriặm hrặ moar msẽ si: Nguyễn Hiền luic ama mŏng điệt, hluê hriặm ti sang yơng, jing leh pô trạng nguyên mda thừn êdi mŏng buê ênuk ala car drei, hlặk 13 thừn, Mạc Đĩnh Chi kyua sang knap amâo dưi nao sang hrặ, knŏng dôk ti tac hmữ nai mtô, mlam m'mặt hriặm gữ klei mngač mŏng mit dưm hlặm tôk boh mnữ, bi lông dưi trạng nguyên leh anặn jing leh Lưỡng quốc Trạng nguyên (Trung Hoa leh anặn Đại Việt). Lŏ mâo dữm gru mngač khặp hriặm hrặ msẽ si: Nai êkei Chu Vặn An, Trạng trình Nguyễn Bình Khiêm, Trạng lường Lương Thế Vinh,

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: *Hră moar Klei khĭn phung bi ala kluôm ala gưl XII*, Anôk kčoh mkra hdră kđi čar, Hà Nội, 2016, moar tal 153.

pô kreh knhâo hriăm hră Lê Quý Đôn,...; anăn lah klei gǐr ktưn jih ai tiê pioh jing nai mtô kdlưn - Nai êkei Nguyễn Ngọc Ký,... Klei khăp hriăm hră, klei gĭr tui hriăm mŏng djuê ana Việt Nam lŏ bi êdah mŏng bruă bi myuôm kơ klei hriăm hră leh anăn mnuih thâo hră, mpŭ kơ nai mtô msĕ si amĭ ama pô "Sa boh hră mŏng nai mtô brei, mkrah boh hră mŏng nai mtô brei", "Amâo mâo nai si ih dưi jing". Mbǐt hŏng klei đĭ kyar buê ênuk djuê ana, klei khăp čiăng kơ hriăm hră mơar mâo mđĭ mlar n'nao hluê hdră "Hriām! Hriām dŏng! Hriām lă lar" mâo leh dŭm gul ênuk mnuih Viêt Nam hruê anei čuê mđĩ leh anăn ba wǐt boh tǔ dưn.

V. BRUĂ MTÔ MJUĂT

1. Ênuk roh kring Dur păn kriê

Mởng akŏ Công nguyên ênuk roh krǐng Dur păn kriê, dữm gưl mtao mtǔng Trung Quốc ba mtruh leh boh hră Nho, pŏk sang hră ti Việt Nam, hŏng hdră kñăm bi hmlai. Hlăm gưl anei, knŏng păn kriê pŏk sang hră mŏng diñu kriê dlăng leh anăn tǔ ư brei pŏk sang hră mnuih sang mkŏ mjing, lu êdi mtô klei Hán kơ biă mnuih Việt leh anăn boh hră Việt kơ êpul đru bruă păn kriê. Diñu hluê ngă hdră mnêč hrô bruă, anăn lah mă phung anak čô kặp čuê bruă hlăm gŏ êsei pioh nao hriăm hră, amâo guôn bi lông ôh, ba ngă khua dlăng bruă păn kriê. Gưl anei, ti ala čar Việt ka mâo knŏng mtô mjuăt ôh.

Truh kơ ênuk Đường (618-907), Trung Quốc lăm lui hdră mnêč hrô bruă anei, mlih kơ anăn mkŏ mjing klei bi lông, dặp mbha dữm hnŏng bi lông dưi klă nik. Mŏng anăn, klei mtô mjuặt ti ala čar Việt Nam tui msẽ hŏng klei mtô mjuặt mŏng Trung Quốc, mâo gul hriặm điệt (kơ mnuih gử

15 thǔn), gưl hriǎm anei mtô lu êdi kơ hđeh hriǎm Tam tự kinh (hdruôm hrǎ mâo pruễ đừt 3 boh hrǎ, mtô knhuah hdǐp); ti gưl hriǎm prŏng mtô Tứ thư (Đại học, Trung dung, Luận ngữ, Mạnh Tử) leh anăn Ngũ kinh (Kinh thi, Kinh thư, Kinh lễ, Kinh dịch leh anăn Kinh xuân thu). Dǔm mta klei mtô anei adôk truh kơ arǎ anei, hŏng anǎn iêô Nho học - Khổng học.

2. Gul ênuk mtao

Dởng mởng gưi ệtuh thủn tal II, mbit hồng bruă mkở mkra leh anăn kriệ mgang ala čar, aduôn aê đưm ktuh êyuh lu ai tiê mđĭ kyar klei mtô mjuăt kơ ala čar. Gru bi knăl mỡng klei mtô mjuặt hlăm ênuk mtao anăn lah klei mtô mjuăt Nho hoc. Mphun mko mkra ala čar, mbit hong Nho học lờ mão hdră mtô mjuặt mkăn anăn lah Phật giáo leh anăn Đao giáo. Khă mâo klei mdê biă dah dǔm hdră mtô mjuăt anei amâo bi kah ôh, dŭm gưl ênuk mtao kriệ dlăng ăt mă Nho giáo jing klei kñăm phun. Kyua anăn, Nho giáo păt dah jing klei mtô mjuăt phun hlăm kluôm gul ênuk mtao. Hdruôm hră mtô mỡng Nho giáo ti gưl hriăm prŏng anăn lah *Tứ thư*, *Ngũ kinh* leh anăn *Bắc sử*. Mnêč mtô hriăm anăn lah mjuăt klei mĭn leh anăn mjuăt klei hdĭp. Mjuăt klei mĭn jing mnêč hriăm tuič, kreh kriăng hriăm kinh sử, kinh viên, giáo điều; mjuặt klei hdĭp anăn jing klei yua mnêč hưn mthảo kơ mnuih ngă bruă jăk (Thân giáo trong sư ngôn giáo - Nguyễn Trãi).

Anôk mtô mjuặt tal êlâo mŏng Knŭk kna mtao Việt Nam (mâo từ yap hlăm hră buê ênuk) anăn lah Văn Miếu - Quốc Tử Giám Thăng Long, mŏng mtao Lý Nhân Tông brei mkŏ mjing hlăm thŭn 1070. Gul bi lông tal êlâo mâo mkŏ

mjing hlăk thùn 1075. Mphùn tal êlâo, Văn Miếu knŏng mtô kơ anak mtao leh anăn anak phung khua êmua, êdei pŏk wăt kơ dữm hđeh mâo klei prăl hmăr hlăm buôn sang. Anei jing sang hră Đại học tal êlâo ti Việt Nam hŏng klei kreh dhar sui thừn. Anôk mtô mjuăt gưl ênuk anăn mâo sang hră mnuih buôn sang mkŏ mjing, amâo dah iêô sang hră buôn sang brei kơ êngữm drữm mnuih buôn sang mŏng phung mduôn knhâo boh hră nho pŏk. Kdlưn hĭn kơ năn mâo sang hră khua êmua brei kơ anak aneh mŏng khua kdriêk leh anăn wăl hriăm. Gưl kdlưn êdi mâo sang hră Quốc Tử Giám brei kơ anak mtao, khua gai dlăng bruă. Klei bi kah gưl mnuih buôn sang ênuk mtao êdah klă êdi hluê anăn iêô mnuih nao hriăm. Anak mtao, jing dữm anak êkei mâo iêô Tôn Sinh. Anak phung khua gai dlăng bruă mâo iêô Âm Sinh.

Mđrăm mbĭt hŏng klei đĭ kyar anôk mtô mjuăt, knŭk kna ênuk mtao mđing êdi kơ mkŏ mjing klei bi lông, dlăng anei jing hdră mnêč yuôm bhăn pioh ruah mnuih kreh knhâo đru ngă bruă kriê dlăng lăn čar. Klei bi lông gul ênuk mtao mâo mbha jing 3 gul: bi lông Hương, bi lông Hội leh anăn bi lông Đình.

Boh nik, dữm klei kčah mtrŭn kơ klei bi lông hlăm ênuk mtao kjăp mlăp êdi, bi êdah hnŏng kriê dlăng klei mtô mjuăt mŏng dữm ênuk mtao Lý, Trần truh Lê, Nguyễn tử dưn êdi. Khă klei bi mñur prăk blei boh tử dưn klei bi lông tặp nặng ăt mâo mơh, biả dah dleh êdi, kyua dữm mnuih amâo kpă ênuah hlăm klei bi lông mâo klei msir mkra ktang êdi. Klei ruah mnuih kreh knhâo mỡng klei bi lông khă kjặp mlặp êdi, biả dah mâo klei klă mngač s'nặn mâo klei tử dựn kơ anak aneh mnuih buôn sang.

Hlăm dŭm êbâo thŭn, mnuih Việt Nam hriăm boh hră Hán (răk boh hră Hán hluê knhuah blŭ klei Việt) leh anăn ba yua boh hră Hán jing mnŏng kặp čih pioh bi dah amâo mâo bi hmlai ôh, ặt adôk kriệ pioh dữm klei jặk siam djuê ana.

3. Mỡng thừn 1945 truh ară anei

Klei krǔ Mlan sapăn thùn 1945 tǔ jing, Knǔk kna Việt Nam Dân chủ Cộng hòa mâo mkŏ mjing, buê ênuk bruă mtô mjuăt mŏng ala čar mâo knhuang êlan mrâo. Knǔk kna mâo leh hdră mtrǔn yuôm bhăn mkŏ mjing Klei mtô boh hră kơ mnuih buôn sang, kñăm mkhử klei amâo thâo hră. Mbǐt hŏng bruă gang mkhử klei amâo thâo hră, Knǔk kna Việt Nam Dân chủ Cộng hòa mâo leh dǔm hdră gǐt gai mkra mlih leh anăn mphǔn mkra mđǐ dǔm sang hrā mtô mjuăt hlăm kluôm ala.

Thừn 1950, Trung ương Đảng leh anăn Knǔk kna bi từ ư hluê ngă klei mkra mlih bruă mtô mjuăt. Klei mkra mlih anei mklă mklởng hluê ngă klei mtô hriằm gưl mphǔn hlăm 9 thǔn leh anăn hdră mtô mjuăt mrâo.

Hlăm tlâo pluh thùn kdŏng mblah roh kar kak Prăng leh anăn kar kak Mỹ, bruă mtô mjuăt mŏng gul mphùn truh gul đại học êngao mâo krŏng leh anăn mâo klei đĭ kyar amâo mjuh mdei, lŏ mâo mkra mlih jăk hĭn, anăn lah hdră mtô mjuăt mŏng phung kar kak hđặp mâo lặm lui, hrô kơ anăn mâo sa hdră mtô mjuặt mrâo: phùn agha djuê ana, djŏ guôp, tar bar.

Klei kbĭn gul VI mŏng Đảng Cộng sản Việt Nam mlan 12/1986 pŏk leh êlan mlih mrâo kluôm dhuôm ti Việt Nam. Hdră kñăm phùn mŏng dhar bruă sang hră moar hlăm gul ênuk anei anăn lah pŏk lu mta sang hră mtô hriăm, adǔ mtô hriăm, hdră mnêč mtô hriăm, hdră mtrun kơ sang hră, adǔ hriām mnuih buôn sang mkŏ mjing, knǔk kna mkŏ mjing mâo mklă mtrun leh.

Hlăm gul mlih mrâo, boh nik gỡ êdei leh hluê ngă Hdră mtrŭn ti Anôk kbĭn gul XI mỡng Đảng leh anăn Hdră mtrŭn mrô 29-NQ/TW hruê 04/11/2013 kơ mlih mrâo klah čŭn, kluôm dhuôm bruă mtô hriăm leh anăn mtô mjuăt, dhar bruă mtô mjuăt mâo ba wĭt leh dŭm boh tǔ dun prŏng, đru mguôp yuôm bhăn hlăm hdră mđĭ kyar bruǎ duh mkra, ba yua klei kreh knhâo leh anăn bi hgǔm hŏng ala tač êngao.

Sang hră, adŭ hriăm leh anăn gul mtô mjuăt đi kyar hmăr, hluê ngă bruă mtô mjuăt tar buôn sang, djŏ si klei čiăng hriăm brữ hruệ brữ lu mỡng mnuih buôn sang leh anăn mđi hnỡng mtô hriăm, hnŏng thâo leh anăn klei raih knhăk kơ mnuih mă bruă. Klei mtăp mđơr kơ mnuih buôn sang hlăm bruă hriăm hră mơar mâo mđi hin, boh nik hŏng mnuih djuê biă, mnuih mă bruă ti kring buôn sang, dum mnuih knuk kna dlăng ba, mnuih dleh knap, klei mtăp mđơr mniê êkei mâo kriệ mgang. Hluê si boh tǔ dưn Klei ksiêm dlăng mnuih kmưn kluôm ala thǔn 2019, kluôm ala mão 95,8% mnuih mỡng 15 thừn kơ dlông thâo răk boh hră, thâo čih, 91,7% ênoh mnuih hlăm thun nao sang hră gul điệt hlăk mâo nao hriằm hră. Hluê si klei tǐng yap mỡng Knong kriê dlăng bruă Sang hră moar leh anăn Mtô mjuăt, thun hriăm 2018-2019, kluôm ala mâo 237 sang hră đại học hŏng ênoh hđeh hriăm đại học mâo 1.526.111 čô. Hnŏng jăk bruă mtô mjuăt mâo mđi hin, đru mguôp djo si klei čiang kơ mnuih pioh mđi kyar bruă knuă - klei hdip mda mnuih buôn sang, mkra mđi leh anăn kriệ mgang ala čar. Bruă mđi kyar ênoh knuă druh mâo mđing êdi pioh krŏng kjăp leh anăn mlih mrâo. Anôk anŏng kdrăp mnŏng yua mŏng bruă mtô mjuăt mâo mđĭ lu hĭn leh anăn brữ tử dưn hĭn. Klei iêô mthưr mnuih buôn sang đru hlăm bruă mtô mjuăt leh anăn klei bi hgum hong ala tac êngao mão mđi ktang, ba wit lu boh từ dưn yuôm bhăn.

MOAR MBŎ

Mta 13 Hiến pháp ala čar Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam thừn 2013:

1. Hla kờ ala čar Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam rup chữ nhật, pök mgăn mdǔm hŏng dua kdrêč tlâo pök dlông, êa hrah, ti krah mâo rup mtu kñĭ êma knhal.

2. Gru rup ala čar Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam wǐl, êa hrah, ti krah mâo mtu kñĭ êma knhal, jừm dar mâo amung mdiê, ti gừ mâo mkrah pông êdeh griŏ rǐk rêñ leh anăn boh hră Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

3. Klei m'muiñ ala čar Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam jing klei m'muiñ Tiến quân ca.

- 4. Hruê mkŏ mjing ala čar Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam jing hruê Hưn mthâo klei hnŭk êngiê 2 mlan 9 thŭn 1945.
- Buôn prŏng phǔn ala čar Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam anăn lah Hà Nội.

DŬM KDRĂP GRU GUL DLÔNG RŎNG LĂN MỜNG VIỆT NAM MÂO UNESCO TỪ YAP 1

Mrô	Anăn kdrăp gru	Hruê mlan	Mta kdrăp gru		
1	Vịnh Hạ Long	17/12/1994	Kdrăp gru lăn dliê dlông		
		02/12/2000	rŏng lăn		
2	War knŭk kna Phong Nha - Kê	7/2003	Kdrăp gru lăn dliê dlông		
	Bàng	7/2015	rŏng lăn		
3	Wăl gru đưm Cố đô Huế	11/12/1993	Kdrăp gru klei dhar kreh		
		11/12/1993	dlông rŏng lăn		
4	Wăl đền tháp Mỹ Sơn	12/1999	Kdrăp gru klei dhar kreh		
		12/1999	dlông rŏng lăn		
5	Wăl buôn prŏng đưm Hội An	01/12/1000	Kdrăp gru klei dhar kreh		
	01/12/19		dlông rŏng lăn		
6	Wăl gru đưm krah Hoàng thành	21/7/2010	Kdrăp gru klei dhar kreh		
	Thăng Long - Hà Nội	31/7/2010	dlông rŏng lăn		
7	Mtih gang ênuk Hồ	27/6/2011	Kdrăp gru klei dhar kreh		
		27/6/2011	dlông rŏng lăn		
8	Wăl lăn mnga êa moak Tràng An	22/6/2014	Kdrăp gru mỡng lu mta		
		23/6/2014	dlông rŏng lăn		
9	Ênhiang ayŭ tông ênuk mtao		Kdrăp gru amâo djŏ		
	Huế	07/11/2003	mnŏng dhŏng		
- 10					
10	Ngăn kdrăp čing čhar Tây	11/2005	Kdrăp gru amâo djŏ		
	Nguyên		mnŏng dhŏng		

^{1.} Thanh Huyền (Dặp mkra): *Êmuh-wĭt lač kơ kdrặp gru dlông rŏng lặn leh anăn kdrặp gru ti Việt Nam*, Anôk kčoh mkra Hdră kđi čar Sự thật, Hà Nội, 2018, moar tal 14-15.

Mrô	Anăn kdrăp gru	Hruê mlan	Mta kdrăp gru		
11	Klei m'muiñ quan họ Bắc Ninh	30/9/2009	Kdrăp gru amâo djŏ		
			mnŏng dhŏng		
12	Ca trù	01/10/2009	Kdrăp gru amâo djŏ		
			mnŏng dhŏng		
13	Klei mơak Gióng ti Đền Phù	16/11/2010	Kdrăp gru amâo djŏ		
	Đổng leh anăn Đền Sóc		mnŏng dhŏng		
14	M'muiñ Xoan	24/11/2011	Kdrăp gru amâo djŏ		
		_ ,, _ , _ , _ , _ ,	mnŏng dhŏng		
15	Klei bhiăn ngă yang kơ Hùng	06/12/2012	Kdrăp gru amâo djŏ		
	Vurong	00/12/2012	mnŏng dhŏng		
16	Klei kreh dhar Đờn ca tài tử	12/2013	Kdrăp gru amâo djŏ		
	Kwar Dhŭng		mnŏng dhŏng		
17	Klei m'muiñ ví, giặm Nghệ Tĩnh	27/11/2014	Kdrăp gru amâo djŏ		
		27/11/2011	mnŏng dhŏng		
18	Klei mkŏ mjing leh anăn klei	02/12/2015	Kdrăp gru amâo djŏ		
	hlăp ktŭng klei ti Việt Nam	02/12/2013	mnŏng dhŏng		
19	Klei ngă yang thờ Mẫu Tam phủ	01/12/2016	Kdrăp gru amâo djŏ		
		01/12/2010	mnŏng dhŏng		
20	Klei kreh dhar Bài Chòi ti Kwar	07/12/2017	Kdrăp gru amâo djŏ		
	Krah	0//12/2017	mnŏng dhŏng		
21	Boh hră kruak hlăm kyâo ênuk	31/7/2009	Kdrăp gru klei čih pioh		
	Nguyễn	31/1/2009	dlông rŏng lăn		

Mrô	Anăn kdrăp gru	Hruê mlan	Mta kdrăp gru		
22	Boh tâo tiến sĩ ti Văn Miếu - Quốc Từ Giám	09/3/2010	Kdrăp gru klei čih piol dlông rŏng lăn		
23	Boh hră kruak hlăm kyâo čih kinh Phật Thiền êpul Trúc Lâm chùa Vĩnh Nghiêm	16/5/2012	Kdrăp gru klei čih pioh dlông rŏng lăn		
24	Hră moar mâo gru kđăm pŏng ênuk Nguyễn	14/5/2014	Kdrăp gru klei čih pioh dlông rŏng lăn		
25	Klei răl yăl ti purk sang ênuk mtao Huế	19/5/2016	Kdrăp gru klei čih pioh leh anăn klei hdor pioh dlông rŏng lăn krĭng châu Á - Thái Bình Dương		
26	Krĭng lăn dap kngur boh tâo Đồng Văn	03/10/2010	Wăl čuă čhưn ala lăn dlông rŏng lăn		

DŬM BOH ČAR, ĐUÔN PRŎNG TI VIỆT NAM

Mrô	Čar/buôn prŏng	Ênoh mnuih ¹	Boh prŏng² (km²)	Mrô đĩng blŭ hluê krĭng³	Mrô dăng kông ⁴
1	An Giang	1.908.352	3536,7	296	90000
2	Bà Rịa - Vũng Tàu	1.148.313	1989,5	254	78000
3	Bạc Liêu	907.236	2468,7	291	97000
4	Bắc Kạn	313.905	4859,4	209	23000
5	Bắc Giang	1.803.950	3844,0	204	26000
6	Bắc Ninh	1.368.840	822,7	222	16000
7	Bến Tre	1.288.463	2360,6	275	86000
8	Bình Dương	2.426.561	2694,4	274	75000
9	Bình Định	1.486.918	6050,6	256	55000
10	Bình Phước	994.679	6871,5	271	67000
11	Bình Thuận	1.230.808	7812,9	252	77000
12	Cà Mau	1.194.476	5294,9	290	98000

^{1.} Hluê si klei hưn mthâo mphǔn tal êlâo Klei ksiêm dlăng mnuih kmưn leh anăn sang dôk mâo leh Knŏng bruă Tǐng yap hưn mthâo thǔn 2019.

^{2.} https://www.gso.gov.vn.

^{3.} http://banhangvnpt.vn.

^{4.} https://www.35express.org.

Mrô	Čar/buôn prŏng	Ênoh mnuih	Boh prŏng (km2)	Mrô đĩng blǔ hluê krĭng	Mrô dăng kông
13	Cao Bằng	530.341	6707,9	206	21000
14	Cần Thơ	1.235.171	1409,0	292	94000
15	Đà Nẵng	1.134.310	1285,4	236	50000
16	Đắk Lắk	1.869.322	13125,4	262	63000
17	Đắk Nông	622.168	6515,6	261	65000
18	Điện Biên	598.856	9562,9	215	32000
19	Đồng Nai	3.097.107	5907,2	251	76000
20	Đồng Tháp	1.599.504	3377,0	277	81000
21	Gia Lai	1.513.847	15536,9	269	61000
22	Hà Giang	854.679	7914,9	219	20000
23	Hà Nam	852.800	860,5	226	18000
24	Hà Nội	8.053.663	3328,9	24	10000
25	Hà Tĩnh	1.288.866	5997,2	239	45000
26	Hải Dương	1.892.254	1656,0	220	03000
27	Hải Phòng	2.028.514	1523,4	225	04000

Mrô	Čar/buôn prŏng	Ênoh mnuih	Boh prŏng (km2)	Mrô đĩng blǔ hluê krĭng	Mrô dăng kông
28	Hậu Giang	733.017	1602,5	293	95000
29	Hòa Bình	854.131	4608,7	218	36000
30	Hồ Chí Minh	8.993.082	2905,6	28	70000
31	Hưng Yên	1.252.731	926,0	221	17000
32	Khánh Hòa	1.231.107	5217,7	258	57000
33	Kiên Giang	1.723.067	6348,5	297	91000
34	Kon Tum	540.438	9689,6	260	60000
35	Lai Châu	460.196	9068,8	213	30000
36	Lạng Sơn	781.655	8320,8	205	25000
37	Lào Cai	730.420	6383,9	214	31000
38	Lâm Đồng	1.296.906	9773,5	263	66000
39	Long An	1.688.547	4492,4	272	82000
40	Nam Định	1.780.393	1651,4	228	07000
41	Nghệ An	3.327.791	16493,7	238	43000
42	Ninh Bình	982.487	1390,3	229	08000

Mrô	Čar/buôn prŏng	Ênoh mnuih	Boh prŏng (km2)	Mrô đĩng blǔ hluê krĭng	Mrô dăng kông
43	Ninh Thuận	590.467	3358,3	259	59000
44	Phú Thọ	1.463.726	3533,4	210	35000
45	Phú Yên	872.964	5060,6	257	56000
46	Quảng Ninh	895.430	8065,3	232	47000
47	Quảng Nam	1.495.812	10438,4	235	51000
48	Quảng Ngãi	1.231.697	5153,0	255	53000
49	Quảng Bình	1.320.324	6102,4	203	01000
50	Quảng Trị	632.375	4739,8	233	48000
51	Sóc Trăng	1.199.653	3311,6	299	96000
52	Sơn La	1.248.415	14174,4	212	34000
53	Tây Ninh	1.169.165	4039,7	276	80000
54	Thái Bình	1.860.447	1570,0	227	06000
55	Thái Nguyên	1.286.751	3531,7	208	24000
56	Thanh Hóa	3.640.128	11131,9	237	40000
57	Thừa Thiên - Huế	1.128.620	5033,2	234	49000

Mrô	Čar/buôn prŏng	Ênoh mnuih	Boh prŏng (km2)	Mrô đĩng blŭ hluê krĭng	Mrô dăng kông
58	Tiền Giang	1.764.185	2508,3	273	84000
59	Trà Vinh	1.009.168	2341,2	294	87000
60	Tuyên Quang	784.811	5867,3	207	22000
61	Vĩnh Long	1.022.791	1496,8	270	85000
62	Vĩnh Phúc	1.151.154	1236,5	211	15000
63	Yên Bái	821.030	6886,3	216	33000

I. ĐẤT NƯỚC

1. Vị trí, địa lý

1.1. Lãnh thổ

Việt Nam nằm trên bán đảo Đông Dương, thuộc khu vực Đông Nam Á.

- Diện tích¹:
- + tổng cộng: 331.210km², xếp thứ 67 trên thế giới.
- + mặt đất: 310.070km²,
- + mặt nước: 21.140km².

Lãnh thổ Việt Nam gồm hai phần: phần đất liền và phần hải đảo.

Phần đất liền nằm trên phần đông bán đảo Trung Ấn, phía bắc giáp Trung Quốc, phía tây giáp Lào và Campuchia, phía đông và nam giáp Biển Đông, phía tây nam giáp vịnh Thái Lan.

Phần hải đảo bao gồm: Các đảo trong vịnh Hạ Long, các đảo Cát Bà, Bạch Long Vĩ, Cồn Cỏ, Lý Sơn, Hòn Khoai, Phú Quốc, Hòn Nghê, Hòn Tre, Hòn Sơn Rái và các quần đảo Vân Hải, Cô Tô, Phú Quý, Nam Du, Côn Đảo, Thổ Chu,... Các quần đảo khác trong Biển Đông gồm hai quần đảo lớn là quần

^{1.} Xem https://www.cia.gov/library/publications/theworld-factbook/geos/vm.html, truy cập ngày 29/4/2020.

đảo Trường Sa và quần đảo Hoàng Sa. Trong hai phần lãnh thổ nói trên, phần lãnh hải rộng gấp nhiều lần so với phần lục địa và tiếp cận lãnh hải của Trung Quốc, Philíppin, Inđônêxia, Brunây, Malaixia, Thái Lan và Campuchia¹.

1.2. Địa hình

Từ biên giới phía bắc đến đèo Hải Vân, nửa bắc Việt Nam địa hình có đặc điểm: núi, sông đều như đã được sắp xếp theo hướng tây bắc - đông nam. Điển hình là sông Hồng, chia Bắc Bộ ra làm hai phần. Phía đông có các dãy núi đá vôi hình cánh cung quay lưng sang đông như cánh cung Sông Gâm, cánh cung Ngân Sơn, cánh cung Bắc Sơn. Phía tây là miền Tây Bắc, các mạch núi và cao nguyên nối tiếp nhau chạy từ tây bắc xuống đông nam, từ biên giới Việt Nam - Trung Quốc, Việt Nam - Lào xuống đến vịnh Bắc Bộ, cùng hướng với sông Hồng. Ở đây, núi non trùng điệp, có đỉnh Phanxipăng, cao 3.143m, được mệnh danh là "nóc nhà Đông Dương".

Từ đèo Hải Vân vào phía nam là các khối đá hoa cương rộng lớn, thỉnh thoảng nhô lên thành đỉnh cao, còn lại là những cao nguyên liên tiếp hợp thành Tây Nguyên, rìa phía đông được nâng lên thành mạch Trường Sơn, nhiều đoạn dốc thẳng xuống các đồng bằng duyên hải Trung Bộ, hay ra đến tận Biển

Đông và ở tận cùng phía nam thì thấp dần xuống là các sông Đồng Nai và Cửu Long.

Từ xa xưa, Việt Nam đã được ví như chiếc đòn gánh quẩy hai bồ thóc - "nhất cống lưỡng cơ" bởi ở Bắc Bộ và Nam Bộ là hai đồng bằng rộng lớn, ruộng đồng quang đãng, phì nhiêu, là vựa thóc của đất nước; và ở Trung Bộ, phần lớn là núi và cao nguyên hẹp và dài.

1.3. Biển và hải đảo 1

Việt Nam có ba mặt đông, nam và tây nam trông ra biển, với bờ biển dài khoảng 3.260km, trải dài từ Móng Cái ở phía bắc đến Hà Tiên ở phía tây nam, chưa kể bờ biển của các đảo.

Việt Nam có 28/63 tỉnh, thành phố có biển. Nơi cách biển xa nhất là khoảng 500km (Điện Biên).

Đoạn bờ biển đầu tiên từ Móng Cái đến Cửa Ông thấp, nhiều bãi sú vẹt viền lấy bờ, hợp thành những rừng cây nước mặn bảo vệ và mở rộng vùng ven biển.

Từ Cửa Ông vào đến Đồ Sơn, cánh cung núi đá vôi Đông Triều lún xuống, bị nước biển phủ lên, biến các ngọn núi thành hàng nghìn hòn đảo với thiên hình vạn trạng, tạo nên một vùng thắng cảnh nổi tiếng trên thế giới gồm vũng Bái Tử Long và vũng Hạ Long.

^{1.} VIỆT NAM - Đất nước - Con người, Sđd, tr.5, 6; Ban Tuyên giáo Trung ương Đảng: Sổ tay công tác tuyên truyền biển, đảo Việt Nam, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2020, tr. 32-33.

Từ Đồ Sơn vào đến Cửa Tùng, trên 500km bờ biển thẳng tắp, ven các đồng bằng, có nhiều bãi cát đẹp và cồn cát cao, có nơi đến 40m, từng chặng lại có những dãy núi ngang nhô ra biển, thành những mũi đá.

Từ Cửa Tùng vào Quy Nhơn là 450km bờ biển cát bồi nhưng thuộc dạng khác; phù sa sông ngòi đổ ra biển, làm thành những dải cát duyên hải, gọi là vây nước biển, tạo thành những đầm, phá như đầm Cầu Hai, phá Tam Giang; những mỏm núi nhô ra biển thành những mũi Chân Mây, Hải Vân,...

Từ Quy Nhơn vào Mũi Dinh là hơn 200km bờ biển, sát chân dãy Trường Sơn, cạnh lòng biển sâu là đoạn bờ khúc khuỷu nhất Việt Nam, sườn núi cứ tiếp theo vũng biển, tạo ra nhiều vũng kín, đẹp lạ thường.

Từ Mũi Dinh trở vào, bờ biển dài hơn 800km nhưng chỉ có một vùng núi nhỏ tạo ra Vũng Tàu, còn lại toàn là những cồn cát duyên hải, những bãi bồi ở các cửa sông Cửu Long, những rừng đước ngập mặn ở Cà Mau, và cuối cùng là một nhóm núi đá vôi ở Kiên Giang. Việt Nam có khoảng 3.000 đảo lớn, nhỏ, gần và xa bờ, hợp thành phòng tuyến bảo vệ, kiểm soát và làm chủ các vùng biển. Căn cứ vị trí chiến lược và các điều kiện địa lý, kinh tế, dân cư, có thể chia các đảo, quần đảo của Việt Nam thành các nhóm:

- Hệ thống đảo tiền tiêu, có vị trí quan trọng trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Trên các đảo có thể lập những căn cứ kiểm soát vùng biển,

vùng trời, kiểm tra hoạt động của tàu, thuyền, bảo đảm quốc phòng an ninh, xây dựng kinh tế, bảo vệ chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ của đất nước. Đó là hai quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa và các đảo như: Chàng Tây, Thổ Chu, Phú Quốc, Côn Đảo, Phú Quý, Lý Sơn, Cồn Cỏ, Cô Tô, Bạch Long Vĩ,...

- Các đảo lớn có điều kiện tự nhiên thuận lợi cho phát triển kinh tế - xã hội. Đó là các đảo: Cô Tô, Cái Bầu, Cát Bà, Cù Lao Chàm, Lý Sơn, Phú Quý, Côn Đảo, Phú Quốc,...
- Các đảo ven bờ gần đất liền, có điều kiện phát triển nghề cá, du lịch và cũng là căn cứ để bảo vệ trật tự, an ninh trên vùng biển và bờ biển nước ta. Đó là các đảo thuộc huyện đảo Cát Bà, huyện đảo Bạch Long Vĩ (Hải Phòng), huyện đảo Phú Quý (Bình Thuận), huyện đảo Côn Đảo (Bà Rịa Vũng Tàu), huyện đảo Lý Sơn (Quảng Ngãi), huyện đảo Phú Quốc (Kiên Giang),...

2. Khí hậu và sông ngòi

2.1. Khí hậu¹

Việt Nam nằm trong miền khí hậu nhiệt đới gió mùa ẩm. Tuy nhiên, do ảnh hưởng của biển nên độ ẩm quanh năm cao (trên 80%). Riêng miền Bắc (từ đèo Hải Vân trở ra) ngoài hai mùa khô và mùa mưa còn có sự phân biệt mùa lạnh và mùa nóng. Miền Nam quanh năm đều nóng; mỗi miền lại có những tiểu

^{1.} VIÊT NAM - Đất nước - Con người, Sđd, tr.5, 6.

vùng khí hậu khác nhau do đặc điểm của vị trí địa lý và địa hình.

Miền núi và trung du Bắc Bộ bên tả ngạn sông Hồng phải trực tiếp đón gió mùa Đông Bắc thổi đến nên mùa đông rất lạnh, mùa nóng thì gió Đông Nam từ vịnh Bắc Bộ thổi vào, làm nhiệt độ lên cao, nhưng cũng đem theo mưa, và càng lên miền núi mưa càng nhiều hơn ở đồng bằng.

Miền Tây Bắc tuy gió Đông Bắc không đến được nhưng phần lớn là núi và cao nguyên nên khá lạnh, nhiệt độ trung bình năm khoảng 20-21°C, mùa đông nhiều sương mù, nhưng ít khi mưa phùn.

Đồng bằng Bắc Bộ và miền Bắc Trung Bộ cho đến đèo Ngang có hai mùa nóng, lạnh rất rõ. Mùa nóng, gió mùa Đông Nam từ biển vào đem theo mưa. Mùa lạnh, gió mùa Đông Bắc đem đến những đợt rét ít có ở các nước nhiệt đới khác.

Khu Bình - Trị - Thiên từ đèo Ngang đến đèo Hải Vân nóng và hạn vào mùa hè, mưa nhiều vào mùa thu, sang xuân thỉnh thoảng cũng có mưa phùn. Nhưng từ đèo Hải Vân vào Nam thì khí hậu nhiệt đới khá điều hòa, nóng quanh năm.

Ở các đồng bằng từ đèo Hải Vân đến Mũi Dinh, nhiệt độ trung bình năm trên 20°C. Mùa hè, mưa không nhiều và đón gió Lào nóng.

Vào đến khu vực Nam Trung Bộ thì nóng rát, lại mưa ít, phần lớn thời gian trong năm là hạn hán.

Khu vực Tây Nguyên, phần lớn là núi và cao nguyên, đón gió trong cả hai mùa nên mưa nhiều và nhiệt độ không cao, lúc nào cũng mát như mùa xuân.

Phần tận cùng phía nam là đồng bằng Nam Bộ thì nóng quanh năm, mưa cũng rất điều hòa.

2.2. Sông ngời

Theo thống kê, Việt Nam có hơn 2.360 con sông dài trên 10km, trong đó 93% là các sông nhỏ và ngắn (diện tích lưu vực dưới 500km²). Tổng diện tích các lưu vực sông trên cả nước lên đến trên 1.167.000km², trong đó có 16 lưu vực sông với diện tích lưu vực lớn hơn 2.500km², và 10/16 lưu vực có diện tích trên 10.000km².

Sông ngòi nước ta chảy theo hai hướng chính là tây bắc - đông nam và hướng vòng cung, và có hai mùa nước: mùa lũ và mùa cạn khác nhau rõ rệt. Vào mùa lũ, nước sông ngòi dâng cao và chảy mạnh. Lượng nước mùa lũ gấp hai đến ba lần, có nơi đến bốn lần lượng nước mùa cạn và chiếm 70-80% lượng nước cả năm.

Việt Nam có mạng lưới sông ngòi dày đặc và chia thành nhiều hệ thống. Mỗi hệ thống sông có hình dạng và chế độ nước khác nhau, tùy thuộc điều kiện địa lý tự nhiên của lưu vực như khí hậu, địa hình, địa chất và các hoạt động kinh tế, thủy lợi trong hệ thống ấy.

Hiện nay, nước ta có 9 hệ thống sông lớn, gồm: sông Hồng, sông Thái Bình, sông Kỳ Cùng - Bằng Giang, sông Mã, sông Cả, sông Thu Bồn, sông Ba (Đà Rằng), sông Đồng Nai, sông Mê Công, và được chia thành 3 vùng sông ngòi là sông ngòi Bắc Bộ, sông ngòi Trung Bộ, sông ngòi Nam Bộ.

^{1.} https://data.opendevelopmentmekong.net.

Tính chất sông ngòi nước ta là nhiều nước, lượng phù sa lớn: sông ngòi vận chuyển tới 839 tỷ mét khối nước cùng với hàng trăm triệu tấn phù sa mỗi năm, trong đó hệ thống sông Hồng chiếm khoảng 60%, sông Mê Công chiếm khoảng 35%. Bình quân một mét khối nước sông có 223gr cát bùn và các chất hòa tan khác. Tổng lượng phù sa trôi theo dòng nước tới trên 200 triệu tấn/năm¹.

Tuy nhiên, hiện nay hệ thống sông ngòi của Việt Nam đang bị ô nhiễm nghiêm trọng, nhất là sông ở các thành phố, các khu công nghiệp, các khu tập trung đông dân.

2.3. Nước ngầm

Việt Nam là quốc gia có nguồn nước ngầm khá phong phú về trữ lượng và khá tốt về chất lượng. Nước ngầm tồn tại trong các lỗ hổng và các khe nứt của đất đá được tạo thành trong giai đoạn trầm tích đất đá hoặc do sự thẩm thấu, thấm của nguồn nước mặt, nước mưa... Nước ngầm có thể tồn tại cách mặt đất vài mét, vài chục mét hay hàng trăm mét.

Nước ngầm ở Việt Nam cũng phong phú, để cung ứng cho các dòng sông trong mùa khô hạn và giữ cho cây cỏ xanh tươi quanh năm. Ở những nơi mà vỏ trái đất bị nứt, gãy và có hoạt động núi lửa thì nước ngầm trở thành suối khoáng, suối nóng.

^{1.} Bộ Giáo dục và đào tạo: Địa lý 8 (Tái bản lần thứ mười lăm), Nxb. Giáo dục Việt Nam, Hà Nội, 2019, tr. 119.

Nguồn nước ngầm hiện nay được sử dụng cho ba mục đích chính: cấp nước đô thị (các hệ thống cấp nước tập trung ở đô thị phục vụ cấp nước sinh hoạt, sản xuất công nghiệp, chế biến); cấp nước công nghiệp (chủ yếu phục vụ sản xuất và một phần sinh hoạt); cấp nước sinh hoạt, tưới, chăn nuôi ở khu vực nông thôn.

3. Đất đai, thực vật, động vật, tài nguyên khoáng sản

3.1. Đất đại

Đất đai ở Việt Nam rất đa dạng, thể hiện rõ tính chất nhiệt đới gió mùa ẩm của thiên nhiên. Sự đa dạng của đất được cho là do nhiều nhân tố tạo nên như đá mẹ, địa hình, khí hậu, nguồn nước, sinh vật và sự tác động của con người. Đất đai ở Việt Nam tầng dày lớn và độ phì cao, rất thuận lợi cho phát triển nông, lâm nghiệp.

Tổng diện tích đất liền của Việt Nam là 331.210km², với ba nhóm đất chính:

Nhóm đất feralit vùng núi thấp, hình thành trực tiếp trên các miền đồi núi thấp, chiếm 65% diện tích đất tự nhiên. Đất có tính chất chua, nghèo mùn, nhiều sét; có màu đỏ vàng, nhiều hợp chất sắt, nhôm. Đất feralit phân bố chủ yếu trên đá bazan ở vùng Tây Nguyên, Đông Nam Bộ; trên đá vôi ở vùng Đông Bắc, Tây Bắc, Bắc Trung Bộ. Loại đất này thích hợp trồng cây công nghiệp.

Nhóm đất mùn núi cao, hình thành dưới thảm rừng á nhiệt đới hoặc ôn đối vùng núi cao, chiếm 11% diện tích đất tự nhiên và chủ yếu ở rừng đầu

nguồn. Loại đất này thích hợp cho trồng cây phòng hộ đầu nguồn.

Nhóm đất phù sa sông và biển: chiếm 24% diện tích đất tự nhiên. Đất có tính chất phì nhiêu, dễ canh tác và làm thuỷ lợi, ít chua, tơi xốp, giàu mùn. Đất này tập trung tại các vùng đồng bằng: đất trong đê, đất ngoài đê khu vực sông Hồng: đất phù sa cổ miền Đông Nam Bộ; đất phù sa ngọt dọc sông Tiền, sông Hậu; đất chua, mặn, phèn ở các vùng trũng Tây Nam Bộ. Loại đất này thích hợp sử dụng trong nông nghiệp để trồng lúa, hoa màu, cây công nghiệp hằng năm, cây ăn quả,...

Ngày nay, nhiều vùng đất nông nghiệp của Việt Nam đã được cải tạo và sử dụng có hiệu quả, năng suất và sản lượng cây trồng đã tăng nhiều lần so với trước đây. Tuy nhiên, việc sử dụng đất ở Việt Nam vẫn chưa hợp lý. Tài nguyên đất bị giảm sút, có tới 50% diện tích đất tự nhiên có vấn đề cần phải cải tạo. Riêng đất trống, đồi trọc bị xói mòn mạnh đã tới trên 10 triệu hécta¹.

3.2. Thực vật

Việt Nam được coi là một trong những nước Đông Nam Á giàu về đa dạng sinh học và có hệ thực vật vào loại đa dạng bậc nhất thế giới (vị trí thứ 20 trên thế giới).

^{1.} Xem Bộ Giáo dục và Đào tạo: Địa lý 8 (Tái bản lần thứ mười lăm), Sđd, tr.113.

Việt Nam đã thống kê được 10.484 loài thực vật bậc cao có mạch, khoảng 800 loài rêu và 600 loài nấm. Hệ thực vật Việt Nam có mức độ đặc hữu cao, với số loài đặc hữu chiếm khoảng 33% số loài thực vật ở miền Bắc Việt Nam và hơn 40% tổng số loài thực vật trên toàn quốc.

Phần lớn số loài đặc hữu như trên tập trung ở bốn khu vực chính: khu vực núi cao Hoàng Liên Sơn ở phía bắc, khu vực núi cao Ngọc Linh ở miền Trung, cao nguyên Lâm Viên ở phía nam và khu vực rừng mưa ở Bắc Trung Bộ. Nhiều loài là đặc hữu địa phương chỉ gặp trong một vùng rất hẹp với số cá thể rất thấp. Các loài này thường rất hiếm vì các khu rừng ở đây thường bị chia cắt thành những mảnh nhỏ hay bị khai thác một cách mạnh mẽ.

Ngoài ra, ở Việt Nam cũng có nhiều loại rừng với nhiều giống loài thực vật khác nhau, trong đó, có thể kể đến 9 loai rừng chính sau:

Kiểu rừng kín lá rộng thường xanh nhiệt đới: Đây là kiểu rừng có diện tích lớn, phân bố rộng khắp đất nước, nằm trong vành đai nhiệt đới gió mùa, thường phân bố ở độ cao dưới 700m ở miền Bắc và dưới 1.000m ở miền Nam.

Kiểu rừng kín lá rộng nửa rụng lá nhiệt đới: Kiểu rừng này có cùng đai độ cao và nhiệt độ với kiểu rừng kín lá rộng thường xanh nhiệt đới. Một số khu vực thuộc các tỉnh như Bắc Giang, Hà Giang, Tuyên Quang, Yên Bái, Thanh Hoá, Nghệ An, Đắk Lắk gặp kiểu rừng này.

Kiểu rừng kín lá rộng rụng lá nhiệt đới: Kiểu rừng này hình thành trong điều kiện độ ẩm, có thể gặp ở Sơn La, Nghệ An, Hà Tĩnh, Đắk Lắk, Đồng Nai, Nam Bộ.

Kiểu rừng thưa cây lá rộng nhiệt đới (rừng khộp): Kiểu rừng này hình thành trong vùng khí hậu khô nóng.

Kiểu rừng kín thường xanh ẩm á nhiệt đới: Kiểu rừng này phân bố ở độ cao trên 700m ở miền Bắc, trên 1.000m ở miền Nam. Có thể gặp kiểu rừng này ở các tỉnh như Lào Cai, Lai Châu, Bắc Kạn, Hà Giang, Sơn La, Hoà Bình, Thừa Thiên Huế, Kon Tum, Đắk Lắk.

Kiểu rừng ngập mặn: Đây thực chất là một kiểu phụ thuộc kiểu rừng kín lá rộng thường xanh hình thành trên điều kiện đặc biệt: đất phù sa mặn, bùn lầy, ngập nước biển theo thuỷ triều lên xuống. Kiểu rừng này phân bố dọc theo các tỉnh ven biển Việt Nam, điển hình như Quảng Ninh, Thái Bình, Nam Định, Kiên Giang, Đồng Tháp, Cà Mau,...

Kiểu rừng núi đá vôi: Kiểu rừng này bao gồm các kiểu phụ thuộc kiểu rừng kín thường xanh và nửa rụng lá, phân bố ở đai nhiệt đới và á nhiệt đới trong điều kiện đặc biệt là đất đá vôi. Kiểu rừng này phân bố ở các tỉnh, thành phố như Lạng Sơn, Cao Bằng, Bắc Kạn, Hà Giang, Tuyên Quang, Sơn La, Hoà Bình, Ninh Bình, quần đảo Cát Bà (Hải Phòng), Hạ Long (Quảng Ninh),...

Kiểu rừng lá kim: Kiểu rừng này có 2 kiểu phụ là rừng thưa lá kim hơi khô nhiệt đới và rừng thưa lá kim hơi khô á nhiệt đới. Kiểu rừng này phân bố tập trung ở Tây Nguyên và một số tỉnh phía Bắc.

Rừng tre nứa: Là kiểu rừng có cấu trúc độc đáo, dễ nhận biết từ xa, là kiểu phụ thứ sinh hình thành trên đất rừng tự nhiên sau khai thác hoặc nương rẫy. Rừng tre nứa ở Việt Nam phân bố rộng từ độ cao gần ngang mực nước biển tới 2.000 m. Việt Nam có khoảng 1,5 triệu ha rừng tre nứa tập trung ở các vùng: Đông Bắc, Tây Bắc, Bắc Trung Bộ, Nam Trung Bộ, Tây Nguyên.

Nằm trong xu thế chung của thế giới, đa dạng sinh học nói chung và đa dạng về hệ thực vật nói riêng của Việt Nam cũng đã và đang bị suy thoái, đặc biệt sự suy thoái này diễn ra với tốc độ rất nhanh trong những năm gần đây. Độ che phủ của rừng Việt Nam đã giảm sút đến mức báo động, chất lượng của rừng với các loài thực vật, nhất là loài thực vật đặc hữu, quý hiếm cũng đang phải đối mặt với các nguy cơ xâm hại nghiêm trọng.

3.3. Động vật

Quần thể động vật của Việt Nam vô cùng phong phú và đa dạng với 275 loài thú, 828 loài chim, 180 loài bò sát, 80 loài ếch nhái, 472 loài cá nước ngọt, khoảng 2.000 loài cá biển và thêm vào đó có hàng chục ngàn loài động vật không xương sống ở cạn, ở biển và vùng nước ngọt.

Hệ động vật Việt Nam không những giàu về thành phần loài mà còn có nhiều nét độc đáo, đại diện cho vùng Đông Nam Á. Và hệ động vật Việt Nam có nhiều dạng đặc hữu: hơn 100 loài và phân loài chim; 78 loài và phân loài thú là đặc hữu.

Rừng rậm, rừng núi, đá vôi, rừng nhiều tầng lá là nơi cư trú của nhiều loài khỉ, voọc, vượn,... Núi cao miền Bắc thì có các loài thú lông dày: gấu ngựa, gấu chó, sóc đen to, cáo,...

Các loài thủy sinh nước ngọt có 250 loài cá, vùng nước lợ và ven biển có 1.000 loài cá, hàng trăm loài cua, tôm he, tôm hùm, ốc biển, sò huyết, trai ngọc, đồi mồi, rong biển, ngoài ra còn có chim yến ở núi đá các đảo.

Tài nguyên động vật Việt Nam tuy phong phú, đa dạng song do nhiều yếu tố như chiến tranh, con người, thiếu ý thức bảo vệ và khai thác bừa bãi nên một số loài đang trở nên hiếm hoặc đứng trước nguy cơ bị tiêu diệt.

3.4. Tài nguyên khoáng sản

Việt Nam là nước có nhiều tiềm năng về khoáng sản và các tài nguyên trong lòng đất, dưới đáy biển. Trong đó, dầu mỏ và khí tự nhiên được xếp vào nhóm nước có trữ lượng trung bình trên thế giới, các nguồn tài nguyên khoáng sản khác khá đa dạng và phong phú với trên 5.000 mỏ, điểm quặng của 60 loại khoáng sản. Một số loại khoáng sản có quy mô và trữ lượng đáng kể, mang tầm cỡ thế giới, có ý nghĩa

chiến lược và là nguồn lực phát triển kinh tế - xã hội của đất nước.

Phần lớn các khoáng sản của Việt Nam có trữ lượng lớn, vừa và nhỏ. Một số khoáng sản trong lòng đất có trữ lượng lớn như:

Than: phân bố tập trung chủ yếu ở bể than Đông Bắc và bể than Sông Hồng.

Quặng bôxít: phân bố chủ yếu ở các tỉnh phía Bắc (Lạng Sơn, Cao Bằng, Hà Giang), khu vực Tây Nguyên (Đắk Nông, Lâm Đồng, Gia Lai, Kon Tum) và tỉnh Bình Phước, Phú Yên. Quặng bôxít có hai loại là quặng bôxít trầm tích, tập trung ở các tỉnh phía Bắc và quặng bôxít laterít.

Apatít: tập trung chủ yếu ở tỉnh Lào Cai, với khoảng 17 mỏ, điểm quặng apatít. Hầu hết các mỏ apatít đều có trữ lượng trung bình đến lớn.

Đá vôi chất lượng cao (trừ đá hoa trắng): phân bố không đều, tập trung chủ yếu ở khu vực miền Bắc và Bắc Trung Bộ. Đến năm 2017, cả nước có trên 80 mỏ được điều tra đánh giá và thăm dò có trữ lượng ở các mức đô khác nhau.

Cát trắng: phân bố ở 9 tỉnh ven bờ biển Bắc Bộ và Trung Bộ với tiềm năng rất lớn song mức độ điều tra, đánh giá còn hạn chế.

Quặng titan: gồm 2 loại hình quặng gốc và quặng sa khoáng. Quặng gốc tập trung tại tỉnh Thái Nguyên, quặng sa khoáng tập trung ở ven biển các tỉnh từ Thanh Hoá đến Bà Ria - Vũng Tàu.

Đất hiếm: phân bố tập trung ở các mỏ Bắc Nậm Xe, Nam Nậm Xe, Đông Pao (Lai Châu), Mường Hum (Lào Cai), Yên Phú (Yên Bái).

 $\it D\!a$ hoa trắng: Phân bố ở 11 tỉnh, nhưng tập trung ở tỉnh Nghệ An và Yên Bái. Đến nay đã có trên 70 mỏ đã và đang được thăm dò, khai thác.

- + Nước khoáng nước nóng: Hầu hết các tỉnh, thành phố trong cả nước đều có nguồn nước khoáng nước nóng. Cho đến nay đã điều tra đánh giá, ghi nhận được 400 nguồn nước khoáng nước nóng.
- + Quặng urani: Kết quả nghiên cứu địa chất, tìm kiếm khoáng sản đã phát hiện khoáng hoá urani ở khu vực Tây Bắc, Việt Bắc, Trung Trung Bộ và Tây Nguyên.

Ngoài ra, nước ta còn một số khoáng sản kim loại khác như: quặng đồng, quặng sắt, mangan, antimon, thủy ngân, molipden, felspat, kaolin, sét kalin làm nguyên liệu sứ gốm, đá ốp lát,... đã được phát hiện, đánh giá tiềm năng tài nguyên, nhưng tài nguyên các loại khoáng sản này không lớn, phân bố rải rác.

II. CON NGƯỜI

1. Nguồn gốc người Việt

Theo truyền thuyết, tổ tiên xa xưa của dân tộc Việt Nam là Kinh Dương Vương, cháu bốn đời của Thần Nông. Cháu ba đời của Thần Nông là Đế Minh sinh ra Đế Nghi, rồi đi tuần thủ ở phương Nam, đến miền Ngũ Lãnh thì lấy con gái bà Vụ Tiên và sinh được một người con trai khác, tư chất thông minh. Đế Minh rất yêu quý và định truyền ngôi cho người con trai này nhưng người này thoái thác. Vì vậy,

Đế Minh lập Đế Nghi nối ngôi ở phương Bắc và phong người con thứ là Kinh Dương Vương trị vì phương Nam, gọi là nước Xích Quy.

Kinh Dương Vương lấy con gái Thần Long thì sinh được một người con trai đặt tên là Sùng Lãm, sau nối ngôi cha và lấy hiệu là Lạc Long Quân. Trong một chuyến vi hành phương Nam, Đế Lai, con trai của Đế Nghi trị vì phương Bắc, đã để con gái của mình là Âu Cơ ở nước Xích Quy. Lạc Long Quân gặp và đem lòng yêu nàng Âu Cơ. Sau đó, cả hai lấy nhau và sinh ra một bọc trăm trứng, nở ra đều là con trai. Khi các con trưởng thành, do Lạc Long Quân là giống Rồng, Âu Cơ là giống Tiên nên 50 con sẽ theo cha về biển và 50 con theo mẹ về núi, có việc thì tin cho nhau biết, không được bỏ nhau. Tổ tiên của Bách Việt bắt nguồn từ đó¹.

Tuy nhiên, nếu dựa theo khoa học thì tổ tiên của người Việt chính là nhóm Lạc Việt thuộc khối Bách Việt, gồm nhiều nhóm Việt cư trú trên một vùng rộng lớn ở phía Bắc Việt Nam và phía Nam Trung Quốc hiện nay (phía Nam sông Dương Tử), như các nhóm Lạc Việt, Âu Việt ở phía Bắc Việt Nam và một phần bên kia biên giới thuộc lãnh thổ Trung Quốc; Mân Việt ở Phúc Kiến, Điền Việt ở Vân Nam, Đông Việt ở Quảng Đông, Nam Việt ở Quảng Tây;... Các tộc này sau đều thành lập các quốc gia riêng. Văn Lang

^{1.} Xem Đào Duy Anh: Nguồn gốc dân tộc Việt Nam, Nxb. Thế giới, Hà Nội, 1950.

là quốc gia của khối Lạc Việt và Âu Việt. Khoảng nửa sau thiên niên kỷ thứ nhất trước Công nguyên, người Hán từ vùng phía Bắc sông Dương Tử (Trường Giang) tràn xuống, lần lượt tiêu diệt các quốc gia của các tôc thuộc khối Bách Việt, riêng có quốc gia Văn Lang và một vài tộc người khác là đứng vững trước sư xâm lược đó. Tư liệu khảo cổ còn cho thấy, trên vùng lãnh thổ Bắc Bộ và Bắc Trung Bộ, cách đây khoảng 3.500-4.000 năm, nhóm Lạc Việt đã tạo ra những nền văn hóa có tính liên tục từ Phùng Nguyên, Đồng Đâu, Gò Mun đến nền văn hóa Đông Sơn rưc rỡ dưa trên nền nông nghiệp lúa nước kết hợp với nghề thủ công, trong đó trống đồng là sản phẩm thủ công tiêu biểu¹. Quá trình tao lập các nền văn hóa Phùng Nguyên - Đồng Đâu - Gò Mun -Đông Sơn là quá trình người Việt cùng các tộc người khác chuẩn bi các điều kiên để tiến tới lập ra nhà nước sơ khai Văn Lang - Âu Lac, đứng đầu là Vua Hùng (có 18 đời Vua Hùng) - tổ tiên của người Việt ngày nay.

Bước vào trung kỳ thời đại Đá cũ, những người Homo Sapiens sớm xuất hiện và mở rộng dần địa bàn cư trú xuống phía Nam mà ba hóa thạch răng của họ còn lưu lại ở hang Thẩm Ôm (Nghệ An) có niên đại cách ngày nay khoảng 125.000 năm. Trong suốt nửa cuối trung kỳ Đá cũ, các nhà khảo cổ chỉ

^{1.} Viện Dân tộc học, Vương Xuân Tình (Chủ biên): *Các dân tộc ở Việt Nam: tập 1: Nhóm ngôn ngữ Việt - Mường*, Nxb. Chính trị quốc gia - Sự thật, Hà Nội, 2015, tr.96.

tìm thấy một địa điểm có hóa thạch răng của người Homo Sapiens ở hang Hùm (Yên Bái) với niên đại muộn hơn (cách ngày nay 125.000 đến 75.000 năm).

Đến giai đoạn hậu kỳ thời đại Đá cũ, cánh cung Lạng Sơn, Ninh Bình xuất hiện các hóa thạch khác của Homo Sapiens như Nhẫm Dương (Hải Dương), trong đó có cả những chiếc rặng hóa thach Pongo cùng nằm chung địa tầng có niên đại cách ngày nay 50.000 đến 30.000 năm. Hóa thach rặng của Homo Sapiens ở Làng Tráng (Thanh Hóa) cách ngày nay 40.000 đến 35.000 năm. Muộn nhất là mảnh xương chẩm và răng của người khôn ngoạn ở Kéo Làng (Lang Sơn) và răng ở Thung Lang (Ninh Bình) có niên đại khoảng 30.000 năm,... Bên cạnh đó, năm 1960, lần đầu tiên các nhà khảo cổ tìm thấy những công cụ đá cũ của người vượn ở núi Đo (Thanh Hóa), núi Quan Yên và núi Nuông (cách núi Đo 300m), ở Xuân Lôc (Đồng Nai). Những dấu tích hóa thach này là những bằng chứng vô cùng quan trọng để chứng minh rằng vào thời đại Đá cũ (hay thời Cánh tân) khoảng trên dưới 40.000 năm, trên đất Việt Nam đã có người vươn sinh sống. Theo thời gian, những chủ nhân của núi Đo, Xuân Lộc, cho đến Thẩm Ôm, Ngườm, Sơn Vi đã có bước tiến hóa từ người vươn lên thẳng người hiện đại¹.

^{1.} Ở mái đá Ngườm (Võ Nhai) đã tìm thấy nhiều mảnh tước nhỏ dùng làm nạo và mũi nhọn thuộc thời kỳ Đá cũ cách đây khoảng 23.000 năm của người Homo Sapiens.

Cũng trong hậu kỳ thời đại Đá cũ, trên phạm vi rộng lớn của nước ta có nhiều bộ lạc sinh sống bằng cách săn bắt, hái lượm. Họ cư trú trong các hang động, mái đá, ngoài trời, ven bờ sông, suối. Các di tích của các bộ lạc thời kỳ này được các nhà khảo cổ gọi bằng cái tên chung là văn hóa Sơn Vi¹, lấy tên theo xã Sơn Vi, huyện Lâm Thao, tỉnh Phú Thọ. Dấu tích của văn hóa Sơn Vi còn được tìm thấy ở nhiều nơi trên đất nước ta như Sơn La, Lai Châu, Lào Cai, Yên Bái, Vĩnh Phúc, Phú Thọ, Bắc Giang, Thanh Hóa, Nghệ An,... Sự xuất hiện của người Ngườm, Sơn Vi đánh dấu sự kết thúc của thời kỳ người vượn ở Việt Nam và chuyển sang giai đoạn cao hơn là thời kỳ thị tộc, bộ lạc.

Trong quá trình sinh sống và lao động, cư dân Sơn Vi đã từng bước cải tiến công cụ để bước sang một giai đoạn mới cao hơn - văn hóa Hòa Bình (tồn tại cách ngày nay khoảng từ 17.000 đến 7.000 năm). Hòa Bình là địa điểm đầu tiên phát hiện được di tích văn hóa này. Đặc trưng của công cụ thời kỳ văn hóa Hòa Bình là rìu ngắn, chày nghiên hạt bằng đá và những công cụ bằng tre, nứa, gỗ. Cư dân Hòa Bình cũng phát hiện ra nghề nông nguyên thủy. Bằng phương pháp phân tích bào tử phấn hoa, người ta đã tìm thấy phấn hoa ở các di tích hang Sũng Sàm, Thẩm Khương. Ở hang Xóm Trại (Hòa Bình) phát hiện dấu vết của những hạt thóc, vỏ trấu, hạt gạo cháy. Như vậy, cư dân Hòa Bình là những người đã

^{1.} Cách ngày nay từ 30.000 đến 11.000 năm.

phát minh ra nông nghiệp tuy còn ở trạng thái sơ khai nhưng đây chính là bước mở đầu cho công cuộc chinh phục tự nhiên của con người bằng lao động sáng tạo. Và Việt Nam có thể là một trong những "cái nôi" nông nghiệp sớm trên thế giới.

Đến sơ kỳ thời đại Đá mới, một nền văn hóa khác ra đời: văn hóa Bắc Sơn từ cái gốc của văn hóa Hòa Bình với niên đại cách ngày nay từ 10.000 đến 8.000 năm. Lúc đó một bộ tộc của người Hòa Bình đã tiến lên phía bắc chiếm cứ vùng núi đá vôi Bắc Sơn làm địa bàn cư trú trên diện tích khoảng 500km², trải rộng trên toàn bộ tỉnh Lạng Sơn và một phần tỉnh Bắc Cạn, Thái Nguyên ngày nay. Chủ nhân của họ là những người Indonesien cổ, một số là những người Melanesien, cũng có sọ nhưng vẫn chỉ là người Australoid hoặc hỗn chủng¹.

Vào cuối thời kỳ văn hóa Bắc Sơn, dọc miền ven biển Bắc Bộ và Bắc Trung Bộ nước ta có ít nhất ba nhóm cư dân cổ: nhóm thứ nhất di cư từ những hang động ở sơn khối Bắc Sơn tiến ra chiếm lĩnh vùng ven biển Hải Phòng, Quảng Ninh; nhóm thứ hai từ Tây Thanh Hóa tràn ra biển, tạo thành văn hóa Đa Bút; nhóm thứ ba từ Tây Nghệ An ra ven biển thuộc các huyện Thạch Hà (Hà Tĩnh) và Quỳnh Lưu (Nghệ An)

^{1.} Từ dạng Australo - Mongoloid, bằng quá trình biến dị dẫn tới hiện tượng giảm đen tách ra nhóm loại hình Indonesien cổ. Một nhóm khác có quá trình giảm đen rất ít nên dẫn đến Australoid. Nhánh thứ ba thành các loại hình ở châu Đại Dương và hỗn chủng.

và tiến sâu về phía nam tới tận Bầu Dũ (Quảng Nam - Đà Nẵng).

Chính từ các nhóm cư dân cổ đã hình thành những văn hóa Quỳnh Văn, Cái Bèo, Đa Bút, Hạ Long,... Cũng trong suốt thời gian này, một bộ phận cư dân ven biển đã tiếp xúc với những nhóm người từ Trung Quốc xuống, từ Philíppin vào và từ Malaixia và Inđônêxia lên. Những nguồn gien gần xa pha trộn, môi trường sống cũng có những thay đổi nên ở giai đoạn này vẫn có nhiều loại hình hỗn chủng.

Cuối thời đại Đá mới, các loại hình ở châu Đại Dương và hỗn chủng mất dần đi, chỉ còn lại loại hình Indonesien cổ. Ở giai đoạn này, chúng ta có thể thấy có sự giao lưu văn hóa khá mạnh giữa bờ biển phía bắc nước ta và bờ biển phía nam Trung Quốc. Có khả năng nhóm loại hình Đông Nam Á cổ bắt đầu xuất hiện từ thời điểm này.

Thời đại Kim khí mở đầu là giai đoạn Phùng Nguyên có niên đại từ khoảng thế kỷ XIV đến thế kỷ XI, X trước Công nguyên; tiếp đến là văn hóa Đồng Đậu - Gò Mun có niên đại từ khoảng thế kỷ XIII đến thế kỷ VIII trước Công nguyên. Ở giai đoạn Phùng Nguyên, các di cốt phần lớn bị mủn nát ngoại trừ di cốt ở di chỉ Đồng Đậu (Vĩnh Phúc), Mán Bạc (Ninh Bình), Xóm Rền (Phú Thọ), hang Tọ (Sơn La),...

Tuy nhiên, văn hóa Đông Sơn là thời kỳ phát triển rực rỡ và có nhiều thành tựu nhất trong thời đại Kim khí nói riêng và lịch sử hình thành người Việt hiện đại nói chung. Văn hóa Đông Sơn là một

giai đoạn trong nền Văn minh sông Hồng, kế thừa và phát triển từ văn hóa Hòa Bình, Phùng Nguyên, Đồng Đậu và Gò Mun. Văn hóa Đông Sơn có những nét độc đáo riêng đồng thời vẫn mang nhiều điểm đặc trưng của văn hóa vùng Đông Nam Á và nền văn minh lúa nước. Đây cũng là thời kỳ ra đời nhà nước phôi thai đầu tiên của Việt Nam dưới hình thức cộng đồng làng và siêu làng.

Các nhà khảo cổ học đã phát hiện được hàng trăm di cốt, trong đó có hơn 60 hộp so còn nghiên cứu được. Nhóm loại hình Indonesien tồn tại trong suốt cả ba giai đoan của văn hóa Đông Sơn. Nhưng tới giai đoan muôn, bên canh nhóm loại hình Indonesien đã bắt đầu hình thành một nhóm loại hình mới - nhóm loại hình Đông Nam Á, xuất hiện từ nhóm loại hình Đông Nam Á cổ ở hâu kỳ thời đai Đá mới và càng về sau càng phát triển mạnh. Có thể nhóm loại hình này được hình thành do hỗn chủng với các yếu tố Mongoloid từ phía bắc xuống, từ biển vào, khiến quá trình da giảm đen tăng manh và hiện tương di truyền bền vững hơn giai đoan trước. Quá trình ngắn hóa hôp (brachycranisation), thanh manh thể hóa Сď (gracilisation), da bớt đen, mặt bớt vấu có khả năng đạt mức đô cao nhất ở giai đoạn này. Ho tạo thành những quần thể cư dân sống quanh lưu vực sông Hồng, sông Mã, sông Cả, cùng nhau xây dựng nên nền văn minh Đông Sơn. Chính những nhóm người Việt cổ ấy có nhóm là tổ tiên trực tiếp của người Việt ngày nay. Trong khi đó, một bộ phận của những người Indonesien chuyển dần địa bàn cư trú xuống phía nam, dọc theo dãy Trường Sơn mà đến nay di duệ của họ là các dân tộc Giarai, Êđê ở Tây Nguyên. Một bộ phận người Indonesien khác cùng địa bàn cư trú và cùng tồn tại song song với những người Đông Nam Á chuyển dần về phía nam muộn hơn thì trở thành các dân tộc Xơđăng, Bana, Mnông, Chăm ở Tây Nguyên hiện nay.

Giáo sư sử học Hà Văn Tấn cho rằng: Văn hóa Đông Sơn bắt đầu từ khoảng thế kỷ VII trước Công nguyên. Trong thời kỳ tồn tại của văn hóa nàv. không có một dấu hiệu nào nói lên sự thay đổi về chủ nhân. Vì vây hoàn toàn có đủ lý do để nói rằng chủ nhân văn hóa Đông Sơn, ngay từ lúc ban đầu, là tổ tiên của người Việt, hay nói đúng hơn của nhóm Việt - Mường. Cho đến nay, có nhiều chứng cứ chắc chắn để chứng minh cho sư phát triển liên tục từ các văn hóa tiền Đông Sơn, đặc biệt là hệ thống Phùng Nguyên - Đồng Đâu - Gò Mun, đến văn hóa Đông Sơn. Những chứng cứ này đồng thời nói lên rằng văn hóa Đông Sơn là một văn hóa bản địa, phát triển lên từ các văn hóa trước nó. Chủ nhân văn hóa Đông Sơn mà các thư tịch cổ chép là người Lạc Việt chỉ là con cháu chủ nhân của các văn hóa tiền Đông Sơn trước đó chứ không phải từ bên ngoài thiên di đến Viêt Nam.

Như vậy, chúng ta có thể bác bỏ thuyết nguồn gốc của người Việt thiên di từ Giang Nam (Trung Quốc) hay từ các nơi khác đến, mà kéo dài cội nguồn của người Việt lên đến đầu thiên nhiên kỷ thứ hai hay cuối thiên nhiên kỷ thứ ba trước Công nguyên.

Do đó, có thể nói, dựa trên những bằng chứng khảo cổ học và nghiên cứu lịch sử, chúng ta thấy được quá trình hình thành và phát triển liên tục của người cổ trên đất nước ta từ sơ kỳ thời đại Đá cũ cho đến thời đại Kim khí mà đỉnh cao là văn hóa Đông Sơn. Và từ chính nguồn cội đó mà dân tộc Việt Nam phát triển đến ngày nay.

2. Dân cư và các dân tộc ở Việt Nam

2.1. Dân cư

- Về dân số:

Theo kết quả Tổng điều tra dân số và nhà ở năm 2019 được tiến hành theo Quyết định số 772/QĐ-TTg ngày 26/6/2018 của Thủ tướng Chính phủ, tổng dân số của Việt Nam là 96.208.984 người, trong đó dân số nam là 47.881.061 người, chiếm 49,8% và dân số nữ là 48.327.923 người, chiếm 50,2%. Việt Nam là quốc gia đông dân thứ ba trong khu vực Đông Nam Á (sau Inđônêxia và Philíppin) và đứng thứ 15 trên thế giới. Sau 10 năm, quy mô dân số Việt Nam tăng thêm 10,4 triệu người. Tỷ lệ tăng dân số bình quân giai đoạn 2009-2019 là 1,14%/năm, giảm nhẹ so với giai đoạn 1999-2009 (1,18%).

Mật độ dân số Việt Nam là 290 người/km², tăng 31 người/km² so với năm 2009. Việt Nam là quốc gia có mật độ dân số đứng thứ ba trong khu vực Đông Nam Á, sau Philíppin và Xingapo.

Đồng bằng sông Hồng và Đông Nam Bộ là hai vùng có mật độ dân số cao nhất toàn quốc, tương ứng là 1.060 người/km² và 757 người/km². Trung du và miền núi phía Bắc và Tây Nguyên là hai vùng có mật độ dân số thấp, tương ứng là 132 người/km² và 107 người/km².

Trong số 54 thành phần dân tộc trong cả nước, dân số thuộc dân tộc Kinh là 82.085.826 người, chiếm 85,3%. Trong 53 dân tộc thiểu số, 6 dân tộc có dân số trên 1 triệu người là: Tày, Thái, Mường, Mông, Khmer, Nùng (trong đó dân tộc Tày có dân số đông nhất với 1,85 triệu người); 11 dân tộc có dân số thấp nhất dưới 5.000 người, trong đó Ođu là dân tộc có dân số thấp nhất (428 người)¹.

Đồng bằng sông Hồng là nơi tập trung dân cư lớn nhất của cả nước với 22,5 triệu người, chiếm 23,4% tổng dân số cả nước. Tây Nguyên là nơi ít dân cư sinh sống nhất với 5,8 triệu người, chiếm 6,1% dân số cả nước.

Địa bàn sinh sống chủ yếu của người dân tộc thiểu số là vùng trung du, miền núi phía Bắc và Tây Nguyên. Đa phần người Kinh sinh tụ ở hai đồng bằng lớn, vùng duyên hải và các vùng trung tâm, đô thị. Bên cạnh đó, với tuyến biên giới đất liền kéo dài hơn 3.200km giáp với các nước Lào, Trung Quốc, Campuchia nên nhiều dân tộc còn có mối quan hệ mật thiết với các dân tộc ở bên kia biên giới. Điều này

^{1.} www.gso.gov.vn.

tạo cơ sở để mở rộng giao lưu kinh tế, văn hóa và hội nhập với thế giới. Như vậy, địa bàn cư trú của cộng đồng các dân tộc Việt Nam có vị trí chiến lược quan trọng về các mặt kinh tế, quốc phòng và văn hóa.

2.2. Các dân tộc ở Việt Nam

- Các dân tộc có tỷ lệ số dân và trình độ phát triển kinh tế - xã hôi không đồng đều.

Dân tộc Kinh chiếm tỷ lệ lớn nhất trong dân cư nước ta (85,3%), có trình độ phát triển cao hơn, là lực lượng đoàn kết, đóng vai trò chủ lực và đi đầu trong quá trình đấu tranh lâu dài dưng nước và giữ nước, góp phần to lớn để hình thành, củng cố và phát triển công đồng các dân tôc Việt Nam. Trong khi đó, các dân tôc khác chỉ chiếm một tỷ lệ rất nhỏ (14,7%) trong dân số cả nước. Tuy số dân có sư chênh lệch đáng kể nhưng giữa các dân tộc không có tình trang dân tộc đa số cưỡng bức, đồng hóa, thôn tính các dân tôc thiểu số hay dân tôc thiểu số chống lai dân tôc đa số; các dân tôc luôn phát huy tinh thần đoàn kết, yêu thương, đùm boc lẫn nhau, cùng nỗ lực phấn đấu xây dưng một nước Việt Nam độc lập, thống nhất, dân giàu, nước manh, dân chủ, công bằng và văn minh.

- Các dân tộc ở Việt Nam cư trú đan xen và phân tán trên nhiều vùng lãnh thổ trong cả nước.

Dân tộc Kinh cư trú chủ yếu ở các vùng đồng bằng, trung du và ven biển còn các tộc người thiểu số đều cư trú tại những vùng địa lý nhất định và đan xen với các tộc người khác. Có thể chia thành những vùng chính¹ sau: Vùng Tây Bắc có 23 tộc người, trong đó người Thái và người Mường có ảnh hưởng sâu rộng và toàn diện; vùng Đông Bắc có 18 tộc người, trong đó người Tày và người Nùng có ảnh hưởng sâu rộng và toàn diện; vùng miền núi Thanh - Nghệ có 8 tộc người, trong đó người Thái có ảnh hưởng sâu rộng và toàn diện; vùng Trường Sơn (miền núi các tỉnh từ Hà Tĩnh vào đến Bình Định) có 9 dân tộc, không có tộc người nào ảnh hưởng sâu rộng do dân số ít và sống phân tán; vùng Tây Nguyên có 14 dân tộc, tùy từng vùng sẽ có những tộc người có ảnh hưởng sâu rộng và toàn diện, như tộc người Êđê ở tỉnh Đắk Lắk, Đắk Nông; tộc người Bana ở các tỉnh Gia Lai, Kon Tum; vùng Nam Bộ là nơi cư trú lâu đời của các tộc người Khmer, Chăm, Hoa.

Đến nay, hầu như không có tỉnh, huyện nào chỉ có một dân tộc cư trú. Nhiều tỉnh có tới 20 dân tộc như Lai Châu, Lào Cai, Yên Bái, Hà Giang, Lâm Đồng,... Riêng tỉnh Đắk Lắk có trên 40 dân tộc. Phần lớn các huyện miền núi có từ 5 dân tộc trở lên cư trú, nhiều xã, bản, làng,... có tới 3-4 dân tộc cùng sinh sống. Việc cư trú đan xen giúp các tộc người giao lưu học hỏi lẫn nhau, thúc đẩy họ xích lại gần nhau, tuy nhiên điều này cũng gây khó khăn trong việc quy hoach phát triển kinh tế và quản lý xã hôi.

^{1.} Việc phân chia dựa trên các tộc sinh sống lâu đời, tạo thành các cộng đồng lớn, có sắc thái văn hóa riêng, không dựa trên các tộc chỉ gồm những người đến làm dâu, rể, làm việc hoặc công tác.

- Mỗi tộc người đều có ngôn ngữ và sắc thái văn hóa riêng, góp phần tạo nên nền văn hóa Việt Nam thống nhất trong đa dạng và đậm đà bản sắc dân tộc.

Hầu hết các tộc người đều có ngôn ngữ riêng và các ngôn ngữ đều thuộc bốn ngữ hệ lớn ở Đông Nam Á. Do điều kiện sống xen kẽ và nhu cầu giao tiếp nên nhiều tộc người thường sử dụng song ngữ hoặc đa ngữ. Tiếng Việt là quốc ngữ và được dùng là phương tiện giao tiếp của tất cả các tộc người. Tiếng mẹ để của mỗi tộc người vẫn được tôn trọng, gìn giữ đến ngày nay.

Văn hóa sản xuất, kiến trúc, xây dựng,... giữa các tộc người có nhiều nét khác nhau. Không chỉ khác nhau về cách trồng lúa nước và trồng lúa nương mà cách làm ruộng nước, làm nương rẫy ở dân tộc này cũng có những điểm khác dân tộc kia. Nghề dệt thổ cẩm của các dân tộc thiểu số rất độc đáo. Kiến trúc nhà ở, nhà sinh hoạt cộng đồng cũng tạo ra nét đặc trưng cho mỗi tộc người. Có dân tộc ở nhà đất, có dân tộc ở nhà sàn. Một số dân tộc còn có nhà sinh hoạt cộng đồng như đình làng, nhà rông,... được điêu khắc, trạm trổ tinh tế, cầu kỳ.

Văn hóa ăn, mặc của một tộc người cũng rất phong phú và mang nhiều nét độc đáo, tuy nhiên vẫn có một vài tộc người có cách ăn mặc khá giống nhau (trước đây người Bố Y, người Giáy mặc khá giống người Mông, nay lại khá giống người Nùng; trang phục người La Ha giống với người Thái;...). Về ăn uống, người Kinh và người Mường thường ăn cơm tẻ; người Tày, Thái, Thổ, Khmer, La Chí, La Ha chủ yếu ăn cơm nếp với các gia vị như chẩm chéo,... và

các loại rau, lá rừng; người Chứt, Bố Y, Cờ Lao, Pu Péo lại thường ăn thức ăn chế biến từ ngô, sắn; một số dân tôc còn có đặc sản rươu cần, rươu ngô, thuốc lào... Trang phục truyền thống của mỗi tộc người cũng khác nhau và có điểm nổi bật là đa dạng màu sắc, được dêt hoặc thêu hoa văn bằng tạy. Nếu người Kinh, nam mặc quần chân què, áo cánh nâu, nữ mặc váy đen, yếm, áo cánh nâu, đầu chít khăn mỏ quả; thì trang phục của các tộc người ở vùng Trường Sơn -Tây Nguyên phổ biến là nam đóng khố, cởi trần, nữ mặc áo chui đầu, hở tay, mùa đông choàng thêm áo khoác mỏng; y phục của người Khmer thì nam nữ đều mặc xà rông bằng lua tơ tằm, người già thường mặc quần dài, áo bà ba với khăn rằn quấn trên đầu hoặc vất qua vai; nam, nữ người Chăm đều quấn váy tấm, đàn ông mặc áo ngắn xẻ ngực, cài khuy; trang phục của người Hoa thường là cổ cao, cài khuy vải một bên, xẻ tà hoặc kiểu áo tứ thân xẻ giữa,... Kho tàng văn hóa dân gian của các dân tộc thiểu số vô cùng phong phú và có giá trị nghệ thuật lớn, từ những làn điệu dân ca, các điệu múa, đến các bản trường ca, không gian văn hóa cồng chiêng Tây Nguyên,... Ví du như các bản dân ca Xống chu xon xao (Tiễn dặn người yêu) của người Thái; Trường ca Đam San của người Êđê, kho tàng tục ngữ của người Tày - Nùng; điệu múa xòe của người Thái; múa trống của người Chăm; múa cồng chiêng của các dân tôc Tây Nguyên;...

Về văn hóa tín ngưỡng, tôn giáo của các dân tộc: Hầu hết các dân tộc thiểu số có tín ngưỡng thờ

đa thần với quan niệm vạn vật hữu linh và thờ cúng theo phong tục tập quán truyền thống. Có một số cộng đồng tôn giáo tiêu biểu của một số tộc người thiểu số:

- Phật giáo Nam tông của cộng đồng dân tộc Khmer.
- Hồi giáo và đạo Bàlamôn của cộng đồng dân tôc Chăm.
- Công giáo, đặc biệt là đạo Tin Lành của cộng đồng dân tộc thiểu số ở Tây Nguyên.
- Một bộ phận dân tộc thiểu số ở miền núi phía
 Bắc theo Công giáo, Tin Lành.
- Truyền thống đoàn kết của các dân tộc được hun đúc qua mấy nghìn năm lịch sử, cùng nhau lao động sản xuất, chinh phục thiên nhiên, chống giặc ngoại xâm và xây dựng đất nước.

Dù sinh sống ở Việt Nam vào những thời điểm khác nhau nhưng các dân tộc trên đất nước ta đều có vận mệnh lịch sử chung, lợi ích chung. Để tồn tại, không bị đồng hóa, các tộc người đã sớm đoàn kết, gắn bó chống giặc ngoại xâm, bảo vệ sự sống còn của từng tộc người và của cả cộng đồng dân tộc.

Thời đại các Vua Hùng, hai bộ tộc Lạc Việt và Âu Việt dựng lên nhà nước Văn Lang, sau đó cùng lập ra nhà nước Âu Lạc, cùng tổ chức cuộc kháng chiến chống quân xâm lược Tần.

Trong các cuộc kháng chiến bảo vệ độc lập và tự do của Tổ quốc, các dân tộc cùng sát cánh với người Kinh chống giặc ngoại xâm, như người Tày - Nùng dưới sự lãnh đạo của Thân Cảnh Phúc, Vi Thủ An, Tông Đản,... tham gia cuộc kháng chiến chống quân

Tống (cuối thế kỷ XI, thời Lý). Các thủ lĩnh người Mường là Hà Đặc, Hà Chương ở Phú Tho, Yên Bái tham gia đánh giặc Nguyên - Mông (cuối thế kỷ XIII, thời Trần). Đầu thế kỷ XV, người Mường ở Thanh Hóa theo Lê Lơi dựng cờ khởi nghĩa đánh đuổi giặc Minh, người Thái ở Nghệ An, người Tày -Nùng ở Lạng Sơn cũng góp công lớn trong cuộc khởi nghĩa này. Cuối thế kỷ XVIII, nhiều tộc người thiểu số ở miền núi Bình Đinh, Quảng Ngãi đã tham gia khởi nghĩa Tây Sơn đánh đuổi quân Thanh, giải phóng kinh thành Thăng Long. Cuối thế kỷ XIX đầu thế kỷ XX, các tôc người thiểu số đều nổi dây chống thực dân Pháp, như người Thái ở Thanh Hóa tham gia các cuộc khởi nghĩa của các từ trưởng: Hà Văn Mao, Đinh Công Tráng, Cầm Bá Thước; người Mông ở Lào Cai, Lai Châu theo Pát Chai; đồng bào các dân tộc Tây Nguyên theo No Trang Long đánh thực dân Pháp.

Trong thời kỳ vận động giải phóng dân tộc, Việt Bắc là căn cứ địa cách mạng, các dân tộc nơi đây đã góp phần to lớn cho thắng lợi của cuộc Cách mạng Tháng Tám năm 1945. Giai đoạn kháng chiến chống thực dân Pháp (1946-1954), Việt Bắc lại được chọn là căn cứ địa kháng chiến, đồng bào nơi đây hết lòng ủng hộ kháng chiến, Trung ương Đảng, Chính phủ. Đồng bào dân tộc ở vùng Trường Sơn - Tây Nguyên dù đói cơm, nhạt muối vẫn một lòng theo cách mạng, góp phần đánh thắng thực dân Pháp, đế quốc Mỹ.

III. LỊCH SỬ

1. Từ thời nguyên thủy đến năm 1858

1.1. Thời nguyên thủy

Cách ngày nay khoảng 40-30 vạn năm, do có điều kiện tự nhiên và khí hậu thuận lợi, trên đất nước ta đã xuất hiện những con người đầu tiên. Đó là Người tối cổ. Họ sống thành từng bầy, săn bắt muông thú và hái lượm hoa quả để sống.

Trong quá trình tiến hóa, Người tối cổ đã chuyển biến thành Người hiện đại. Họ sống theo các thị tộc (dòng họ), cư trú trong các hang động, mái đá ngoài trời, ven các sông suối, sử dụng công cụ đá ghè đẽo (đá cũ), lấy săn bắt, hái lượm làm nguồn sống chính.

Cách ngày nay khoảng 12.000-6.000 năm, các công xã thị tộc ở Việt Nam đã có bước phát triển mới về tổ chức xã hội và lao động. Con người đã định cư lâu dài ở một nơi, quần tụ thành các thị tộc, bộ lạc.

Từ thời văn hóa Hòa Bình¹, một nền nông nghiệp sơ khai bắt đầu hình thành. Công cụ xương, tre, gỗ... được sử dụng phổ biến. Công cụ đá (sơ kỳ Đá mới) thời kỳ này đã có sự cải tiến, toàn bộ bề mặt của công cụ được ghè đẽo. Bước đầu con người biết mài lưỡi rìu và làm đồ gốm. Cuộc sống vật chất được nâng cao hơn.

Cách ngày nay khoảng 6.000-5.000 năm, kỹ thuật cưa, khoan đá đã phát triển. Kỹ thuật làm đồ

^{1.} Di tích văn hóa Hòa Bình có niên đại C14 là 10.875 \pm 175 năm, muộn nhất là 7.500 năm.

gốm bằng bàn xoay được áp dụng. Công cụ được cải tiến, năng suất lao động tăng cao. Hầu hết các thị tộc sống trên đất Việt Nam bước vào giai đoạn nông nghiệp dùng cuốc đá. Việc trao đổi sản phẩm giữa các bộ lạc xuất hiện. Địa bàn cư trú được mở rộng. Đời sống tinh thần của con người được cải thiện một bước. Đây là thời kỳ "cách mạng Đá mới" ở nước ta.

Khoảng 4.000-3.000 năm trước, chủ nhân của các nền văn hóa trên đất Việt Nam đã đạt đến một trình độ cao về kỹ thuật chế tác đá và làm đồ gốm. Người Việt bắt đầu biết khai thác sử dụng nguyên liệu đồng để chế tạo công cụ. Nghề trồng lúa nước trở nên phổ biến.

1.2. Thời kỳ dựng nước và giữ nước đầu tiên

Từ thời kỳ Phùng Nguyên¹ trải qua giai đoạn Đồng Đậu², Gò Mun³ đến Đông Sơn⁴, do những yêu

^{1.} Phùng Nguyên (Phú Thọ) là địa điểm mà dấu tích đồ đồng sớm nhất ở nước ta đã được phát hiện. Thời kỳ Phùng Nguyên tồn tại vào khoảng nửa đầu thiên niên kỷ II trước Công nguyên.

^{2.} Di chỉ Đồng Đậu thuộc xã Minh Tân, Yên Lạc, Phú Thọ, được phát hiện năm 1964. Giai đoạn Đồng Đậu được xếp vào thời trung kỳ thời đại đồng thau ở Việt Nam, tồn tại vào nửa sau thiên niên kỷ II trước Công nguyên.

^{3.} Di chỉ Gò Mun thuộc xã Việt Tiến, huyện Lâm Thao, Phú Thọ, được phát hiện năm 1961. Giai đoạn Gò Mun tồn tại vào khoảng cuối thiên niên kỷ II đến đầu thiên niên kỷ I trước Công nguyên.

^{4.} Văn hóa Đông Sơn (Thanh Hóa) tồn tại từ thiên niên kỷ I trước Công nguyên đến vài thế kỷ đầu Công nguyên.

cầu về thủy lợi và tự vệ chống ngoại xâm, các bộ lạc sống rải rác ở vùng Bắc Bộ và Trung Bộ đã tự nguyện liên minh với nhau. Bộ lạc Lạc Việt là hạt nhân của liên minh đó. Phạm vi phân bố của văn hóa Đông Sơn cũng phù hợp với cương vực của nước Văn Lang, do vua Hùng Vương đứng đầu. Sự ra đời của nhà nước Văn Lang với tính chất một nhà nước là vào khoảng thế kỷ VII-VI trước Công nguyên, có phần sớm với sự phân hóa xã hội chưa sâu sắc nhưng đã đánh dấu một bước phát triển có ý nghĩa thời đại của lịch sử Việt Nam - mở đầu thời đại dựng nước và giữ nước của dân tộc.

Trên phạm vi lãnh thổ của nước Văn Lang có nhiều bộ lạc chung sống, trong đó có người Tây Âu (Âu Việt) sống ở rừng núi và trung du phía Bắc nước Văn Lang.

Người Lạc Việt và người Tây Âu vốn từ lâu đã có mối quan hệ kinh tế, văn hóa gần gũi. Thủ lĩnh của nhóm người Tây Âu sống trên đất Văn Lang là Thục Phán. Liên minh bộ lạc Tây Âu ngày càng mạnh lên

Trước cuộc xâm lăng của quân Tần, liên minh bộ lạc Tây Âu đã cùng chiến đấu chống ngoại xâm. Kháng chiến thắng lợi, Thục Phán với tư cách người chỉ huy chung đã được thay thế Hùng Vương làm vua, đặt tên nước mới là Âu Lạc (khoảng đầu thế kỷ III trước Công nguyên). Mặc dù nước Âu Lạc tồn tại không lâu, chỉ trong khoảng từ năm 208 đến 179 trước Công nguyên, nhưng về các mặt là bước kế tục và phát triển cao hơn của nước Văn Lang, nhất là trên lĩnh vực quân sự.

Trải qua một chặng đường dài, người Việt cổ đã gây dựng được cho mình một nền văn minh đầu tiên, đó là nền văn minh Văn Lang - Âu Lạc (văn minh sông Hồng) - một nền văn minh bản địa đã trở thành cội nguồn của các nền văn minh tiếp sau của dân tộc ta, đặt nền móng vững chắc cho bản sắc dân tộc, là cội nguồn sức mạnh tinh thần để nhân dân Việt Nam đứng vững, vượt qua được thử thách to lớn trong hơn 1.000 năm Bắc thuộc.

1.3. Thời kỳ Bắc thuộc và chống Bắc thuộc

Năm 179 trước Công nguyên, Âu Lạc bị nhà Triệu xâm chiếm. Từ đó đến thế kỷ X, các triều đại phong kiến phương Bắc từ nhà Triệu đến nhà Đường thay nhau đô hộ nước ta.

Họ chia nước ta thành quận, huyện, cử quan lại sang cai trị và ra sức bóc lột nhân dân ta bằng nhiều thủ đoạn.

Chính sách thống trị của phong kiến phương Bắc đã làm xã hội Âu Lạc cũ có những biến chuyển nhất đinh, nhưng cũng có nhiều mặt bị kìm hãm.

Phong kiến phương Bắc truyền bá Nho giáo vào nước ta, bắt dân ta phải theo phong tục người Hán. Họ áp dụng luật pháp hà khắc, thẳng tay bóc lột và đàn áp các cuộc nổi dậy đấu tranh của nhân dân.

Trong khoảng 10 thế kỷ Bắc thuộc, một số kỹ thuật được phổ biến như rèn sắt, làm thủy lợi, dùng phân bón cho cây trồng; khai thác và chế tạo đồ trang sức bằng vàng, bạc, châu ngọc; làm giấy, làm thủy tinh,...

Về văn hóa, nhân dân Việt Nam đã tiếp thu những yếu tố tích cực của văn hóa Trung Hoa thời

Hán, Đường như văn tự, ngôn ngữ,... Tuy vậy, tiếng Việt và nhiều tập quán cũ vẫn được bảo lưu.

Ách thống trị tàn bạo của phong kiến phương Bắc đã làm bùng nổ hàng loạt cuộc đấu tranh giành độc lập của nhân dân ta.

Năm 40, Hai Bà Trưng nổi dậy khởi nghĩa ở Mê Linh (quận Giao Chỉ) và giành thắng lợi.

Vua Hán tức giận, đưa quân sang xâm lược nước ta. Mùa hè năm 43, tướng giặc là Mã Viện tấn công quân của Hai Bà Trưng. Mặc dù chiến đấu anh dũng nhưng do lực lượng yếu, cuối cùng cuộc kháng chiến đã thất bại.

Từ sau cuộc khởi nghĩa Hai Bà Trưng, nhiều cuộc khởi nghĩa nổ ra ở cả ba quận Giao Chỉ, Cửu Chân và Nhật Nam.

Dưới đây là khái quát về các cuộc khởi nghĩa từ thế kỷ I đến thế kỷ ${
m V}^{\mbox{\tiny 1}}$:

TT	Năm khởi	Nơi có	Tóm tắt diễn biến, kết
	nghĩa	khởi nghĩa	quả
1	40	Mê Linh (Hà Nội)	Nhân dân ba quận Giao Chỉ,
			Cửu Chân, Nhật Nam nổi
			dậy hưởng ứng cuộc khởi
			nghĩa do Hai Bà Trưng lãnh
			đạo thắng lợi, giành được
			chính quyền độc lập, tự chủ
			trong ba năm.

^{1.} Xem VIỆT NAM - Đất nước - Con người, Sđd, tr. 51-52.

тт	Năm khởi	Nơi có	Tóm tắt diễn biến, kết
	nghĩa	khởi nghĩa	quả
2	100	Quận Nhật Nam	Hơn 3.000 người nổi dậy
			đốt phá trụ sở, nhà cửa
			của bọn quan lại đô hộ.
			Cuộc khởi nghĩa bị đàn áp.
3	137	Tượng Lâm và toàn	Hơn 2.000 dân nổi dậy
		quận Nhật Nam	đánh phá huyện lỵ, đốt
			thành. Cuộc khởi nghĩa
			kéo dài hơn một năm thì
			thất bại.
4	144	Nhật Nam và Cửu	Hơn 1.000 dân Nhật Nam
		Chân	nổi dậy liên kết với dân
			Cửu Chân đánh phá các
			huyện nhưng bị đàn áp.
5	157	Cửu Chân và Nhật Nam	Hơn 4.000 dân Cửu
			Chân và Nhật Nam dưới
			sự lãnh đạo của Chu Đạt
			nổi dậy đánh giết huyện
			lệnh và thái thú. Ba năm
			sau, cuộc khởi nghĩa bị
			đàn áp.
6	178-181	Giao Chỉ, Cửu Chân,	Hàng vạn dân nổi dậy dưới
		Nhật Nam, Hợp Phố	sự lãnh đạo của Lương
		(Quảng Đông - Trung	Long. Đến năm 181, cuộc
		Quốc)	khởi nghĩa bị đàn áp.

ТТ	Năm khởi	Nơi có	Tóm tắt diễn biến, kết
	nghĩa	khởi nghĩa	quả
7	190	Giao Chỉ	Nhân dân khởi nghĩa.
			Thứ sử Chu Phù không
			chống nổi phải bỏ trốn
			nhưng cuối cùng cuộc
			khởi nghĩa thất bại.
8	190-193	Tượng Lâm	Khu Liên lãnh đạo dân
			chúng nổi dậy. Cuộc khởi
			nghĩa thắng lợi. Nước
			Lâm Ấp ra đời.
9	248	Cửu Chân	Triệu Thị Trinh lãnh đạo
			nhân dân nổi dậy. Nhà Ngô
			huy động 8.000 quân mới
			đàn áp được.
10	271	Cửu Chân	Phù Nghiêm Di nổi dậy
			chống quân Ngô nhưng
			thất bại.
11	468-485	Giao Châu	Lý Tường Nhân giết các
			quan lại thuộc hạ của Thứ
			sử Trương Mục, tự xưng
			thứ sử. Nhà Tống phải
			công nhận chức Thứ sử
			cho Tường Nhân. Tiếp
			sau là Lý Thúc Hiến. Năm
			485, Thúc Hiến đầu hàng
			nhà Tề.

Các cuộc đấu tranh vũ trang từ thế kỷ VI đến đầu thế kỷ \mathbf{X}^1 :

	Năm			
TT	khởi	Tóm tắt diễn biến, kết quả		
	nghĩa			
1	542	Khởi nghĩa Lý Bí thắng lợi, lập ra Nhà nước		
		Vạn Xuân năm 544.		
2	722	Mai Thúc Loan kêu gọi nhân dân vùng		
		Nam Đàn (Nghệ An) nổi dậy khởi nghĩa,		
		xây dựng căn cứ kháng chiến ở Sa Nam.		
		Được nhân dân hưởng ứng, nghĩa quân tiến		
		ra Bắc, tấn công phủ thành Tống Bình. Đô		
		hộ Quang Sở Khách bỏ trốn. Mai Thúc Loan		
		xưng đế (Mai Hắc Đế), đóng đô ở Vạn An		
		(Nghệ An). Nhà Đường sai 10 vạn quân		
		sang đàn áp. Lực lượng nghĩa quân tan vỡ.		
3	Khoảng	Phùng Hưng khởi nghĩa ở Đường Lâm (Ba		
	năm	Vì), đánh chiếm phủ thành Tống Bình,		
	766	quản lý đất nước. Năm 791 nhà Đường đem		
		quân xâm lược nước ta.		
4	905	Khúc Thừa Dụ được sự ủng hộ của nhân		
		dân đánh chiếm phủ thành Tống Bình, xây		
		dựng chính quyền tự chủ.		
5	938	Ngô Quyền đánh bại cuộc xâm lược của		
		Nam Hán, kết thúc hoàn toàn hơn 1.000		
		năm Bắc thuộc, mở ra một kỷ nguyên mới		
		độc lập, tự chủ của dân tộc Việt Nam.		

^{1.} Xem VIĒT NAM - Đất nước - Con người, Sđd, tr. 52-53.

1.4. Thời kỳ phong kiến dân tộc đến khi thực dân Pháp xâm lược (năm 1858)

- Bước đầu xây dựng nhà nước độc lập ở thế kỷ X Sau khi đánh bại quân xâm lược Nam Hán (năm 938), Ngô Quyền xưng vương, đóng đô ở Cổ Loa (Đông Anh, Hà Nội). Khi nhà Ngô suy vong, loạn 12 xứ quân diễn ra, đất nước bị chia cắt. Từ Hoa Lư (Ninh Bình), Đinh Bộ Lĩnh đem quân đánh dẹp, thống nhất đất nước. Năm 968, Đinh Bộ Lĩnh lên ngôi, đặt quốc hiệu là Đại Cồ Việt, dời đô về Hoa Lư. Nhà Đinh, sau đó là nhà Tiền Lê, đã xây dựng một nhà nước quân chủ sơ khai, chia nước thành 10 đạo, tổ chức quân đội theo chế độ "ngụ binh ư nông" (là chính sách quân sự, cho binh lính lao động, sản xuất tại địa phương trong một khoảng thời gian xác định).
- Phát triển và hoàn chỉnh chế độ phong kiến ở các thế kỷ XI-XV

Năm 1010, vua Lý Thái Tổ dời đô từ Hoa Lư về Thăng Long. Năm 1054 đổi tên nước là Đại Việt. Quốc hiệu này tồn tại cho mãi đến đầu thế kỷ XIX. Đó là một quốc gia - dân tộc, dựa trên một ý thức cộng đồng chung về nguồn gốc, dòng giống, lịch sử và văn hóa.

Quốc gia Đại Việt đã được bảo vệ, củng cố qua các cuộc kháng chiến chống ngoại xâm và ngày càng mở rộng lãnh thổ về phía Nam.

Từ thế kỷ XI đến thế kỷ XV, trải qua các triều đại Lý, Trần, Hồ, Lê,... chính quyền trung ương Đại Việt được tổ chức ngày càng chặt chẽ. Giáo dục khoa

cử dần dần trở thành nguồn đào tạo nhân tài của quốc gia. Luật pháp được ban hành. Thời Lý có bộ Hình thư. Thời Lê có Quốc triều hình luật (Luật Hồng Đức). Quân đội được tổ chức ngày càng quy củ.

Các nhà nước phong kiến Việt Nam từ thế kỷ X đến thế kỷ XV đều có chính sách đoàn kết với các dân tộc thiểu số, nhất là với các tù trưởng người dân tộc thiểu số ở vùng biên giới. Đối với phong kiến phương Bắc, nhà nước phong kiến Việt Nam thực hiện chính sách "thần phục thiên triều", "trong xưng đế, ngoài xưng vương", khôn khéo, mưu trí trong bảo vệ, củng cố nền độc lập dân tộc của mình. Nhưng cũng sẵn sàng chiến đấu, kiên quyết bảo vệ độc lập, chủ quyền đất nước khi bị xâm phạm.

Đối với các nước láng giềng ở phía tây và phía nam như Lào, Chămpa, Chân Lạp..., các nhà nước Đại Việt luôn giữ quan hệ thân thiện, mặc dầu đôi khi vẫn xảy ra xung đột.

- Những cuộc kháng chiến chống ngoại xâm từ thế kỷ X đến thế kỷ XV

Năm 980, lợi dụng nhà Đinh suy yếu, quân Tống xâm lược nước ta. Thập đạo tướng quân Lê Hoàn được tôn làm vua. Ông đã lãnh đạo quân dân Đại Việt kháng chiến anh dũng, buộc nhà Tống phải lui binh.

Những năm 70 thế kỷ XI, khi nước Đại Việt đang phát triển thì nhà Tống bước vào giai đoạn khủng hoảng. Để cứu vãn tình thế, nhà Tống rắp tâm xâm lược nước ta. Thái úy Lý Thường Kiệt đã chủ đông đem quân đánh để chặn mũi nhon của

giặc. Năm 1075, ông cho quân tấn công lên Hoa Nam, đánh tan các đạo quân Tống ở đây rồi rút quân về nước. Năm 1077, 30 vạn quân Tống đánh sang nước ta bị quân dân Đại Việt đánh tan trong trận Như Nguyệt (Bắc Ninh).

Đầu thế kỷ XIII, nhà Lý đổ, nhà Trần lên thay. Trong vòng 30 năm dưới triều Trần, nhân dân Đại Việt đã phải tiến hành ba lần kháng chiến chống giặc Mông - Nguyên (1258, 1285, 1287-1288). Kinh thành Thăng Long ba lần bị giặc tàn phá. Dưới sự chỉ huy thiên tài của Trần Hưng Đạo và các vị vua Trần sáng suốt cùng các vị tướng lĩnh tài giỏi, quân và dân Đại Việt đã lập nhiều chiến công xuất sắc. Hiển hách nhất là trận Bạch Đằng năm 1288.

Cuối thế kỷ XIV nhà Trần suy vong. Năm 1400, nhà Hồ được thành lập. Đất nước chưa kịp củng cố, quân Minh đã ồ ạt kéo sang xâm lược nước ta. Năm 1407, cuộc kháng chiến chống quân Minh của nhà Hồ thất bại. Không cam chịu cảnh nô lệ, năm 1418, Lê Lợi đã lãnh đạo nhân dân ta nổi dậy. Quân khởi nghĩa đã nhanh chóng làm chủ vùng đất từ Thanh Hóa vào Nam rồi sau đó phát triển ra Bắc, đẩy quân Minh vào tình thế bị động đối phó.

Cuối năm 1427, 10 vạn quân cứu viện của giặc đã bị quân ta đánh tan trong trận Chi Lăng - Xương Giang. Đất nước trở lại thanh bình.

Việt Nam từ thế kỷ XVI đến năm 1858
 Đầu thế kỷ XVI, triều Lê suy sup. Nhà Mac ra đời.

Trong những năm đầu thống trị, nhà Mạc đã cố gắng củng cố chính quyền quân chủ theo mô hình

nhà Lê và tiến hành một vài cải cách kinh tế, quân sự. Tuy vậy, triều Mạc vẫn không thể đứng vững. Trước sự chống đối ở bên trong và âm mưu xâm lược từ bên ngoài, nhà Mạc đã lúng túng, phải thần phục nhà Minh. Một số quan lại cũ nhà Lê, đứng đầu là Nguyễn Kim giương cờ "Phù Lê diệt Mạc" nổi dậy ở Thanh Hóa. Cuộc chiến tranh Nam - Bắc triều bùng nổ, kéo dài đến cuối thế kỷ XVI. Triều Mạc đổ, đất nước tạm yên. Nhưng ngay sau đó trong nội bộ lực lượng "phù Lê" đã nảy sinh mâu thuẫn giữa họ Trịnh và họ Nguyễn. Năm 1627, chiến tranh Trịnh - Nguyễn nổ ra, kéo dài đến cuối năm 1672. Không phân thắng bại, hai bên phải giảng hòa, lấy sông Gianh (Linh Giang) ở Quảng Bình làm giới tuyến. Đất nước bước vào thời kỳ chia cắt.

Trong gần một thế kỷ cát cứ, cả chính quyền Đàng Trong và Đàng Ngoài đều ra sức củng cố thế lực của mình, chú trọng xây dựng quân đội, tổ chức khai hoang, mở ruộng đất canh tác. Một số đô thị và trung tâm buôn bán xuất hiện như Kẻ Chợ, Phố Hiến, Hội An, Thanh Hà,... Ngoại thương cũng có bước phát triển nhanh chóng. Thuyền buôn từ các nước, kể cả châu Âu, đến nước ta ngày càng nhiều.

Đến cuối thế kỷ XVIII, chế độ phong kiến Đàng Trong và Đàng Ngoài lâm vào giai đoạn khủng hoảng, suy yếu. Các cuộc khởi nghĩa nông dân bùng nổ khắp nơi, mạnh mẽ nhất là cuộc khởi nghĩa Tây Sơn (Bình Định) do ba anh em Nguyễn Nhạc, Nguyễn Lữ, Nguyễn Huệ lãnh đạo.

Cuộc khởi nghĩa nổ ra từ năm 1771 rồi nhanh chóng phát triển thành một phong trào. Trong vòng 15 năm, nghĩa quân Tây Sơn đã đánh đổ ba tập đoàn phong kiến đương thời là Nguyễn, Trịnh và Lê, bước đầu nối liền hai vùng lãnh thổ của đất nước sau hàng thế kỷ bị chia cắt.

Trong quá trình đấu tranh giai cấp, lực lượng Tây Sơn đã vươn lên đảm đương nhiệm vụ của cả dân tộc, tiêu diệt 5 vạn thủy binh Xiêm tại Rạch Gầm - Xoài Mút (năm 1785). Năm 1789, nghĩa quân Tây Sơn đại phá 29 vạn quân Thanh, đưa đất nước trở lại thanh bình. Triều Tây Sơn dưới thời vua Quang Trung đã xuất hiện một số nhân tố tích cực về kinh tế, xã hội. Nhưng từ sau năm 1792, khi Quang Trung đột ngột qua đời, đất nước rơi vào tình trạng bất ổn. Lợi dụng tình hình đó, Nguyễn Ánh đã đánh đổ nhà Tây Sơn, lập ra triều Nguyễn (từ năm 1802).

Trong hơn nửa đầu thế kỷ XIX nhà Nguyễn đã ra sức củng cố nền thống trị, phục hồi kinh tế, chấn chỉnh văn hóa. Tuy có đạt được một số thành tựu nhưng trong bối cảnh khủng hoảng của chế độ phong kiến Việt Nam, với tư tưởng thủ cựu, nhà Nguyễn đã không thể tạo ra được cơ sở cho bước phát triển mới.

Năm 1858, thực dân Pháp nổ súng xâm lược Việt Nam tại bán đảo Sơn Trà - Đà Nẵng. Lịch sử Việt Nam chuyển sang một giai đoạn mới.

2. Cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp xâm lược và cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc (1858-1945)

2.1. Giai đoạn từ năm 1858 đến trước năm 1930

Ngay sau khi thực dân Pháp xâm lược Việt Nam, triều đình Nguyễn đã cố gắng tổ chức cuộc kháng chiến, nhưng trước một đối thủ mạnh, có vũ khí hiện đại, cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp của nhân dân ta dần dần trở nên đuối sức. Nhà Nguyễn lần lượt phải ký các hòa ước cắt đất (năm 1862, năm 1874), rồi buộc phải thừa nhận nền bảo hộ của thực dân Pháp trên toàn bộ lãnh thổ Việt Nam (qua hai hiệp ước năm 1883, 1884).

Tháng 7/1885, phái chủ chiến, đứng đầu là vua Hàm Nghi và Tôn Thất Thuyết đã phát động cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp dưới khẩu hiệu "Cần Vương". Phong trào đấu tranh vũ trang yêu nước của nhân dân ta lại tiếp tục bùng nổ mạnh mẽ, trong đó có những cuộc khởi nghĩa tiêu biểu như Ba Đình (1886-1887), Bãi Sậy (1885-1892), Hùng Lĩnh (1887-1892), Hương Khê (1885-1896) và phong trào yêu nước Yên Thế (1884-1913). Song tất cả các cuộc khởi nghĩa này đều bị thực dân Pháp đàn áp.

Cùng với công cuộc bình định quân sự, trong những năm cuối thế kỷ XIX, thực dân Pháp đã từng bước củng cố nền thống trị ở Việt Nam. Chúng lập ra Liên bang Đông Dương thuộc Pháp (năm 1887), thiết

lập chế độ toàn quyền, chia nước ta thành ba kỳ với ba chế độ cai trị khác nhau.

Từ năm 1897, chúng thực hiện chương trình khai thác thuộc địa lần thứ nhất nhằm vơ vét sức người, sức của, làm giàu cho bọn tư bản chính quốc và củng cố địa vị của Pháp ở khu vực Viễn Đông. Dưới tác động của cuộc khai thác thuộc địa, kinh tế, xã hội Việt Nam có nhiều thay đổi. Giai cấp công nhân Việt Nam ra đời. Tầng lớp tư sản và tiểu tư sản thành thị bắt đầu xuất hiện.

Cùng với những tác động của trào lưu cách mạng tư sản đang diễn ra ở nhiều nước phương Đông, nhất là những ảnh hưởng từ Nhật Bản, Trung Quốc, tại Việt Nam trong những năm đầu thế kỷ XX đã dấy lên một phong trào yêu nước và cách mạng mang khuynh hướng tư sản hết sức sôi nổi, tiêu biểu là phong trào Đông Du, Đông kinh nghĩa thục, Duy Tân, chống thuế ở Trung Kỳ.

Các phong trào trên tuy có nội dung khác nhau nhưng đều hướng tới việc xây dựng một nước Việt Nam độc lập, tự chủ, tự cường, có thể chế chính trị tiên tiến, kinh tế, văn hóa tiến bộ, nhân dân có cuộc sống ấm no. Phong trào đã bị thực dân Pháp đàn áp dữ dội. Nhiều người đi đầu như Phan Bội Châu, Phan Châu Trinh,... bị bắt bớ, tù đày.

Trong những năm Chiến tranh thế giới thứ nhất (1914-1918), phong trào đấu tranh chống thực dân Pháp vẫn tiếp tục nổ ra, tiêu biểu là các cuộc bạo động vũ trang do Việt Nam quang phục Hội

tiến hành. Song song là các phong trào nông dân, binh lính và cuộc đấu tranh của các dân tộc thiểu số sống ở miền núi. Tuy vậy, các phong trào này đều thất bại trước các thủ đoạn đàn áp, hoặc mua chuộc, dụ dỗ của chính quyền thực dân phong kiến và bè lũ tay sai.

Cách mạng Việt Nam đứng trước sự khủng hoảng sâu sắc về đường lối.

Từ sau Chiến tranh thế giới thứ nhất, thực dân Pháp triển khai chương trình khai thác thuộc địa lần thứ hai ở Việt Nam và Đông Dương. Cuộc khai thác này được tiến hành trên tất cả các lĩnh vực, với một quy mô và tốc độ lớn hơn rất nhiều so với chương trình khai thác thuộc địa lần thứ nhất. Hệ quả là xã hội Việt Nam thực sự biến thành xã hội thuộc địa nửa phong kiến. Nền kinh tế bị lệ thuộc, kìm hãm, không thể phát triển theo đúng quy luật vốn có, khiến cho mâu thuẫn dân tộc và mâu thuẫn giai cấp trong xã hội Việt Nam trở nên ngày càng sâu sắc.

Đông đảo các tầng lớp nhân dân đã đứng lên đấu tranh. Từ trong phong trào đã xuất hiện những tổ chức chính trị của tư sản và tiểu tư sản như Đảng Lập hiến, Hội Phục Việt, Đảng Thanh niên, trong đó Đảng Lập hiến của giai cấp tư sản có tư tưởng cải lương rõ rệt.

Phong trào dân tộc dân chủ ở Việt Nam những năm sau Chiến tranh thế giới thứ nhất đã tạo điều kiện cho những trào lưu tư tưởng mới, nhất là tư tưởng của chủ nghĩa Mác - Lênin, truyền bá vào nước ta. Nhờ đó, phong trào yêu nước và phong trào công nhân Việt Nam có bước phát triển mới. Vào những năm 1925-1927, các tổ chức Hội Việt Nam Cách mạng Thanh niên, Tân Việt cách mạng Đảng và Việt Nam quốc dân Đảng được thành lập.

Đến năm 1929, trước yêu cầu khách quan của lịch sử, ba tổ chức: Đông Dương Cộng sản Đảng, An Nam Cộng sản Đảng và Đông Dương Cộng sản Liên đoàn nối tiếp nhau ra đời (tháng 6, 8 và 9/1929).

Sự xuất hiện ba tổ chức cộng sản đã thúc đẩy phong trào dân tộc, dân chủ ở nước ta tiếp tục dâng cao, nhưng đồng thời, tình trạng phân liệt của ba tổ chức này cũng gây tổn hại không nhỏ cho sự phát triển của phong trào cách mạng nói chung. Yêu cầu cấp thiết lúc này là phải thống nhất về hành động, tiến tới thành lập một tổ chức cộng sản duy nhất có đủ sức lãnh đạo phong trào công nông Việt Nam đang diễn ra quyết liệt, đồng thời đấu tranh có hiệu quả chống lại những âm mưu, thủ đoạn ngày càng tàn bao của kẻ thù.

2.2. Giai đoạn 1930-1945

- Đảng Cộng sản Việt Nam ra đời

Đầu tháng 01/1930, được sự ủy nhiệm của Quốc tế Cộng sản, Nguyễn Ái Quốc đã triệu tập và chủ trì Hội nghị hợp nhất các tổ chức cộng sản Việt Nam tại Cửu Long (Hồng Công, Trung Quốc). "Hội nghị hợp nhất họp vào ngày 6 tháng 1 năm 1930 và chỉ có các

đại biểu của Đông Dương Cộng sản Đảng và An Nam Cộng sản Đảng tham dự... Công việc thống nhất thực sự chỉ tiến hành vào tháng 2 năm 1930 và kéo dài trong nhiều tuần lễ"¹.

Hội nghị đã nhất trí hợp nhất Đông Dương Cộng sản Đảng và An Nam Cộng sản Đảng thành Đảng Cộng sản Việt Nam², đồng thời thông qua *Chánh cương vắn tắt, Sách lược vắn tắt, Chương trình tóm tắt* và *Điều lệ vắn tắt* của Đảng. Sau Hội nghị hợp nhất, ngày 24/02/1930, theo đề nghị của Đông Dương Cộng sản Liên đoàn, Ban Chấp hành Trung ương lâm thời của Đảng Cộng sản Việt Nam đã chấp thuận kết nạp tổ chức này vào Đảng.

Đảng Cộng sản Việt Nam ra đời là kết quả của sự kết hợp giữa chủ nghĩa Mác - Lênin, phong trào công nhân và phong trào yêu nước Việt Nam. Sự ra đời của Đảng đã chấm dứt tình trạng khủng hoảng về đường lối cứu nước đã kéo dài suốt mấy chục năm ở nước ta và là bước chuẩn bị quan trọng đầu tiên cho một thời kỳ vùng dậy oanh liệt nhất của cả dân tộc ta trong cuộc đấu tranh vì độc lập, tự do.

- Phong trào công - nông 1930-1931

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đảng toàn tập*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội, 1999, t.4, tr.409.

^{2.} Ngày 03/02/1930 được lấy là ngày kỷ niệm thành lập Đảng Cộng sản Việt Nam.

Ngay sau khi ra đời, Đảng Cộng sản Việt Nam¹ đã phát động phong trào công - nông 1930-1931 với đỉnh cao là Xôviết Nghệ Tĩnh.

Dưới sự lãnh đạo của Đảng, phong trào đấu tranh của công nhân, nông dân Việt Nam đã diễn ra vô cùng quyết liệt, nhằm thẳng vào hai kẻ thù chính là thực dân, đế quốc và phong kiến, đòi độc lập dân tộc và ruộng đất cho dân cày. Từ trong phong trào, một hình thức chính quyền cách mạng sơ khai lần đầu tiên đã ra đời ở nước ta - chính quyền Xôviết.

Mặc dù chỉ tồn tại trong một thời gian ngắn, nhưng cao trào cách mạng 1930-1931 và Xôviết Nghệ Tĩnh đã có một ý nghĩa lịch sử hết sức to lớn. Phong trào đã khẳng định trên thực tế quyền lãnh đạo và khả năng lãnh đạo cách mạng của giai cấp công nhân; chứng tỏ đường lối cách mạng mà Đảng Cộng sản Việt Nam đưa ra là hoàn toàn chính xác. Qua phong trào, khối công nông liên minh được hình thành và từng bước phát huy sức mạnh to lớn của nó.

Phong trào công - nông 1930-1931 mà đỉnh cao là Xôviết Nghệ Tĩnh là cuộc diễn tập đầu tiên của Đảng và quần chúng cách mạng, chuẩn bị cho cuộc

^{1.} Tháng 10/1930, trong Hội nghị lần thứ nhất của Ban Chấp hành Trung ương lâm thời Đảng Cộng sản Việt Nam họp tại Hồng Công (Trung Quốc), Đảng được đổi tên thành Đảng Cộng sản Đông Dương.

Tổng khởi nghĩa Tháng Tám năm 1945.

- Đấu tranh khôi phục lực lượng cách mạng sau cuộc khủng bố trắng của thực dân Pháp 1932-1935

Trong những năm 1932-1934, mặc dù bị thực dân Pháp khủng bố quyết liệt, những người cộng sản Việt Nam vẫn kiên cường chiến đấu, gây dựng lại cơ sở trong quần chúng. Đến đầu năm 1935, lực lượng cách mạng Việt Nam được phục hồi. Từ ngày 27 đến 31/3/1935 tại Ma Cao (Áo Môn, Trung Quốc) đã diễn ra Đại hội đại biểu lần thứ I Đảng Cộng sản Đông Dương. Đại hội đã thông qua nhiều nghị quyết quan trọng, bầu ra Ban Chấp hành Trung ương gồm 13 đồng chí do đồng chí Lê Hồng Phong làm Tổng Bí thư.

- Phong trào dân chủ 1936-1939

Trong những năm 1936-1939, nắm vững tư tưởng chủ đạo của Quốc tế Cộng sản và căn cứ vào điều kiện lịch sử cụ thể của cách mạng nước ta, Đảng Cộng sản Đông Dương đã quyết định đưa ra chủ trương mới: tạm thời chưa nêu khẩu hiệu "Đánh đổ đế quốc Pháp" và "Tịch thu ruộng đất của địa chủ chia cho dân cày", mà nêu cao khẩu hiệu "Tự do, dân chủ, cơm áo, hòa bình"; thành lập Mặt trận dân tộc thống nhất phản đế Đông Dương, dùng hình thức đấu tranh công khai hợp pháp là chủ yếu, kết hợp với đấu tranh bí mật, bất hợp pháp để chống lai kẻ thù.

Phong trào dân chủ 1936-1939 một lần nữa thể hiện vai trò tiên phong của giai cấp công nhân cũng như khả năng tổ chức, tập hợp lực lượng, khả năng kết hợp giữa nhiệm vụ dân tộc và nhiệm vụ

giai cấp, dân tộc và quốc tế của Đảng Cộng sản Đông Dương.

- Cuộc vận động giải phóng dân tộc 1939-1945

Tháng 9/1939, Chiến tranh thế giới thứ hai bùng nổ. Bọn phản động thuộc địa ngóc đầu dậy. Chúng rắp tâm tấn công toàn diện và mau chóng vào các tổ chức cộng sản, đồng thời tăng cường chính sách đàn áp, bóc lột, thủ tiêu mọi quyền dân sinh, dân chủ mà nhân dân Việt Nam đã giành được trong thời kỳ 1936-1939. Đảng Cộng sản Đông Dương phải rút vào hoạt động bí mật.

Cuối tháng 9/1939, Đảng xác định: "Hoàn cảnh Đông Dương sẽ tiến bước đến vấn đề dân tộc giải phóng"¹.

Tháng 9/1940, phát xít Nhật vào Đông Dương. Pháp - Nhật bắt tay với nhau đàn áp cách mạng Việt Nam. Đất nước ta rơi vào cảnh "một cổ hai tròng". Mâu thuẫn giữa toàn thể dân tộc Việt Nam với thực dân Pháp và phát xít Nhật ngày càng sâu sắc. Những cuộc khởi nghĩa vũ trang mở đầu thời kỳ đấu tranh mới đã diễn ra, tiêu biểu là khởi nghĩa Bắc Sơn (tháng 9/1940), khởi nghĩa Nam Kỳ (tháng 11/1940) và binh biến ở Đô Lương (tháng 01/1941).

Tiếp theo, Hội nghị lần thứ sáu, thứ bảy, Hội nghị lần thứ tám của Ban Chấp hành Trung ương

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: Văn kiện Đảng toàn tập, Sdd, t.6, tr.756.

Đảng¹ đã hoàn chỉnh việc chuyển hướng chỉ đạo chiến lược cách mạng Việt Nam trong thời kỳ mới.

Tại Hội nghị Trung ương lần thứ tám, Đảng ta đã xác định tính chất của cách mạng Đông Dương là cách mạng giải phóng dân tộc; kẻ thù chính của dân tộc là thực dân Pháp và phát xít Nhật. Nhiệm vụ giải phóng dân tộc là nhiệm vụ chung của toàn thể nhân dân chứ không phải là nhiệm vụ riêng của giai cấp công nhân và nông dân. Căn cứ vào tình hình cụ thể của cách mạng, Đảng chủ trương tiếp tục tạm gác khẩu hiệu "đánh đổ địa chủ, chia ruộng đất cho dân cày", thay bằng khẩu hiệu "tịch thu ruộng đất của bọn đế quốc và Việt gian chia cho dân cày nghèo"; chia lại ruộng đất công, giảm tô, giảm tức. Chủ trương thành lập Mặt trận dân tộc thống nhất riêng cho từng nước Việt Nam, Lào, Campuchia.

Ngay sau hội nghị, toàn Đảng, toàn dân ta đã bắt tay ngay vào công cuộc chuẩn bị toàn diện để tiến tới khởi nghĩa vũ trang, giành chính quyền.

Dưới sự lãnh đạo của Đảng, lực lượng cách mạng Việt Nam (bao gồm cả lực lượng chính trị và lực lượng vũ trang) không ngừng lớn mạnh. Mặt trận

^{1.} Hội nghị Trung ương lần thứ sáu diễn ra ngày 06/11/1939 tại Bà Điểm (Hóc Môn, Gia Định) dưới sự chủ trì của Tổng Bí thư Nguyễn Văn Cừ. Hội nghị Trung ương lần thứ bảy diễn ra từ ngày 06 đến 09/11/1940 tại làng Đình Bảng (Từ Sơn, Bắc Ninh). Hội nghị Trung ương lần thứ tám diễn ra từ ngày 10 đến 19/5/1941 tại Pác Bó (Cao Bằng) dưới sự chủ trì của lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc.

Việt Minh (thành lập ngày 19/5/1941) trở thành ngôi nhà chung của các lực lượng yêu nước Việt Nam, là sợi dây kết nối Đảng với quần chúng. Trên cơ sở lực lượng chính trị phát triển, Đảng ta từng bước thành lập ra lực lượng vũ trang nhân dân. Ngày 22/12/1944, Đội Việt Nam tuyên truyền giải phóng quân ra đời. Trong các khu căn cứ địa cách mạng, cả hai lực lượng chính trị và vũ trang ngày càng trưởng thành nhanh chóng.

Từ cuối năm 1944 đến đầu năm 1945, phe phát xít liên tiếp thất bại trên các mặt trận. Tháng 8/1944, Paris được giải phóng, chính phủ kháng chiến của tướng Đờ Gôn (C. de Gaulle) lên cầm quyền. Tại Đông Dương, thực dân Pháp ráo riết hoạt động, đợi thời cơ lật đổ quân Nhật. Biết rõ ý đồ của thực dân Pháp, đêm 09/3/1945, Nhật đảo chính Pháp trên toàn cõi Đông Dương. Một trong hai kẻ thù nguy hiểm của dân tộc Việt Nam đã bị gục ngã.

Trước những chuyển biến mau lẹ của tình hình thế giới và trong nước, Hội nghị Thường vụ Trung ương Đảng mở rộng đã họp tại Đình Bảng (Bắc Ninh) ngày 09/3/1945, ra bản chỉ thị lịch sử (ngày 12/3/1945) "Nhật - Pháp bắn nhau và hành động của chúng ta". Thực hiện chỉ thị của Đảng, từ giữa tháng 3/1945, phong trào kháng Nhật, cứu nước đã phát triển thành cao trào. Song song với các hoạt động vũ trang chống Nhật, phong trào "Phá kho thóc, giải quyết nạn đói" do Đảng phát động đã trở thành một phong trào chính trị sâu rộng chưa từng thấy. Làn sóng khởi nghĩa dâng cao từng phần.

Ngay sau ngày Nhật đảo chính Pháp, Việt Minh đã lãnh đạo quần chúng nổi dậy ở Hiệp Hòa (Bắc Giang), Tiên Du (Bắc Ninh), Bần Yên Nhân (Hưng Yên). Ở Quảng Ngãi, tù chính trị tại nhà giam Ba Tơ khởi nghĩa, lập ra đội du kích Ba Tơ. Giữa tháng 4/1945, Hội nghị Quân sự cách mạng Bắc Kỳ họp, lập ra Ủy ban Quân sự cách mạng Bắc Kỳ. Ngày 16/4/1945, Tổng bộ Việt Minh ra chỉ thị thành lập Ủy ban Dân tộc giải phóng Việt Nam. Ngày 15/5/1945, các lực lượng vũ trang Việt Nam được thống nhất thành Việt Nam Giải phóng quân. Ngày 04/6/1945, Khu giải phóng Việt Bắc gồm sáu tỉnh: Cao Bằng, Bắc Kạn, Lạng Sơn, Hà Giang, Tuyên Quang, Thái Nguyên được thành lập. Bảy chiến khu kháng Nhật nối tiếp nhau ra đời.

Tại các đô thị, phong trào đấu tranh chính trị của công nhân, học sinh, viên chức, tiểu tư sản,... dâng cao. Tình thế cách mạng trực tiếp đang tới gần.

- Cách mạng Tháng Tám năm 1945

Trong lúc khí thế chống phát xít Nhật đang tăng cao trên khắp cả nước thì ta được tin về việc phát xít Nhật sắp đầu hàng Đồng minh.

Ngày 13/8/1945, Trung ương Đảng và Tổng bộ Việt Minh quyết định lập ra Ủy ban Khởi nghĩa toàn quốc.

Vào lúc 23 giờ cùng ngày, Ủy ban Khởi nghĩa ra Quân lệnh số 1, kêu gọi toàn dân đứng dậy.

Ngày 13/8/1945, Hội nghị toàn quốc của Đảng đã khai mạc tại Tân Trào (Tuyên Quang). Hội nghị quyết định phát động và lãnh đạo toàn dân khởi

nghĩa, đề ra những nhiệm vụ cấp bách về đối nội, đối ngoại sẽ thi hành sau khi giành được chính quyền và thông qua 10 chính sách lớn của Mặt trận Việt Minh. Hội nghị toàn quốc của Đảng vừa kết thúc thì Đại hội Quốc dân do Tổng bộ Việt Minh triệu tập cũng khai mạc (tại Tân Trào, Tuyên Quang) vào ngày 16/8/1945. Đại hội đã ủng hộ chủ trương tổng khởi nghĩa của Đảng, quyết định thành lập Ủy ban Giải phóng dân tộc Việt Nam do Hồ Chí Minh làm Chủ tịch.

Hưởng ứng mệnh lệnh Tổng khởi nghĩa, khắp nơi trên cả nước, quần chúng đồng loạt nổi dậy giành chính quyền: Hà Nội (ngày 19 tháng 8), Thanh Hóa, Bắc Ninh, Ninh Bình, Thái Nguyên, Sơn Tây (ngày 20 tháng 8); Yên Bái, Bắc Kạn, Tuyên Quang, Nam Định, Nghệ An, Ninh Thuận, Tân An (ngày 21 tháng 8); Cao Bằng, Hưng Yên, Kiến An (ngày 22 tháng 8); Hải Phòng, Hà Đông, Hòa Bình, Quảng Bình, Quảng Trị, Bình Định, Lâm Viên, Gia Lai, Tân An, Bạc Liêu (ngày 23 tháng 8).

Ngày 23 tháng 8, quần chúng cách mạng đã làm chủ thành phố Huế.

Ngày 24 tháng 8, chính quyền đã về tay nhân dân ở các tỉnh Hà Nam, Quảng Yên, Đắk Lắk, Phú Yên, Gò Công.

Ngày 25 tháng 8, cách mạng thành công ở thành phố Sài Gòn. Cùng ngày, khởi nghĩa đã thắng lợi ở nhiều tỉnh như Sóc Trăng, Long Xuyên, Vĩnh Long, Bà Rịa, Tây Ninh, Bến Tre, Lạng Sơn, Phú Thọ, Kon Tum, Bình Thuân...

Ngày 28 tháng 8, chính quyền về tay nhân dân ở Đồng Nai Thượng và Hà Tiên. Như vậy, chỉ trong vòng 15 ngày (từ ngày 13 đến 28/8/1945), cuộc Tổng khởi nghĩa giành chính quyền đã giành được thắng lợi trên phạm vi toàn quốc.

Ngày 02/9/1945, tại Quảng trường Ba Đình, Hà Nội, trước hàng chục vạn người dân vừa được giải thoát khỏi kiếp nô lệ, Chủ tịch Hồ Chí Minh thay mặt Chính phủ lâm thời trịnh trọng đọc bản Tuyên ngôn độc lập, khai sinh ra nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa.

Cách mạng Tháng Tám năm 1945 là một sự kiện vĩ đại trong lịch sử dân tộc Việt Nam: xiềng xích nô lệ mà thực dân Pháp và phát xít Nhật từng trói buộc nhân dân ta hơn 80 năm đã bị đập tan, chế độ quân chủ chuyên chế từng ngự trị và tồn tại hàng nghìn năm đã bị lật đổ. Nước ta từ một nước thuộc địa đã trở thành một quốc gia độc lập với chính thể dân chủ cộng hòa; nhân dân ta từ thân phận nô lệ đã trở thành những người tự do, chủ nhân của đất nước; Đảng ta từ một đảng hoạt động bất hợp pháp, trở thành một đảng cầm quyền, lần đầu tiên vận dụng sáng tạo chủ nghĩa Mác - Lênin, lãnh đạo thắng lợi cuộc cách mạng vô sản ở một nước thuộc địa.

3. Cuộc đấu tranh bảo vệ độc lập dân tộc và xây dựng nước Việt Nam thống nhất, dân chủ và tiến bộ (từ năm 1945 đến nay)

3.1. Cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp 1945-1954

- Năm đầu xây dựng và bảo vệ nhà nước công nông (1945-1946)

* Xây dựng và củng cố chính quyền dân chủ nhân dân

Ngay sau khi ra đời, nước Việt Nam Dân chủ Công hòa đã phải đối mặt với hàng loạt khó khăn, thử thách. Bên ngoài thì bon đế quốc lăm le bóp chết nhà nước cách mạng non trẻ, bên trong thì 20 vạn quân của chính quyền Tưởng Giới Thach lấy danh nghĩa Đồng minh, có sư bảo trơ của quân Mỹ, ồ at kéo vào miền Bắc, đóng quân từ Bắc vĩ tuyến 16 đến biên giới Việt - Trung. Trong Nam thì hơn 1 van quân Anh, cũng với danh nghĩa Đồng minh vào giải giáp quân đội Nhật đã giúp thực dân Pháp trở lại xâm lược Việt Nam. Sư hiện diện của hàng chục van quân Tưởng, Anh, Pháp, Nhật,... trên đất nước ta đã tạo điều kiện cho bon tay sai của chúng như Việt quốc (Việt Nam Quốc dân Đảng), Việt cách (Việt Nam Cách mạng đồng minh Hội),... nổi dây chống phá cách mạng điên cuồng.

Trong khi đó, nạn đói khủng khiếp do chính sách cai trị của thực dân Pháp và phát xít Nhật gây ra đã cướp đi hàng triệu sinh mạng, nay lại có nguy cơ tái diễn. Thiên tai xảy ra liên miên. Tài chính quốc gia trống rỗng. Hơn 90% số dân mù chữ,...

Những khó khăn chồng chất đã đẩy vận mệnh dân tộc vào thế "ngàn cân treo sợi tóc".

Trước tình hình đó, Đảng và Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa do Chủ tịch Hồ Chí Minh đứng đầu đã sáng suốt lãnh đạo cách mạng Việt Nam từng bước vượt qua khó khăn, thử thách.

Cuộc Tổng tuyển cử ngày 06/01/1946 thắng lợi đã bầu ra Quốc hội khóa I nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa. Sau Tổng tuyển cử, hệ thống chính quyền các cấp được kiện toàn.

Tháng 3/1946, Chính phủ liên hiệp kháng chiến do Hồ Chí Minh làm Chủ tịch được thành lập.

Ngày 09/11/1946, Quốc hội đã biểu quyết thông qua Hiến pháp của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa. Lần đầu tiên trong lịch sử Việt Nam, hệ thống nhà nước, bao gồm cả các cơ quan lập pháp, hành pháp và tư pháp đã được xây dựng theo nguyên tắc: của dân, do dân và vì dân.

Những việc cần kíp trước mắt của công cuộc "kháng chiến, kiến quốc" được đẩy mạnh. Việc chống giặc đói, giặc dốt... được các địa phương, các ngành, các cấp tích cực thực hiện với những biện pháp sáng tạo và hiệu quả. Nạn đói bị đẩy lùi một bước. Cuộc vận động tăng gia sản xuất, tiết kiệm được phát động. Một số chính sách về ruộng đất, tô thuế và khuyến nông được ban hành. Tháng 01/1946, Nhà nước phát hành giấy bạc Việt Nam. Công tác bình dân học vụ thu được thắng lợi to lớn. Hàng triệu người thoát nạn mù chữ. Nếp sống văn hóa mới với nội dung nêu cao tinh thần bình đẳng, dân chủ, tiến bộ, phụng sự Tổ quốc có bước phát triển vượt bậc.

Những thành tựu trên các mặt chính trị, kinh tế, văn hóa trong năm đầu xây dựng chế độ mới là nhân tố căn bản bảo đảm sự thắng lợi của công cuộc bảo vệ thành quả Cách mạng Tháng Tám.

* Bảo vệ thành quả Cách mạng Tháng Tám năm 1945

Trước âm mưu phá hoại của kẻ thù, Đảng, Chính phủ, đứng đầu là Chủ tịch Hồ Chí Minh, đã có những sách lược khôn khéo, mềm dẻo, đối phó có hiệu quả với những âm mưu và thủ đoạn nham hiểm của chúng.

Đầu năm 1946, khi Tưởng Giới Thạch và thực dân Pháp thỏa hiệp với nhau, mưu tính đưa quân Pháp ra miền Bắc thay thế quân Tưởng, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã ký với Pháp bản Hiệp định sơ bộ ngày 06/3/1946. Theo đó, Chính phủ Pháp đã công nhận nước ta về mặt pháp lý. Về phía Tưởng Giới Thạch cũng không còn lý do gì nấn ná ở lại Việt Nam. Ta bớt đi được một kẻ thù nguy hiểm để tập trung mũi nhọn vào việc chống lại kẻ thù chính còn lại là thực dân Pháp.

Tiếp đó, trong cuộc đàm phán Việt - Pháp từ tháng 7 đến tháng 9/1946 tại Phôngtennoblô (Pháp) mọi cố gắng đối ngoại của ta đều bế tắc. Tình hình trở nên hết sức căng thẳng.

Để tỏ rõ thiện chí của nhân dân Việt Nam, trong chuyến đi thăm nước Pháp, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã ký với đại diện Chính phủ Pháp bản Tạm ước ngày 14/9/1946, quy định một số điều về quan hệ kinh tế, văn hóa giữa Pháp với Việt Nam, về đình chỉ chiến sự và kế hoạch đàm phán tiếp theo của hai bên. Nhờ đó ta có thêm 3 tháng hòa bình để chuẩn bị lực lượng về mọi mặt cho cuộc chiến đấu lâu dài này.

- Cuộc kháng chiến toàn quốc chống thực dân Pháp (1946-1954)

Với dã tâm xâm lược nước ta, thực dân Pháp âm mưu mở rộng chiến tranh Đông Dương. Chúng liên tục tấn công vào các vùng giải phóng của ta ở miền Nam, đánh chiếm một số tỉnh, thành phố phía Bắc, gây hấn ở Hà Nội,...

Trước tình hình ngày một khẩn trương, Trung ương Đảng đã họp bàn và chỉ thị cho các địa phương "Tất cả hãy sẵn sàng". Các đơn vị lực lượng vũ trang được lệnh vào vị trí chiến đấu.

Vào lúc 20 giờ ngày 19/12/1946, mệnh lệnh chiến đấu được phát ra. Quân dân ta nổ súng tấn công thực dân Pháp. *Lời kêu gọi toàn quốc kháng chiến* của Chủ tịch Hồ Chí Minh được truyền đi khắp nước.

Ngày 22/12/1946, Ban Thường vụ Trung ương Đảng ra chỉ thị *Toàn dân kháng chiến. Lời kêu gọi toàn quốc kháng chiến* của Chủ tịch Hồ Chí Minh và chỉ thị *Toàn dân kháng chiến* của Ban Thường vụ Trung ương Đảng trở thành cương lĩnh kháng chiến mang tính khái quát cao, chứa đựng tư tưởng, quan điểm, đường lối chiến tranh nhân dân, toàn dân đánh giặc, lâu dài, tự lực cánh sinh và nhất định thắng lơi.

Cuộc kháng chiến toàn quốc chống thực dân Pháp của nhân dân ta kéo dài suốt 9 năm, từ ngày 19/12/1946 đến tháng 7/1954. Trong thời gian đó, chúng ta thực hiện chủ trương: vừa kháng chiến, vừa kiến quốc, nhân dân ta đã vượt qua nhiều gian

khổ, hy sinh, giành nhiều thắng lợi vẻ vang trên các lĩnh vực quân sự, chính trị, kinh tế, văn hóa, ngoại giao,...

Dù tuyên bố "tự giải tán", nhưng trên thực tế, công tác xây dựng Đảng vẫn được tăng cường. Năm 1950, số lượng đảng viên tăng lên trên 70 vạn đảng viên. Tháng 02/1951, Đại hội đại biểu lần thứ II của Đảng đã được tổ chức thành công ở Tuyên Quang.

Sau Đại hội, Đảng ta ra hoạt động công khai và lấy tên là Đảng Lao động Việt Nam. Mặt trận Việt Minh và Mặt trận Liên Việt thống nhất thành Mặt trận Liên Việt. Uy tín của Đảng và Chính phủ ta ngày càng được nâng cao trên trường quốc tế. Từ tháng 01/1950, Trung Quốc, Liên Xô, sau đó là nhiều nước dân chủ nhân dân Đông Âu lần lượt công nhận Chính phủ Việt Nam Dân chủ Cộng hòa.

Trên mặt trận quân sự, ta giành thắng lợi lớn trong chiến dịch Việt Bắc (từ ngày 7 tháng 10 đến 21/12/1947), chiến dịch Biên giới (từ ngày 16 tháng 9 đến 18/10/1950), tiêu hao nhiều sinh lực địch, giải phóng nhiều vùng đất đai rộng lớn, khai thông đường biên giới Việt - Trung, mở rộng khu căn cứ địa Việt Bắc, giành quyền chủ động về chiến lược trên chiến trường chính (Bắc Bộ).

Tháng 9/1953, Bộ Chính trị đề ra chủ trương tác chiến Đông Xuân, làm phá sản bước đầu kế hoach Nava.

Đầu tháng 12/1953, Bộ Chính trị thông qua kế hoạch của Tổng Quân ủy Trung ương chọn Điện Biên Phủ làm điểm quyết chiến chiến lược.

Vào lúc 13 giờ ngày 13/3/1954, quân ta được lệnh nổ súng tấn công vào cái gọi là "Pháo đài bất khả xâm phạm" của thực dân Pháp, được đế quốc Mỹ giúp đỡ xây dựng tại thung lũng Điện Biên Phủ.

Sau ba đợt tiến công, đến ngày 07/5/1954, tập đoàn cứ điểm Điện Biên Phủ của địch hoàn toàn bị tiêu diệt; 16.200 tên, kể cả bộ chỉ huy mặt trận của địch bị tiêu diệt hoặc bắt sống. Toàn bộ vũ khí, kho tàng của địch bị tịch thu hoặc phá hủy, 62 máy bay địch bị bắn rơi.

Chiến thắng Điện Biên Phủ là kết quả trực tiếp, cao nhất của chiến cuộc Đông Xuân 1953-1954, là đỉnh cao của 9 năm kháng chiến chống thực dân Pháp, tạo điều kiện căn bản cho cuộc đấu tranh trên mặt trận ngoại giao giành thắng lợi.

Ngày 21/7/1954, Hiệp định Giơnevơ được ký kết, chấm dứt cuộc chiến tranh xâm lược của thực dân Pháp, với sự giúp sức của Mỹ, ở Đông Dương. Pháp phải rút quân viễn chinh về nước. Miền Bắc hoàn toàn được giải phóng và chuyển sang giai đoạn cách mạng xã hội chủ nghĩa.

3.2. Thời kỳ kháng chiến chống đế quốc Mỹ và đấu tranh thống nhất Tổ quốc (1954-1975)

- Tình hình nhiệm vụ của cách mạng Việt Nam sau năm 1954

Sau tháng 7/1954, đất nước ta tạm thời bị chia làm hai miền. Tuy mỗi miền có một nhiệm vụ chiến lược khác nhau (miền Bắc tiến lên chủ nghĩa xã hội, miền Nam tiếp tục đấu tranh thực hiện nhiệm vụ

cách mạng dân tộc dân chủ, tiến tới thống nhất Tổ quốc) nhưng cả hai miền đều thực hiện một nhiệm vụ, mục tiêu chung, đó là chống đế quốc Mỹ và bè lũ tay sai, giải phóng miền Nam, bảo vệ miền Bắc, hoàn thành cách mạng dân tộc dân chủ nhân dân, thống nhất đất nước, tạo điều kiện để cả nước đi lên chủ nghĩa xã hội.

- Công cuộc xây dựng, bảo vệ chế độ xã hội chủ nghĩa ở miền Bắc (1954-1975)

Sau khi Hiệp định Giơnevơ được ký kết, miền Bắc Việt Nam được giải phóng, cuộc cách mạng dân tộc dân chủ nhân dân cơ bản đã hoàn thành, Đảng chủ trương chuyển sang làm cách mạng xã hội chủ nghĩa.

Thực hiện hàn gắn vết thương chiến tranh, sau năm đợt cải cách ruộng đất (kể cả một đợt trong kháng chiến), mặc dù đã phạm một số sai lầm trong quá trình thực hiện, nhưng ý nghĩa của cải cách ruộng đất vẫn hết sức lớn lao, góp phần đánh đổ giai cấp địa chủ phong kiến, giải phóng giai cấp nông dân, đưa nông dân lên địa vị người làm chủ ở nông thôn, thực hiện triệt để khẩu hiệu "người cày có ruộng", khối công - nông liên minh được củng cố vững chắc.

Từ năm 1958 đến 1960, miền Bắc thực hiện Kế hoạch 3 năm cải tạo xã hội chủ nghĩa và bước đầu phát triển kinh tế, văn hóa. Kết quả là, đến cuối năm 1960, phần lớn nông dân, thợ thủ công, các hộ tiểu chủ, tiểu thương... đã được đưa vào làm ăn tập thể. Đối với giai cấp tư sản dân tộc, Đảng chủ

trương cải tạo họ bằng phương pháp hòa bình. Cuối năm 1960, có trên 97% số hộ tư sản vào công tư hợp doanh.

Cuối năm 1960, miền Bắc cơ bản xóa xong nạn mù chữ ở miền xuôi cho những người dưới 50 tuổi. Các cơ sở y tế được xây dựng ngày một nhiều (năm 1960 tăng gấp 11 lần so với năm 1955). Đời sống văn hóa, tinh thần của nhân dân được cải thiện đáng kể.

Thắng lợi của Kế hoạch 3 năm (1958-1960) và cải tạo xã hội chủ nghĩa đã tạo nên những bước chuyển biến to lớn trên miền Bắc nước ta. Thắng lợi đó đã được phản ánh trong bản Hiến pháp xã hội chủ nghĩa đầu tiên, được Quốc hội thông qua tại Kỳ họp thứ 11 ngày 31/12/1959 và chính thức được công bố ngày 01/01/1960.

Từ năm 1961 đến 1965, nhân dân miền Bắc tiếp tục thực hiện Kế hoạch 5 năm lần thứ nhất. Kế hoạch này có sự cụ thể hóa đường lối chung của cả thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội, được Đảng Lao động Việt Nam vạch ra tại Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ III (tháng 9/1960): "thực hiện một bước công nghiệp hóa xã hội chủ nghĩa, xây dựng bước đầu cơ sở vật chất và kỹ thuật của chủ nghĩa xã hội, đồng thời hoàn thành cải tạo xã hội chủ nghĩa".

Kế hoạch 5 năm lần thứ nhất đang thực hiện có kết quả thì bị gián đoạn bởi đế quốc Mỹ tiến hành

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: Văn kiện Đảng toàn tập, $S d\!\!\!/ d,$ t.21, tr.566.

cuộc chiến tranh phá hoại miền Bắc, bắt đầu từ ngày 05/8/1964 và mở rộng quy mô từ ngày 07/02/1965.

Trong khoảng 10 năm 1965-1975, miền Bắc thực hiện việc xây dựng chủ nghĩa xã hội trong điều kiện mới: kết hợp cuộc chiến đấu chống chiến tranh phá hoại nhằm bảo vệ miền Bắc với cuộc chiến đấu để giải phóng miền Nam, xây dựng miền Bắc thành căn cứ địa cách mạng của cả nước và hậu phương chống đế quốc Mỹ của cả dân tộc.

Trong hai lần chống chiến tranh phá hoại bằng không quân, hải quân của đế quốc Mỹ (lần thứ nhất từ ngày 05/8/1964 đến 01/11/1968; lần thứ hai từ tháng 4/1972 đến tháng 01/1973), quân và dân miền Bắc đã bắn rơi gần 4.000 máy bay phản lực hiện đại, trong đó có cả máy bay chiến lược B52, bắn chìm, bắn cháy hàng trăm tàu chiến của địch.

Để thực hiện nghĩa vụ hậu phương, ngay từ những năm 1959-1960, miền Bắc đã gửi vào Nam những người con ưu tú của đất "thành đồng", trực tiếp về tham gia chiến đấu giải phóng quê hương. Trong những năm chiến tranh ác liệt, bị tàn phá nặng nề, hậu phương miền Bắc vẫn đáp ứng lời kêu gọi của tiền tuyến, thực hiện khẩu hiệu "thóc không thiếu một cân, quân không thiếu một người", "mỗi người làm việc bằng hai vì miền Nam ruột thịt". Nguồn lực chi viện trên đây cùng với những thành tựu của quân và dân miền Bắc giành được trong sản xuất và chiến đấu đã có tác dụng to lớn, góp phần quyết định vào thắng lợi của quân dân miền Nam

trong chiến đấu chống các chiến lược chiến tranh của đế quốc Mỹ.

- Cuộc cách mạng dân tộc dân chủ nhân dân ở miền Nam (1954-1975)

Sau Hiệp định Giơnevơ năm 1954, đế quốc Mỹ thay thế vị trí của thực dân Pháp ở miền Nam. Thực hiện kế hoạch "lấp chỗ trống" dưới thời Aixenhao (Dwight D. Eisenhower), đế quốc Mỹ dựng lên chính quyền tay sai Ngô Đình Diệm, biến miền Nam Việt Nam thành thuộc địa kiểu mới và căn cứ quân sự của chúng.

Được Chính phủ Mỹ bảo trợ, chính quyền Ngô Đình Diệm ngang nhiên phá hoại Hiệp định Giơnevơ, điên cuồng chống lại các lực lượng cách mạng và nhân dân ta.

Nhận rõ âm mưu và thủ đoạn của kẻ thù, ngay từ năm 1954, Trung ương Đảng Lao động Việt Nam đã đề ra cho cách mạng miền Nam nhiệm vụ chuyển cuộc đấu tranh vũ trang chống thực dân Pháp trước đó sang đấu tranh chính trị chống Mỹ - Diệm, đòi chúng thi hành Hiệp định Giơnevơ để củng cố hòa bình, giữ gìn và xây dựng lực lượng cách mạng. Theo đó, phong trào đấu tranh chính trị dưới sự lãnh đạo của Đảng đã diễn ra sôi nổi từ tháng 8/1954. Tiếp đó, phong trào dân dân chuyển sang đấu tranh vũ trang tự vệ, rồi dùng bạo lực cách mạng.

Dưới ánh sáng của Nghị quyết Hội nghị Trung ương lần thứ 15 mở rộng (đầu năm 1959), phong trào quần chúng từ chỗ nổ ra lẻ tẻ ở từng địa phương (từ tháng 02/1959) đã lan rộng ra khắp miền Nam,

thành cao trào cách mạng với cuộc Đồng khởi tiêu biểu của nhân dân tỉnh Bến Tre (tháng 01/1960). Sự kiện này đánh dấu bước phát triển nhảy vọt của cách mạng miền Nam, chuyển cách mạng từ thế giữ gìn lực lượng sang thế tiến công; đồng thời giáng một đòn nặng nề vào chính sách thực dân mới của đế quốc Mỹ ở miền Nam, làm lung lay tận gốc chính quyền tay sai Ngô Đình Diệm.

Từ trong cao trào Đồng khởi, Mặt trận Dân tộc giải phóng miền Nam Việt Nam ra đời (ngày 20/12/1960).

Trong các năm 1961-1964, quân và dân miền Nam tiếp tục đánh bại chiến lược "chiến tranh đặc biệt" của đế quốc Mỹ, làm phá sản kế hoạch Xtalây - Taylo (bình định miền Nam trong vòng 18 tháng) và kế hoạch Giônxơn - Mác Namara (bình định miền Nam có trọng điểm trong vòng 2 năm).

Từ tháng 3/1965, Mỹ ổ ạt đưa quân viễn chinh và chư hầu vào miền Nam, hòng thực thiện chiến lược "chiến tranh cục bộ", chống lại các lực lượng cách mạng và nhân dân ta.

Sau trận Vạn Tường (Quảng Ngãi) tháng 8/1965, mở đầu cho cao trào "Tìm Mỹ mà đánh, tìm ngụy mà diệt", quân và dân miền Nam lại tiếp tục đánh bại các cuộc phản công chiến lược của địch (vào hai mùa khô 1965-1966 và 1966-1967), loại khỏi vòng chiến đấu hàng trăm nghìn tên địch, thu nhiều vũ khí và phương tiên chiến tranh.

Trên đà thắng lợi, đúng vào dịp Tết Mậu Thân (năm 1968) ta chủ trương mở cuộc tổng công kích, tổng khởi nghĩa trên toàn miền Nam, mở ra bước

ngoặt mới của cuộc kháng chiến chống đế quốc Mỹ, làm lung lay ý chí xâm lược của quân viễn chinh Mỹ, buộc chúng phải tuyên bố "phi Mỹ hóa" cuộc chiến tranh, tức thừa nhận sự thất bại của chiến lược "chiến tranh cục bộ". Đầu tháng 11/1968, đế quốc Mỹ phải tuyên bố chấm dứt không điều kiện chiến tranh phá hoại miền Bắc, chịu ngồi vào bàn đàm phán với ta tại Hội nghị Paris.

Đầu năm 1969, Mỹ triển khai chương trình "Việt Nam hóa chiến tranh", đồng thời mở rộng chiến tranh ở Lào và Campuchia, huy động tối đa sức mạnh về quân sự kết hợp với những thủ đoạn chính trị, ngoại giao xảo quyệt nhằm chống phá các lực lượng cách mạng ở cả ba nước.

Trước diễn biến mới đó, ngày 06/6/1969, Chính phủ lâm thời Cộng hòa miền Nam Việt Nam ra đời. Tháng 4/1970, Hội nghị cấp cao ba nước Việt Nam - Lào - Campuchia đã được tổ chức.

Từ tháng 4 đến 6/1970, quân và dân Việt Nam - Campuchia đã đập tan cuộc hành quân của 10 vạn quân Mỹ - ngụy Sài Gòn, giải phóng hoàn toàn 5 tỉnh thuộc Đông Bắc Campuchia và phần lớn vùng nông thôn của 10 tỉnh khác, hình thành vùng giải phóng rộng lớn với 4,5 triệu dân.

Cùng thời gian trên, quân tình nguyện Việt Nam ở Lào đã phối hợp với bạn đập tan cuộc hành quân lấn chiếm Cánh đồng Chum, Xiêng Khoảng,... Tháng 02 và 3/1971, quân và dân ta (được sự hỗ trợ của quân và dân Lào) đã lập chiến công lớn, đẩy lùi cuộc hành quân Lam Sơn - 719, quét hết quân địch

ra khỏi đường 9 - Nam Lào, giữ vững hành lang chiến lược của cách mạng Đông Dương.

Trên đà thắng lợi, cuối tháng 3/1972, quân và dân ta mở cuộc tiến công chiến lược, lấy Quảng Trị làm hướng tấn công chủ yếu rồi phát triển rộng khắp ra toàn chiến trường miền Nam.

Cuộc tiến công năm 1972 đã tạo ra bước ngoặt của cuộc kháng chiến chống đế quốc Mỹ, buộc đế quốc Mỹ phải tuyên bố "Mỹ hóa" trở lại cuộc chiến tranh xâm lược, tức thừa nhận sự thất bại của chiến lược "Việt Nam hóa chiến tranh".

Thắng lợi của quân và dân miền Nam hòa cùng với chiến thắng của quân và dân miền Bắc đánh bại cuộc chiến tranh phá hoại bằng không quân của Mỹ lần thứ hai (từ tháng 4/1972 đến tháng 01/1973), oanh liệt nhất là trận Điện Biên Phủ trên không trong suốt 12 ngày đêm cuối năm 1972, đã buộc đế quốc Mỹ phải ký kết Hiệp định Pari ngày 27/01/1973, chấm dứt chiến tranh, lập lại hòa bình ở Việt Nam.

- Đấu tranh giành toàn vẹn lãnh thổ, thống nhất đất nước (1973-1975)

Sau Hiệp định Pari năm 1973, đế quốc Mỹ buộc phải rút hết quân đội khỏi Việt Nam, miền Bắc trở lại hòa bình, có thêm những điều kiện thuận lợi để khắc phục hậu quả chiến tranh, tăng cường chi viện cho tiền tuyến.

Tại miền Nam, từ tháng 10/1973, quân và dân ta đẩy mạnh các hoạt động quân sự, đánh địch lấn chiếm và giáng trả những hành động chiến tranh

của chúng, liên tiếp giành thắng lợi ở vùng đồng bằng sông Cửu Long và Đông Nam Bộ.

Căn cứ vào diễn biến trên chiến trường, thấy thời cơ chiến lược xuất hiện, Hội nghi Bộ Chính tri Trung ương Đảng (từ ngày 30 tháng 9 đến 07/10/1974) và Hội nghị Bộ Chính trị mở rộng (từ ngày 18/12/1974 đến 08/01/1975) đã đề ra kế hoach giải phóng hoàn toàn miền Nam trong 2 năm 1975 và 1976 và chỉ rõ: "Phải gấp rút chuẩn bi mọi mặt để kết thúc thắng lợi cuộc chiến tranh cứu nước trong năm 1975 hoặc năm 1976... Chúng ta phải cố gắng cao nhất để thắng gon trong năm 1975". Thực hiện chủ trương chiến lược trên đây, trên khắp chiến trường miền Nam, quân và dân ta đã đồng loạt nổi dây, mở đầu bằng chiến dịch Tây Nguyên (từ ngày 04 đến 24/3/1975). Chiến dịch Tây Nguyên thắng lợi đã chuyển cuộc kháng chiến chống đế quốc Mỹ, cứu nước sang giai đoạn mới: từ cuộc tiến công chiến lược phát triển thành cuộc tổng tiến công chiến lược trên toàn chiến trường miền Nam.

Trong khi tiếng súng đánh địch ở Tây Nguyên còn chưa dứt, thấy thời cơ chiến lược đến nhanh, ta liền mở chiến dịch Huế - Đà Nẵng (từ ngày 21 đến 29/3/1975), giải phóng các tỉnh miền Trung.

Trên đà thắng lợi, ngày 25/3/1975, Bộ Chính trị chỉ thị: Thời cơ chiến lược mới đã đến... phải

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: Văn kiện Đảng Toàn tập, Sdd, t.35, tr.193-196.

tập trung nhanh nhất lực lượng, binh khí kỹ thuật... giải phóng miền Nam trước mùa mưa (tức trước tháng 5/1975). Chiến dịch giải phóng Sài Gòn cũng được Bộ Chính trị quyết định đặt tên là "Chiến dịch Hồ Chí Minh".

Từ ngày 24 đến 30/4/1975, Chiến dịch Hồ Chí Minh đã diễn ra và kết thúc thắng lợi.

Đúng 11 giờ 30 phút ngày 30/4/1975, lá cờ cách mạng đã tung bay trên nóc Phủ tổng thống ngụy Sài Gòn, đánh dấu sự toàn thắng của chiến dịch giải phóng miền Nam, thu giang sơn về một mối.

3.3. Khôi phục đất nước sau chiến tranh, bảo vệ chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ (1975-1986)

Sau đại thắng mùa Xuân năm 1975, cùng với nhiệm vụ khắc phục hậu quả chiến tranh, khôi phục, phát triển kinh tế, ổn định tình hình chính trị, xã hội miền Nam, là nhiệm vụ hoàn thành thống nhất đất nước về mặt nhà nước. Chủ trương này đã được thực hiện bằng cuộc tổng tuyển cử bầu Quốc hội chung ngày 25/4/1976.

Cuối tháng 6, đầu tháng 7/1976, Quốc hội của nước Việt Nam thống nhất (Quốc hội khóa VI) đã họp tại Hà Nội, quyết định lấy tên nước là Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam, chọn Hà Nội là thủ đô, đổi tên thành phố Sài Gòn - Gia Định là Thành phố Hồ Chí Minh.

Với kết quả của Kỳ họp thứ I Quốc hội khóa VI, công việc thống nhất đất nước về mặt nhà nước đã hoàn thành. Ngày 31/01/1977, tại Thành phố Hồ Chí Minh,

Đại hội đại biểu các mặt trận dân tộc ở hai miền Nam - Bắc đã họp để thống nhất thành Mặt trận Tổ quốc Việt Nam. Ngày 18/12/1980, Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam đã được Quốc hội thông qua. Đây là bản hiến pháp đầu tiên của thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội trong phạm vi cả nước.

Những thắng lợi to lớn trên đây đã tạo điều kiện cho Việt Nam mở rộng quan hệ quốc tế và từng bước khẳng định vị trí của mình trong khu vực và trên thế giới. Từ ngày 20/7/1977, Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam đã trở thành thành viên thứ 149 của Liên hợp quốc và là thành viên của hơn 20 tổ chức quốc tế khác.

Nhưng Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam ngay khi mới ra đời đã đứng trước những khó khăn, thử thách mới do chính sách cấm vận của Mỹ và những hành động khống chế, phá hoại khác của các lực lượng thù địch gây ra.

Thực hiện quyền tự vệ chính đáng của mình, cuối tháng 12/1978, quân và dân ta đã đẩy lùi cuộc tiến công có quy mô lớn với ý đồ xâm lược của tập đoàn phản động Pôn Pốt - Iêng Xary - Khiêu Xamphon (Campuchia), đuổi chúng ra khỏi bờ cõi nước ta, lập lại hòa bình trên vùng biên giới Tây Nam Tổ quốc.

Còn ở phía Bắc, quan hệ giữa Việt Nam và Trung Quốc cũng rất căng thẳng. Ngày 17/02/1979, quân Trung Quốc tiến sâu vào lãnh thổ Việt Nam tại các tỉnh biên giới phía Bắc Việt Nam. Ngày 01/3/1979,

Trung Quốc đề nghị đàm phán để khôi phục hòa bình, an ninh biên giới và giải quyết xung đột về biên giới lãnh thổ. Ngày 14/3/1979, quân Trung Quốc rút khỏi Việt Nam.

Song song với công tác ổn định về chính trị, giữ vững an ninh - quốc phòng, những nhiệm vụ kinh tế - xã hội đầu tiên sau khi nước nhà thống nhất cũng đã được toàn Đảng, toàn dân ta nỗ lực thực hiện.

Kế hoạch Nhà nước 5 năm (1976-1980) do Đại hội lần thứ IV (tháng 12/1976) của Đảng đề ra đã đạt được nhiều thành tựu quan trọng. Tiếp đó, những phương hướng, nhiệm vụ, mục tiêu của Kế hoạch Nhà nước 5 năm (1981-1985) được thực hiện đã khiến cho kinh tế - xã hội nước ta có những chuyển biến và tiến bộ đáng kể. Sản xuất công, nông nghiệp đều tăng; cơ sở vật chất - kỹ thuật được cải thiện; nhiều hoạt động khoa học - kỹ thuật được triển khai, góp phần thúc đẩy sản xuất phát triển.

Tuy vậy, những khó khăn, yếu kém vẫn còn nhiều. Một số mục tiêu kinh tế - xã hội cơ bản vẫn chưa thực hiện được. Điều này đòi hỏi toàn Đảng, toàn dân ta phải nỗ lực nhiều hơn để tiếp tục đưa đất nước tiến lên.

3.4. Đất nước trên con đường đổi mới đi lên chủ nghĩa xã hội (từ năm 1986 đến nay)

Sau hơn một thập niên thực hiện hai Kế hoạch Nhà nước 5 năm (1976-1985) nước ta đã đạt được những thành tựu và ưu điểm đáng kể trên các lĩnh vực của đời sống xã hội, song cũng gặp không ít khó khăn. Khó khăn càng ngày càng lớn, khiến đất nước rơi vào tình trạng khủng hoảng, trước hết là khủng hoảng về kinh tế - xã hội.

Để khắc phục tình trạng trên đây, Đảng và Nhà nước ta đã tiến hành đổi mới. Đường lối đổi mới của Đảng được đề ra đầu tiên tại Đại hội lần thứ VI (tháng 12/1986), được điều chỉnh, bổ sung và phát triển qua các kỳ Đại hội: lần thứ VII (tháng 6/1991), lần thứ VIII (tháng 6/1996), lần thứ IX (tháng 4/2001), lần thứ X (tháng 4/2006), lần thứ XI (tháng 01/2011), lần thứ XII (tháng 01/2016).

Đường lối đổi mới của Đảng từ năm 1986 đến 2020 đã được thực hiện qua 7 Kế hoach Nhà nước 5 1986-1990, 1991-1995, 1996-2000, năm: 2001-2005, 2006-2010, 2011-2015, 2016-2020. Hon 30 năm đó là một giai đoan lịch sử quan trong trong tiến trình phát triển của nước ta, đánh dấu sư trưởng thành, nỗ lực về mọi mặt của Đảng, Nhà nước và nhân dân ta. Những thành tưu mà chúng ta đạt được là rất to lớn: đất nước ra khỏi khủng hoảng kinh tế - xã hôi và tình trang kém phát triển, trở thành nước đang phát triển có thu nhập trung bình, đang đẩy manh công nghiệp hóa, hiện đai hóa và hôi nhập quốc tế. Kinh tế tăng trưởng khá, nền kinh tế thi trường đinh hướng xã hôi chủ nghĩa từng bước hình thành, phát triển. Chính tri xã hội ổn định; quốc phòng, an ninh được tăng cường. Văn hóa - xã hôi có bước phát triển; bô mặt đất nước và đời sống của nhân dân có nhiều thay đổi. Dân chủ xã hội chủ nghĩa được phát huy và ngày càng mở rộng. Đại đoàn kết toàn dân tộc được củng cố và tăng cường. Công tác xây dựng Đảng, xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa và hệ thống chính trị được đẩy mạnh. Sức mạnh về mọi mặt của đất nước được nâng lên. Kiên quyết, kiên trì đấu tranh bảo vệ vững chắc độc lập, chủ quyền, thống nhất, toàn vẹn lãnh thổ và chế độ xã hội chủ nghĩa. Quan hệ đối ngoại ngày càng mở rộng và đi vào chiều sâu; vị thế và uy tín của Việt Nam trên trường quốc tế được nâng cao.

GDP năm 2020 ước đạt gần 300 tỷ USD, tăng gấp 2,6 lần so với GDP năm 2010 là 116 tỷ USD. GDP bình quân đầu người năm 2020 ước đạt hơn 3.000 USD, tăng gần 2,5 lần so với năm 2010 là 1.332 USD. Đến nay, Việt Nam có quan hệ đối ngoại với 189 nước, quan hệ thương mại với 220 nước và vùng lãnh thổ. Tổng kim ngạch xuất nhập khẩu hàng hóa, dịch vụ năm 2011 là 203,655 tỷ USD, năm 2019 đạt 517 tỷ USD, tăng hơn 2,5 lần¹.

Những thành tựu mang tính tầm vóc và ý nghĩa lịch sử cùng những bài học kinh nghiệm rút ra là tiền đề quan trọng để đất nước ta tiếp tục đổi mới và phát triển trong những năm tới, nỗ lực phấn đấu vì mục tiêu "dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh".

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: *Báo cáo 10 năm thực hiện Cương lĩnh 2011*, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2020, tr.26-27.

IV. VĂN HÓA

1. Ngôn ngữ và chữ viết

1.1. Ngôn ngữ

Trong lịch sử hàng nghìn năm xây dựng và bảo vệ Tổ quốc, dân tộc Việt Nam đã kiên trì và bền bỉ đấu tranh để không bị đồng hóa về ngôn ngữ và văn hóa, giữ gìn, phát triển tiếng Việt - như Bác Hồ đã nói - "thứ của cải vô cùng lâu đời và vô cùng quý báu của dân tộc" được như đến ngày nay.

Tiếng Việt có nguồn gốc lâu đời, là một ngôn ngữ thuộc nhóm ngôn ngữ Môn - Khmer, thuộc ho Nam Á có từ cổ xưa trên một khu vực rộng lớn của vùng Đông Nam châu Á. Trong quá trình phát triển, ngôn ngữ Môn - Khmer lại phân tách và một nhánh của nó được gọi là Proto Việt - Katu. Sau một thời gian, ngôn ngữ này lai tách ra làm hai là Katu và Proto Việt Chứt. Tổ tiên trưc tiếp của người nói tiếng Việt ngày nay là các bô tộc người nói tiếng Proto. Do sư tiếp xúc với các ngôn ngữ Tày - Thái, tiếng Proto Việt Chứt thay đổi để trở thành tiếng Tiền Việt Chứt với cơ tầng Môn -Khmer và có sư mô phỏng cơ chế vân hành Tày -Thái. Dần dần về sau, tiếng Tiền Việt Chứt đi sâu vào quá trình đơn tiết hóa, thanh điệu hóa và bớt dần các phu tố để trở thành tiếng Việt Mường

^{1.} Hồ Chí Minh: $Toàn\ tập$, Nxb. Chính trị quốc gia - Sự thật, Hà Nội, 2011, t.10, tr.615.

chung (Proto Viet Muong) (khoảng 2.700-2.800 năm trước), sau đó chuyển biến thành ngôn ngữ "Việt Mường chung" (Viet Muong common).

Do quá trình tiếp xúc lâu dài với tiếng Hán dưới thời Bắc thuộc, vào khoảng từ thế kỷ VIII đến thế kỷ XII, tiếng Việt Mường chung ở phía Bắc tách ra làm hai: Bộ phận nằm sâu ở vùng rừng núi các tỉnh Hòa Bình, Thanh Hóa, Nghệ An, Hà Tĩnh ít bị ảnh hưởng của tiếng Hán hơn nên bảo lưu yếu tố cũ và trở thành tiếng Mường; còn bộ phận ở vùng đồng bằng Bắc Bộ thì do ảnh hưởng của tiếng Hán mà dần dần tách thành tiếng Kinh (tiếng Việt).

Khái niệm "tiếng Việt" được dùng ngày nay là tiếng Việt từ khi nó bắt đầu tách ra khỏi nhóm Việt Mường chung, có cách phát âm Hán - Việt và tiếng Việt đã có đủ 6 thanh điệu.

Từ thế kỷ XI đến nay, trong sự phát triển của tiếng Việt, có một nhân tố không thể không nói đến, đó là sự tiếp xúc ngôn ngữ, giao lưu ngôn ngữ. Cụ thể: trong quá trình tiếp xúc với tiếng Hán và tiếng Pháp, tiếng Việt đã chuyển dần từ thế không có lợi là song ngữ bất bình đẳng sang thế có lợi là song ngữ bình đẳng ở các cá nhân, tiến tới là ngôn ngữ quốc gia chính thức duy nhất. Trong quá trình tiếp xúc, giao lưu song ngữ đó, tiếng Việt đã được bồi đắp phong phú, chủ động tiếp nhận hợp lý, có những sáng tạo "Việt hóa" nhiều yếu tố và hiện tượng ngôn ngữ (và văn hóa) vay mượn từ các tiếng nước ngoài, không chỉ trong hệ thống từ vựng hay ngữ pháp, mà cả trong các thể loại, phong cách văn

chương tiếng Việt, cũng như trong cả phong cách ngôn ngữ khác - nhất là tiếng Việt trong khoa học, kỹ thuật và công nghệ...

Tiếng Việt cũng vay mượn từ ngữ Ấn - Âu, trước hết là để bổ sung những từ ngữ còn thiếu mà chủ yếu là những từ ngữ thuộc các lĩnh vực khoa học - kỹ thuật. Tuy nhiên, trong một số trường hợp, các từ ngữ Ấn - Âu được mượn vào tiếng Việt còn nhằm mục đích bổ sung một lớp từ có nghĩa chính xác hơn từ thuần Việt hoặc Hán - Việt. Trong một số trường hợp đặc biệt, nguyên nhân vay mượn từ ngữ Ấn - Âu vào tiếng Việt chỉ là ý thích mang tính thời thượng.

Từ giữa thế kỷ XIX, tiếng Việt đã phát triển sang giai đoạn tiếng Việt hiện đại. Ở giai đoạn này, tiếng Việt tiếp tục hoàn thiện cấu trúc để đáp ứng những yêu cầu khác nhau trong việc giao tiếp và tư duy. Vào thời kỳ đầu của giai đoạn này, tiếng Việt có sự tiếp xúc sâu đậm với ngôn ngữ văn học và văn hóa Pháp. Vì thế, câu văn tiếng Việt ngày càng trở nên hiện đại hơn, phức tạp hơn, nhờ đó có thể dùng để phân tích những diễn biến tâm lý, các trạng thái khác nhau trong quan hệ tình cảm của các nhân vật cũng như để mô tả các khía cạnh phong phú của cuộc sống con người và xã hội.

Cũng từ đó, vai trò của tiếng Việt ngày càng phát triển mạnh mẽ. Mặc dù chưa được coi là ngôn ngữ chính thức song tiếng Việt đã dần trở thành ngôn ngữ có uy thế nhất trong toàn lãnh thổ nước ta.

Với sự thành công của Cách mạng Tháng Tám năm 1945 và sự ra đời của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, lần đầu tiên tiếng Việt trở thành ngôn ngữ chính thức duy nhất của Việt Nam. Tiếng Việt là một ngôn ngữ có đầy đủ các chức năng xã hội, được dùng trong giáo dục đào tạo, văn học - nghệ thuật, báo chí, truyền thanh, truyền hình, được sử dụng trong toàn bộ hệ thống thuật ngữ khoa học xã hội, khoa học tự nhiên, trong hành chính nhà nước, hoạt động đối ngoại, là ngôn ngữ quốc gia chính thức, được giảng dạy như một ngoại ngữ ở một số nước có đông Việt kiều cư trú.

Là ngôn ngữ toàn dân, tiếng Việt có sự thống nhất rất cao trong sự đa dạng. Trên các vùng, miền khác nhau, tiếng Việt có phương ngữ và thổ ngữ. Dựa vào địa lý, có ba nhóm phương ngữ lớn: nhóm các phương ngữ miền Bắc, nhóm các phương ngữ miền Trung (bao gồm các tỉnh ở Bắc Trung Bộ, từ Thanh Hóa đến đèo Hải Vân); nhóm các phương ngữ miền Nam (từ đèo Hải Vân đến cực miền Nam của đất nước).

Có được trạng thái và vị trí như trên, tiếng Việt đã phải trải qua mấy nghìn năm vừa phát huy mạnh mẽ năng lực nội sinh, vừa tiếp thu hợp lý các yếu tố ngoại sinh để tồn tại và phát triển với bước ngoặt lớn nhất từ thế kỷ X. Trong tình hình mới, để "giữ gìn sự trong sáng của tiếng Việt", tiếng Việt cần phải được chuẩn hóa hơn nữa, hướng tới một sự thống nhất cao hơn.

1.2. Chữ viết

Chữ viết tiếng Việt có lịch sử hình thành riêng, song hành cùng sự phát triển của ngôn ngữ tiếng Việt, trải qua thời kỳ trước khi bị Bắc thuộc, trong gần 1.000 năm độc lập, thời Pháp thuộc, sau khi giành được độc lập dân tộc vào tháng Tám năm 1945 đến nay, chữ viết tiếng Việt cũng có các giai đoạn phát triển tương ứng, mỗi giai đoạn có một loại chữ tiêu biểu.

Căn cứ vào những dấu vết còn giữ được trên các hiện vật khảo cổ - lịch sử thì chữ Hán đã đi vào tiếng Việt từ thế kỷ I trước Công nguyên¹. Đến những thế kỷ đầu sau Công Nguyên, chữ Hán đã trở thành phương tiện giao tiếp "thành văn" phổ biến trong bộ phận trí thức, quý tộc và quan lại người Việt qua các hình thức dịch kinh, in sách Phật, giải quyết các công việc hành chính.

Từ thế kỷ X, sau khi giành được độc lập từ phong kiến phương Bắc, nhà nước phong kiến Việt Nam đã chủ trương dùng chữ Hán (hay còn gọi là chữ Nho) làm chữ viết chính thức. Với chủ trương này, chữ Hán đã được sử dụng làm phương tiện truyền đạt kiến thức trong giáo dục, trong thi cử

^{1.} Chứng tích chữ Hán sớm nhất ở nước ta thể hiện trên trống đồng (cùng một lượng lớn hiện vật ở bên trong lòng trống) được phát hiện ở khu vực Mả Tre thuộc xã Cổ Loa (huyện Đông Anh, thành phố Hà Nội) vào tháng 6/1982. Xem Trịnh Sinh: "Giải mã dòng chữ Hán trên trống Cổ Loa", Tạp chí *Khảo cổ học*, số 6/2006, tr.16-26.

và các hoạt động giao tiếp chính thức, kể cả trong việc soạn thảo và lưu giữ các văn bản. Trên thực tế, chữ Hán không được truyền bá rộng rãi trong dân chúng mà chỉ được giảng dạy cho một số ít người muốn học hành để làm quan. Sau khi thực dân Pháp đô hộ nước ta, chữ Hán vẫn được giảng dạy song song với "tiếng Pháp" nhưng dần yếu thế bởi sự lớn mạnh, mức độ phổ biến nhanh chóng của chữ quốc ngữ và không còn được dạy phổ biến trong hệ thống giáo dục vào những năm 1960 bởi nhiều yếu tố khách quan.

Khi chữ Hán chiếm ưu thế tuyệt đối trong xã hội phong kiến, được tầng lớp thống trị sử dụng thì một loại chữ của Việt Nam cũng bắt đầu được xây dựng và hoàn thiện - đó là chữ Nôm. Theo kết quả nghiên cứu tiếng Việt lịch sử thì "Nôm" có nghĩa là "Nam" được đọc chệch đi. Sự hình thành chữ Nôm là biểu hiện của ý chí độc lập dân tộc nhưng đồng thời cũng thể hiện sự mong muốn có được một loại chữ viết phù hợp với đặc điểm của tiếng Việt do chữ Hán không ghi chép được toàn bộ âm tiếng Việt.

Trong suốt thời gian từ thế kỷ XI (thời Lý) đến thế kỷ XIV (thời Trần), nhờ sự nỗ lực của nhiều thế hệ người Việt, hệ thống chữ Nôm dần dần được hoàn thiện và trở thành văn tự chính thức bên cạnh chữ Hán, góp phần tạo ra một nền văn hóa chữ Nôm khá phong phú, được dùng chính thức trong các văn bản hành chính nhà nước dưới thời vua Quang Trung. Từ thời nhà Nguyễn, do yếu tố lịch sử tác động và sự

ra đời của chữ quốc ngữ mà chữ Nôm đã không còn phát triển như trước và dần lui về phía sau.

Từ giữa thế kỷ XVI, các giáo sĩ phương Tây đã đến Việt Nam truyền đạo. Cùng với quá trình đó, các giáo sĩ phương Tây đã mươn mẫu chữ Latinh để ghi âm địa danh, danh xưng tôn giáo, tên người, hoặc từ ngữ trong giao tiếp. Dần dần, ho càng ngày càng chú ý đến việc ghi âm tiếng Việt theo chữ cái tiếng Latinh, goi là tiếng An Nam. Chữ quốc ngữ là hệ thống văn tự dùng để ghi âm dựa vào hệ thống chữ cái tiếng Latinh, có thêm chín dấu phu (bốn dấu tao âm và năm dấu tao thanh điệu) để ghi các âm đặc trưng của tiếng Việt. Từ thế kỷ XVI đến giữa thế kỷ XIX, trải qua nhiều nỗ lực, hệ thống chữ quốc ngữ từng bước được phát triển, hoàn thiện để trở thành chữ Việt được sử dụng như ngày nay. Sự ra đời của chữ quốc ngữ tạo ra những thay đổi lớn trong đời sống hành chính, văn hóa, giáo duc của đất nước.

Quá trình người Việt Nam bỏ chữ Hán, chữ Nôm, chuyển sang dùng chữ quốc ngữ là một quá trình tự nhiên, tự nguyện, chủ yếu vì chữ quốc ngữ ghi được 100% tiếng Việt và dễ học, dễ nhớ, dễ viết, dễ dùng hơn hẳn các loại chữ tổ tiên ta đã biết. Sau Cách mạng Tháng Tám năm 1945, một nhiệm vụ trọng tâm của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa non trẻ là "diệt giặc dốt", trong đó chữ quốc ngữ đã phát huy ưu điểm của mình, nhanh chóng phát triển vượt bậc, đến với mọi người dân Việt Nam, giúp họ nâng cao tri thức, từ đó góp phần quan trọng trong công

cuộc đấu tranh giành độc lập và xây dựng đất nước Việt Nam hiện đại ngày nay.

2. Tín ngưỡng và tôn giáo

2.1. Tín ngưỡng

Dấu tích của tín ngưỡng dân gian đa thần trong thời kỳ nguyên thủy vẫn tồn tại phổ biến ở nhiều tộc người Việt và các tộc người khác trên thế giới hiện nay. Hoạt động tín ngưỡng của người Việt bao gồm: tín ngưỡng phồn thực, tín ngưỡng sùng bái tự nhiên và tín ngưỡng sùng bái con người.

Tín ngưỡng phồn thực có hai dang biểu hiện: thờ sinh thực khí nam, nữ và thờ hành vi giao phối. Nhiều di vật tượng và chân cột đá, hay trong trang trí các nhà mồ Tây Nguyên, trong một số phong tục và điệu múa, nhất là ở hình dáng và hoa văn trống đồng cổ đều để lai dấu tích của tín ngưỡng phồn thực. Tín ngưỡng sùng bái từ nhiên của người Việt có nguồn gốc từ nền nông nghiệp lúa nước, phụ thuộc nhiều vào yếu tố tự nhiên. Đó là tín ngưỡng đa thần, trong đó coi trong nữ thần (thờ Mẫu), thờ cả đông vật và thực vật. Các mẫu có Mẫu Cửu Trùng, Mẫu Thượng Ngàn, Bà chúa sông,... Thực vật được tôn sùng thì có cây lúa, cây đa, cây dâu,... Tín ngưỡng sùng bái con người, tôn vinh người có công với đất nước, với công đồng, phổ biến nhất là tục thờ cúng tổ tiên (ở Nam Bô gọi là đao Ông Bà). Việt Nam coi trong ngày mất, là dip cúng giỗ hơn ngày sinh. Nhà nào cũng thờ thổ công, làng nào cũng thờ thành hoàng. Cả nước thờ vua tổ, có ngày giỗ Tổ chung (Hội đền Hùng). Đặc biệt, tục thờ Tứ bất tử là tôn vinh những giá trị tốt đẹp của dân tộc: Thánh Tản Viên, Thánh Gióng, Chử Đồng Tử, Chúa Liễu Hạnh. Tín ngưỡng dân gian cho tới hiện nay vẫn có sức sống dẻo dai, hòa trộn với các tôn giáo chính thống.

2.2. Tôn giáo

Việt Nam là quốc gia có nhiều tôn giáo cùng tồn tại, với khoảng 25,3 triệu tín đồ, hơn 60.000 chức sắc, hơn 130.000 chức việc, gần 28.000 cơ sở thờ tự¹ với quy mô lớn nhỏ khác nhau. Tính đến tháng 8/2018, ở Việt Nam có 41 tổ chức tôn giáo, 1 pháp môn đã được Nhà nước công nhận tư cách pháp nhân/cấp đăng ký hoạt động. Các tổ chức tôn giáo này thuộc về 15 tôn giáo được Nhà nước công nhận. Ngoài các tôn giáo đã được công nhận tư cách pháp nhân và đã đăng ký hoạt động nêu trên, ở Việt Nam gần đây xuất hiện nhiều hiện tượng tôn giáo mới/đạo la chưa được Nhà nước công nhân.

- Phật giáo

Phật giáo du nhập Việt Nam khoảng những năm đầu Công nguyên theo ảnh hưởng của hai phái

^{1.} Ban Chỉ đạo tổng kết Nghị quyết số 25-NQ/TW về công tác tôn giáo: "Báo cáo tổng kết 15 năm thực hiện Nghị quyết số 25-NQ/TW ngày 12/3/2003 của Ban Chấp hành Trung ương Đảng (khóa IX) về công tác tôn giáo", ngày 31/7/2017.

Nam Tông và Bắc Tông. Trong quá trình phát triển tại Việt Nam, Phật giáo đã hòa đồng với tín ngưỡng bản địa, có những nét "bản địa hóa", cũng chia thành nhiều dòng. Năm 1981, Phật giáo Việt Nam đã tổ chức Hội nghị hợp nhất 9 tổ chức, hệ phái Phật giáo trong cả nước, thành lập Giáo hội Phật giáo Việt Nam, tổ chức theo ba cấp, hoạt động theo đường hướng "Đạo pháp - Dân tộc - Chủ nghĩa xã hội". Đến cuối năm 2018, Phật giáo Việt Nam có khoảng gần 14 triệu tín đồ, trên 30.000 chức sắc, hơn 18.000 cơ sở thờ tự và 44 cơ sở đào tạo Phật học¹ trên cả nước.

Nơi thờ tự của Phật giáo ở Việt Nam có chùa chiền, thiền viện, tịnh xá, tịnh thất, niệm phật đường (gọi chung là tự viện). Các chùa hệ phái Phật giáo Nam Tông chỉ thờ Phật Thích Ca, trong khi đó, các chùa hệ phái Phật giáo Bắc Tông, đặc biệt ở miền Bắc, ngoài thờ Phật Thích Ca còn thờ các vị Phật khác, các vị Bồ tát, các vị La hán (18 vị La hán), các vị hộ trì Phật pháp; thần linh của tôn giáo khác (tiêu biểu là bộ tượng Ngọc Hoàng, Nam Tào, Bắc Đẩu của Đạo giáo), tín ngưỡng khác (tiêu biểu là bộ tượng Mẫu Thoải, Mẫu Thượng Ngàn của tín ngưỡng thờ Mẫu). Điều này thể hiện rõ đặc điểm "tam giáo đồng nguyên" của tôn giáo Việt Nam.

^{1.} Theo Ban Chỉ đạo tổng kết Nghị quyết số 25-NQ/TW về công tác tôn giáo, $Tl\bar{d}d$.

- Công giáo (Thiên Chúa giáo)

Công giáo truyền vào Việt Nam năm 1533, hiện có khoảng 7 triệu tín đồ, hơn 3.000 giáo xứ, 6.000 giáo họ, hơn 7.000 chức sắc, trên 18.000 tu sĩ, khoảng 7.700 nhà thờ, 7 đại chủng viện, 130 tu viện..., đóng vai trò đáng kể trong đời sống tôn giáo Việt Nam. Đường hướng hành đạo của Giáo hội Công giáo Việt Nam là "Sống Phúc âm giữa lòng dân tộc để phục vụ hạnh phúc của đồng bào". Ủy ban Đoàn kết Công giáo Việt Nam là một tổ chức xã hội, đại diện phong trào yêu nước của người Công giáo Việt Nam, là thành viên của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, được thành lập năm 1955.

- Đạo Tin Lành

Đạo Tin Lành chính thức truyền vào Việt Nam năm 1911. Hiện nay, cả nước có 10 tổ chức hệ phái Tin Lành được Nhà nước công nhận và cấp đăng ký hoạt động với trên 1 triệu tín đồ, trên 1.700 chức sắc, 600 nhà thờ, nhà nguyện, 546 chi hội, 2.470/4.742 điểm nhóm Tin Lành được cấp đăng ký sinh hoạt. Đường hướng hành đạo của Hội thánh Tin Lành Việt Nam (miền Bắc) và Hội thánh Tin Lành Việt Nam (miền Nam) là "Sống Phúc âm, phụng sự Thiên Chúa, phục vụ Tổ quốc và dân tộc"; của Hội thánh Liên hữu Cơ đốc Việt Nam là "Trung tín thờ phụng Đức Chúa Trời ba ngôi theo đúng mẫu mực Kinh Thánh và trung thành với Tổ quốc Việt Nam".

- Đạo Islam (Hồi giáo)

Đạo Islam được truyền vào cộng đồng người Chăm ở Việt Nam khoảng thế kỷ X. Đạo Islam ở Việt Nam có hai nhóm: nhóm Bàni giáo và nhóm Đạo Islam với khoảng 80.000 tín đồ (Bàni giáo có 50.000 tín đồ, Đạo Islam có 30.000 tín đồ), khoảng 500 chức sắc, 200 chức việc, 89 cơ sở thờ tự (64 thánh đường Islam, 25 chùa Bàni).

- Đao Cao Đài

Xuất phát từ phong trào Thông linh học của phương Tây, vào những năm 20 thế kỷ XX, phong trào cầu cơ, chấp bút (gọi tắt là "cơ bút") phát triển nhanh tại Nam Bộ. Trong một buổi cầu cơ vào tháng 02/1926, 12 đệ tử đầu tiên của đạo Cao Đài được Thượng đế chọn ra, sau đó đạo Cao Đài chính thức ra đời trong một đại lễ được tổ chức vào tháng 10/1926 tại chùa Gò Kén, tỉnh Tây Ninh.

Hiện nay, đạo Cao Đài có khoảng 1,1 triệu tín đồ, hơn 13.000 chức sắc, gần 23.000 chức việc, khoảng 1.300 cơ sở thờ tự; phân bố ở 37 tỉnh, thành phố trên cả nước, chủ yếu tại Nam Bộ và Trung Bộ. Đường hướng hành đạo của đạo Cao Đài là "Nước vinh - Đạo sáng".

- Phật giáo Hòa Hảo

Phật giáo Hòa Hảo do ông Huỳnh Phú Sổ (1919-1946) sáng lập vào năm 1939 tại làng Hòa Hảo, huyện Phú Tân, tỉnh An Giang. Được coi là một trong những nỗ lực nhằm chấn hưng Phật giáo ở vùng đất Nam Bộ, Phật giáo Hòa Hảo tiếp tục dòng chảy tư tưởng nhập thế của Phật giáo Thiền tông Lâm Tế đã được địa phương hóa ở Nam Bộ qua môn phái *Bửu Sơn Kỳ Hương* do Đoàn Minh Huyên

(1807-1856), *Tứ Ân Hiếu Nghĩa* do Ngô Lợi (1831-1890) lập ra và truyền thừa vào cuối thế kỷ XIX. Sau này, ông Huỳnh Phú Sổ được tín đồ suy tôn là Giáo chủ với những danh xưng tôn kính như Đức Thầy, Đức Huỳnh Giáo chủ. Hiện nay, Phật giáo Hòa Hảo có khoảng 1.450.000 tín đồ, 60 ngôi chùa nằm rải rác ở 22 tỉnh, thành phố, trong đó 5 tỉnh có đông tín đồ là An Giang, Đồng Tháp, Vĩnh Long, Cần Thơ và Kiên Giang.

Phật giáo Hòa Hảo chủ trương tu tại gia, cúng lễ tại nhà, lấy sự thành tâm là điều cốt yếu, mọi sinh hoạt lễ nghi đều thực hiện tại gia. Tín đồ đến nơi công cộng (cơ sở thờ tự chung) chỉ là để thể hiện nhu cầu tình cảm của mình đối với những nơi mang tính lưu giữ kỷ niệm, thăm viếng Tổ đình Đức Huỳnh giáo chủ tại chùa An Hòa tự (chùa Thầy).

- Tịnh độ Cư sĩ Phật hội Việt Nam

Tịnh độ Cư sĩ Phật hội Việt Nam ra đời ở Nam Bộ đầu thế kỷ XX, do Nguyễn Văn Bồng (1886-1958) sáng lập tại Đồng Tháp vào năm 1934.

Tịnh độ Cư sĩ Phật hội Việt Nam không có người xuất gia tu hành, chỉ có hội viên (phân thành sáu cấp) và tín đồ tại gia. Hiện nay, Tịnh độ Cư sĩ Phật hội Việt Nam có khoảng 600.000 tín đồ, 900.000 hội viên, gần 6.000 chức sắc và chức việc, hơn 900 y sĩ, y sinh, 210 cơ sở thờ tự (hội quán) cũng là 210 phòng thuốc nam phước thiện, phân bố ở 25 tỉnh, thành phố, chủ yếu ở Nam Bộ. Đường hướng hành đạo của

Tịnh độ Cư sĩ Phật hội Việt Nam là "Tu học, hành thiện, ích nước, lợi dân".

Ngoài ra còn có các tôn giáo khác như: tôn giáo Baha'i, Bửu Sơn Kỳ Hương, Tứ Ân Hiếu Nghĩa, Minh Sư đạo, Minh Lý đạo - Tam tông miếu, Bàlamôn giáo,...

Ngày 18/11/2016, Quốc hội nước ta đã ban hành Luật tín ngưỡng, tôn giáo. Lần đầu tiên luật đã thể chế hóa quyền tự do tôn giáo, tín ngưỡng đầy đủ hơn và sát hơn với các chuẩn mực của Công ước quốc tế về nhân quyền, thể hiện nỗ lực của Nhà nước Việt Nam trong việc hướng tới một môi trường thích hợp để các cộng đồng tôn giáo không những thực hiện tốt pháp luật với tư cách công dân mà còn qua pháp luật về tôn giáo có thể tìm thấy sự thỏa mãn đời sống tâm linh.

3. Phong tục tập quán

Phong tục tập quán có trong mọi mặt của đời sống, ở đây tập trung xem xét ba nhóm chủ yếu: ăn mặc, ở, lễ nghi.

3. 1. Phong tục ăn, mặc

Về ăn uống, từ xưa, người nước ta chủ yếu sống bằng nghề cày cấy, chài lưới. Đồ ăn chính trong bữa ăn hằng ngày là gạo và cá. Gạo tẻ dùng để nấu cơm, gạo nếp dùng để nấu xôi, làm bánh. Ngoài ra còn có rau, đậu, khoai,... trồng ở vườn hoặc ngoài đồng. Luộc là cách nấu ăn đặc sắc của Việt Nam. Cách thức nấu ăn giàu tính tổng hợp, kết hợp nhiều chất liệu, gia vị.

Những đồ uống dân ta thường dùng là nước lã đun sôi để nguội, nước vối, nước chè (chè xanh, chè mạn) và rượu gạo, rượu ngô. Bữa ăn thường hay cỗ bàn đều dọn trên mâm, người ăn ngồi xung quanh mâm. Khi ăn thì chủ nhà phải mời khách, người nhỏ, người dưới phải mời người lớn, người trên. Trước kia, các nhà giàu sang thì đàn ông và đàn bà ngồi riêng, còn cỗ bàn đình đám thì chỉ đàn ông được dự vì đàn bà không có quyền tham dự việc làng. Ngày nay, ở thành thị, cách ăn uống cũng chịu ảnh hưởng ít nhiều của phương Tây.

Trang phục của Việt Nam rất đa dang. Chất liêu vải dùng để may trang phục tương đối mỏng, nhe, thoáng, phù hợp với xứ nóng, với các sắc màu nâu, đen, chàm. Ở thời phong kiến, có những quy đinh khắt khe về cách ăn mặc. Dân thường chỉ được phép mặc đồ màu đen, nâu. Quần áo của người dân hầu hết là đơn giản. Một trong những y phục lâu đời mà phu nữ bình dân mặc là áo tứ thân. Vào thế kỷ XVIII, người miền Bắc bắt đầu mặc áo cánh, người miền Nam mặc áo bà ba. Khăn trùm đầu của ho là một mảnh vải quấn quanh đầu và chân đi guốc. Những dip trong đai, đàn ông mặc áo dài xẻ hai bên, đóng khăn xếp. Trang phục truyền thống được biết đến nhiều nhất của Việt Nam là áo dài. Vì sư phổ biến của nó, áo dài đã trở thành biểu tương quốc gia, đại diện cho các giá tri văn hóa Việt Nam.

3.2. Phong tục ở và đi lại

Ngôi nhà Việt Nam xưa gắn liền với môi trường sông nước (nhà sàn, mái cong), sau đó là nhà tranh vách đất, lợp rạ, vật liệu chủ yếu là tre, gỗ, không cao quá để chống gió, bão, quan trọng nhất là hướng nhà thường quay về hướng nam để chống nóng, tránh rét. Nhà cũng không quá rộng để dành diện tích cho sân, ao, vườn. Người Việt Nam quan niệm "rộng nhà không bằng rộng bụng".

Trong xã hội xưa, do bản chất nền kinh tế nông nghiệp, sống định cư cho nên ít có nhu cầu di chuyển. Nhiều người sống ở nông thôn không hề bước chân ra khỏi làng, vì vậy, rất dễ hiểu khi trước đây, giao thông ở Việt Nam, nhất là giao thông đường bộ kém phát triển. Phương tiện đi lại chủ yếu là đường thủy. Dòng sông, bến nước, con đò là hình ảnh quen thuộc của cảnh quan địa lý - nhân văn Việt Nam.

3.3. Phong tục lễ nghi

Các phong tục hôn nhân, tang ma, lễ tết, lễ hội của Việt Nam đều gắn với tính cộng đồng làng xã. Trong hôn nhân thời xưa, đôi trai gái không có quyền tự do kết hôn mà cha mẹ đặt đâu con ngồi đấy. Khi dựng vợ, gả chồng cho con, ông bà ta thường quan tâm đến việc môn đăng hộ đối của hai gia đình, tức là sự tương đồng về kinh tế, quan hệ xã hội, tuổi tác, trình độ học vấn của hai bên cha mẹ, gia tộc, gia đình nên kén người rất kỹ.

Sau khi nhờ được người mối lái, tìm được người vừa ý để dựng vợ, gả chồng cho con, gia đình hai bên trai gái sẽ chọn ngày lành tháng tốt, trải qua nhiều lễ, từ lễ chạm ngõ, ăn hỏi đến đón dâu, tơ hồng, hợp cẩn, lại mặt và phải nộp cheo để chính thức nên duyên chồng vợ.

Tục tang lễ cũng rất tỉ mỉ. Người Việt Nam quan niệm rằng "nghĩa tử là nghĩa tận" nên khi có người qua đời, tang lễ được tổ chức trọng thể. Trình tự lễ tang ngày trước như sau: người chết được tắm rửa sạch sẽ, thay quần áo tươm tất, tiếp đó là lễ khâm liệm (liệm bằng vải trắng) và lễ nhập quan (đưa thi hài vào quan tài). Sau khi nhập quan là lễ thành phục, chính thức phát tang.

Để chia sẻ với gia đình, người đến phúng viếng thường mang theo hương, nến, vòng hoa, gạo, rượu, nến và tiền viếng.

Đến giờ đưa tang, nắp quan tài sẽ được sập kín. Quan tài người mất được đặt vào xe tang, vòng hoa chất bên ngoài. Đoàn đưa tang đi theo thứ tự gồm: Phật đình, long kiệu, cờ phướn, cầu kiều, linh sa, cờ tang, phường kèn, xe tang, con cháu và bạn bè, làng xóm.

Việt Nam là đất nước của lễ hội, nhất là vào mùa xuân, xen vào khoảng trống trong lịch thời vụ.

Các ngày lễ quan trọng trong năm:

Tết Nguyên Đán: một năm, người Việt có nhiều ngày lễ, tết, riêng Tết Nguyên Đán (đúng mùng Một tháng Giêng âm lịch) là ngày tết lớn nhất. Đây là thời điểm kết thúc mùa màng, moi người rảnh rỗi,

nghỉ ngơi, vui chơi, thăm viếng lẫn nhau,... và cũng là lúc giao thời của đông tàn xuân tới.

Tết rằm tháng Giêng: diễn ra vào rằm tháng Giêng (âm lịch) - ngày trăng tròn đầu tiên của năm. Ngày tết này phần lớn tổ chức tại chùa, vì rằm tháng Giêng còn là ngày vía của Phật Tổ. Sau khi đi chùa, mọi người về nhà họp mặt cúng gia tiên và ăn cỗ.

Tết Thanh minh: vào ngày này, người ta thường đi thăm mồ mả của người thân nên trở thành lễ tảo mộ. Tết Thanh minh thường vào tháng Ba âm lịch. Đi thăm mộ, nếu thấy cỏ rậm thì phát quang, đất khuyết lở thì đắp lại cho đầy,... rồi về nhà làm cỗ cúng gia tiên.

Tết Hàn thực: "Hàn thực" nghĩa là ăn đồ nguội, diễn ra vào ngày mùng 3 tháng Ba (âm lịch). Lễ này có từ thời Lý (1010-1225) và thường làm bánh trôi, bánh chay để cúng tổ tiên. Hiện nay, tết này vẫn còn đâm nét ở miền Bắc.

Tết Đoan Ngọ: diễn ra vào mùng 5 tháng Năm (âm lịch). Vào ngày này, dân gian có nhiều tục trừ trùng (hay còn gọi là giết sâu bọ) phòng bệnh bằng cách ăn hoa quả vào buổi sáng.

Tết Trung Nguyên: Lễ Vu Lan (ngày Rằm tháng Bảy âm lịch hằng năm) nhắc nhở mỗi người biết trân trọng những gì mình đang có, nhắc nhở bổn phận làm con phải luôn nhớ đến công ơn sinh dưỡng của cha mẹ mà làm những việc hiếu nghĩa để thể hiện tình cảm, lòng biết ơn.

Tết Trung Thu: diễn ra vào ngày Rằm tháng Tám âm lịch. Trung thu là tết của trẻ em nhưng người lớn cũng nhân đây mà họp mặt, uống rượu, uống trà, ngắm trăng,... Thường ban ngày người ta làm lễ cúng gia tiên, tối mới bày hoa, quả, bánh kẹo, chè, cháo để trẻ con vui chơi, phá cỗ, trông trăng, rước đèn,...

Tết Hạ nguyên: diễn ra vào ngày rằm tháng Mười, còn gọi là Lễ mừng lúa mới, Tết cơm mới. Đây là lễ hội quan trọng nhất trong hệ thống các lễ hội cổ truyền của người Việt Nam ở vùng cao.

Tết ông Công, ông Táo: diễn ra vào ngày 23 tháng Chạp (âm lịch) - người ta coi đây là ngày "vua bếp" lên chầu Trời để tâu lại việc bếp núc, làm ăn, cư xử của gia đình trong năm qua.

Mỗi vùng thường có lễ hội riêng, quan trọng nhất là các lễ hội nông nghiệp (cầu mưa, xuống đồng, cơm mới,...). Ngoài ra là các lễ hội kỷ niệm các bậc anh hùng có công với nước, các lễ hội tôn giáo và văn hóa.

4. Chuẩn mực đạo đức

Lòng yêu nước nồng nàn, tinh thần bất khuất,
 ý chí độc lập và tự cường dân tộc

Chủ nghĩa yêu nước của dân tộc Việt Nam được hình thành từ rất sớm, bắt nguồn từ những tình cảm rất đơn sơ, bình dị trong gia đình, làng xã và rộng hơn là tình yêu Tổ quốc. Với vị trí địa lý là đầu mối giao thông quốc tế quan trong, có nguồn tài nguyên thiên nhiên phong phú, Việt Nam luôn là muc tiêu xâm lược của nhiều quốc gia. Trong tiến trình phát triển của dân tộc, nhân dân ta đã phải trải qua thời gian dài chống giặc ngoại xâm, bảo vệ đất nước. Lịch sử thời kỳ nào cũng sáng ngời những tấm gương kiên trung, bất khuất của chủ nghĩa anh hùng cách mạng: Từ Bà Triệu "Tôi chỉ muốn cưỡi cơn gió manh, đạp luồng sóng dữ, chém cá trường kình ở biển Đông, lấy lại giang sơn, dựng nền độc lập, cởi ách nô lệ, chứ đâu chịu khom lưng làm tì thiếp cho người!"; Trần Bình Trong "Ta thà làm quỷ nước Nam, chứ không thèm làm vương đất Bắc"; Nguyễn Huê "Đánh cho để dài tóc/Đánh cho để đen răng/Đánh cho nó chích luân bất phản/Đánh cho nó phiến giáp bất hoàn/Đánh cho sử tri Nam quốc anh hùng chi hữu chủ"... đến Bế Văn Đàn lấy thân mình làm giá súng, Phan Đình Giót lấy thân mình lấp lỗ châu mai, Nguyễn Viết Xuân với tinh thần "Nhằm thẳng quân thù! Bắn!"... Chủ nghĩa yêu nước, ý chí độc lập và tư cường dân tộc đã trở thành "dòng chủ lưu của đời sống Việt Nam", là nền tảng tinh thần to lớn, là giá trị đạo đức cao quý nhất trong thang bâc các giá tri đao đức truyền thống của dân tộc Việt Nam, trở thành "tiêu điểm của các tiêu điểm, giá trị của các giá trị" và là nguồn sức mạnh vô địch để dân tộc ta vượt qua khó khăn, chiến thắng mọi kẻ thù, xứng đáng với lời ngợi ca của Chủ tịch Hồ Chí Minh "Dân ta có một lòng nồng nàn yêu nước. Đó là một truyền thống quý báu của ta. Từ xưa đến nay, mỗi khi Tổ quốc bị xâm lăng, thì tinh thần ấy lại sôi nổi, nó kết thành một làn sóng vô cùng mạnh mẽ, to lớn, nó lướt qua mọi sự nguy hiểm, khó khăn, nó nhấn chìm tất cả lũ bán nước và lũ cướp nước".

- Lòng yêu thương, độ lượng, sống có nghĩa tình.

Đây là giá tri đao đức nhân văn sâu sắc được sinh ra và nuôi dưỡng trong chính đau thương, mất mát qua các cuộc đấu tranh bảo vê Tổ quốc và cuộc sống lam lũ hằng ngày từ nền sản xuất nông nghiệp trồng lúa nước của dân tộc Việt Nam. Điều dễ nhân thấy về biểu hiện lòng nhân ái của dân tộc ta được bắt nguồn từ chữ "tình" - Trong gia đình đó là tình cảm đối với đấng sinh thành "Công cha như núi Thái Sơn/Nghĩa me như nước trong nguồn chảy ra", tình anh em "như thể tay chân", tình nghĩa vơ chồng "đầu gối, tay ấp"; rộng hơn là tình hàng xóm láng giềng và bao trùm hơn cả là tình yêu thương đồng loại "Nhiễu điều phủ lấy giá gương/Người trong một nước phải thương nhau cùng",... Trong lich sử, nhân dân ta luôn đề cao và coi trong việc giữ tình hòa hiếu với các nước, tân dung mọi cơ hôi có thể để giải quyết các xung đột một cách hòa bình, cho dù nguyên nhân từ phía kẻ thù,... Ngày nay, truyền thống nhân nghĩa đó tiếp tục được khẳng định và củng cố khi Đảng, Nhà nước và nhân dân ta thực hiện đường lối nhất quán "chủ động và

^{1.} Hồ Chí Minh: Toàn tập, Sđd, t.7, tr.38.

tích cực hội nhập quốc tế; là bạn, là đối tác tin cậy và thành viên có trách nhiệm của cộng đồng quốc tế". Trong bối cảnh hội nhập quốc tế, tinh thần đoàn kết dân tộc càng có ý nghĩa hơn đối với sự nghiệp đổi mới đất nước.

- Tinh thần cần cù, sáng tạo, tiết kiệm trong lao đông sản xuất

Cần cù, siêng năng là một trong những giá trị đạo đức nổi bật, phẩm chất đáng quý của người Đông Á, trong đó có Việt Nam. Đối với mỗi người dân Việt Nam, cần cù, siêng năng, sáng tạo trong lao động là điều cần thiết vì có như vậy mới làm ra được của cải vật chất. Phẩm chất cần cù, chịu thương, chịu khó trong lao động của người Việt Nam luôn gắn với sự dành dụm, tiết kiệm và trở thành đức tính cần có như một lẽ tự nhiên.

- Truyền thống hiếu học và tôn sư trọng đạo.

Từ nghìn đời nay, hiếu học đã trở thành một truyền thống tốt đẹp của dân tộc Việt Nam. Lịch sử khoa bảng của dân tộc còn lưu danh những tấm gương sáng ngời về ý chí và tinh thần ham học như: Nguyễn Hiền mồ côi cha từ nhỏ, theo học nơi cửa chùa, đã trở thành trạng nguyên nhỏ tuổi nhất trong lịch sử nước ta, khi mới 13 tuổi, Mạc Đĩnh Chi vì nhà nghèo không thể đến lớp, chỉ đứng ngoài nghe thầy giảng, đêm đến phải học dưới ánh sáng của con

^{1.} Đảng Cộng sản Việt Nam: Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XII, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2016, tr.153.

đom đóm trong vỏ trứng, đã đỗ trang nguyên và trở thành Lưỡng quốc Trạng nguyên (Trung Hoa và Đại Việt). Đó còn là những tấm gương hiếu học của các bậc hiền tài đáng kính như: Nhà giáo Chu Văn An, Trạng Trình Nguyễn Bỉnh Khiêm, Trạng Lường Lương Thế Vinh, nhà bác học Lê Quý Đôn,...; là tinh thần của nghi lưc phi thường vươn lên trở thành nhà giáo ưu tú - Thầy giáo Nguyễn Ngọc Ký,... Sư hiếu học, tinh thần ham học hỏi của dân tộc Việt Nam còn được biểu hiện ở thái đô coi trong việc học và người có học, tôn trong thầy cô, kính trong họ như cha me của mình "Nhất tư vi sư, bán tư vi sư", "Không thày đố mày làm nên". Cùng với tiến trình lịch sử dân tộc, dòng chảy của truyền thống hiếu học ấy với tinh thần "Học! Học nữa! Học mãi!" đã được các thế hệ người dân Việt Nam hôm nay tiếp tục phát huy và tỏa sáng.

V. GIÁO DỤC

1. Thời kỳ Bắc thuộc

Từ đầu Công nguyên thời Bắc thuộc, các triều đại Trung Quốc đã truyền bá chữ Nho, mở trường học tại Việt Nam, với quan niệm là công cụ đồng hóa. Trong thời kỳ này, hệ thống cai trị mở trường công và cho phép mở trường tư, chủ yếu là dạy chữ Hán cho một số ít người Việt và chữ Việt cho đội ngũ quan cai trị. Chúng thi hành chính sách sĩ tộc, tức là lấy con em các gia đình thế tộc vào học đến một trình độ nào đó,

không cần thi cử, đưa lên làm quan cai trị. Thời kỳ này, trên đất Việt chưa có hệ thống giáo dục.

Mãi đến thời nhà Đường (618-907), Trung Quốc mới bỏ chế độ sĩ tộc mà thay vào đó là chế độ thi cử, đặt ra các học vị đỗ đạt cụ thể. Từ đó, giáo dục Việt Nam mô phỏng theo nền giáo dục của Trung Quốc, bao gồm cấp bậc tiểu học (thu nạp học sinh dưới 15 tuổi), bậc học này chủ yếu dạy học sinh Tam tự kinh (sách có câu ngắn ba chữ, chủ yếu dạy đạo làm người); ở bậc Đại học dạy Tứ thư (Đại học, Trung dung, Luận ngữ, Mạnh Tử) và Ngũ kinh (Kinh thi, Kinh thư, Kinh lễ, Kinh dịch và Kinh xuân thu). Nội dung giảng dạy này đã giữ mãi đến sau này, gọi là nền Nho học - Khổng học.

2. Thời kỳ phong kiến

Bắt đầu từ thế kỷ II, cùng với việc xây dựng và bảo vệ đất nước, tổ tiên ta đã dành nhiều công sức phát triển nền giáo dục dân tộc. Đặc trưng nổi bật của giáo dục Việt Nam thời phong kiến là nền giáo dục Nho học. Thời kỳ đầu dựng nước, bên cạnh giáo dục Nho học còn có sự tồn tại của các loại hình giáo dục khác là Phật giáo và Đạo giáo. Tuy có sự khác nhau nhưng các loại hình giáo dục trên không bài trừ lẫn nhau, các triều đại phong kiến nối tiếp nhau luôn lấy Nho giáo làm hệ tư tưởng chính thống. Vì thế, Nho giáo gần như trở thành hệ thống giáo dục chính thống và tồn tại trong suốt thời kỳ phong kiến. Sách giáo khoa chính của Nho giáo ở bậc cao là *Tứ thư, Ngũ kinh* và *Bắc sử*. Phương pháp giáo dục là

trí dục và đức dục. Trí dục chủ yếu là phương pháp học thuộc lòng, dùi mài kinh sử, kinh viện, giáo điều; đức dục chủ yếu sử dụng phương pháp nêu gương (Thân giáo trọng sự ngôn giáo - Nguyễn Trãi).

Cơ sở giáo dục đầu tiên của nhà nước phong kiến Việt Nam (được ghi nhân trong sử sách) là Văn Miếu -Quốc Tử Giám Thăng Long, do vua Lý Nhân Tông cho thành lập vào năm 1070. Khoa thi đầu tiên được tổ chức vào năm 1075. Lúc đầu, Văn Miếu chỉ day con của vua và các bậc đại thần, sau mở rộng dần cho những thanh thiếu niên có tư chất và đủ trình đô trong dân gian. Đây là trường Đai học đầu tiên của Việt Nam với lịch sử văn hiến lâu đời. Hệ thống giáo dục thời đó gồm trường tư thục, còn gọi là trường làng dành cho đại chúng do các cụ đồ nho mở lớp dạy học. Cấp cao hơn nữa thì có trường quan học dành cho con cái của các quan huyện và phủ. Cấp cao nhất là trường Quốc Tử Giám dành cho con cái của vua, quan. Giai cấp xã hội thời phong kiến được phản ảnh khá rõ rêt qua cách xưng hô đối với học trò. Con vua, tức các hoàng tử được gọi là Tôn Sinh. Con các quan trong triều đình được gọi là Ấm Sinh.

Song song với việc phát triển hệ thống giáo dục, nhà nước phong kiến rất quan tâm tổ chức các kỳ thi, xem đây là biện pháp quan trọng nhằm chọn người tài giỏi tham gia bộ máy điều hành quốc gia. Chế độ thi cử thời phong kiến được chia thành 3 cấp: thi Hương, thi Hôi và thi Đình.

Đặc biệt, các quy định về thi cử dưới thời phong kiến hết sức chặt chẽ, chứng tỏ năng lực quản lý đối với hệ thống giáo dục của các triều vua từ Lý, Trần đến Lê, Nguyễn rất cao. Tuy việc mua quan, bán tước cũng có lúc xảy ra nhưng việc gian lận trong thi cử thì rất hiếm và đối với những người có hành vi gian lận trong thi cử dù ở bất kỳ cấp bậc nào cũng đều bị trừng trị nghiêm khắc. Việc tuyển chọn nhân tài thông qua thi cử, tuy hết sức khắt khe nhưng lại mang yếu tố dân chủ vì đã tạo được cơ hội cho con em tầng lớp bình dân.

Trong suốt cả nghìn năm, người Việt Nam học chữ Hán (đọc chữ Hán theo cách phát âm riêng của người Việt) và sử dụng chữ Hán làm văn tự chính thức để ghi chép nhưng không bị Hán hoá, mà vẫn bảo tồn những giá trị văn hóa dân tộc.

3. Từ năm 1945 đến nay

Cách mạng Tháng Tám năm 1945 thành công, Nhà nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa được thành lập, lịch sử giáo dục nước nhà bước sang một trang mới. Chính phủ đã ký sắc lệnh quan trọng thành lập Nha bình dân học vụ, chống nạn mù chữ. Cùng với việc chống nạn mù chữ, Chính phủ Việt Nam Dân chủ Cộng hòa đã có những chủ trương cải tổ và xây dựng bước đầu đối với toàn bộ hệ thống giáo dục quốc gia.

Năm 1950, Trung ương Đảng và Chính phủ đã quyết định tiến hành cuộc cải cách giáo dục. Cuộc cải cách này quyết định thực hiện hệ thống trường phổ thông 9 năm và chương trình giảng dạy mới.

Trong ba thập niên kháng chiến chống thực dân Pháp và đế quốc Mỹ, sự nghiệp giáo dục từ phổ thông đến đại học không những được duy trì và không ngừng phát triển mà còn có sự biến đổi về chất, nền giáo dục thực dân cũ bị xóa bỏ và thay vào đó là một nền giáo dục mới: dân tộc, khoa học, đại chúng.

Đại hội VI của Đảng Cộng sản Việt Nam tháng 12/1986 đã mở đầu cho công cuộc đổi mới toàn diện ở Việt Nam. Chủ trương của ngành giáo dục trong thời kỳ này là đa dạng hóa các loại hình trường, lớp, các hình thức đào tạo, quy chế các trường, lớp dân lập, tư thục đã được ban hành.

Trong giai đoạn đổi mới, đặc biệt sau khi triển khai thực hiện Nghị quyết Đại hội Đảng lần thứ XI và Nghị quyết số 29-NQ/TW ngày 04/11/2013 về đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo, ngành giáo dục đã đạt được những thành tựu to lớn, góp phần quan trọng vào sự nghiệp công nghiệp hóa, hiện đại hóa và hội nhập quốc tế của đất nước.

Hệ thống trường, lớp và quy mô giáo dục phát triển nhanh, thực hiện nền giáo dục toàn dân, đáp ứng nhu cầu học tập ngày càng tăng của nhân dân và nâng cao trình độ đào tạo, trình độ và kỹ năng nghề nghiệp cho người lao động. Công bằng xã hội trong tiếp cận giáo dục có nhiều tiến bộ, nhất là đối với người dân tộc thiểu số, lao động nông thôn, các đối tượng chính sách và người có hoàn cảnh khó khăn, bình đẳng giới được bảo đảm. Theo kết quả Tổng điều tra dân số toàn quốc năm 2019, cả nước có 95,8% người dân từ 15 tuổi trở lên biết đọc, biết viết,

91,7% dân số trong độ tuổi đi học phổ thông hiện đang đi học. Theo số liệu thống kê của Bộ Giáo dục và Đào tạo, năm học 2018-2019, cả nước có 237 trường đại học với quy mô sinh viên đại học là 1.526.111 người. Chất lượng giáo dục và đào tạo được nâng lên, góp phần đáp ứng yêu cầu nhân lực phục vụ cho phát triển kinh tế - xã hội, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Công tác phát triển đội ngũ được đặc biệt chú trọng để củng cố và đổi mới. Cơ sở vật chất kỹ thuật của hệ thống giáo dục và đào tạo được tăng thêm và từng bước hiện đại hóa. Xã hội hóa giáo dục và hợp tác quốc tế được đẩy mạnh, đạt nhiều kết quả quan trong.

PHU LUC

Điều 13 Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam năm 2013:

1. Quốc kỳ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam hình chữ nhật, chiều rộng bằng hai phần ba chiều dài, nền đỏ, ở giữa có ngôi sao vàng năm cánh.

2. Quốc huy nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam hình tròn, nền đỏ, ở giữa có ngôi sao vàng năm cánh, xung quanh có bông lúa, ở dưới có nửa bánh xe răng và dòng chữ Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

 Quốc ca nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là nhạc và lời của bài Tiến quân ca.

Tiến quân ca

- 4. Quốc khánh nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là ngày Tuyên ngôn độc lập 2 tháng 9 năm 1945.
- Thủ đô nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là Hà Nội.

DANH SÁCH CÁC DI SẢN THỂ GIỚI CỦA VIỆT NAM ĐƯỢC UNESCO CÔNG NHẬN¹

STT	Tên di sản	Thời gian	Loại di sản
1	Vịnh Hạ Long	17/12/1994	Di sản thiên nhiên
		02/12/2000	thế giới
2	Vườn quốc gia Phong	7/2003	Di sản thiên nhiên
	Nha - Kẻ Bàng	7/2015	thế giới
3	Quần thể di tích Cố đô Huế	11/12/1993	Di sản văn hóa thế giới
4	Khu đền tháp Mỹ Sơn	12/1999	Di sản văn hóa thế giới
5	Khu phố cổ Hội An	01/12/1999	Di sản văn hóa thế giới
6	Khu di tích trung tâm Hoàng thành Thăng Long - Hà Nội	31/7/2010	Di sản văn hóa thế giới
7	Thành nhà Hồ	27/6/2011	Di sản văn hóa thế giới
8	Quần thể danh thắng Tràng An	23/6/2014	Di sản hỗn hợp thế giới
9	Nhã nhạc cung đình Huế	07/11/003	Di sản văn hóa phi vật thể

^{1.} Thanh Huyền (Biên soạn): Hỏi-đáp về di sản thế giới và di sản thế giới tại Việt Nam, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2018, tr. 14-15.

STT	Tên di sản	Thời gian	Loại di sản
10	Không gian văn hóa cồng	11/2005	Di sản văn hóa
	chiêng Tây Nguyên	11/2003	phi vật thể
11	Dân ca quan họ Bắc Ninh	30/9/2009	Di sản văn hóa phi vật thể
12	Ca trù	01/10/2009	Di sản văn hóa
		01/10/2007	phi vật thể
13	Hội Gióng ở Đền Phù	16/11/2010	Di sản văn hóa
	Đổng và Đền Sóc	10/11/2010	phi vật thể
14	Hát Xoan	24/11/2011	Di sản văn hóa
		24/11/2011	phi vật thể
15	Tín ngưỡng thờ cúng	06/12/2012	Di sản văn hóa
	Hùng Vương	00/12/2012	phi vật thể
16	Nghệ thuật Đờn ca tài tử	12/2013	Di sản văn hóa
	Nam Bộ	12/2015	phi vật thể
17	Dân ca ví, giặm Nghệ Tĩnh	27/11/2014	Di sản văn hóa
		27/11/2014	phi vật thể
18	Nghi lễ và trò chơi kéo co	02/12/2015	Di sản văn hóa
	ở Việt Nam	02/12/2013	phi vật thể
19	Thực hành tín ngưỡng	01/12/2016	Di sản văn hóa
	thờ Mẫu Tam phủ	01/12/2010	phi vật thế
20	Nghệ thuật Bài Chòi ở	07/12/2017	Di sản văn hóa
	Trung Bộ	07/12/2017	phi vật thể
21	Mộc bản triều Nguyễn	31/7/2009	Di sản tư liệu
		31/1/2009	thế giới
22	Bia đá tiến sĩ tại Văn Miếu - Quốc Tử Giám	09/3/2010	Di sản tư liệu thế giới

STT	Tên di sản	Thời gian	Loại di sản
23	Mộc bản kinh Phật Thiền phái Trúc Lâm chùa Vĩnh Nghiêm		Di sản tư liệu thế giới
24	Châu bản triều Nguyễn	14/5/2014	Di sản tư liệu thế giới
25	Thơ văn trên kiến trúc cung đình Huế	19/5/2016	Di sản tư liệu và chương trình ký ức thế giới khu vực châu Á - Thái Bình Dương
26	Cao nguyên đá Đồng Văn	03/10/2010	Công viên địa chất toàn cầu

CÁC TỈNH, THÀNH PHỐ CỦA VIỆT NAM

STT	Tỉnh/thành phố	Số dân¹	Diện tích ² (km ²)	Mã vùng điện thoại ³	Mã bưu chính ⁴
1	An Giang	1.908.352	3536,7	296	90000
2	Bà Rịa - Vũng Tàu	1.148.313	1989,5	254	78000
3	Bạc Liêu	907.236	2468,7	291	97000
4	Bắc Kạn	313.905	4859,4	209	23000
5	Bắc Giang	1.803.950	3844,0	204	26000
6	Bắc Ninh	1.368.840	822,7	222	16000
7	Bến Tre	1.288.463	2360,6	275	86000
8	Bình Dương	2.426.561	2694,4	274	75000
9	Bình Định	1.486.918	6050,6	256	55000
10	Bình Phước	994.679	6871,5	271	67000
11	Bình Thuận	1.230.808	7812,9	252	77000
12	Cà Mau	1.194.476	5294,9	290	98000
13	Cao Bằng	530.341	6707,9	206	21000
14	Cần Thơ	1.235.171	1409,0	292	94000

^{1.} Theo báo cáo sơ bộ cuộc Tổng Điều tra dân số và nhà ở đã được Tổng cục Thống kê công bố năm 2019.

^{2.} https://www.gso.gov.vn.

^{3.} http://banhangvnpt.vn. $\underline{}$

^{4.} https://www.35express.org.

STT	Tỉnh/thành phố	Số dân	Diện tích (km²)	Mã vùng điện thoại	Mã bưu chính
15	Đà Nẵng	1.134.310	1285,4	236	50000
16	Đắk Lắk	1.869.322	13125,4	262	63000
17	Đắk Nông	622.168	6515,6	261	65000
18	Điện Biên	598.856	9562,9	215	32000
19	Đồng Nai	3.097.107	5907,2	251	76000
20	Đồng Tháp	1.599.504	3377,0	277	81000
21	Gia Lai	1.513.847	15536,9	269	61000
22	Hà Giang	854.679	7914,9	219	20000
23	Hà Nam	852.800	860,5	226	18000
24	Hà Nội	8.053.663	3328,9	24	10000
25	Hà Tĩnh	1.288.866	5997,2	239	45000
26	Hải Dương	1.892.254	1656,0	220	03000
27	Hải Phòng	2.028.514	1523,4	225	04000
28	Hậu Giang	733.017	1602,5	293	95000
29	Hòa Bình	854.131	4608,7	218	36000
30	Hồ Chí Minh	8.993.082	2905,6	28	70000
31	Hưng Yên	1.252.731	926,0	221	17000
32	Khánh Hòa	1.231.107	5217,7	258	57000
33	Kiên Giang	1.723.067	6348,5	297	91000
34	Kon Tum	540.438	9689,6	260	60000
35	Lai Châu	460.196	9068,8	213	30000
36	Lạng Sơn	781.655	8320,8	205	25000

STT	Tỉnh/thành phố	Số dân	Diện tích (km²)	Mã vùng điện thoại	Mã bưu chính
37	Lào Cai	730.420	6383,9	214	31000
38	Lâm Đồng	1.296.906	9773,5	263	66000
39	Long An	1.688.547	4492,4	272	82000
40	Nam Định	1.780.393	1651,4	228	07000
41	Nghệ An	3.327.791	16493,7	238	43000
42	Ninh Bình	982.487	1390,3	229	08000
43	Ninh Thuận	590.467	3358,3	259	59000
44	Phú Thọ	1.463.726	3533,4	210	35000
45	Phú Yên	872.964	5060,6	257	56000
46	Quảng Ninh	895.430	8065,3	232	47000
47	Quảng Nam	1.495.812	10438,4	235	51000
48	Quảng Ngãi	1.231.697	5153,0	255	53000
49	Quảng Bình	1.320.324	6102,4	203	01000
50	Quảng Trị	632.375	4739,8	233	48000
51	Sóc Trăng	1.199.653	3311,6	299	96000
52	Sơn La	1.248.415	14174,4	212	34000
53	Tây Ninh	1.169.165	4039,7	276	80000
54	Thái Bình	1.860.447	1570,0	227	06000
55	Thái Nguyên	1.286.751	3531,7	208	24000
56	Thanh Hóa	3.640.128	11131,9	237	40000
57	Thừa Thiên - Huế	1.128.620	5033,2	234	49000
58	Tiền Giang	1.764.185	2508,3	273	84000

STT	Tỉnh/thành phố	Số dân	Diện tích (km²)	Mã vùng điện thoại	Mã bưu chính
59	Trà Vinh	1.009.168	2341,2	294	87000
60	Tuyên Quang	784.811	5867,3	207	22000
61	Vĩnh Long	1.022.791	1496,8	270	85000
62	Vĩnh Phúc	1.151.154	1236,5	211	15000
63	Yên Bái	821.030	6886,3	216	33000

PŎK MOAR

Klei lač mŏng anôk mkra	5
I. ALA LĂN	9
1. Anôk, krĭng dôk	9
2. Yan adiê leh anăn hnoh krông	13
3. Ala lăn, ana kyâo, hlô mnŏng, mnŏng hlăm gŭ lăn	16
II. ANAK MNUIH	23
1. Phŭn agha djuê ana Việt	23
2. Mnuih kmưn leh anăn dŭm djuê ana ti Việt Nam	30
III. BUÊ ÊNUK	37
1. Mŏng ênuk nguyên thủy truh thŭn 1858	37
2. Klei kdŏng mblah kar kak Prăng leh anăn mtlaih	
êngiê djuê ana (1858-1945)	50
3. Bruă kriê mgang klei hnŭk êngiê leh anăn mkra mđĭ	
ala čar Việt Nam kluôm dhuôm, ngă phŭn leh anăn	
kreh knhâo (mỡng thŭn 1945 truh ară anei)	62
IV. KLEI DHAR KREH	80
1. Boh blŭ leh anăn boh hră	80
2. Klei đăo knang leh anăn klei hluê đăo	86
Knhuah bhiăn hdĭp mda	92
4. Knhuah bhiăn hlăm klei hdĭp	97
V. BRUĂ MTÔ MJUĂT	100
1. Ênuk roh krĭng Dur păn kriê	100

2. Gul ênuk mtao	101
3. Mŏng thŭn 1945 truh ară anei	103
MOAR MBŎ	106

MỤC LỤC

Lời Nhà xuất bản	7
I. ĐẤT NƯỚC	116
1. Vị trí, địa lý	116
2. Khí hậu và sông ngòi	120
3. Đất đai, thực vật, động vật, tài nguyên khoáng sản	124
II. CON NGƯỜI	131
1. Nguồn gốc người Việt	131
Dân cư và các dân tộc ở Việt Nam	140
III. LỊCH SỬ	148
1. Từ thời nguyên thủy đến năm 1858	148
2. Cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp xâm lược và	
cuộc đấu tranh giải phóng dân tộc (1858-1945)	161
3. Cuộc đấu tranh bảo vệ độc lập dân tộc và xây dựng	
nước Việt Nam thống nhất, dân chủ và tiến bộ (từ	
năm 1945 đến nay)	173
IV. VĂN HÓA	193
1. Ngôn ngữ và chữ viết	193
2. Tín ngưỡng và tôn giáo	200
3. Phong tục tập quán	206
4. Chuẩn mực đạo đức	211
V. GIÁO DỤC	215
1. Thời kỳ Bắc thuộc	215

2. Thời kỳ phong kiến	216
3. Từ năm 1945 đến nay	218
PHULUC	220

Chịu trách nhiệm xuất bản Q. GIÁM ĐỐC - TỔNG BIÊN TẬP PHẠM CHÍ THÀNH

Chịu trách nhiệm nội dung PHÓ GIÁM ĐỐC - PHÓ TỔNG BIÊN TẬP TS. ĐỖ QUANG DŨNG

Biên tập nội dung: Th
S. CÙ THỊ THÚY LAN

ThS. LÊ THỊ THANH HUYỀN

Trình bày bìa: LÊ HÀ LAN

Chế bản vi tính: PHẠM THU HÀ

Sửa bản in: PHÒNG BIÊN TẬP KỸ THUẬT

Đọc sách mẫu: LÊ THỊ THANH HUYỀN

NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA SỰ THẬT, Số 6/86 Duy Tân, Cầu Giấy, Hà Nội Đĩ: 080.49221, Fax: 080.49222, Email: Suthat@nxbctgg.yn, Website: www.nxbctgg.yn

TÌM ĐỌC SÁCH CỦA NHÀ XUẤT BẢN CHÍNH TRỊ QUỐC GIA SỰ THẬT

Nguyễn Chu Hồi (Chủ biên) QUẢN LÝ BỀN VỮNG BIỂN, ĐẢO VIỆT NAM

> Tập thể tác giả VĂN HÓA VÀ PHÁT TRIỂN: NHỮNG VẤN ĐỀ CỦA VIỆT NAM VÀ KINH NGHIỆM CỦA THẾ GIỚI

TS. Phạm Thuyên CÔNG NGHIỆP HÓA, HIỆN ĐẠI HÓA NỀN KINH TẾ VIỆT NAM TRONG BỐI CẢNH CÁCH MẠNG CÔNG NGHIỆP LẦN THỨ TƯ

SÁCH KHÔNG BÁN